

பீடுமொட்டு

திருமதிக்கீழ் பீடு

குடும்ப மனம் வாய்ந்த பீடு
குடும்ப மனம் வாய்ந்த பீடு
குடும்ப மனம் வாய்ந்த பீடு
குடும்ப மனம் வாய்ந்த பீடு

പിരുമ്പാസനം

[Malayalam]

PITHRUSASANAM

(NOVEL)

By

G. RAMAKRISHNA PILLAI, M. A.

First Impression April 1958

RIGHTS RESERVED

PUBLISHED BY P. M. GEORGE

DISTRIBUTORS

NATIONAL BOOKSTALL
KOTTAYAM KERALA STATE

Rs. 2.00

പിത്രശാസനം

ജി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള, എം. എ.

നാഷ്ടന്ത് ബുക്ക് സ്റ്റാറ്റ്
ഫോട്ടോം — തിരവന്നൂർ

വീലുക. 2.00

ഇ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ

കൃതികൾ

ജാഹന് പി (2 ഭാഗങ്ങൾ)(സോവർ)
 അനുലപ്പൂമകാരി
 ഇമാദേവി
 ഗാന്ധാരി തം
 മാതകമണി
 വിലാസിനി
 യശോധര
 സുക്കേരിനി
 അമരാലയം
 ദേവസേന
 പ്രേമസാദലയം
 പിത്രശാസനം
 കേരളഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രസംഗ്രഹം
 കമ്പകളി
 കഞ്ചാൻനവ്യാർ
 കമ്പരാമായണം (പരിഭ്രാം) (പദ്യം)
 കാട്ടാരത്നങ്ങൾ—ബാലസാഹിത്യം

സൈന്യാധിവകുന്ദ മകൾ

“പാരസീകം” ജംബുദ്പീപത്തിലെ രാജുങ്ങൾ കൂൽ പ്രായാന്ത്രമേറിയ നനാകന്ന്. സൈനികരുടെ വിൽ പ്രമാഘദത്തെ അത്രേം ചെയ്തു അപ്പു ട്ര്മം ചില മണ്ഡലങ്ങളിൽ നനാൻ ഇഴ സംസ്ഥാനം വാൺിജ്യപ്രവസാധാരണങ്ങളുടെ ഒരു കേന്ദ്രവും കൂടി അതു കുറഞ്ഞാൽ അഖംകാരിയാണും സാദരഭായ അഥവാകന്നു സദാ പ്രസ്തുത റംഗത്തിൽ പതിഞ്ഞരു കൊണ്ടു തന്നെ ഇരുന്നു. “രാജുകൂട്” ത്തിലെ ചക്രവർത്തിയുടെ കട്ടാഖവുംബാധി വിവാഹബന്ധങ്ങളായിരുന്ന പാരസീകരാജവംശത്തിലെ അധിവന്നായ “പ്രഭാകരരണ്ടുന്നൾ” ആ സാർവ്വഭൂമാരം മെമര്ത്തി ഒരു അഭംഗരമാധി പരിപാലിക്കു എന്നുള്ളൂ. നിയം അഭവേക്ഷണീയമായിത്തന്നെ വര്ത്തിച്ചു. എന്നാൽ കീരിടപതികളും സംബന്ധിച്ചു പറക്കാണെന്നും വംശബന്ധങ്ങൾ, അവരുടെ അട്ടപ്പും തും സപാ ത്മനിഷ്വം അതയെ താല്പര്യങ്ങളും അഭേക്ഷിച്ചു് അപ്രധാനങ്ങളായി മാത്രമേ ഗണിക്കേണ്ടതും രാജുകൂട്ടത്തിനുകൂലമാധി ചായുവാൻ പ്രഭാകരരണ്ടുന്നൾ പ്രേരിപ്പിച്ചു് പ്രഖ്യാതരമായ ഒരു കാര്യം വേരെയുണ്ടായിരുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയം ലോകത്തിലിൽ

വികസിതമായി തുടങ്ങിയപ്പോഴായിരുന്ന പ്രസ്തുത പരമാത്മം എബ്ലിപ്പേട്ടതു് താൻതന്നെ ഒരു സേപ്രഹാപ്രദ വും പ്രജാപ്രഭൂപ്രത്യേകിന്റെ പരമഗരുവും അതയിൽ നാതിനാൽ അംഗീക്രഹം, രാജുക്കുടയ്ക്കിലെ സാമ്രാജ്യിനെ പ്രമാധകമിതമായ തത്പരത്തിന്റെ ഒരു രക്ഷകനം അനന്തരാഭിതമായ വസ്തുതയുടെ മർദ്ദകനം അതയിൽ പരിഗണിച്ചു. സമരത്തിന്റെ കഴിപ്പുജ്ഞംകിടയിൽ നിന്ന് സാമ്രാജ്യികാന്തരാശ്വിജ്ഞപ്പം ഉയൻ്റ് ജംബുദ്വീ പമണ്യലജ്ഞാളിൽ കലാപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലോ എന്നോത്തു് പ്രഭാകരസേനന്റെ കമ്പിതഗാത്രനായി തീന്റെ. അക്കാലത്തെ പരിത്യാഗിത്തികൾ ഒരു വർത്തനമനോഭാവത്തെ ജനങ്ങളിൽ ഉദിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ അംഗീക്രഹത്തെ പരിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ ഇതര രാജുക്കളിൽ മുമ്പു തന്നെ പടന്നപിടിച്ചു തുടങ്ങിയ അതു ക്ഷോഭാനലെൻ തന്റെ മണ്ഡലത്തിലും പ്രസരിക്കുന്നു എന്നാംഗീക്രഹം വിറച്ചു. സേപ്രഹായിപന്നാക്കി ദരിക്കലും മന്ദ്രാന്തിയുണ്ടാകയില്ല ലേബു പ്രഭാകരസനാണ് എദ്ദുമാകട്ടെ, അംഗീക്രഹം സപ്രപ്രജകളുടെ നേരെ അംഗീക്കുച്ചിട്ടിട്ടുള്ള അക്കുത്രുജ്ഞ ഇംഗ്ലീഷ് സാമ്പര്യമായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ രോഷ്ടാണി എഴുപ്പാം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടുമന്നറിയാതെ അനന്തിമിഷം ഉല്ലംഗ്നാകലമായി തന്നെ വർത്തിച്ചു.

ക്രിക്കറ്റേയിലും “പല്ലവം” എന്ന ചെറുമണ്ഡലത്തെ പ്രഖ്യാപനാരായ അയയ്ക്കാജാക്കരിം കൈവശപ്പെട്ട ടീം പക്കത്തെടുത്തതിൽ ഒരു ഭാഗം ലഭിച്ച അംഗീക്കരിക്കാനിന്ന് തന്റെ അന്ത്യാഖാർജ്ജിതമായ ഭ്രാഹം അപഹരിക്കാൻ പല്ലവനാർ തീരുയതം നടത്തുമെ

നീം ഭീതിയുണ്ടായി. ഈ കാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹ തതിനു അപ്പോൾ ഒരു ദ്രുമനിയുധം തന്നെ ഉത്ത്‌ര തമായി. രാഷ്ട്രകൂടവും ഒരു തൃക്കാസ്ത്രം സംഖ്യാനാശം “അഹമഹദ്ധൂര്” എം തമ്മിൽ അക്കാലത്തു് നടന്ന കൊണ്ടിരുന്ന സമരത്തിൽ ജംബുദ്വീപിപത്തിലെ മിക്ക രാജാക്കന്നാജം തൃക്കാസ്ത്രം ചുരുക്കിപ്പറ്റുന്നതു സഹായിച്ചതു നിർത്തം താൻ ശാന്തിലോതകമായ ഒരു നയത്തെ അവലംബിക്കുക എന്നുള്ളതെരു ഈ നിയുധം. അ ഷ്ടാനെ ഒരു ഭാഗത്തും ചേരാതെ താൻ ഉഭാസീനന്നായി വത്തിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ജംബുദ്വീപിപത്തിലെ മുഖ്യരാഷ്ട്രങ്ങളിലുള്ള തന്റെ സ്ഥാപിനശക്തിക്കു ഒരു നേരിട്ടെമന്നാദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നയം സ്വപ്രജകളിടെ സമരോധ്യാവിനെ ഭേദിക്കുമെന്നും ഭീക്രതയുടെ ഒരു ഗന്ധം അതിൽനിന്നുത്തുവിക്കുമെന്നും കുടി പ്രഭാകരസേനൻ അറിഞ്ഞു. എന്നാൽ സമരനയത്തിൽനിന്നുണ്ടായെങ്കാവുന്ന വിപത്തുകളിലും വിജയസന്നിഗ്രഹതകളിലും ഓർക്കുമ്പോൾ മേൽപ്പറത്തെ അസാധകമായ സ്വീകാര്യങ്ങളാണെന്നെന്നു തന്നെ അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു. ഇതുമെന്തേനിഷ്ടുള്ളമായ മാല്പുസ്ഥമാക്കുന്ന വ്യാജത്താൽ, ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു സഹായം തന്റെ ആരുകുല്യത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഭാഗത്തെത്തയ്ക്ക് പ്രഭാനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. രാഷ്ട്രകൂടവാണിജ്യത്തിനുപകരിക്കുന്ന സമുദ്രസരണിയെ ജംബുദ്വീപിപത്തിലെ ഇതരരാജാക്കന്നാർ രോധിച്ചുപ്പോൾ പാരസീകസംഖ്യാനം ചക്രവർത്തിയുടെ വകയായ കയറ്റമതിക്കും ഇരക്കുമതിക്കും സുകരമായ മാർഗ്ഗത്തെ

പ്രദാനം ചെയ്യു. അങ്ങനെ പാരസീക്കത്തിന്റെ വില തീരാത്ത സഹായത്താൽ രാഷ്ട്രക്കൂട്ടവുംപാരം അഭിം ഗ്രമാധി പ്രധാനം ചെയ്യു. അപ്രകാരം പാരസീക രാജാവിന്റെ നാമമാത്രമായ മാല്യസ്ഥം രാഷ്ട്രക്കൂട്ടത്തിന്റെ നീചവും വിശ്രദാസഹിന്റെമായ പുരോഗ തിരെയ തുണ്ടെയു. എന്തെന്നാൽ രാഷ്ട്രക്കൂട്ടത്തി നോട് ഉറുപ്പെടുത്തിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യാൻകൂട്ടു ത വീം നീഞ്ഞുണ്ടാത്ത ലോകത്തോട് പ്രവൃത്തപനം ചെയ്യാനുള്ള ദയവും, ആള്ളവഴുമോ ഇം രാജാവിന്നാണ യിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒരു രാജുത്തോടും ഒരു പ്രത്യേകമാർക്കുമാറ്റം കാണിക്കാതെ ഇങ്ങനുള്ളിടയും മല്യസ്ഥം നീഡിയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നപോലെയും അദ്ദേഹം നടി ചെയ്യും.

പാരസീകനാരാക്കട്ട ഭരണാധികാരികളുടെ സേപ്പെന്റാപ്രൂത്തപത്രത്തെ ഗണിക്കാതെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തി നീംവും നീതിയുടെയും വിവിധങ്ങളായ ഉഭാരഭോധ ഒപ്പേം ഉംകൊള്ളുന്ന ഒരു ജനസമുദായമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ ത്രട്ടുകൊടുത്തിൽ തന്നെ ത്രഷ്ട്ടുക്കു തടുകുന്ന അനുകൂലവും അനുകൂലവും രാഷ്ട്രക്കൂട്ടത്തോട് അവജ്ഞതയെയും പ്രദർശിപ്പിച്ചുപോന്നു. സകലബന്ധനികനാഴിം യുദ്ധത്തിന്റെ നേരു സ്ഥിരം ദിശനാഭാവം ഉഭിക്ഷനാനു സ്വന്നാവിക്കുമ്പെതു. അങ്ങിനെ സമരമനോഭാവം ഏതു കുട്ടയുടെ ശുട്ടയിൽ സജാതമാക്കുന്നുവോ അതു മനോഭാവത്തെ വേഗത്തിൽ സാധിക്കാനുള്ള സന്ദർഭത്തെയെല്ലാം അവർ മുടക്കുവിടിക്കുയും ചെയ്യും. ചക്രവർത്തിയും ത്രഷ്ട്ടുക്കുമായി ആരുദ്ധരയും ആരുംഭിയുകവാനുള്ള പക്ഷംനാജ്ഞം കൊടു

പ്രോഫറന്റെ പാരസ്യികയോധനാർ തങ്ങളുടെ ശക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള ഉൽക്കണ്ണുഡയാട്ട കുടി മനോജ്ഞ നോക്കിയിരിക്കായിരുന്നു. അവത്തെ ആശാംഗം അചിരേന്ന ഒരു ആളുപ്പയായി പരിനമിച്ചു. എന്തെന്നാൽ രാജാധികാരം അംഗീകരിച്ചു ഈ ഉദാസീനമ ഒന്നാഭാവം ജനകീയാലിപ്രായപ്രകാരം പാരസ്യികജന തയെപ്പോലുള്ള ഒരു മഹാസമുദായത്തിന് അപമാനകരവും അവത്തെ ധമാത്മ പഴയാഷത്തെ ഭർബലമാക്കി ദ്രവ്യക്ഷപ്പെട്ടതുനാത്രമായിരുന്നു. പ്രഭാകരസേനൻ അംഗീകാരിച്ചു ഈ നയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗമ്ഭിതിയെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനുകൂടാണ് ഒരു ജനസമുത്തിയെ അദ്ദേഹം മുഹൂരിക്കലും ആർജജിച്ചിരുന്നതുമില്ല താനും. നേരേമരിച്ചു ജംബുദപിപത്തിലാകെ കരിക്കൽ സംജാതമായ ഒരു വിപ്പവത്തിൽ സപരാജയാനിയിലും സംഭവിച്ചു രക്തപക്കിലമായ റംഗം ഔദിക്ക പ്രേരകൾ എന്നുള്ള കാരണത്താൽ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വെറുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പോരെക്കിൽ പല വിധത്തിലുള്ള കത്തറുംജൂലും നീചമായ രാഷ്ട്രീയകാപട്ടത്താലും, അദ്ദേഹം പ്രജകൾ മുമ്പനിവിച്ചിരുന്ന ചെറുസ്വന്തരത്തുനുത്തയും ധനംസിച്ചു ഒരു വിശ്രദാസവഞ്ചകനായ ഉപജാപകന്നെന്നും കയതപ്പെട്ട പിന്നു രഹസ്യജീവിതത്തെപ്പറ്റി പരകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ഭർവ്വത്തനം മല്ലപനമായിരുന്നു. സദ്ഗുണം എന്ന പരയത്തക്ക പ്രത്യേകിയുടെ ഒരു കണ്ണിക പോലും അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടിയിട്ടുമില്ലായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ, ചുരക്കിപരയുകയാണെങ്കിൽ, പ്രഭാകരസേനൻറെ മാല്യസ്ഥനയം പാരസ്യികത്തിന് ഒരുന്നതസംസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ എററവും ഹാനികരവും ജനങ്ങൾക്കു

മർമ്മദേശകവും അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഭിഷിച്ച പോയ അംഗേഡൈത്തിൻറെ ജനസമ്മതിയുടെ വിനാശത്തിൽ മക്കടം ചാത്രന്നാതുമായി പരിസ്ഥിച്ചു. “പാത്രസദനം” എന്ന നഗരം ‘ബലിമദിരം’ എന്ന പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് അല്ലെങ്കിലും അകലതായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ബലിമദിരം പാരസീകത്തിൻറെ രാജധാനിയാണെന്നും ആ ടി വായനക്കാർ ഓക്സം. പാർത്തുസദനത്തിൻറെ രചന അതിവിശിഷ്ടമെന്ന വിവ്യാതമായെന്നു. അതു നിന്റെ ഗരത്തിൽ മോഹനസ്ത്രാജികളും ഒരു മുഗ്ധരാലയും മുളികളിരഞ്ഞാജികളും കാണികളുടെ എല്ലാജീവാജീവാജീ അകർഷിക്കമാറും പരിലബ്ദിച്ചു. ഇവിടെയാണ് പാരസീകരാജാക്കന്മാർക്ക് എററബും പ്രിയപ്പെട്ട “സുധർമ്മ” എന്ന കൊട്ടാരം നില്ക്കുന്നതു.

പാർത്തുസദനത്തിൽ നിന്ന് ഏകദേശം ഇരു പത്ര നാഴിക അകലതായി, നാട്ടംചുറത്തെ വിജനവും അതിരമണിച്ചവുമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു് അതിസുവപ്രദമായ ഒരു ഭവനം സ്ഥിതിചെയ്യിരുന്നു. ഇതിനു് ഒരു കഷ്ഠക്രമത്തിൻറെ ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരുന്നുകിലും ഇവിടെ പാത്രത്തു് ഒരു കൂഷിവലനായിരുന്നില്ല. അതിലെ പാർശ്വകാരൻ പാരസീകരണസ്വത്തിലെ ഒരു ഉപസേനനാധിപാണിയായിരുന്നു. ഉള്ളൊത്തത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ച “ഉപരിശുനാ”യിരുന്നു. അംഗേഡൈത്തിൻു് ഇരുക്കമാകാലത്തു് വയസ്സുംപത്രത്തികൾത്തിരുന്നു. ദീർഘിച്ച പ്രക്ഷകാദരത്തെ അർഹിക്കനാതായിരുന്നു അംഗേഡൈത്തിൻറെ അകുതി. വാർഖക്കൃത്തിൻറെ അതുമനസ്സും അംഗേഡൈത്തിൻറെ ശരീരത്തെ നതമാക്കിയില്ല. എന്നാൽ ശിരോരോമങ്ങളിൽ വെള്ളിപ്പുശിത്രടങ്ങിയി

അനുബന്ധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വല്പിക്ക് ഒരു ചെവത്തുക്കരവോ സൈന്യാധികാരത്തെ ഭ്രാതിപ്പു ക്ഷമ ഉറുഷ്മാവിനു ഒരു മാന്യമോ സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. നാം ഫേയ്പുറത്തെ ആ ഗുഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃസ്ഥാനത്തായിരുന്നു. ഉഭ്രാന്തം ശീംതുപ്പും ഭാവിജീവിതം ശാന്തനായി കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു ഈ ഉപസനനാനി തന്റെ ഏക ഘട്ടിയായ “ശാന്തം” ഫേയാടാനിച്ചു് ഇവിടെ പാർപ്പി രസ്തിച്ചതാണ്.

ഉപരുപ്പൻ സൈനികജീവിതത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചതു് സപ്പസമ്മതത്തോടുകൂടി ആയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു സൈനാധിഭാഗത്തിന്റെ ഒന്താവായി ഉയന്ന്. തന്റെ സൈനികനാരപ്പുറി അഭിമാനിച്ചു അദ്ദേഹം ജീവാവസാനവേരെ ആ പദവിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്നും വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ബെലിമറിരത്തിലെ ജനങ്ങൾ അവക്കുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു പിന്തുണനില്ക്കുന്ന ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏപ്പെട്ടു തന്നെമെന്നു ശറിച്ചു് രീക്കൽ കലാപക്ഷഭാക്തിയും അവക്കുടെ നേരെ നഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു ചെയ്യാൻ ഉപരുപ്പൻറെ കീഴിലുള്ള ഭന്നാക്കിൾ രാജകല്പന ലഭിച്ചു. ഈ കല്പന നടത്താൻ ധീരനായ ആ സൈനാനി വിസ്മയിക്കുന്നതെന്നു ചെയ്തു. രാജാവിന്റെ അംഗരക്ഷകരോടു ഈ വിവരം അദ്ദേഹം ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫലം, ഈ സൈനാധിഭാഗം അതിനെന്നാം വാസത്തിലിൽ സൈപ്രവാസം ചെയ്തു എന്നതു തായിരുന്നു. ചില മാസങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു് രാജാവു്, തന്റെ സൈപ്രക്കായി പത്രം അംഗൂതമായി ഉറച്ചു എന്ന കണ്ണപ്പോൾ ഉപരുപ്പൻറെ നേരെ പകവീടി. ഭന്നാക്കിൾ അതു

പ്ലി ഉണ്ടായക്കിലോ തുന്ന പേടിച്ചു് ധീരനായ ആ ഉള്ളൊഗന്മാൻറെ നേരെ ഒരു കട്ടംകൈ പ്രവർത്തി പ്ലാൻ രാജാവു തുനിന്തിപ്പു. ഉപയുപ്പൻ സ്വദേശമായ രാജിവയ്യുണ്ടാവഹിച്ചും ഒരു എസനിക്കോടതി മുലമുള്ള വിചാരണ ദൈഖികനിവയ്യുംമന്നാദ്ദേഹം സു വിപ്പിച്ചു. സമരത്തിൽ പല വിജയങ്ങളും ബിരു ഷഡ്ഫലം നേടിയ ആ മാനുഷന്താവിനു എസനിക്കോടതിയിലെ വിചാരണ അച്ചുമാനകരമായിരുന്നു കാക്കാൻ അദ്ദേഹം ഉള്ളൊറം രാജിവച്ചു് സ്വദേശജീവിതത്തിലേയ്ക്കു പിന്നവാങ്ങി.

അനേകവർഷങ്ങളായി താൻ നയിച്ചു് ആ ക മ്പരമായ ജീവിതം ഉപയുപ്പനെ ഒരു വൈവാഹികസംബന്ധിപ്പേക്കു നയിക്കാൻ പ്രതിബേദിച്ചായി ഭവിച്ചതിനാൽ നാല്പതുവയസ്സായപ്പോൾ ആദ്ദേഹം ഭാര്യാസ്ത്രീകരണംതുപൂറ്റി ചിന്തിച്ചതു്. തതോപചാരാഡി അവിരേനു അദ്ദേഹം തന്നെ മുതനായ ഒരു ചാഞ്ചാതിയുടെ വിധവയെ പരിഗ്രഹിച്ചു. ഇരു ബന്ധം നാലു സന്താനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശവത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ ഇരു സന്തതികളിൽ ഒന്നാതുമേ ജീവിച്ചുള്ള മറ്റൊന്നും ശൈലേവത്തിൽ തന്നു കൂടു പ്രാപിച്ചു്. ജീവിച്ചു് സന്തതിയാക്കുന്ന നമ്മുടെ ശോഭനു. മരിച്ചുപോയ അമ്മയുടെ ജ്ഞാതികളാണ് പിന്നീടു് ശോഭനയെ ഒളംത്തിന്തിയതു് എസനിക്കു കത്തവ്യങ്ങളിൽ തല്ലുരന്നായിരുന്ന ഉപയുപ്പൻ മ കൂടു അവളുടെ മാതൃസോദരിമാരുടെ ആധിനിതത്തിൽ തന്നു ഏറ്റപ്പീച്ചു് അവരാക്കട്ടെ ആ ബാലികയുടെ വില്ലുഭ്രാംതിൽ പ്രത്യേക നിഷ്കർഷണ പ്രദർശി

പ്രികയാൽ അവൾ ഇനസികമായ പരിഷ്ക്തി തിയിൽ പരിപൂർണ്ണമെന്നുതെന്ന പ്രാബല്യം. സൈനസ്റ്റുക്കിൽ ശ്രോംഗ് ശ്രൂഖ്യമായ ഒരു പദ്ധവിയിൽ പ്രശ്രാഭിക്കയും ചെയ്തു. അവരെ നമ്മടെ വായനക്കാരടങ്ക മുമ്പിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന ഇക്കാല ത്രഞ്ച് ശ്രോംഗുകൾ പത്രതാൻപത്ര വയസ്സുപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. അച്ചുനോട്ട് കുടി പാർപ്പി തുടങ്ങിയിട്ട് ഇപ്പോൾ അഞ്ചുവർഷവും തികഞ്ഞു. സ്വപ്നജ്ഞത്വിക തുടെ വസതിയായ രഹസ്യിൽനിന്ന് പിതൃഗ്രഹമായ രഹസ്യിലേക്കാനുവദി മൊറേപ്പുട്ടത് അതിനാൽ ലോകത്വപ്പുറി അവളുടെ പരിചയം പരിമിതമായിത്തന്നെ വര്ത്തിച്ചു ഇപ്രകാരമുള്ള ഒന്നിനിൽക്കും ദേഹാച്ചലം, സാരച്ചി, എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദയാജീച്ചു കാണുക സഹജമായെന്നു. അവളുടെ സപാഡാവികമായ സദ്ദിവും മാത്രം തന്നെ അവരെ അപമാനിക്കാരത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശക്തമായിരുന്നു. അവരുടെപ്പോൾ പത്രതാൻപത്ര വയസ്സു പ്രായമായി എന്ന പരാത്തവഴ്സ്സാ ഇതുകൊണ്ടെന്നു പാരസ്യികം ജനിപ്പിച്ചു സുന്ദരികളിൽ വച്ചു് എറിവും കമാറിനിയും കുടി ഏതെങ്കിലും. അവളുടെ ചുരുങ്ങ് തലമുടി സ്വപ്നമായ എന്നറിത്തെങ്കിലും ഉപരിലോഗത്തിൽ വച്ചു് ഇതു ചുരുങ്ങും വിഭക്തമായി ചീണകിടന്നിരുന്നു. അവളുടെ വിശ്വാസമായ നീലന യന്ത്രങ്ങൾ തേരേജാലോകത്തിലേ പാവനമായ പ്രഭയെന്നാവോലെ പ്രകാശിച്ചു. പാടലിമ സുന്ദര ഗണ്യങ്ങളിൽ പ്രസരിച്ചു കാണുപ്പുട്ടു. അവളുടെ വള്ളം സിതപക്ഷജ്ഞതെന്ന ജയിക്കുന്നതായിരുന്നു. അധിരം വിദ്രും

മുല്ലുവും രദ്ദാം മുക്കാറുമാപ്പട്ടണവുംബാധി വിളി അണി. മല്ലുപ്പെട്ടില്ലേംതൊട്ട് സമീപിച്ചു അവളുടെ ആര്ത്ഥി പവന സമാനം ലാഭവമാന്ന് തും ദേഹാംഗന മാരകട കുഴിഖാരത്തിനോപ്പം കുശവുംബാധിയോ അവൾ പ്രതിരൂപതന്നു പ്രസന്നയിം ഉത്സാഹശീലയുംബാ ഡി പരിലസിച്ചു. എന്നാൽ പിലപ്പോൾ ഉണ്ടാണി നയേന്നവോലെയും കാണപ്പെട്ടു. സാഹിത്യത്തിലും മറ്റൊന്നും കാണപ്പെട്ടു. അവരിക്കു വലിയ താല്പത്രമണ്ണായിരുന്നു.

ഉപയോഗസേനനാനി നിഷ്ഠകുിയ ജീവിതത്തിലെ ജീ.എസംകുംബിച്ചു മുഹമ്മദേ പ്രാചിച്ചപ്പോൾ ഒത്തി യുടെ സാഹചര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം നിതരാം ആന്ന ദിനത്തെ അംഗവിച്ചു. അവക്കോട്ടും അദ്ദേഹത്തിനു അഭിരംഗ വാത്സല്യം തോന്നി. തനിമിത്തം അവളുടെ ബൈശ്വരവത്തിൽ താൻ ഒത്തിരെ പിരിഞ്ഞിരുന്നതും അദ്ദേഹിനു നിന്നും അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും അത്ര തപ്പിടാരംഭായിരുന്നു. ഒത്തിയുമായുള്ള സഹവാസം അങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിനേറ്റ് എദ്ദെത്തിനും ആരുംപാസ പ്രദാനാധി പരിണമിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ചും താൻ അതിക്രമിയോട്ടുകൂടി സേവിച്ചു ഒരു കിരീടപതിയുടെ സേപച്ചാലുള്ളത്പരജന്മായ കുതാല്പംനതയ്ക്കു ശേഷം അദ്ദേഹത്തിനേറ്റ് മുണ്ടപ്പെട്ട എദ്ദെത്തിനും അവളുടെ ശ്രദ്ധാശ യാമാത്മത്തിൽ ഒരു അമൃതദേഹചന്ന തന്നെ ആയിരുന്നു.

കാമിനീകാര്യക്രമാർ

ഹാത്തുനമാസത്തിലെ അന്തുംതിൽ ഒരു ദിവസം സൃഷ്ടാസ്ഥിത്യങ്ങളുടെയും വൈദികലാക്ഷിക്കുന്ന ശ്രേണി ഒന്ന് അതിമനോഹരമായ വസ്തുതുക്കാഡികളാൽ അലം കൃതയായി മന്ത്രിരോദ്ധാനത്തിൽ സഖ്യാരത്തിനിറങ്ങിയതു്. സെസന്റായിപ്പൻ തന്റെ ഗമ്പശാലയിൽ ഇങ്ങനു് ചില കത്തുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ ഉത്സൃക്കനായി സമയത്തെ നയിച്ചു് അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു വനങ്ങളും ഗ്രാമത്തിന്റെ തലാലാപ്പീസിൽ താൻ തന്നെ കൊണ്ടുചെന്നിട്ടു് ഒരു നിയമമായി ആ ചരിച്ചുപോന്നു്. അദ്ദേഹം സപീകരിച്ച സന്ദർശകരാകട്ട് വെളും കാഞ്ചിതാർത്ഥികളും മറ്റായ മായിക്കുണ്ടു്. എന്നെന്നും സപ്പുത്രി സഖ്യർക്കാരുപതിവും മറിയിൽ ഇരു സന്ദർശകരുമാരെ അദ്ദേഹം രീക്കലും പ്രവേശിപ്പിച്ചില്ലു്. ശ്രേണി സമാരംഭിച്ചു് ഒരു ഏതു പരിചയത്തെ അദ്ദേഹത്തിനു അറിവുകൊടുക്കാൻ സതകത്തും ലഭിയാതെ വിധത്തിൽ കൂടുന്നാളായി അദ്ദേഹം കമ്മ്വൂംപുതനായി വത്തിക്കാശായിക്കുണ്ടു്, എങ്കിലും ആ പരിചയ രഹസ്യം അദ്ദേഹത്തിനെന്നു അറിവിൽ പെട്ടു തന്നെചെയ്യു്. ഇരു പരിചയത്തിനെന്നു കമ്മ വേഗത്തിൽ വൈദികപ്പെട്ടും.

ശ്രേണി മുഹമ്മദിന വളരെ അകലാത്തുള്ള ഉദ്ധാനഭാഗത്തിൽ തന്റെ ഗതിയെ തിരിച്ചു്. ആ സ്ഥാനത്തു് ഒരു ചെറിയ പ്രവേശനപ്പാരം അട്ടത്ത

ഇടവഴിയിലേക്കെ പ്രവേശിക്കാൻ തക്ക സന്ദർഭത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുമാറു നിന്നീതിനും. ഈ ഉണ്ടവഴി ഒരവശത്തു് പ്രധാന രാജപാതയെയും മരവശത്തു് പാത്മസദനത്തെയും ബന്ധിച്ചതായിരുന്നു. പ്രവേശന പ്രാരംഭിക്കുന്നതിൽ കുത്തിയ ഉടൻ തന്നെ അവൾ ബലം പൂട്ടു് ഇടവഴിയിൽകൂടി രാജപാതയിലേക്കെ നോക്കി അശപാത്രമനായ ഒരു തങ്ങന്നു തന്റെ സ്ഥാനിലേ പഞ്ചാംഗയും കണ്ണു് അവളുടെ ഗണ്യ സ്ഥലത്തിൽ അങ്ങനീകുമെ പ്രസരിച്ചു് അന്തരാജിതമായ ആനന്ദങ്ങളെ വെളിവാക്കി. അദ്ദേഹം പ്രജവാനപ്രാരംഭിച്ചപ്രയുഖക്കരിക്കുന്ന കാടിച്ചുവന്നു് താഴെത്തുവാടി അവളുടെ കുടിത്ത ഗ്രഹിച്ചു് ചുംബിച്ചു് അതി നിബിഡമായ ശ്രോന്നാമെ അദ്ദുപാർപ്പിക്കുന്ന കാലാവധിപരവത്തെ ആരു വരണ്ണം ചെയ്തു്. അവളുടെ റീഡയം ആനന്ദാവേഗത്താൽ സ്പൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാഞ്ഞകൾന്റെ പ്രേമ സകലിതമായ നോട്ടുന്നിൽ അവളുടെ നേതൃത്വം അധ്യാമുഖങ്ങളായി ഭവിച്ചു്.

അദ്ദേഹം ഏകദേശം ഇങ്ങപത്തിനാലു വയസ്സു പ്രായം വരുന്ന ഒരു തങ്ങന്നനായിരുന്നു. ലാവസ്ത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിക്കു് രഖക്കാരമാണ്ടായി വിലാസി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേശം കൂളിവർണ്ണം കലന്നതും നീലക്കേരം നീണ്ടകുടുത്ത ഇമകളോടുകൂടിയവയും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കായം ദീർഘവ്യം അംഗപ്പൂജയത്തം അനവഭ്യും ഗതി ലാളിത്വം ആയി നശനാനന്ദത്തെ പ്രദാനം ചെയ്തു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥാനം അത്യാതം ഉച്ചതുംജ്ഞിച്ചാ

യിരുന്നു. അതുവരെനും പരിപ്പൂരവിശേഷമെന്നോ പറയാൻമുണ്ട്. വസ്തും യാരുമാരുമാണെങ്കിൽ അക്കാലത്തെ അംഗിജാതനൂരായ സഞ്ചനനൂതനേട്ടിനേക്കാൾ മോടിക്ക ലഭ്യമാതാത്രേ. അതുകൊക്കുടിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതുതിവിശേഷം അംഗത്വമാം ഒരു പ്രഥക്കുട്ടംബജാന നീഡ് ദേഹാശിച്ചു. ശോഭനയുടെ മേൽ അദ്ദേഹമാം തന്റെ വിക്ഷണങ്ങളെ പതിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതു നേതു അംഗരാം അതുവിപ്പുരിച്ച തീജ്ഞപ്രഭ അവളുടെ പരിപാവകമായ ഫ്രേമെന്നു നിതരാം അധികരിക്കുന്ന ദനായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തിന്റെ മുഖഭാവത്തിനു പാടെ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചു. അവർണ്ണനീയമായ ഒരു ദീനഭാവം ആ വിനാത്തിൽ പ്രസാരിച്ചു. അതു മാനസികമായ കാരിക്കമേം അതു കാരണങ്ങളാൽ ഉഭ്യത്രമായി എന്ന വരാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷി പെട്ടെന്നുള്ള ഒരു അംഗത്വാപത്താൽ അതുകൂടംമായതിനാലോ അംഗപ്പുകളിൽ അനന്തരാപത്തായ ഒരു ചേദന എല്ലായ്ക്കുതു പീഡിപ്പിച്ചതിനാലോ ആയിരിക്കുന്ന മൂല ഭാവങ്ങളോ ഉണ്ടായതു് എന്നുകാരണത്താൽ ഉൽഭവിച്ചതായാണും ശരി അതുവെറം ക്ഷണിക്കായിരുന്നതെങ്കും. ശോഭന മൂല മാറ്റത്തെ ദർശിക്കുകയുണ്ടായില്ല. കാഞ്ഞകൾന്റെ മുഖത്തെക്കരാൾ രണ്ടാമതു നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ പ്രശ്നമായ രസം അപൂർവ്വമായും അളവിൽ സമൂലനത്താൽ സമൃദ്ധിതമായ ദനായിരുന്നു.

കതിരയ്ക്കു ചുല്ലു മേഘാൻ തക്ക സൗകര്യത്തിൽ അതിനെ വാതിൽപ്പടിയിൽ ബന്ധിച്ചുശേഷം അദ്ദേഹം ഉള്ളാന്തത്തിൽ കടന്നു. അവിടെ ആ കാമിനീകാ

മുക്കൂർ സ്ഥായാസ്ത്രമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെക്ക് നീ അഡി. എന്നാൽ അവൻ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു ക്കുണ്ടാൽ തന്നെ മഹത്തില്ലെങ്കിൽ മുൻവരൈത്തുള്ള പ്രവേശനപാരത്തിലെ മനി അടിക്കുന്നതു കേരംക്കപ്പെട്ടു.

“ഈ സാഹാര്യത്തിലും ഭവതിയുടെ പിതാവിന്റെ സദർശകമായാണ്” എന്ന് അവളുടെ കരത്തെ ഗുഹിച്ചു കൊണ്ടു തന്നെന്നും പറഞ്ഞു

“പ്രിയപ്പെട്ട “ക്കണ്ണാകരാ” വാസ്തുഖണ്ഡം അവിടുന്ന പറഞ്ഞത്തുപോലെ തന്നൊരുപയനം തോന്നുണ്ടോ; എന്നാൽ അടക്കാം ആരുരുയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതായി എനിക്കറിവില്ല.” എന്ന ശോഭന പറഞ്ഞു.

“ഓമനേ ഭവതിയേ തോൻ മുന്തു കണ്ണഭാഷ്യം ഇപ്പോൾ മുന്ന് ദിവസം കഴിത്തു. ഈ മുസ്പമായ കാലം ഒരു യുദ്ധപോലെയാണെന്നിക്കു തോന്നിയതും. എന്നാൽ ശോഭനേ —”

“ഓ! അവിടുന്നാനു പിരിത്തോൽ പിന്നാ എനിക്കു സമയം ഭവഗതിൽ ഹോക്കമെന്നാണോ വിചാരിക്കുന്നതും? ഹാ പ്രേമപാത്രമേ, എനിക്കും അവിടുന്നമായി പരിചയപ്പെട്ടാൻ താനുമണിയ നിമിഷം മുതൽ നബിട്ടുത്തു അഭാവം, എന്നു സംബന്ധിച്ചിടതേരും ഓരോ നിശ്ചിയത്തും ഓരോ യുഗമാക്കിത്തീക്കുകയാണോ” എന്നാവരം ഒരു ദീർഘനിശ്ചയം തന്നെടുത്തു പറഞ്ഞു.

“ഓമനേ, എൻ്റെ പ്രാണതുല്യയായ ശോഭനേ, ഭവതിയുടെ അധിരാത്തിൽ നിന്നുള്ള ഈ നിശ്ചിത വചനം അവണ്ണനീയമായ അനുന്നാമൃതത്തെത്തു എൻ്റെ

എദയത്തിൽ വർഷിക്കുന്നു. ഈതാ വീണ്ടും പടിവാതുക്കൾ മന്ത്രിനാം കേരളക്കുന്നല്ലോ. ഭവതിയുടെ പിതാവും ഇതുയും സദർശകമാരെ സ്പീകറിക്കുന്നതിൽ എന്ന് സദ്ധാരണിക്കുന്നു. വിള്ളും കുടാതെ കുടങ്ങേരും നമ്മക്കിവിടെ കഴിച്ചുകൂടാമല്ലോ” എന്ന് അവരെ മാറ്റാട് ചെത്തു മുടക്കു ചുണ്ണൻകൊണ്ട് കാമുകൻ പറഞ്ഞു.

ശോഭന സദ്ധകാചലാവത്തിൽ മന്ദാക്ഷരമാക്കുന്ന വണ്ണാ ചോദ്യംചെയ്തു. “പ്രഭോ നമ്മുടെ ഈ സദർശനങ്ങളിൽ ഗ്രഡിപ്പും സാഹരാധ്വമായ ചുണ്ണാ ഒന്ന് ദില്ലുമാകുന്നതായി എൻ്റെ മനസ്സു പറയുന്നു. അതവിച്ചനാരിയുന്നണേണ്ടോ?”

“എന്നാൽ എന്ന് ഭവതിയുടെ പിതാവിനു പരിചിതനാലും? ഭവതിയും എന്നമായി പരിചിച്ചുമണ്ണുണ്ടും പരമാർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിനും അറിവുംതുണ്ടും? എന്ന് എത്രയോ തവണ പരസ്യമായി ഭവതിയുടെ ഗ്രഹാത്മ സദർശിച്ചിട്ടില്ലോ? അപ്പോഴെപ്പോൾ ഭവതിയുടെ അട്ടുന്ന് എന്ന തുപയോട്ടകുടി സർക്കരിച്ചിട്ടില്ലോ?” എന്ന് ആ തങ്ങാൻ ചോദിച്ചു.

“ഓരി, അട്ടുന്ന് അവിടത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്ന ഏ നും എനിക്കറിയാം എന്നതനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് അവിച്ചന്ന് യോജിക്കുന്നു. അതീനാൽ അട്ടുന്ന് അവിടത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇൻ ചരംതു സദർശനങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞും അട്ടുന്ന് അവിടത്തെ ക്ഷേയ യട്ടാർത്ഥം പാരസ്യികനുന്ന പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഹാ! ഞാൻ ഓച്ചന്, അച്ചുന്ന ഒരവസ്തുതയിൽ പറഞ്ഞു, പാരസീക്കത്തിലെ തങ്ങന്നുംരാല്ലോ അവിടെതെ മനസ്ഥിതിക്കാരായിരുന്നവെങ്കിൽ രാജമന്ദിരത്തിലേയും ഭരണകൂടത്തിലേയും നൂറു ഇപ്പോഴുംതെ ഫ്ലോറലെ രാജുത്തിനപമാനകരമായിത്തീരകയില്ലോയിരുന്നവെന്നു്. അജ്ഞനെന്നയിരിക്കേ നേരിട്ട് വീട്ടിൽ കയറിവനു് എന്ന കാണാതെ ഇവിടെവച്ചു് ഇപ്രകാരമുള്ള സന്ദർശനത്തിനു് അ പിടിനെന്നാനു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതെന്നതിനു്?” എന്ന ശോഭന ക്രമയമസ്തുനയായി ചോദിച്ചു.

തങ്ങന്ന് പ്രതിവരിച്ചു.

“എൻ്റെ ആരാധനാവിഗ്രഹമേ, ഈ പെജുമാരാത്തിനു കാരണം പറവാൻ ഭവതി എന്ന വീണ്ടും വീണ്ടും നിർബന്ധിക്കുന്നു. എൻ്റെ പിതാവു് എന്നു രാജകീയനാജന്നു ഞാൻ ഭവതിച്ചയാട്ട പറഞ്ഞിട്ടേണ്ടു? സമാധാനനയാത്ത ബലമായി പിന്തുഞ്ചുന്ന രഹാളാണ്ടേഹം. പ്രജാധിപത്യപക്ഷക്കാർ വില്പവം തുടങ്ങിയ കാലത്തു് അവരുടെ എതിരെ കുട്ടരിൽ അച്ചുന്ന ഒരു പ്രധാന പ്രവർത്തകനായിരുന്നവും കുടിഞാൻ ഭവതിരെയു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടോളും.”

ശോഭന പറഞ്ഞു.

“ഹാ! അതെ, എൻ്റെ അച്ചുനു് “മാനസിംഹ” പ്രഭവിനോട് സഹകരിക്കുക എന്നത്തു വലിയ വിഷയം തന്നു.”

കയ്യനാകരൻ പറാത്ത;

“അച്ചുന്ന, പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞതാൽ, ഈ പ്രജായത്തെരാന്നതിനു് രൈക്കല്ലും അനന്തരാലിക്കനാ

അതുള്ള. ഈ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധസന്ദർശനത്തിന് നാജ ഒഴികെടിവായി എന്നു ചാരകയല്ല.”

“എന്നു ഒചാദിക്കനാതു അക്കാൻം മാതൃമാൻം നമ്മുടെ ഇതു സന്ദർശനങ്ങളെ അവിട്ടുന്ന് ഒരു രഹം സ്വർഘായി സുക്ഷിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അത്മം എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. എന്നു പ്രാണയകമായ വെള്ളി പ്ലാറ്റത്താൻ അവിട്ടതേയ്ക്കിതു ചടിയെന്തു്?”, എന്ന ദശാദേഹ ചോദിച്ചു.

ക്കുഞ്ഞാ:-എന്നു പറയുന്നാതു കേൾക്കു. ഭവതി യുടെ പാണിഗ്രഹണത്തിനു എന്നു രഹപ്രക്ഷീകരണം ക്കൊന്നതു വസ്തുത ആ മധുരാധരങ്ങളിൽനിന്നു പുരപ്പു കൂടാൻ ഭവതിയുടെ പിതാവു് ദരിക്കലും അതനുബദ്ധി ജാതെത്തിരിക്കയില്ല. അതൊന്നുപരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാണോ?

ശ്രോഢി:-എന്നു പച്ച തവണ വിവരം അപ്പുന്നാട് പറവാൻ തത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു് അപ്പുാദില്ലാം എന്നതുകൂടിലും ഒരു പ്രതിബന്ധം എന്നു നംഗിതെത്തു നിരോധിപ്പാൻ വന്നുകൂടം.

ക്കുഞ്ഞാ;-അരോഹാ! ശ്രോഢനേ നമ്മുടെ ഏവം വിധമായ സന്ദർശനത്തപ്പറ്റി ഭവത്സ്ഥിതാവിനെ അറിയിക്കേണ്ടതായിത്തന്നു. അതിന്റെ ഫലം ആ നാജന്നനാറിയാമായിരുന്നുണ്ടോ.

ശ്രോഢി:-രാഗപാത്രം! നമ്മുടെ സന്ദർശനം രഹസ്യമായിരിക്കുന്നമന്ന സംഗതി ഇതു പ്രകടമായിട്ടിട്ടുന്ന് ഇതിനു ഭാവാരികലും എഴുന്നാട് പറഞ്ഞതിട്ടില്ലെന്നതു തോക്കുന്നും. അപ്പുന്നറിയാതെ ഈ

ങ്ങനെയുള്ള സന്ദർശനങ്ങൾ ഇതുമേൽ തുടന്ന് പോകുന്നതും എന്നിക്കു ഭസ്തുമാണ്”

ഈ വാക്കുകളോടു കൂടി അവളുടെ നേതൃങ്ങളിൽ നിന്നും അത്രുധാര വർഷിച്ചു. കയ്യാകരൻ ഈ കണ്ട വിവശനായി. അദ്ദേഹം അത്രുംതസ്കൃദ്ധത്താട്ടു കൂടി അവശ്രൂഷാക്കി. പിന്നു അവർ തന്റെ നമ്മുടാക്കപ്പെട്ട ശിരസ്സിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാറിയ അർപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു ദീനത്രസം ആ തങ്ങാൻന്റെ മുവത്തിൽ പ്രസരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറത്തു.

“എൻ്റെ ആരാധനാവിഗ്രഹമേ! ഭവതിയു ദേ എന്നതെത്തെ തപിപ്പിക്കുന്ന യാതൊരു കാഞ്ചും ചെയ്യുന്നമെന്ന തൊൻ ഭവതിയെ ഉപഭേദിക്കയില്ലെ കൂടാതെയും ഭവതിയുടെ എന്നതെപരിശുദ്ധിയെ ഭജനം ചെയ്യുവാൻ പോതുന്ന എന്നാലുംരഹസ്യസന്ദർശനങ്ങൾക്കും തൊൻ ഇനി ഭവതിയെ പാതുമാക്കുന്ന തല്ലു. എൻ്റെ അവസ്ഥ ഭവതി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ എന്നും വിചാരിച്ചു പോയി. എൻ്റെ അപ്പും ഒരു മഹാപുലനാണ്” ഇനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം അധികം ദിർഘിക്കയില്ലെ താഴം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിത്യാനന്ദത്താട്ടുകൂടി തൊൻ സപ്തത്രാനാകം. അതുവരെ നമ്മുടെ ഫ്രേമം ഒരു രഹസ്യമായിരിക്കുന്ന ഏന്നദ്ദേശിച്ചാണ്” ഇതു രഹസ്യസമാഗമം ഇനി യേജാമെന്ന തൊൻ ഭവതിയോട് നിർബന്ധിക്കയുമില്ല”

ശ്രോദനഃ:-പ്രഭാ! അങ്ങിനെ പറയുകയും ഈ തുവരെ എന്നായും കൂടി അറിയിക്കാത്ത ആ കാരണം

എൻറ അ പ്രസാദ തന്നെ അവിട്ടുത്തയ്ക്ക് വിശദ ഭായി പറയുന്നതോ? എൻറ പിതാവും മാനസിം ഹലുള്ളവും വിപരീതാഭിപ്രായങ്ങൾക്കു കൈക്കൊള്ളുന്ന വരംഞ്. എങ്കിലും അവിട്ടന് അവിട്ടുതെ അ പ്രസാദ എൻറ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിക്കുന്ന അള്ളപ്പെടുന്ന എൻറ ജനയിതാവിനറിയാം. പിനൊന്താ?

ക്രാന്റാ:- ഭേദി ഒന്നുടെ ഗ്രാഫിച്ചു എന്നു പറയുന്നതു കേൾക്കുമോ? വെതിയുടെ പിതാവും എന്നും അല്ലെങ്കിൽ യദ്യപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അംഗീകാരം എന്നു സ്വീകരിച്ചതു് എതാബോധ നിയന്ത്രണത്താട്ടകുടിയായിരുന്നു. പിന്നീടേക്കും എന്നു ഒരു സ്ഥാപിതാൻറ നിലയിൽ കയറി പെഞ്ചമാറിയെ കുല്യം അംഗീകാരത്തിൻറ പുതും യുദ്ധം പാണിഗ്രഹണ ത്തിന് എന്നു അനവദിക്കുമെന്ന ദോഷനുണ്ടാണെന്നും മാനസിംഹലുള്ളവും ഉപയോഗസന്നാനിയും ഈ ബന്ധത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നവരും അംഗീകരിക്കുന്നവരുമല്ലതാണെന്നും.

ശോഭനാ:- എതായാലും നമക്ക് ഈ കാലു ത്തിൽ ദൈവഗതിയെ അവലംബിച്ചു ക്ഷമയോട്ടകുടി കാത്തിരിക്കാം ഇതു് എത്രവഴിക്ക തിരിയുന്ന ചുന്ന റിയക്ക്.

ക്രാന്റാ:- വെതിയുടെ അഭിലബാഷം എങ്ങിനെ ദോഷിനെന്നയാക്കു. അതിനു തൊന്തു സമർത്തി ചുരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈനി ഇപ്പോൾ നമക്ക പിരിയാം.

അ കാമിനീ കാമുകമാർ ഒരു ശാഖമായ പരിംഭണാത്താട്ട കുടി പിരിഞ്ഞു. ക്രാന്റാകരക്കുമാരന്ന്

കതിരഫുറത്തു കയറി യാത്രയായി. ശോഭന മുഹമ്മദ് റഹതിലേയ്ക്കും മടങ്ങി.

പാരസീകാധിപനായ പ്രഭാകരസേനൻ പതിവുപോലെ കൊട്ടാരത്തിൽ ഇരുന്നു തന്നെന്നു പ്രഭക്കുള്ളം ദൈവക്കനായമൊന്നില്ലെന്നു അത്താഴം കഴിക്കായാൽത്തുണ്ട്. ഭക്ഷണത്തിനിടയ്ക്കും അവരുടെ സംഭാഷണം സമർത്ഥത സ്വർഗ്ഗിച്ചുകൊണ്ടു മാറി. അതുവിൽക്കു പക്ഷകൊണ്ടു എല്ലാവരും രാജാവിശ്വാസിന്നു അഭിപ്രായരാജാ ബലമായി പിന്തുണ്ടാക്കുവരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു നയത്തെ അവരിൽ ഒരുവൻ മനസ്സുകൊണ്ടുപോലും അവരുണ്ടില്ലെന്നു. എന്നാൽ കിരീടാധകാരിയായ രാജക്കമാരൻ മാത്രം ഗാമ്മാധാരിയും മെഴുരുത്തു അവലുംബില്ലെന്നു. സപ്പുത്രൻ പൊതുജീവയുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ വിപരീതക്കാരനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ കർണ്ണപതി രാജക്കമാരം നോട്ട് നേരിട്ടുനംതന്നു പറവാൻ തുനില്ലെന്നു. എന്നാൽ ഒട്ടവിൽ തുടർച്ചയായ ഇംഗ്ലീഷ് മെഴുരുത്താൽ സന്തുഷ്ടനായ തിരുമേനി ഫനരിട്ട് രാജക്കമാരനെ സംഖ്യാഭിശേഷിക്കില്ലോ, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നുംരാജിപ്രായഭ്രതയും അപ്പേക്ഷിക്കിൽ ഒരു വിതക്കംതെങ്കും നിന്നുമുണ്ടില്ലെന്നു. ഒരു നിത്യചാനന്തരത പ്രകടമാക്കി. എന്നാണിട്ടും അതുകൊണ്ടു കിരീടാധകാരി ഒരു വാന്മാധാരിയും നിന്നുംബുദ്ധതയെ മുടക്കപ്പെടിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ഭക്ഷണഭാജനത്തിൽ പകന് പകപത്തെ എടുത്തു കിക്കൊണ്ടിരുന്നതുണ്ട്.

രാജാവിശ്വാസിന്നു കോപം ഇതിനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു അഭിഭാനം അതിനെ

പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല. നേരചരിച്ച അതിനേ ഒറയ്ക്കാനുള്ളടെ യഥിച്ചത്. അതിനാൽ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നൊഴുവാറു് അല്ലെങ്കിൽ മരിവിട്ട വെളിയിൽ കടന്ന.

എൻ രാജേന്ദ്രൻ ഒരു സോപാനപരമ്പരയെ തന്റെ നാം ചെയ്തു് തന്റെ ഒരുപ്പാഗിക്കായ ഉള്ളിരയിൽ കടന്ന. അതിമനോഹരമായ ഈ മരി ഭരണസംബന്ധമായ രേഖകൾ സുക്ഷിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കനാതിനും പുറമേ അല്ലെങ്കിൽ മല്ലപരാനത്തിനുള്ള രഹസ്യമരിമരായും ഉപകരിക്കനാതിനുള്ളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ മരിയിൽ എത്താൻ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ ഒരു ദീർഘസരണിചെത്തുന്ന കടക്കേണ്ടിവന്നു. ഈയവസരത്തിൽ എന്നോ ഒദ്ദേശം നിമിത്തമോ സുക്ഷിപ്പുകാരുടെ ഉപേക്ഷ നിമിത്തമോ ആവഴിയിലെ വിളക്കകളും പൊലിത്തുപോയിരുന്നു എങ്കിലും കാന്തിമാനായ ശ്രാക്കണ്ഠരുടെ കിരണങ്ങൾ അവയുടെ രാജത പ്രകാശത്തെ പോകിത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ജാലകങ്ങളുടെ പഴത്തിൽ കൂടി ആ ഇടനാഴിയിൽ പതിപ്പിച്ചിരിക്കനാതായി കാണപ്പെട്ടു. യമാർത്ഥത്തിൽ ആ ചന്ദ്രപ്രദേശുടെ ശക്തി സീമാതീതമായിരുന്നതിനാൽ രാജാവു് ഫോഷം നിമിത്തം തു ധ്യാപനകാരത്തെക്കാണ്ടു് ദീപങ്ങളുടെ അഭാവത്തെ അതു ഗ്രാഹിച്ചില്ല.

അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ രഹസ്യാട്കത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ആ മാർഗ്ഗത്തെ തരണം ചെയ്യുവേ പുരോണാഗത്തിൽ അഞ്ചും അക്കലായായി ഒരു മുടക്കിയും ഉയരക്കുന്നു്

തുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന് തോന്തി. അതു സരണിയിലെ കമ്പിള്ളിവിരിച്ചു തറയിൽനിന്ന് അതു മെഡ്സ ഫേലാട്ടുപാകനാതായിട്ടാണ്ഡേഹം കണ്ണത്രു് അതു രാജാവു് കരഭരിത കണ്ണിൽ ചേത്തുകൊണ്ട് വീണ്ടും നോക്കി. അതു മുടക്കംമണ്ണതു് നേന്തുടി വിശദഭായിത്തീന്. എന്നതെന്നായല്ല അതിന്റെ നടവിലായി ഒരാളും കുമേഖ വൃക്തമായിത്തുടങ്കി. രാജാവു് മുഖത്തിൽ സംകുമിച്ചു മഹാശൈത്യയോടുകൂടി ഭ്രമിയിൽ തന്റെപ്പുട്ടുപോലെ നിന്നപോരായി. എന്തെന്നാൽ ഈ അപൂർവ്വകാഴ്ച എന്നായിരിക്കുമെന്നാജ്ഞ ഒരു ഭീകരശക്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ അക്കരിച്ചു. അദ്ദേഹം വീണ്ടും പ്രജ്ഞിയറപ്പിച്ചുനോക്കി. എന്നാിട്ടു് രക്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിരകളിൽ ഉറന്നതും രോമങ്ങൾ നിവന്നം നില്ക്കുവേ, അതും അസ്പൃഷ്മായി കണ്ട അതു ആപം, ധബളവന്നും ധരിച്ചു ലാവണ്യവതിയായ ഒരു തങ്ങണിയായി പരിശോമിച്ചു. അവളുടെ മുഖം ശേഷം ക്ഷണിക്കിലാജ്ഞാപ്പം അവദാതമായിരുന്നു. ഭീനമാകുവണ്ണം, അഹോ! എത്രമാത്രം ബൈന്ധുസന്തോഷകുടിയായിരുന്നു അതു ആപം സ്വപ്നത്തുംലേ രാജാവിന്റെ മേൽ പതിപ്പിച്ചതു്? അനിർവ്വചനീയമായ അതു വിഷാദത്തോട് സമാളിത്തമായി അന്നശോചനം അനുഗ്രഹം ശാസനം എന്നിവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രസവും കൂടി പ്രദർശിപ്പിക്കുപ്പെട്ടു.

കണ്ണ നിമിഷനേരേതെക്കു് രാജാവു് ഭയംനിമിത്തം ചെത്തന്നുഹീനനായിത്തീരകയാൽ അദ്ദേഹം അന്നജ്ഞാനം ശക്തിയില്ലാതെ ഒരു പ്രതിമ ഹോലെ

നിലകൊണ്ട്. എന്നാൽ അരഭേദമവും ഭയങ്കരവും അതേ സമയത്തിൽ സുന്ദരവുമായ ആ വീക്ഷണത്തെ സഹിക്കാൻ ശക്തിപ്പോരാതെ അഭ്യർഹം കരത്തെ സ്വന്നേതുജ്ഞിൽ ചേർത്ത്. അനന്തരം അഭ്യർഹം വീണ്ടും നോക്കി. എന്നാൽ അപ്പോൾ ആ പ്ലായ മറ്റൊരു ഫോറ്റോഗ്രാഫിൽ മുടക്കുമായും അതോടുകൂടിത്തന്നെ അപ്രത്യക്ഷമായി. ചല്ലബിംബത്തിൽ നിന്നും പ്രസിച്ച തണ്ണേ തു രഫ്രീക്കേഴ്ച നിരോധിക്കാൻ അവിടെ യാതൊന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

“ഒദ്ദേശം! അതു” “യവളു തങ്ങാി”യല്ലോ?” എന്നുള്ള വാക്കുകൾക്കു ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രഭാകരസേനൻ അസ്ഥിരചരണായി തന്റെ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ച മനിയടിച്ച്

ഡേത്തിന്റെ പ്രമു സമർപ്പിതതിൽ അഭ്യർഹം സ്വന്നേതുജ്ഞിയും സേവകരുംതേതയും ആധപാനം ചെയ്തു് താൻ കണ്ണത്തിനെ പറവാൻ ചിന്തിച്ചു്. എന്നാൽ അതിനിടയ്ക്കു് ഒരു കിക്കരൻ പ്രത്യക്ഷനായി. അപ്പോഴേക്കും താൻ കണ്ണത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു് മെഴുനം ഭജിക്കുത്തു കണ്ണിലും പ്രഭാകരസേനൻ മനസ്സാനില്ലുതെ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാലും ഒരു ത്രുപ്പന വിളിച്ചുവരുത്തിയതിനാൽ അവനു് എന്തു കിലും കല്പനകൊടുക്കുമ്പോതാവയ്ക്കുമെന്നു തോന്നുക കൊണ്ട് അവിടുന്നു് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു്.

“പ്രഭുക്കമാരനായ കണ്ണനാകരൻ നമ്മുടെ അര മനയിൽ ഉണ്ടാം?”

ശക്കരൻ:- അടിവൻ, അഭ്യർഹം ഇപ്പോൾ തന്നെ തിരിച്ചെത്തി.

പ്രഭാകരഃ—എന്നാൽ അഥവാക്കൈ ഇങ്ങനൊട്ട് വരാൻ പറയു.

അല്ലെങ്കിൽ തിരഞ്ഞെടുത്ത ശോഭനയുടെ കാമുകൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത നാളിക്കല്ലേച്ചി.

3

ധവളക്കമാരി

വാരസീക നശാന്ത കിക്കരൻറെ പ്രവേശനവേ ഉയിൽത്തബന്ന വീഴ്ചക്കും ധൂതിയേ അവലംബിച്ചിരുന്ന കുലം അല്ലെങ്കിലും അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചു എന്ന സത്രാസത്തിന്റെ അടഭാഷണങ്ങൾ തിരുമ്പുന്നതിനും നിഘ്നിച്ചു നീജിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. കഞ്ചനാകരകമാരൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രഭവശിച്ചുപൂഴിം പ്രസ്തുതാര സം അതിന്റെ ആവേശവലക്കുന്നതെത്തെ പരിത്രജിച്ചില്ല. ആ യുഖാവും അതിവിനീതമായ ഒരു അഭിവാദനത്തെ എത്തു ചരിച്ചു. അനന്തരം സപ്രേതുങ്ങളെ ഉയർത്തി തന്മാരാൻറെ മുഖത്തുനാക്കിയപ്പോൾ അസാധാരണമായ എഴുന്നൊരു സംഭവം തിരുമനിക്ക നേരിട്ടിട്ടുള്ളതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. സാധാരണയായി രാത്രിയിൽ അധികം ഇരുന്ന എന്ന സമയത്തിൽ പ്രഭാകരസന ന്റെ മുഖം വേണ്ടപോലെ അതണിമയേ ചുണ്ടിരിക്കുക എങ്കിലും നിയമമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പ്രഭാകരന്റെ ശാന്തി എന്നും ഒരു വാവവല്ലപ്പോതെ പ്രാപിച്ചു വര്ത്തിച്ചു.

മുൻപ് സംഭവിച്ച ആ മഹാലീതിയുടെ ഫലമായി അക്കരീച്ച ആ വൈവർണ്ണപ്രം മധ്യരംഗത്തിന്റെ പാടലിമാപ്രദാനശക്തിയോടു് അപ്പോഴോ പടവെട്ടി ക്കൊണ്ടുതന്നൊയിൽനാം.

രാജാവു് ക്രിണാകരങ്ങനാടു് ഇരിക്കവാൻ കല്പിച്ചു. ഈ ബഹുമാനം നിഃമേന അതുനാതവൃക്ഷത്തി കംഡോ അപ്പള്ളിയിൽ അവിടത്തെ പ്രത്യേകകാരണം തനിനു പാത്രീഭവിച്ചുവക്കേം മാത്രം അനവബിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിരുന്നു. പ്രഭാകരങ്ങസന്ന ഭരണസംഖ്യയിൽ മായ അടങ്കുന്ന രേഖകൾ ശ്രേഖരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ഉന്നതിനം ഉറച്ച ശരീരങ്ങതാടക്കുടിയവനം എന്നാൽ കാഴ്ചയും അവതുപ്പം തോന്തി ക്കാത്ത അതുതി കലന്ന് വന്നതു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലചുടി ധൂസരവർണ്ണത്തെ വഹിച്ചു. വയസ്സുഡപതാ ക്കെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു് അതിൽ നിന്നിളപ്പും ഉണ്ടെന്നു് ആത്മാ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും സുന്ദരനായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കാഴ്ചയും അല്ലെങ്കെന്ന പരിയപ്പെട്ടടാവുന്ന അവസ്ഥമേപാബും ആ രാജാവു് അർഹിച്ചതുമില്ല. അത്മപ്രാധാന്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുക, പ്രഭാമത്തെ സ്ഥീകരിക്കുക, അധികാരഭോധം ആനന്ദിവയുടെ ഫലമായ ആ പ്രത്തം രാജകീയപ്രതാപം വ്യാവ്യാനിക്കാവുന്ന ഒരു തത്ത്വത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ധാർമ്മികമായി അദ്ദേഹം ഒരു ഭീക്ഷവന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്തവുത്തി നിഷ്ഠുരമെന്നും, ഏതു കൂടുകൾമുണ്ടാക്കാനും ചെയ്യാവാം നീചമായ ഉപജാപത്രതെ

ഇളക്കിവിട്ടും അദ്ദേഹം നിപുണനെന്നും ഉഖ്യ വാസ്തവിക്കാൻ പ്രഭാകരസേനൻറെ മുഖത്തെക്ക് അൽപ്പനേരം നോക്കിനിൽക്കുന്ന എവരും ഏഴുപ്പ് തിരിൽ സാധിക്കാവുന്നതെങ്കിലും.

കയ്യാകരൻ .അരു സന്തതിയിൽ ഉപവിഷ്ടനായ പ്രാർഥ രാജാവു ചോദിച്ചു.

“ഈ നീ ഏതു വാത്തയാണ്” നിശ്ചയംക്കു നമ്മുണ്ടാണെങ്കിലും?

“ഒന്നമില്ല തിരുമേനീ” എന്നദ്ദേഹം മരഹടി പറഞ്ഞു.

രാജാഃ— നൗമില്ലേ, നിശ്ചയിച്ചെടുത്തു ഉത്തരം എപ്പോഴിം ഇതുതനു.

കയ്യാഃ— അടിയൻറെ ശക്തിക്കൊത്തയിട്ടേതാലും അടിയൻ ചെയ്യുന്നണ്ടു്. ഇതിൽ കുട്ടത്തു ചെയ്യവാൻ ആക്ഷംതനു സാധിക്കാംപ്പോതാം.

രാജാഃ— അസാല്പുകാഞ്ചുംബേഖാനം നോൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുനില്ല. ചെയ്യാവുന്നതു ചെയ്യുന്നമെങ്ങനു പറയുന്നും. നിശ്ചയം നേക്കിൽ ഉഭാസീനനോ, നോട്ട് കുറവുള്ളവനോ അല്ലെങ്കിൽ വാഞ്ചകനോ ആണോ ഏതാണ്ണനുനിക്കരിയാൻ ചാടില്ല. എന്നാൽ നിശ്ചയിച്ചെടുവന്നാലും പ്രഭ്രാജനകരമായി കയറ്റുന്ന ആഴ്ചിം രക്ഷാന്തരിയം ശിക്ഷാന്തരിയം ശക്തനമായ കിരീടപതിയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ എത്തുകിലും കാരണത്താൽ നിശ്ചയം അപരാധിയാണെന്ന കാണുന്നു.

കയ്യാഃ— അടിയൻ ഉഭാസീനനായിരിക്കുന്നില്ല കഴുച്ചു് അടിയൻ ഘുമതലപ്പെട്ടത്തിയിട്ടും കാഞ്ച

അടിയൻ ബുദ്ധിമുദ്ദവം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവും, തെളിയിക്കാം

രാജാഃ— ശരി! ശരി! എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് സുക്ഷ്മതയില്ല, അപ്പേക്ഷിൽ ഗ്രഹണസാമർത്ഥ്യക്കുവാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ തോൻ മുമ്പ് സുചിപ്പിച്ചതുപോലെ കാഞ്ഞഞ്ഞള്ളട ഉള്ളിൽ കടന്നേക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് കൈയ്ക്കപ്പെട്ടില്ല.

ക്രിസ്താഃ— അടിയൻറെ, കായികമോ മാനസികമോ അതു കുറവുകൾക്കുതു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുക സാമ്പൂർണ്ണ. എന്നാൽ പ്രത്യും അടിയന്തര കാഞ്ഞഞ്ഞൾക്കുവാണോ മുഴുവനം ലോപംകുടാതെ രൂപാദത്തിലെ താല്പര്യങ്ങൾക്കായി തന്നെ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

രാജാഃ— അങ്ങനെന്നയാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ വണ്ണക്കന്നായിരിക്കുന്നും. അതിനു, യുഖാദേവ, നല്ല ഉപാധ്യാത്മക്ക്. “സപ്ത്വർഗ്ഗം” ഇവിടെനിന്നും വളരെ അകലപ്പത്തില്ലെന്നും, ഏകിക്കൽ അതിന്തുളിൽ അടക്കാ സ്ഫുചനാവർ ഒഴിപ്പിത്തിൽ സ്വതന്ത്രരാകനില്ലെന്നും നിങ്ങൾ നന്നായി ചാക്കുന്നും.

ക്രിസ്താഃ— തിരുമേനി ശിക്ഷിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള രാജപ്രവർത്തനാണെന്നാടിയന്നറിയാം. എന്നാൽ—
അദ്ദേഹം പെട്ടുന്ന ഭാഷണം നിത്തി; എന്നാണി കൂടുതലും രണ്ടും മുഖത്താടണം. എന്തൊന്തും ശോഭനയുടെ സന്നിധിയിൽവരുള്ളു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തിൽ പ്രസരിച്ചതായി നാം കണ്ട ആ രണ്ടും ഇതു അവസരത്തിലും തന്നിൽ ആവേശിക്കുന്നതായും അതു താഴ്ചവാൻ തനിക്ക് ശക്തിയില്ലെന്നും കമാരനും തിരാനീ.

രാജാ:- ശ്രീ, ശ്രീ. പക്ഷേ നിങ്ങളോടുള്ള എൻ്റെ പെരുമാറ്റം അല്ലോ കർണ്ണഹായിപ്പോയിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ആരബ്ലാചന ക്രാതെ നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു ദൈ ചിപരിതാഭിപ്രായം തൊന്ത് അപീകർിച്ചിരിക്കാം. ഈങ്ങനെങ്ങും എൻ്റെ മുതാള്ളതയിൽ നിങ്ങൾ സന്തദിക്കന്നതായി തൊന്ത് കാണാം.

ആ തങ്ങന്ത് എന്നോ അവഗാവികാരത്താൽ പീഡിതനാാണന്നു് പ്രഭാകരസേനൻ കണ്ണതിനെ അദ്ധ്യേതം ഈ ചിയം വൃാവൃാനിച്ചുതാണു് അദ്ധ്യേതം തുടന്ത് പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ കുഠു മുഖു് ഇവിടെ നടന്ന സംഭവം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞതിങ്ങനെവേണ്ടിയിൽ—”

ഇതും പറഞ്ഞിട്ട് രാജാവു പെട്ടെന്നു് നിത്തി; പിന്നീട്ടേഹാ ഗാധനായ ചിന്തയിൽ മുഴുകി.

ക്രാന്നാ:- തിരുമേനി, അനാശാസ്യമായ ഒരു നൈക്കിലും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തൊന്ത് കരതുന്നില്ല. എന്നെത്തെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന എന്നൈക്കിലും വര്ത്തമാനങ്ങളും അവിട്ടെത്ത ചവചിയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടാവുമെന്നു് അടിയന്ത തോന്നുന്നില്ല.

രാജാ:- ഇപ്പില്ലാ. നശ്വരെ ആ പ്രത്യേക വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചാണമില്ല. എന്നാൽ പ്രഭുക്കമാരാണ്ടെന്നു നേരം ചോദിക്കുന്നേ. “ധവളക്കമാരി” എപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എപ്പോഴുക്കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ഈ ചോദ്യത്തോടെ മഹാരാജാവിന്റെ മുഖം ഭയവിവിശ്വസ്തമായി.

ക്രാന്നാ:- അടിഉന്ന കേട്ടിട്ടുണ്ടു്

അനന്തരം ആ യുവാവിന്റെ ഉള്ളിൽ അനിയും തമായ ഒരു ജിജ്ഞാസ അക്കരിച്ചു — എന്തെന്നാൽ തന്മാരാൻറെ നോട്ടവും ആ ചാരവും ആ ഏതിഹ്യത്തെ സ്വർഗ്ഗിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള ബോധം അദ്ദേഹത്തിന് സഭായി.

രാജാഃ— ധവളകമാരിയുടെ, ചിലപ്പോഴുള്ള താങ്കി പറയപ്പെട്ടുനന്ന്, ആവിർഭാവത്തിൽ നിങ്ങൾ ചിലപ സിക്കയും ചെയ്യാവോ? ഒന്നം മറയ്ക്കാതെ പറയു.

ക്ഷണാഃ— തിങ്ങേമനി, അടിയൻ അസ്യവിശ്വാസിത്തിൽ ഉന്നുവന്നെല്ലന്ന് സമ്മതിക്കുന്ന — പിന്നൊ ധവളകമാരിയേ സംബന്ധിച്ചുള്ള കമ്മാണക്കിൽ ഡാമാത്മ്യത്തോടു ബന്ധമില്ലാതെ വെറും രേഖാളത്തമായ ഏതിഹ്യത്തിൽ ഒച്ചക്കാളതാണെന്നുള്ളതു അടിയൻ മതം. അഭേദ സമയത്തിൽത്തന്നെ ആ വിശ്വാസതെ സ്വർഗ്ഗിക്കുന്നതായി വളരെ അല്പം ഭാതുമേ അടിയൻ കേട്ടിട്ടുള്ള എന്നാംകുടി പറയാതെ തരമില്ലതാണ്.

രാജാഃ— (മദ്ദസ്ത്രത്തിൽ) എക്കിലും ധവളകമാരിയുടെ ആത്മാവു് “മേഹയ”വംശത്തിൽപെട്ട രാജ ഗ്രഹത്തോടും പ്രക്രിയഗ്രഹത്തോടും ഒരു പ്രത്യേകസക്തി ദേ പ്രഭർഗ്ഗിപ്പിക്കുന്ന വിവരം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ക്രൂട്ടാതയും, കീംവദന്തിയനസരിച്ചു്, പ്രസ്തുത കട്ടം വെത്തിൽ ആരക്കിലും മരിക്കാറാക്കുന്നോ എന്തെ കിലും വലിയ രൂപത്തു് അതിനെ ബാധിക്കാൻ പോകുന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ താൽപര്യ ഔദിക്ക് ഹാനികരമായ എന്തെങ്കിലും സംഭവം നടക്കാറാക്കുന്ന കാലത്തോ അവർ നിയതമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുമെന്നും പ്രഭ്യാപിതമാകുന്നു. ഈത്തല്ലാം നിഘംക്കറിയാമെന്നുള്ള തു നിർവ്വിഭാഗമല്ലോ?

കയ്ക്കാം:- അടിക്കൻ കേട്ടിട്ടിള്ള തിന്റെ ഒരു ചു
രക്കംതന്നെയാണ് തിരുമേനി അതുളിച്ചെഴുയ്യു്.

രാജാഃ:- (മുവന്തേക്കാർ മദ്ദമായ സ്പർത്തിൽ)
അതു പ്രാദ്വാനാവാദം മുവന്നേകം ഉണ്ടായിട്ടിണ്ട്. (ഗരീ
രത്തിൽ ഉള്ളവായ ഒരു സംത്രാസത്തോട്) നമ്മുടെ
വംശങ്ങളിൽനിന്റെ പരമ്പരാഗതമായ സ്വരംകളിൽ ധവ
ഉക്കമാരിയുടെ അനേകകും തവണായിട്ടായ. അവിർഭാ
വം സംശയമീനമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാതന്നെയാ
ണ്. ഈ വംശത്തിലെ ഒരു പ്രധാനാംഗത്തിന്റെ
മേൽ മുത്തുവാസും സ്വർഗ്ഗിക്കാറാക്കേണ്ടാണോ, ശമിക്കാ
തെ ഒരു മഹാദോഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രവൃത്തി
ഘോഷിക്കേണ്ടാണോ, അപ്പോൾ, തൊന്തു മുമ്പു പരഞ്ഞതു
പോലെ ഒരു ഫേഡിനുംശജന്റെ സ്വഭാവത്തിനോ
ശാന്തജീവിതത്തിനോ രക്ഷയ്ക്കോ രക്ഷമത്തിനോ അതു
പാർക്കരമായ ഒരു സംഭവം അക്കരിക്കാറാക്കേണ്ടാണോ
ധവളക്കമാരി അവഴിടെ ശൈക്കിരത്തിന്റെ ശാന്ത
തയിൽ നിന്നും ഉന്നത്തപ്പെട്ടുപോലെയും അമ്മവാ
അവഴിടെ ശത്രുമായും മുത്തുവശഗതയുടെ ചോയകൾ
വസിക്കുന്ന അജ്ഞാതവും അദ്ദേഹവുമായ ശത്രു മണ്ഡ
ലജ്ജിൽനിന്നും അതുകൊന്തുപോലെയും തോന്തിക്കു
ണ്. എന്നെന്നു അച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശയ്യ
യിൽ കിടക്കുന്നും ധവളക്കമാരി കുട്ടംബത്തിലെ മ
ററംഗങ്ങളിടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യുഷയായി. കഴിഞ്ഞ ക
ലാപകാലത്തിനു മുമ്പും ഇതേ ഗാർഹികസ്തപം ബലി
മദ്ദരത്തിലെ രാജകീയവസ്തിയിലുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ
ആക്രി വിനാവദനയായി നടക്കുന്നതും അവിട്ടെന്നു ഉ
ദ്ദോഗസ്ഥമാരിൽ പലയം കാണുകയിട്ടായി. ഈ
രാത്രിയിൽ, പ്രഥക്കമാരാ, ധവളക്കമാരി വീണ്ടും പ്രത്യ

ക്ഷമപ്പെട്ട്. ഇത്തവണ അവലേക്കണ്ടിരു ഞാൻതന്നെ യാണുതാനാം.

ക്രിസ്തീയനിയോ:- തിരുമെന്തിയോ?

രാജാ:- അങ്കെ ഞാൻതന്നെ. എന്നെ വിധപ സിക്ക. അതു മായമല്ല. അവർ എന്നിൽ പതിപ്പിച്ച ആ ഭന്നാട്ടം ദേഹക്രമല്ലെങ്കിലും അതു് എന്നെന്നു രക്ത തെത്തു തണ്ടപ്പിച്ചു. എന്നാണ വിചാരിക്കണംതന്നെ എന്നിക്കരിക്കവയ്ക്കു. അവളുടെ മുഖഭാവത്തിൽ ഒരു അശയം അനുഭാവാസനവും സ്ഥാരിപ്പുതായി എന്നിക്കു തോന്നി. അതു കണ്ണാൽ എന്നെന്നു കമ്മ്പേരും അരുക്കു പാർഹാദ്ധ്യാജ്ഞാനാന്നം അതിനെന്നു ഫലഭേദപ്പറി സ്നേഹിച്ചിരിക്കണമെന്നും അത്മമാക്കാം. ഞാൻ സ്നായ മായ ഒരു സരണിഡയയാണു പിന്തുടയന്നതന്നെന്നി കരിയാം. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അപ്രകാരം അതിനു ദൈഹിക ദൈഹികിലും ചെയ്യാണെന്ത്.

രാജാവ് ഇപ്പിനെ തന്നാതാൻ പരിക്ഷിച്ചു തിരുത്തുകയുണ്ടായി. എന്നെന്നൊരു അദ്ദേഹം ഒരു ഗം ഭീരമായ ഭീതിയുടെ പ്രഭാവത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കു യായിങ്ങനെ. തത്പരമായി, ഭേദമല്ലാത്ത ഒരു താ ക്കീതിനു വിഷയമെന്നു തനിക്കു പുർണ്ണ ബോധമുള്ള വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് രംസത്രം പറക എന്ന പ്രിന്റ് അദ്ദേഹത്തെ വിരപ്പിച്ചു.

ക്രിസ്തീയനാഃ:- ഒരു ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ദയത്തുപ്പെട്ടുനു തുപ്പാദിത്തിലെ ഭാസന്തു അച്ചരാധത്തെ ക്ഷമിക്കുമോ?

രാജാ:- ചോദിക്ക! ചോദിക്ക! എന്നിക്കു നിങ്ങളിൽ മുഖഭിശപാസ്ത്രം രാജാവിനെ പ്രജകളിൽ നിന്നു വേർത്തിരിക്കുന്ന അച്ചരാധത്തിനെന്നു പരിധിയെ ഇപ്പോഴത്തെയ്ക്കു മുരബ്ബെറയീന്തിരിക്കുന്നു.

കയ്ക്കാം—ഈ ധവളക്കമാരി ഫോറയണാജവംശ തിലെ പാരമ്പര്യചരിത്രപ്രകാരം ഒരു ഭാദ്രവതയായിട്ടോ അതല്ല എങ്കിലേവതയായിട്ടോ കയ്ക്കുന്നതെന്നതു അടിയന്തരം ഫോറിക്കുന്നതു്

രാജാവു് ഉടൻ മൂപടി പറഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ തന്റെ രംഗാലതിൽ ഉയന്തിരന ചുംതു് വരവാൻ ഭീതനാണ് പോതു അങ്ങുമാം നാലുചുംബും നോക്കി. ഒരുവിൽ ദെയൽക്കുത്ത അവലുബിച്ചു് അംഗേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു.

“ധവളക്കമാരിയെ സംബന്ധിച്ചു് അഃനകം പുരാണകമകളിണ്ടു്; എന്നാൽ അവയിൽവച്ചു് ഏററവും തമ്പ്രമായുള്ളതു്, അവരും ഫോറയവംശത്തിലെ ഒരു രാജക്കമാരിയായിരുന്ന എന്നം രണ്ടുനൂറും ഒരുരാജുകൾക്കു മുമ്പു്, തന്റെ ഭാഷ്യകമ്മജാളാലും വിഷയാസക്തിയാലും, അപരാധങ്ങളാലും ആർഹജിച്ചു ഒഴീത്തികൊണ്ടു് പ്രസിദ്ധയായിരുന്ന എന്നം വണ്ണിക്കുന്ന ഒന്നാണു്” അവളുടെ ജീവിതം വളരെ ഗ്രൂപ്പമായിരുന്നു. അവരും സപ്ലാവന്ത്രത്തിന്റെ വികാസം ചുണ്ണമായി തീന് കാലത്തു് മുതിരേ പ്രാപിച്ചു്. അവളുടെ അന്ത്യം അചൂതുമുല്ലായായിരുന്നു.—എന്നാൽ അതു സംഭവിച്ചതു വധത്താലോ ആത്മഹരത്യാലോ എന്നു് എത്തിഹ്യം പറയുന്നില്ല. വിലപ്പോൾ, മനസ്സും മനസ്സും ക്ഷേഖാഭിപ്പിക്കാൻ പോരുന്നതും സ്ഥിരവത്തിന്റെ സാമ്പദ്ധ്യത്തെ ഭീഷണമാക്കുന്നതുമായ ഉറവികാരങ്ങളെ പ്രഭർശിപ്പിക്കുന്ന മുഖാവത്തോടു കൂടിയായിരിക്കും അവളുടെ വരവു്. മറ്റു സമയങ്ങളിൽ അവരും മോഹനമായ പ്രശ്നങ്ങൾ കളിയാട്ടുന്നതു്

എന്നാൽ ദൈപ്പിത്തുന്നവുമായ രസത്തോടുകൂടി യാളിത്തിക്കം വരുന്നതു് ഇലവിയത്തിലായിരുന്ന ഈനു തൊൻ അവക്കു കാണുത്തു് രക്തസിക്തമായ വസ്തു ധരിച്ചെങ്ങാണ്ടു് അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അവസരങ്ങൾ കൂടം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അപ്പോൾ ഭീതിയും പദ്ധതിയാ പദ്ധം കറിക്കാതനയും അവഴിട്ടു് മുഖത്തിൽ മുറിത മായി കാണാം പ്രാണിക്കംഡാ ഇതെല്ലാബാണു ധവളക്ക് മാരിയു സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരുത്തിഹ്യം ആണ്.

കയ്ക്കാം:- അടിവാസം അനീയിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന അല്ലായത്തിൽ തിരുവുള്ള ക്ഷേട്ടണ്ഡാക്കയ്ക്ക് അടിയൻ വിനയങ്ങളാട തിരുമനസ്സറിയിക്കുന്നതെന്നുാൽ ധാരാളം അവിൽക്കാരിയുടെ അവവിൽ ഭാവത്തിനും കാരണം പാരാ മനഃശാസ്നയ്ക്കും അവലുംബിച്ച ഒരെഴുപ്പും ശിഖാശാഖക്കാണ്. അന്യവിശ്രദ്ധാസ്ഥാർ അറിവില്ലോ യൊമ്പയിൽ നിന്നോ അപ്പേക്ഷാർത്ഥി അവധേ പ്രവരിപ്പിക്കുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടാവതിൽനിന്നോ അക്കരിച്ചുതായിവരാം. അവ പില എന്തും ആളിൽ ഒരു മുദ്ര പതിക്കം. അന്യവിശ്രദ്ധാസ്ഥാർ എത്ര കുടംബവന്നേ സംബന്ധിക്കുന്നവോ അവിടെ ഇതു മുദ്ര പരമ്പരാഗതമായി ഭവിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഉപചാരങ്ങൾ ശരിയാണെന്നതെന്ന വിചാരിക്കുക. അംഗീകാരായാൽ ആ കുടംബത്തിലേ ഒരു ഗാർഡനും അന്യവിശ്രദ്ധാസ്ഥാർ മനസ്സും ഗാർഡനും അവിന്റെ വാലും മുതൽക്കും തീരുമ്പോൾ, വാലും മുതൽക്കും തന്നെ അതിനു സിദ്ധിച്ചു. ആ മുദ്രയോടു സംയുക്തമായ അങ്കേ വസ്തുവിനെന്നെന്ന അതു പ്രാഭുർഭവിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഉപചാരത്തിലെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട്, ഈന്നുകുണ്ടെങ്കിൽ ആ ചായങ്ങയാട്ടു തിരുമനസ്സിലെ ഭാവനയ്ക്കു ഒരു ബന്ധമുണ്ടോ എന്നുണ്ടോ?

ഷണവികാരങ്ങളുടെ ലാഞ്ചനമേ ഇല്ലായിരുന്നു. ആ നാൽ തോൻ നിങ്ങളോട് ഇപ്പോൾതന്നെ വിവരി ചുത്രപോലെ അവളുടെ ഭാവത്തിൽ ഒരു ഗാധമായ കെദ്ദും പ്രകടമായിരുന്നു.

“മാത്രാഖ്യമന്ത്രിര” തിലേ പ്രഭകമാരൻ ഈ വാത്തകൾ കൊടു ചെന്ന നടപാടി. മുമ്പുകഴിഞ്ഞ തന്റെ വാദങ്ങളുടെ ശക്തിയെല്ലാം അതിനു വിപരീതമായ ആ വസ്തുതകളുടെ തെളിവിൽ നിമശമായിരുന്നീൻ. താൻതന്നെ പ്രവൃത്തപരമേച്ചയ്ക്കുപോലെ അന്യവി ശ്രാസത്തെ ആരംഭിക്കാവുന്നപ്പെടുന്നിരുന്നിട്ടും ഈ യും പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു സാക്ഷ്യരാത്രു അദ്ദേഹത്തിന് എങ്ങിനെ അനാഭരിക്കാൻ കഴിയും? അദ്ദേഹം മിണ്ണാതെ ഗാധമായ ചിന്തയിൽ മുഴക്കിയിരുന്നു. ടെവിൽ രാജാവു സംഭാഷണം വീണ്ടുംതങ്ങിയപ്പോൾ മാത്രമാണോ തങ്ങൾന്ന് ഉണ്ടാകും.

രാജു:- അതുകൊണ്ട് പ്രഭകമാരാ ഫേറയുംശ തതിലേ ഒരു പ്രധാനാംഗത്തിന്റെ ജീവനെയോ സമാധാനത്തെയോ അക്ഷമതേതെയോ മുക്കതരമായ ആ ഓതാ കന്ന് ഭയപ്പെട്ടതുന്നണണണിള്ളതു് നിങ്ങൾ കാണുന്നവുംപോ. ഈ താഴ്ക്കുതു് എന്തിനെന്നയാണു സു ചിപ്പിയുള്ളുന്നതെന്നു പറവാൻ പ്രധാനം. പിന്നു ഈ അനിശ്ചിതാവസ്ഥമനിമിത്തം കഴിവുള്ള എല്ലാ മുൻകയതലുകളും തോൻ ചെങ്ങുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിനെ ബന്ധിച്ചു ഒരു കാൽം നിവർ മിക്കാൻും നിങ്ങളെല്ലായാണു തോൻ കണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അതു സാധിക്കുന്നതിൽ പരാജിതനാകാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നും. കൂടെ

നാർക്കളുടീൽ ആ കാര്യങ്ങൽ കറിച്ചു് സ്ഥിരമായവാ ത്തകൾ നമ്മുടെ സന്നിധിയിൽ എത്തിക്കാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ എന്നു ചതിക്കണം എന്ന് കയറ്റും. അങ്ങിനെന്നാണെങ്കിൽ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു. സപ്ത് ദിവസം ഇവിടെനിന്നും വളരെ അകലെത്തല്ലെന്നും, അ വിടെത്തെ ക്ലൂറുകൾ അഗാധങ്ങളാണെന്നും, കവാട ഓദ്ദും ബലവതാരങ്ങളാണെന്നും; നിങ്ങളെഴു അവിഴ്ദ ക്കു ഉക്കുന്ന രാജാവിന്റെ ശ്രദ്ധാലുംപൂതെ മഹറാനി നം നിങ്ങളെ അവിടെനിന്നും സ്പതാരുമാക്കാൻ ത്രാനിയില്ലെന്നും എന്നും നിങ്ങളെഴു നേരുട്ടി ഭാന്തി പ്രിക്കേണമെന്നാണോ? എന്നാലിനിപ്പോകാം. എ നാൽ മാ! ഒരു ക്കു! നാം തമിലുജ്ജ ഇത് സംഭാ ഷനാത്തക്കറിച്ചു് രൈക്കും ഒരു ജീവിയേണ്ടം മി ബാടിപ്പുകയ്ക്കു്.

പ്രഭുക്കമാരൻ കസാലയിൽനിന്നെന്നും താ സംഭതാഴുതാരേഷം രാജാസന്നിധിയിൽനിന്നും പുറത്തു കടന്നു. പഴുക്കിയറയിലെ വാതിപ്പച്ചുഞ്ചുംബാരിൽ കുമാരൻ തന്റെ ഏതെന്നെത്തേ പീഡിപ്പിച്ചു് സ ക്കടത്തെ വാരുപേണ എവളിപ്പുട്ടത്തിയതു്

4

മദാലംസ

“മാത്രാഖ്യമദ്ദിര” ത്തിലേ യുവപ്രഭു കോന്തി പ്രടിയിരജ്ഞി, അങ്കണത്തിൽ കടന്നു്, രാജകികരനാൽ നീതമായ അശ്വപത്രിനുൽ ശ്രദ്ധുമനായി. അനന്തരം

അദ്ദേഹം കൊട്ടാരവള്ളൂട്ടിൽ നിന്നും മെല്ലു ചുറ്റുവന്ന് ടീസ് തുമായ നാട്ടംപുറത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുവെങ്കിലും ഭാസ്യരമായ ഒരു വാഹനത്തെ കണ്ടുമട്ടി. അതിലെ പ്രദേശരിയ ദീപജ്ഞാഡി അട്ടത്തുള്ള വീമിക്കിലെ വിളക്കകളെ താരതമ്പ്രേരണ നിഷ്പ്രാണിക്കാക്കിയെല്ലാം ചുരോഭാഗത്തിലെ ഫലകത്തിനേൽക്കും ഉടമസ്ഥിതി കുടംബവിഹാരത്തെ പ്രകാശിക്കുന്നും ദേവവനംവെച്ചു ഒരു രമ്മായിരുന്നു. അത്യാധികംബവള്ളുവം കോപ്പുകളിലിന്തു രണ്ടുക്കതിരകളെ പൂട്ടിയ ആ വണ്ടിക്കിൽ വിശിഷ്ടകമ്പുകാടികൾ ധരിച്ചു കിക്കരുന്നാൽ രക്ഷകമാരായി നിന്നായിരുന്നു. ദീപജ്ഞാഡി ശക്തിയേറിയ പ്രകാശത്താൽ നമ്മുടെ മുഖപ്രാണി രമ്മതിൽ ഇരുന്ന രണ്ടു വനിതകൾക്ക് സുസ്പൃഷ്ടമാക്കംബാണും പ്രയുന്നായി വേണ്ടി. അദ്ദോഷത്തെ ചിത്താവസ്ഥയിൽ അദ്ദേഹം സന്നോധ്യത്തോടെ അവരുടെ അവക്കുടം ദർശനത്തെ വജ്ജിക്കമായിരുന്നുവെങ്കിലും അങ്ങേ അററത്തെ അപമന്ത്രാദയ്ക്ക് അപരാധിയായിത്തീരാതെ അദ്ദേഹത്തിന്തു സാധിക്കുവില്ലെന്നു അവരുടെ കണ്ണപോകാൻ സാധിക്കാതെവെന്നും പന്മാവു് അതു ഇട്ടഞ്ചിയതും കുടിയായിരുന്നതാണും. അതുകൊണ്ടുദ്ദേഹം ആ മഹിളാമൺിക്കു കൂടുതലിവാദ്യം ചെയ്യുവാനായി കയ്യുയത്തി. സാരമിയാക്കുട്ട മുഖപ്രാണിവിനെ മനസ്സിലാക്കിയ ക്ഷുഗ്ഗത്തിൽ രഘുനാഥത്തെ പിന്നോട്ടു വലിച്ചു് കതിരകളും നിരത്തി. ക്ഷുഗ്ഗനാകരൻ വണ്ടിയുടെ ജാലകത്തോടു തന്നെത്തു് പാണിപ്പേട്ടു് ഒരു മനസ്സിൽത്തെത്തു മുഖത്തിൽ ഉള്ളവാഹി.

ആ രദ്ദം “അളക്കാനിലയ്” ത്തിലേ സുന്ദരിയായ പ്രളിക്കാരിയുടെ വകയായിരുന്നു. അവളും അവളുടെ മാതൃജ്ഞപ്രസാദായ മഹിളയുംകൂടി ധാതചെയ്യുവേ എ ദ്രോമല്ലുത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു കങ്ങാകരനെ കാണാം വാനിടയായതു് മാതൃസഹോദരി പ്രളിയുടെ രക്ഷാകർത്തിയെന്ന നിലയിൽ അവളോടുകൂടി പാക്കിനാ ഒരു പ്രായംചെന്ന സ്രീധാരിയിരുന്നു. പ്രഭേദിയുടെ മാതാവു മരിച്ചപോയി. ഇങ്ങപത്ര വയസ്സുമാതും പ്രായം വരുന്ന അളക്കാനിലയത്തിലെ പ്രഭേദിയായ “മദാലസ്” സീമാതീരമായ ലാവസ്യത്താൽ അനന്തരഹീത യായിരുന്നു. പാരസീകരാജമന്ദിരത്തെ സന്ദർശിക്കാം ഒരു സുന്ദരതയ്ക്കുളിൽവച്ചു് അവൾ പ്രമമഗനാനീയയെന്നും വ്യാതി നേടി. അവളുടെ കുറളുകൊഴുത്തു ചുരും കേരഭാരം ചിത്താകർഷകമായ റീതിയിൽ ശിരസ്സിന്റെ പിൻഭാഗത്തു ചേര്ത്തു ബന്ധിക്കുപ്പെട്ടിരുന്നു അവളുടെ കണ്ണുകൾ കുറളുന്ന നീണ്ടു് അവലസങ്കൂദായി വിലസി. അവളുടെ അപം ഏതാണ്ടു ഭോഗാസക്തിയെ സുചിപ്പിക്കുമാറു വിരചിതമെന്നുതനു പറയാം. അതിമനോഹരമായ സാധാരണപരിധാനത്താൽ ആ അപം നിതരാം നയനാനന്ദകരമായി കാണപ്പെട്ടു. മദാലസയം മാതൃസഹോദരിയും ഒരു വിഖാഹത്തിനു പോകയായിരുന്നു. സുന്ദരനായ പ്രകക്കമാരനെ കണ്ണപ്പോഡി ഒരു മന്ദിരം മദാലസയുടെ മധുരാധരത്തിൽ പ്രസരിച്ചു. അദ്ദേഹം രമജാലകത്തോടുത്തപ്പോറും അവൾ തന്റെ ബാഹ്യവസ്ഥരിയെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനത്തെ ആദരിക്കാനായി സ്വന്തിരസ്സിൽ ചേര്ത്തു. തങ്ങളും തന്റെ ശിര

സ്ഥിരന നമ്മകൾ അവളുടെ അഭിവാദ്യത്തിന പക്ഷം നടക്കി. അവർ ചോദിച്ചു.

“പ്രദോ “ഭരതവിലാസ”ത്തിലെ കല്യാണത്തിന അവിട്ടനു പോകുന്നില്ലോ?”

കയ്യൻ:— അതിനുള്ള ക്ഷണം എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റ പ്രത്യേക കാര്യങ്ങളാൽ അങ്ങനെട്ട് പോകുന്നതിനു് എനിക്കു് സൗകര്യമില്ല. അതിൽ ഞാൻ വേദിക്കുന്ന. വിശ്വാസിച്ചും അവിട്ടനു് ആ വിവാഹത്തിനു പോകുന്നതു കൊണ്ട് എന്നു വേദം ദ്വിതീജവിച്ഛിട്ടുണ്ട്.

മദാലസ:— അവിട്ടനു്! പ്രദോ, തീരെ കാരം സ്വർഘാതയാണ്” തിരുമേനി എന്നു സംബുദ്ധി ചെയ്യുന്നതു് എന്നോടു് ഈ ആ ചാരവാക്കുകളും എന്തിനു്?

കയ്യൻ:— ക്ഷമിക്കു മദാലസേ, ഞാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ആ കാര്യം, എന്നാക്കാണ്ട് മരറപ്പാറാണെന്നും വിസ്തരിപ്പിച്ചു

മദാലസ:— ഈ കാര്യം അതു പ്രാധാന്യമേറിയുതാ?

സുരീകളുടെ സപാണാവികമായ ജിങ്ങക്കാസയാൽ മുറിതയായ ആ നുസരി, തന്നു നേരെ ആ പ്രാഥമാരം പ്രഭർശിപ്പിച്ചു നിയന്ത്രണം നിമിത്തം എത്താണ്ട് മുഖിത്തു. എന്തെന്നാൽ അവർ തമിൽ ധാതനായ രഹസ്യവും പരിപാലിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം അതു മെത്രിയിലാണവരുടെ സമിതിയെന്നു് അവർ നിസ്സംശയം ചിന്തിച്ചു.

കയ്യൻ:— “അംതെ, അതു വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്

തുതനു. അതു് എൻ്റെ അപ്പോൾ എന്നു ഭരദ്വാജിപ്പിടിച്ചുള്ള ഒരു കാഞ്ചമാണ്.

മദാലസഃ:- അതുകൊണ്ടിപ്പോരം അവിട്ടനു വീടിലേയും പ്രോക്കയാണ് എങ്ങെന്നും അതിനു കാലവിളം ബും വരുത്തിക്കൂടാതാനും.

“എന്നാൽ പക്ഷേ, നാശൈ നമ്മക്ക കൂദാരണ കാണാമായിരിക്കും” എന്നിതുയും പറഞ്ഞിട്ടു മദാലസ യുടെ മാതൃസഭാദരി നഞ്ചുടെ യുവാവിനെ നോക്കി ചുണ്ണിരിതുകി.

കയ്ക്കാം:- (അതുശ്ശേഷാട) നാബുദ്ധയാ? ഹാ! സം ശയമില്ല. അതിനുതക്കന്ന ദൈവസരത്തെ താൻ എങ്കിലും മാതൃസഭാദരിയും?

അദ്ദേഹം പെട്ടെന്ന നിത്തി. അനന്തരം പ്രഭോ യേയും മാതൃശ്ശപ്രസാദിനേയും വന്നി പ്രഭാഷം അശപേ എത്ര ചേദനപരവയ്ക്കു് അവിടെനിന്നും പാഞ്ചതുംപാഖി.

മദാലസഃ:- പ്രക്ഷമാരണം പ്രക്തി ഇഴ സാധാ ര്യത്തിൽ ഒരു ദിവസിൽ വിചിത്രിയിൽ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു.

“പ്രാണമാണു മദാലസു, അതു് പലവിധത്തിൽ ദിശ്യമാവുക പതിവാണു് കഴിഞ്ഞ ക്രോനാളുകളും ഡി മാത്താണ്യാലഭ്യത്തിലെ യുവപ്രഭ, തന്റെ ഉജ്ജപ ലമായ ഭാവിഞ്ഞ ചിന്തിച്ചു് തലതിരിജത്തു നടക്കുന്ന തായി താൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു് സപ്രപ്രഭുത്തികളേ സംയ മനം ചെയ്യാൻപോലും ചിലപ്പോൾ അംഗീക്കരം അശ കത്തന്തു.” എന്ന മാതൃശ്ശപ്രസാദു പറഞ്ഞു.

മദാലസഃ:- (ഒരു ദിവസിനിന്നപ്രാസാദത്താട) ചു ലപ്പോരം അദ്ദേഹം ഇഴ രാത്രിയിൽ കണ്ടതു പോലെ

തന്നെ ചിന്താസ്ഥകതനായിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ വിചാരിക്കുന്ന അതു് അതശാഖംഗത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നു്—

“അസാധ്യം അദ്ദേഹത്തിനു് ചിത്തകൈഴതുക തേതാട്ടുട്ടി ജീവിക്കാനുള്ള സകല പരിത്യസ്മിതിക ഭൂമിണ്ട്.”

എന്ന മാതൃജ്ഞപസാധ പറഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ രോതവിലാസത്തിലേക്കു പോയി.

ഇതിനിട്ടിൽ അവരുടെ സംഭാഷണത്തിനു വിഷയിച്ചുതന്നായ ആ തയ്ക്കാൻ വിസ്തൃതമായ സരണിയിൽ കൂടി അതിവേഗത്തിൽ യാതു തുടന്ന് കൊണ്ടിരുന്നു. ഏകദേശം അരബാണിക്രമിന്ത്യാദിയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ചുരുളുന്നതുമുണ്ടാക്കുവേണ്ടപ്രാരംഭത്തിൽ എന്തി. അശ്വപത്തിന്റെ എല്ലായപ്പനി കേടു ചെയ്ക്കിക്കരഞ്ഞ തുറന്നു വച്ചിരുന്ന വാതലിൽ കൂടി കയ്ക്കാക്കരുന്ന ഉള്ളിൽ കടന്നു. അതിവിസ്തൃതമായ ആ ഭ്രംദേശത്തിൽ ഇങ്ങുവരവും മഹാതങ്കകൾ വരിക്കുന്നിരുന്ന നടക്കാവിൽ കൂടി കാൽനാശിക മുരം ചെന്നപ്പോൾ ആ പാതയുടെ അവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം ആയ്ക്കി. അവിടെ ചുറ്റിക്കാപ്പുകാശത്താൽ പ്രകടമാക്കപ്പെട്ട ഒരു മഹാസൗഡം നില്ക്കുന്നബാധിയിരുന്നു. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം പുരാതനസന്ധ്യാദായത്തിൽ ഭൂർമാധി വിരചിതമണ്ഡ. ഒവരോദ്ധേശ ഭാഗം ആധുനികഗിരിപ്പുസന്ധ്യാദായത്തെ ആ ശ്രദ്ധിച്ചതായിരുന്നു. കയ്ക്കാക്കരുന്നു പിതാവായ മാനസിംഹപ്രഭവിന്റെയും കയ്ക്കാക്കരുന്നുയും വസ്തി ഇതു തന്നെ.

അശൈത്തിന്റെ രംഗമിസുത്തെത്തെ ഒരു കൂതിരക്കാരൻ വശം എൻപ്പിച്ചിട്ട് പ്രഥകമാരൻ വേഗത്തിൽ പടികൾ കയറി പൂമ്പവത്തിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്നും ഒരു ബ്രഹ്മത്തായ ശാലായ തരണം ചെയ്തു ശേഷം തന്റെ പിതാവിങ്ങനു അറഞിൽ അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചു. പ്രഥ ഒരു വിഭാഗത്തിൽ എക്കുള്ളതുനായ കൂദാകരനെ മാത്രം ഇം വാർഡകൃത്തിൽ അവലംബുമോ യിക്കുതി ജീവിക്കുന്നയാളും ആയിരുന്നു. അവക്കു മറ്റൊരു അഞ്ചാതികളിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

കൂദാകരനെ കണ്ണഭ്രൂം മാത്താണ്യമന്തിരത്തിലെ പ്രഥ എത്താണ്ഡാരക്കുമാരിയില്ലെങ്കിലും മനസ്സിലുണ്ടാക്കി ചോദിച്ചു.

“ഇന്നാനെല്ലാമാണു വത്തമാനങ്ങൾടാം?”

കൂദാഃ—നന്മില്ലചുമാം! അതായത്തു് ഉള്ളിൽ സ്ഥലത്തു് ഒരു വത്തമാനവുമില്ലെന്നു് എന്നാൽ തൊൻ മഹാരാജാവുതിങ്മേനിയെ സന്ദർശിച്ചു; അവിടുന്ന കൂപ്പിച്ചതു അപ്പുംവിവസങ്ങൾക്കും തൊൻ കാൽം വിജയകരമായി അവസാനിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ കുട്ടത്തെ തിരുവുള്ള ക്ഷേട്ട് എന്റെ നേരെ ഉണ്ടാക്കുമെന്നാണ്. പോരങ്ങിയെ സർപ്പക്കുറ്റത്തിൽ എന്നു ബന്ധനമന്മനക്കുമെന്നും കുടി കൂപ്പിക്കയുണ്ടായി.

“ഇംഗ്രേസ്! അംഗിനേയോ ഇതിന്റെ പരിണാമം.” എന്നു് വുല്ലും ഗദാത്തനും ചുർബലനുമായ പ്രഥ വിറയലോടുകൂടി പറത്തു.

കൂദാഃ— അതേ തൊൻ അറിയിച്ചതുതുപോലെ തന്നു അംഗും.

හුතුයු පරෙනතැනි අංගෝධා තිරාපෙනායි තේ
කසාලයිලෙකු වීම.

പ്രഖ്യാപനം നീ തിരുമനസ്സിലെ കല്പനയും കാരം നടക്കണം. നീ ശരിയായ വഴിക്കു പോയാൽ തോൽവിപററക്കയില്ല. നമ്മുടെ എത്തേല്ലാം താൽ പത്രങ്ങൾ അപകടത്തിലാക്കം എന്നതുടി വാക്കണം മക്കേ.

കയണ്ണാ:— അതിനെക്കാലംനില്ലതു് വേഗത്തിൽ
ഞാൻ ഒരു യാചകനായിത്തീരുമെന്നാറിയുന്നതു്—

പ്രശ്നം:- മിണ്ടേറ്റിരിക്കുന്ന കാണ്ഠത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു വാക്കുകൾ നിന്നും മുവയ്ക്കുന്നിനും ചുറപ്പുടേണ്ട വയസ്സ്. അവ ഭയക്കരമാകുംവയസ്സിം ഭാവിസ്തുചക്കണ്ണിലുാകുന്നു. മിക്കവാറും അട്ടിയുള്ളടക്കായി മാത്രംബന്ധമണി രം പ്രഴിവംഗ്രഹിതിലെ ഏഴുപത്തുതൊ ഉല്ലരിക്കാൻതുക്ക ഒരു സ്ഥിതിയിൽ എത്തുവാൻഡബണ്ടി നീ ഭരമേറ്റ മുതിരുകാർത്തുതോ വിജയത്തിൽ കലാശിപ്പിക്കുന്നതിന് അങ്ങേങ്ങാരാത്തെ അഞ്ചും ചെങ്കുത്തനും വേണും. ഇതുവരെയും, അതലോചിച്ചു ആ വെന്നുതെത്തു സംബന്ധിച്ചു സർവ്വത്വം നിവിശ്വാസം പുരോഗമിക്കുന്നു ചെയ്യിട്ടുണ്ട് ഇനി അതു പരസ്യമായി പ്രവൃത്തി നും ചെയ്യപ്പെട്ടുനോടു നീ രാജഭേദവക്രാനായ സകല യുവപ്രക്ഷേപിക്കുന്നതും അസൂയക്ക പാതമായി ഭവിക്കും. ഇന്നു നീ പ്രഭേദിയെ കണ്ണോ?

കയണാ:- ഇപ്പോൾതന്നെ അല്ലെങ്കിൽ സമയത്തേക്ക് മാത്രം. എന്നാൽ അപ്പോൾ അവിടത്തെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിരി വാസ്തവത്തിൽ അതു മൊശ്ശമാണോ?

അഴി:- അട്ടത്തുതന്നു ചെയ്യുക, നിയമരഹതലിൽ

നി ഉദരം ഭരിക്കുന്ന ഒരു പിടിച്ചുപറിക്കാരൻ കൊച്ചത്തില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വസ്ത്രക്കളാകെ ജീവിയിലാകും. ഈ വിസ്തൃതമായ ഭ്രമിയും സുന്ദരമായ സത്യവും നമ്മുടെ കരുതിക്കുന്ന അപഹരിക്കപ്പെട്ടുണ്ട്. ഈ വസ്ത്രത്തോൻ്നു മുമ്പുതന്നെ നിന്നോട് പരാഞ്ഞിട്ടില്ലോ? ഈ അത്യാധിത്തത്തെ തുക്കാൻ ഇനിയും സമയമുണ്ട്. പ്രസ്തുത വിവരത്തു സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം തോൻ പിന്നെ ജീവിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല. ഇതുയും കാലാത്തിനിടയിൽ എന്നു സംബന്ധിക്കുന്ന പരിത്യാസികളുടെ യഥാർത്ഥമാവഗമ, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു സംശയത്തിനുപോലും ഇടവരാത്രെ രഹസ്യമായി സുക്ഷിക്കപ്പെട്ടതും ഒരു ഭാഗ്യുംതന്നെ. മഹാരാജാവിനുപോലും അതിനെപാറി യാതാരാറിവുമില്ല. പ്രഭേക്കം അവളുടെ മാതൃജ്ഞപസാവിനും വിഴുരമായ ഒരു ശങ്കപോലും അക്കായ്ക്കുതിലില്ല.

കയ്യാ:- ഇല്ലയില്ല. അവക്ക് സംശയമേയില്ല അങ്ങിനെയൊരു ശങ്ക അവക്കിന്നാക്കാവക്കിൽ പ്രക്ഷേപിക്കുന്ന വിഷമങ്ങളില്ലോ എന്ന് തെളിഞ്ഞായിരുന്നു

പ്രഭേ:- എന്നു കയ്യാക്കരാ നീ പരഞ്ഞാതു്? നിന്റെ പാവപ്പെട്ട അച്ചുംവേണ്ടി നീ എന്തുവും ആണും. ഇതല്ലായിരുങ്ഗാ നിന്റെ അന്തർഗതം? ചുറ്റു കയ്യാക്കരാ: എന്തെന്നാൽ തോൻ നിനക്കു് ഒരു നല്ല പിതാവായി വര്ത്തിച്ചുവന്നാണെന്നും നിനക്കരിയാം—ഇനി എന്റെ ജീവിതം ഈ ലോകത്തിൽ ദിന്നല്ല. അധികംപതിച്ച നമ്മുടെ സന്ദർഭത്തിനെ വീണ്ടുംക്കാൻ തോന്നല്ലാക്കുന്നതു് നിനക്കവേണ്ടിയാണ് ചുരാതനമായ ഒരു പ്രഭുവംശത്തിൽപ്പെട്ടവനാണ്

നീയെന്നോക്കണം. അനവധി തലമുറകളായി ഇത് വിശാലമായ ഭ്രംഗങ്ങൾ മാത്താണ്യമരിതത്തിൽ നിന്റെ രേഖാത്തിൽ അധിക്ഷിതമാകും. ആ സ്ഥിതി ക്ക് ഇത് പുരാതനമാളിക്കയേ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും, ഒരുപണിപ്പാലെ അതിൽനിന്ന് പിന്തിരിയുന്നതിലും, ഇത് പ്രാഭവമേറിയ ശാലകളിലും ഉന്നതത്തക്കൾ നിറഞ്ഞ നടക്കാവിലുംകൂടി സബ്വരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശത്തെ കളയുന്നതിലും നമ്മുടെ എഴയും തക സ്നേഹകമെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം നീ അറിയുന്നില്ലോ?

ക്കുണ്ടാം:- മതി അച്ചോ! മതി, എത്തു ത്രാഗം സഹിച്ചിട്ടും ഇത് ഭ്രമിയേയും സംശയത്തേയും രക്ഷിക്കുതന്നൊവേണം.

പ്രഖ്യാതാം:- മകനെ നീ പറയുന്നതു് ആ നിക്ക മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല നിശ്ചയമായിട്ടും നീ പ്രായംവുംനാണു്

ക്കുണ്ടാം:- അദ്ദേഹം തോൻ പ്രേമാധിനന്നാണു് ഇംഗ്ലേഷ്യൻറെ ഏൻറെ രാഗപാരവശ്രൂം പക്ഷേ എന്തിനു പറയുന്നു, ഇതു മതി, തോൻ തളിന്നിരിക്കുന്നു—ഈന്ന തോൻ അധികനേരം കതിരപ്പിന്തിരുന്നു ക്ഷീണംകൊണ്ടുനിക്കുന്നോൻ വരും. പ്രിയപിതാവേ നമസ്കാരം.

ഈ വാക്കകളുടെക്കുടി ആ പ്രഖ്യാതനോൻ അംഗും ഏൻറെ പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിച്ചിട്ടു് വേഗത്തിൽ പുറത്തേയ്ക്കിരജി.

5

കണ്ണാടിക്കത്തുക്ക്

നാം മുമ്പതന്നെ വല്ലിച്ചീര്ക്കിയിൽ നാട്ടംപുറത്തെ കഴിഞ്ഞത് ഒരു കോൺസിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഉപയോഗ സേവനാനീയത വസതിയിലേയ്ക്കു വീണ്ടും രംഗംമാറ്റുന്നു. നേരം അസ്തുമയങ്ങളാട്ടുത്തു. കഴിഞ്ഞത് അശ്വാ യത്തിൽ വിവരിച്ചു സംഭവങ്ങൾ നടന്നതിന്റെ രണ്ടാംദിവസം സാധാരണമാണു സമയം. മോഹിനിയായ ശോഭന വീണ്ടും ഉള്ളാന്തത്തിലെ ആ ചെറിയ വാതിലിന്തിരിക്കു സന്നിഹിതയായി. തന്റെ കാജുകൾ വീണ്ടും അതു വേഗത്തിൽ വരുമെന്നാവാക്കുന്ന ശ്വേതമില്ലായിരുന്നു! എന്നാൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷനാക്കുമെന്ന് അവാക്കുക്കും ആശാസമേതമായ ഒരു മുന്നിവുണ്ടായി. എന്തെന്നാൽ കഴിഞ്ഞതുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെവണ്ണി നാബർ ചില ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുതിനാൽ തന്റെ പ്രണയാതിരേക്കുത്തിനും ആസക്തിക്കും സമൂച്ചിതമായ ഒരു തെളിവുകൊടുക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം അവക്കു അറിയിച്ചിരുന്നു.

പടിവാതലിൽ ചാരി നിന്നു കൊണ്ടു ഇടവഴിയിലേക്കു സ്വന്നതുണ്ടെങ്കു പ്രേക്ഷണം ചെയ്യു ശോഭന മോഹിനിയായിത്തന്നെ കാണുപ്പുകു. സ്വപ്നദയത്തിലെ ആശയങ്ങൾ ചലനം അവളുടെ ഗണ്യസ്ഥിതിലെ പാടലിമയെ പ്രവൃത്തിക്കൊണ്ടു. നിർവ്വാതി പ്രദനായ മദ്മാരതൻ അവളുടെ പൂശ്ചക്കലമായ കുന്തളത്തിലെ ശാരോ കടലിവമായ തൊഴപ്പട്ടത്തേയും

മന്മഹം തലോടി ചെലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളും ഒരു ദിവയത്തിൽ തിങ്ങിയ സന്നിഗ്രഹമായ അതു പുതിക്കണ്ണയെ സ്വീച്ചുമാക്കുന്നതും വിച്ഛേണ്ടി ശ്രമായ അധികാരിയും ഇതുപറ്റിപ്പുതമായി കാണപ്പെട്ടു. അതു പാടലരേഖകളുടെള്ളടയിൽക്കൂടിഡന്തമുകതാഫലങ്ങളുടെ കാരി പുറത്തെല്ലും തിരുന്നി. ടുവിൽ ഒരു ഒസ ധ്യവത്തിന്റെ വുരധപനി അവ്യക്തമായി അവളുടെ കർണ്ണചുടങ്ങളിൽ പതിച്ചു. തുടർന്ന് തന്റെ പ്രതീക്ഷയും ചാത്രമായ അതു അപം ഇടവഴിയിൽക്കൂടി സമീപിക്കുന്നതും അവർക്ക് കണ്ടി. അതുപോലെ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം അവളുടെ അരികിലെത്തി. കുതിര്ച്ചുറ്റു നിന്നും താഴ്ത്തു ചാടി അവളെ പരിരംഭിച്ചു.

“പ്രിയതമേ! ഭവതി ചുന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു. അജലു! ചുന്നു കാത്തിവിടെ നിൽക്കുന്നുത്തിനു താനും”

എന്നിപ്പകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രഭക്കമാരൻ രാഗതരംഗിതമായ അവളുടെ മുവത്തേക്കു നിലയിലും വികാരങ്ങളുള്ള ലോട്ടുക്കൂടി ഗോക്കി. അവർക്ക് മെല്ലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അട്ടേഴ്ചത്തിൽ നിന്നും മുക്തയായി നിലകൊണ്ട്.

അവർക്ക് പറഞ്ഞത്.

“അവിട്ടനു വരുമെന്ന തൊന്ത് വിചാരിച്ചു. അപ്പകാരം തൊന്ത് അശിക്കയും ചെയ്തു. ഒരാ അല്ലയോ പ്രേമസർവ്വസ്പദം, തൊന്ത് മനിപ്പുർവ്വം ചുന്നുന്ന പിതാവിൽ നിന്നൊന്ത രഹസ്യം മറച്ചു വയ്ക്കുന്നും”

അവിഭാത്ത സന്നിധിയിൽമാത്രം ഇനിയെല്ലാത്തിരുവ്വുമെങ്കിളി.

കയ്ക്കാഃ—പ്രിയേ ശ്രാംകേ, കഴിഞ്ഞ തവണ ആ സാധാരണത്തിൽ നടന്ന വാദങ്ങളെന്നും ഇപ്പോൾ വശ്വരം ആവത്രിക്കേണ്ടതില്ല.

അത് വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ഉച്ചരിച്ചാൽ ധാർശന്മാരുടെ ഒരു കല്പപ്രോഥ കൂടിയ സ്വന്തത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു മിക്കവാറും ലാഘവായിരുന്ന തെയ്യങ്ങളും എക്കിലും പ്രമാഖ്യായ എന്ന പെൻകിടാവിന്റെ അത്യന്തം മുഴുവായ ഗ്രഹണശക്തിയും സത്പരവിശ്വാസിയായി തന്നെ പരിഞ്ഞിച്ചു.

“കോപിക്കയതെ” എന്ന വലിയ കണ്ണനീർത്തുള്ളി കണ്ണിൽ നിന്നും പുരപ്പട്ടവിച്ചുകൊണ്ടുവരി പറത്തു. തുടർന്ന് അതിലോലമായ എദ്യാവസ്ഥ സുപ്രാണിക്കുമാറു അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തെയ്ക്കു നോക്കി. അതു യുവാവും എന്തെങ്കിലും നൊന്തു നിലകൊണ്ട്. ഒട്ടവിൽ ഇഷ്ടനെ പറത്തു.

“എന്നു ഭാമനന ഭവതിയാടു കോപിക്കണ്ണോ? അഞ്ചോ അതൊരിക്കലും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഭവതി സദ്ഗാമം, ശാന്തത, ബൈജ്ഞാം എന്നിവയ്ക്കും” എന്ന വിശ്വനിലമാണ് “തൊനാശനകിൽ—എന്നാൽ ശ്രാംകേ ഭവതിയുടെ പിതാവും ഇതു സാധാരണത്തിലും സദ്ഗാമം കയ്യമായി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയുണ്ടോ? വിശ്രാം കൂടാതെ ഒരു മണിക്രൂർ നേരമെങ്കിലും നേരക്കും ബൈജ്ഞാം ഭാസ്പരസശ്വാപത്തിനു സമയം കിട്ടുമോ? എന്ന പെട്ടുന്ന അദ്ദേഹം വിശ്വാസം മാറ്റി ചോദിച്ചു.

ശോഭന:- അതെ, എൻ്റെ അവ് ചെൻ്റ് അഭ്യും ര മേഖലയിൽ തന്നെ കാരണമായി പറ്റിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതാ കേള്ളാ, ദുർബന്ധം എന്ന വാതിലിലെ മനിയടിക്കുന്ന വേദാരാധ കുടി ഇപ്പോൾ എത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പിതാവിനെ താൻ വണ്ണിക്കുന്നവല്ലോ എന്നോ, തന്റെ ഒരു ദീർഘമിശ്രാസത്താട്ടകുടിയാണോ അവാം ഇതുയും പറയ്തതു്.

ഇവിടെ വാചനക്കാരാട്ട് ഒരു സംഗതിപരവാന കൂടു് അതായതു് ഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രവേശനപ്രാ രത്തിലേക്കെച്ചല്ലവാനായി ഒരു പ്രത്യേക ഉള്ളവഴി തിരിത്തുപോകുന്നതു കൊണ്ട് മുൻവരേതെ വാതി ലിംകുടിവരുന്നരാളിനു നമ്മടെ കാമിനീകാമുകമാർ നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനത്തിന്റെത്തുകുടി കടനു പോകേണ്ട തില്ലെന്നമാതുമല്ല അവരെകാണമാനുള്ള സംകര്ത്തംപോ ലും ലഭിക്കുകയും വിഷമമാണോ. ഈ പരമാർത്ഥം മന സ്നിലാക്കിയ പ്രളിതങ്ങൾ നിഷ്ട്ടകളുകമാനസയായ ആ പെൻകിടാവിന്റെ എതാലുശ്രമായ പ്രസ്തുതി ഗമഞ്ചംക്ക അവരെ വശപ്പെട്ടതിയതായി നമ്മക കാണാവുന്നതാൽ.

പ്രളികമാരം:- (കതിരയെ വാതിൽപ്പടിയിൽ കെട്ടിയിട്ടു്)

ഭവതിയുടെ പിതാവു് ഇപ്പോൾ അനേകം സ ഓർമ്മക്കാരം സപീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ?

ശോഭന:- അതേ എന്നൊരു കാഞ്ഞത്തിനാണവ രല്ലും ഇവിടെ വന്ന കുടുന്നതെന്നാനിക്കറിഞ്ഞുകൊ. എനിക്കുവരിലാരെയും പേരുകൊണ്ടുപോലും അറി

ഞ്ഞകുടാ. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ അച്ചുകൾ എന്നു
അവരിലാജരാച്ചം പരിചയപ്പെട്ടത്തിൽക്കീട്ടില്ല. ഇന്ത്യി
ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നാവം അത്രുതകരമാകും
വണ്ണം മാറിപ്പോയിട്ടുണ്ട്.—

കയ്ക്കാം:- എന്നാൽ ശ്രോംഗൈ വെതിയോടുള്ള
അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസ്തവ്യത്തിനു മാറ്റമൊന്നുമി
ല്ലോ?

ശ്രോംഗൈ:- ഓ! അതൊന്നുമില്ല — അതെന്നും ഒ
രേറിലക്ഷിത്തെന്ന നിഛ്കുനു. തോൻ പരഞ്ഞത്തും
അ ക്ഷുന്നീയിടെ വലിയകാര്യവും ഗുന്നായിരിക്കുന്ന എന്ന
മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണ്.

കയ്ക്കാം:- അദ്ദേഹം അനേകകും എഴുത്തുകൾ ചു
ഴുന്നണാണെന്നിരിക്കും അല്ലോ?

ശ്രോംഗൈ:- അതെ, അതെല്ലാം അദ്ദേഹംതന്നെ
യഥാർത്ഥപ്പൂർണ്ണമായി കൊണ്ടുവെന്നിട്ടുന്നതും. അ
ദേഹത്തിനും വളരെ എഴുത്തുകൾ പ്രതിഭിനും കിട്ടു
നണ്ട്. അവ എങ്ങിനെയെണ്ണു വരുന്നതെന്നും എന്നു
നിരീക്ഷിപ്പാതും: എന്തെന്നാൽ തപാൽശിപായി
വളരെ ചുരുക്കമായോ? മാത്രങ്ങൾ ഇവിടെ വരാറുള്ള
അങ്ങിനെ വരുന്നതുന്നെ ചെറിയമുമായാൽ എഴു
ത്തുതുന്നതിനായിരിക്കും. എന്നാൽ പക്ഷേ ഇന്ത്യ
യാഖ്യാതികളായിരിക്കും ഇതു വളരെ എഴുത്തുകൾ
കൾ ഇവിടെ എത്തിക്കുന്നതും. എന്തെന്നാൽ എന്നു
അ ക്ഷുന്നീയിടെ പ്രവേശിക്കുവേണ്ടില്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ മുമ്പിൽ ഒരുക്കു കടലാസു കാണാം.

ഒരു പെൺകിടാവിന്റെ നിജീക്കമായി സം

ശ്രേരഹിതമായുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയതേ ശ്രോഭന ഇതെല്ലാം കാരുകനെ യർപ്പിച്ചതു്.

കയ്യാ:- (അഭ്യർത്ഥനന്നാപോലെ) എന്നാൽ ഈ മാനുഞ്ഞാർ, അവർ അയൽപ്പക്കണ്ണാരാജന്നന്ന തൊൻ ഉള്ളിക്കന്ന.

ശ്രോഭനഃ:- അവരെവിടെ പാക്കിനു ആശതന്നു എനിക്കരിഞ്ഞുകൊ. എത്ര ദൂരത്തിനിന്നും വരുന്ന എന്നോ എത്ര വാഹനത്തിലാണ് എത്രതുനാതെങ്ങനോ എനിക്കരിവില്ലതാണു. പകേഷ അവർ അച്ചുന്നേൻറെ സ്ഥലം മാനുഞ്ഞായ പഴയ സൈനികരായിരിക്കാം. തന്റെ ഒപ്പിക്കുചേര്ന്ന് പഴയ സമരകാഞ്ഞങ്ങളെപ്പറ്റി അവരോടു സംബന്ധം ചെയ്യുവാൻ അച്ചുന്ന വലിയ താല്പര്യമാണ് അതിൽ ശ്രീനിക്ക വിശ്വേഷിച്ചും അനുസക്തിക്ക വകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരിക്കും.

കയ്യാ:- അവരിൽ ചിലർ എന്നേൻറെ പരിപായക്കാരകൂടിയാജീവനം വരാം—തൊൻ സഖ്യരിക്കുന്ന ജനസമൂഹത്തിൽവച്ചു് പലപ്പോഴും അവരെ തൊൻകണ്ടിട്ടുമാണെന്നായിരിക്കും. അങ്ങിനെയാജീവനിൽ ശ്രോഭനേ, അതു നമ്മുടെ ഹിതത്തിനു് ആവായ്ക്കരമാണെന്നതെന്നു പറയണം. അവരിലാരെക്കിലും ഈ നിലയിൽ നമ്മുടെ കാണ്ണനുത്തരം നമ്മുടെ പരിപാവനമായ പ്രണയത്തിനു മാനിക്കരമാകുണ്ടു്.

ശ്രോഭനഃ:-ഹാ! തൊൻ രൈക്കലും വിചാരിക്കാത്ത രോപത്തന്നുംയാണതു്.

ഈ വാക്കുകളെത്തുടന്നു് തൊൻ ദോഡാസുവം അന്നഭവിക്കുന്ന ആ അന്നരാഗത്തിനെന്നേക്കിലുംവിജ്ഞം ദേരിച്ചുമോ എന്നാവർക്ക് ഭയപ്പെട്ടു.

കയ്ക്കാം:- അതു് നില്ലാരകായി ടന്റിക്ക്ലൈഡാ വുന്ന ഒരു വിവരത്തല്ല. ഭവതിയുടെ പിതാവിന്റെ അപ്പമിത്രങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഭവതിയെ എനി കു തരാതിരിക്കവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നതു്. ഹാ! ശോഭനേ ഭവതിയുടെയും എൻ്റെയും പിതാക്കന്മാർ രാഷ്ട്രീയകാർണ്ണങ്ങളിൽ പരിപൂണ്ടിയായ വിവരിതാലിപ്രായക്കാരായിപ്പോധനത്തെ നിർണ്ണാഗ്രം അതുമാത്രം മതി എന്നൊളം ഇപ്പോഴെത്തെ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും മാറ്റിനിൽക്കാൻ. ഉപയോഗസേനാനിയുടെ സ്റ്റേ ഹിതന്മാർ ഇതറിഞ്ഞാൽ പിന്നൊരെയാനും ഭവണങ്ങൾ എന്നൊളം വെള്ളിയേറ്റിയാൻ.

ശോഭ:- അവിട്ടനു തന്നെ പറയുന്നും അതു സം ഭവിക്കാതിരിക്കാൻ എന്നെന്തുകൊണ്ടും മാറ്റുമ്പോബോ? ഭീ തികരമായ ഈ അത്യുംഗിത്തെത്തെ ഒഴിയ്ക്കാൻ വി ലി വഴിയും അവിട്ടതെത്തെ ബുദ്ധിയിൽ ഉഭിക്കുന്നുണ്ടോ? അവിട്ടതെത്തെ അരിക്കത്തുനിന്നും പിരിഞ്ഞാൽ ജീവൻ പിരിഞ്ഞതുപോലുള്ള അന്നഭവമാണുന്നിയും ഉണ്ടാവുക.

കയ്ക്കാം:- (ശോഭനെയെ അണ്ണച്ചു് അവർ ത ന്റെ വികാരവോരവുശ്രൂതെത്തെ കാണാതിരിക്കുന്നതുകു വന്നും അവളുടെ മുവത്തെ സപവക്ഷസ്ഥലങ്ങളൊടു ചേര്ത്തുകൊണ്ടു്) പ്രിയപ്പേട്ട ശോഭനേ, അതേ ഉണ്ട് ഒരു വഴിയുണ്ടു്. ഈ അത്യുംഗിത്തെത്തെ ഉപകരിക്കുന്നതായി ആ ഒരു വഴിയെ ഉള്ളൂ.

ശോഭ:- ആ വഴിയെന്നാണു്?

കയ്ക്കാം:- ഭവതിയുടെ പിതാവിന്റെ സന്ദർഭ കമ്മാരെ എന്നിക്കു കാട്ടിത്തരിക. അവർ എന്നൊ

കാംഗാതെ അവരെയെല്ലാവരേയും തൊൻ കണ്ടെക്കാ ഇളം. അങ്ങിനെ അവരിൽ ആരെങ്കിലും ആൺറ പരിചയകാരായി ഉണ്ടാ എന്നറിയാം.

ശോഭ:- ഹ! ഇതുമാത്രമേ ഉള്ള എക്കിൽ അ തു് എഴുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാം. ഇതിനെക്കാൾ സു സാദ്ധ്യം മററാനില്ല.

കയണാ:- അതോന്ന വിശദമാക്ക ഓമനേ.

ശോഭ:-അച്ചർണ്ണ മറിക്കെതിരെയായി മ രീറാതു മറിയണ്ട്—ആ മറിയിലേക്കു ഒരു മറയുള്ള കണ്ണാടിവാതലും. യവനിക കണ്ണാടിയെ മുഴവനം മുടി യിരിക്കയില്ല. അതിഞ്ഞ വിടവിൽകൂടി അവിടുങ്ക യും നിർബാധം അകത്തുള്ള വിശ്വേഷങ്ങൾ കാണാം. അ ലൈമിഷണും കൊണ്ടു കായ്യും സാധിക്കാം. അതു കൊണ്ടു് ദോഷമൊന്നും വരാനില്ല താനോ.

കയണാ:- ദോഷമോ. യാതോന്നമില്ല. എത്തു ദോഷമാണും വരാനിരിക്കുന്നതു്? എന്നാൽ പ്രാണസ മാന്യായ ശോഭനേ! ദോഷമൊന്നമില്ലെങ്കിൽ എ നീ കണ്ടപ്പിടിക്കുന്ന കായ്യും വിഷമം തനീ. ഒപ്പു നേരനാാൽ ഭവതിയുടെ അപ്പുണ്ണൻറയും അതിമികളുടെയും രഹസ്യങ്ങളിൽ തലയിടുന്നതിൽ എനിക്കു വലിയ വെറ്റുണ്ട്.

ശോഭ:- അങ്ങിനെ ഒരു പരിത്യമിതി ഉണ്ടാ വാൻ മാർക്കും കാണാനില്ല. എന്തനാാൽ മുകരക വാടം പെട്ടുന്ന തുറന്നാൽ അതിഞ്ഞ പിന്നിൽ തനീ ഒരു ഷിജത്ത സ്ഥാനമുണ്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥലത്തു മഹാ നായ പ്രഭാകരസേനനിം ഒരു വലിയ ഷുഠികായലു

തിരു നിൽപ്പുണ്ട്. അതു അവിടെത്തെ നല്ലപോലെ മറയ്ക്കും.

തന്റെ പ്രണയപാതയെത്തെ നല്ലപ്പെട്ടകാതിരിക്കാനായി ആ പരിത്രാദിവായ പെണ്ണകിടാവു് ഇങ്ങനെ ചെപ്പായം പറഞ്ഞതായിരുന്നു. കുമാർക്കൻ അതി ലളിതമായ ഓരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവക്കു പിന്ന തുടന്ന് ചെന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ പിന്നഭാഗത്തെത്തു അവിടെ കണ്ണ ഒരു വാതലാൽ കുടി അകത്തു കടന്നു. വഴിയിൽ കാണപ്പെട്ട മരറായ വാതൽ മുൻപറഞ്ഞ എതിരെയുള്ള മറിയിലേക്കു വഴികാണിക്കുന്നതായിരുന്നു. പച്ചനിറത്തിലുള്ള ഒരു യവനികയാൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ട ആ മറിയെ ശോഭന ചുണ്ണിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ധാതോയും വിധനത്തിലും ശ്വേഖാമാനം കേരളപ്പിക്കാതെ കുമാർക്കൻ അകത്തു കടന്നു. ശോഭനയാകട്ടെ മെല്ലെ ഉദ്യാനത്തിലേക്കു തിരിച്ചു പോയി.

ഈ അവസരത്തിൽ കുമാർക്കരെനു കാണുമ്പാൻ ആരെങ്കിലും അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്നുകിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുവബെവവർണ്ണം പ്രവും, പദ്ധതിപാം, സങ്കടം, ആത്മവിദ്വേഷം എന്നീ രാജാ ഏഡം മുഖ്യനു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഭാവഭേദങ്ങളും ആ ഫല ക്ഷക്കൻറെ വ്രദ്ധത്തിൽ ഒരു ശക്തിയേറിയ ലക്ഷ്യം തെരുവിൽ വിചുക്തമാക്കുന്നതിനുള്ളിട്ടിനും ധാതോയും സംശയവുമില്ല. അദ്ദേഹം വാതുക്കൽ നിന്നുപ്പോൾ ഭാഗ്യാധുമകിലും അദ്ദേഹത്തിനു പെട്ടെന്നാണ്ടായ ഒരു ചലനം, തന്റെ ആമതെത്തെ തുടരാതെ വിരമിപ്പിക്കാനുള്ളിട്ടും ഒരു മനസ്സിൽതിരെ പ്രത്യക്ഷമാക്കി. എന്നാൽ അപ്പോൾ ചീല പരിഗ്രനനകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ

എദ്ദുത്തിൽ പാണ്ട കയറി. ശ്രവ ആല്ലെന്നെ ചിന്താ വിഷയത്തേക്കാഡി ശക്തങ്ങളും യീരുന്നതിനാൽ അ ഭ്രഹ്മം അവിടെ നിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.

എറാവും സുക്ഷ്മായ മുൻകയതലോച്ചക്രൂടി അ ഭ്രഹ്മം യവനികയുടെ ഇടയിലേക്കേന്നുകാണി. ഉപരു പ്ലിസേനാനി ഒരു മേശയുടെ സമീച്ചതിലിരിക്കുന്ന തുംബ, അഭ്രാരഥതിന്റെ അധിരത്തിൽനിന്നും ചുറ്റുപ്പ് ടുന വാക്കുകളും ഗാഖായ ശ്രദ്ധയോച്ചക്രൂടി കേട്ട കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എഴാളുകൾ അഭ്രമത്തിനു ചുറ്റും സ്ഥാപിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതും കയണാകരണ്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടു. ഓശനയുടെ പിതാവു് വളരെ മരംപര ത്തിൽ ഭാഷണം ചെയ്ക്കയായിരുന്നു; അഭ്രഹം പരാതവാക്കുകളുണ്ടെന്നു നജ്ദെ യുഖാവിനു കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല അവിടെ കണ്ണവരിൽ നാലുപേരും തനിക്കു നല്ല പരിചയമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നും മരംപര അപരിചിതരുണ്ടും അഭ്രഹം മനസ്സിലാ കാണി. അപരിചിതരും മുഖഘണ്ടങ്ങളെല്ലാം അഭ്രഹം നല്ല പാലു പഠിച്ചു: എന്നല്ല അവരെ താർമ്മയിൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു.

അല്ലെന്നെന്തിനുള്ളിൽ സേനാനി സംഭാഷണം നിരത്തിയിട്ടു തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നൊഴുന്നേറു. കയണാകരണ പരിചിതനല്ലെങ്കിൽ സദ്ഗുരുരിൽ ഒരാ കൂടു കൈകൊട്ടിവിളിച്ചുകൊണ്ടു് അഭ്രഹം കണ്ണാടിക്ക തകിനെ സമീചിച്ചു അട്ടത്ത നിമിഷത്തിൽ കയണാകരണ മഹാനായ പ്രഭാകരസേനന്റെ പുവ്കായ പ്രതിമയുടെ പിന്നിൽ മരാത്തു. കണ്ണാടിക്കതെക്കരുറ ക്കപ്പെട്ടു: സേനാപതിയും കയണാകരണു് അപരി

ചിതനായ ആളം അക്കത്തു കയറി കതകടച്ചു. ശേഖരയുടെ പിതാവിനെ അനന്തരമിച്ചയാളിന് എക്കും ശും നാലുതു വയസ്സു പ്രായംവരും. മദ്ധ്യരേഖയ്ക്കാൽ — അല്ലോ തടി, കരുത തലച്ചടി — മനുരിത്തധനുകലാർഷം വിഭാഗിച്ചു കഴിഞ്ഞ മാവം — ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതിലക്ഷ്യം സൈന്യാധിപൻ ആ മരിയിലേയ്ക്കു ക്കണിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ആ മനഷ്യൻ ഗൗരവങ്ങൾഡിയതും രഹസ്യവുമായ ഒരു സംഭാഷണത്തെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന രഹാളിടെ സകല ഭാവവികാരങ്ങളോടൊക്കെ കൂടിയായിരുന്നു.

6

സംഭാഷണം

“താങ്കൾക്കേക്ക് ഏതിർവാദത്തിനു വിപരീതമായി, ആ വിഷയത്തെ തുടരാത്തുടരെ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ഏനിക്കിഞ്ചുമാണായില്ല. എന്നാൽ അടുത്ത മരിയിൽ വച്ചു താങ്കൾ അഭിപ്രായമൊന്നും പറയാണ്ടത് തിനാൽ അതു താങ്കളോടു രഹസ്യമായി ചോദിക്കാമെന്നു ഞാൻ ഉറച്ചതാണു് താങ്കൾക്കു ‘മാത്രാണ്ഡയ മദ്ദിരത്തിലെ’ കമ ഏതാണ്ടിരിയാമെന്നു് മുഖ്യാരിക്കൽ പറഞ്ഞതായി ഞാൻ ബാക്കിനു്.” എന്ന സൈന്യാധിപൻ പറഞ്ഞു.

“വുംനായ പ്രഭവിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഏനിക്കെതാണ്ടിരിയാം. എന്നാൽ .അതു വളരെ തുടരുമായ

രെറിവേ അക്കന്നതും. യുവപ്രഭുവിനെപ്പറിയാണെന്ന് ഒന്നിക്കേഞ്ഞുമുന്നോട്ടു ചെയ്തു കൊണ്ടു വരിച്ചു പോലുമില്ല. ഈ കാൽഞ്ഞിൽ എന്നാണെ ചെങ്ങുണ്ടെന്നു നിയുതി കേണ്ട കാൽഞ്ഞം അവിടെതെങ്കിൽ തന്നെ.” എന്ന കുട്ടി കാരൻ പറഞ്ഞു.

“പിതാവിന്റെ രാഷ്ട്രീയാദിപ്രാധാന്യം വലിയ കുട്ടമാണ്” ഉശിച്ചു അഭിപ്രാധാന്യംഡാണേഞ്ഞുമുന്നോട്ടു കുളിച്ചു തെപ്പാം.”

പ്രഭു പറഞ്ഞു.

“അഭേദത്തിനു ആ വംശത്തിലെ പ്രജയിമുഴുവന്നുണ്ട്. തന്റെ പുംഗമാരെ പോലെ അഭേദവും രാജകീയഭാഷ്യപ്രളതപത്തെ താലോവിക്കുന്നാണോ. എന്നാൽ പുതുനും എങ്ങനെന്നുണ്ടോ അവിടെ തന്ത്രം അഭിപ്രാധാന്യം.”

കുട്ടികാരൻ ചോദിച്ചു.

“മകൻ പല തവണ എന്നു സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുമായി അഭേദത്തോട് തനാൻ പരിചയപ്പെട്ടതും ഒരു ധാരാളികൾക്കും മുലമാക്കുന്നു. ഒരു ക്രതിരക്കാരൻ എന്നും ഒരു ക്രതിരയെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടും. അതു മാത്രമല്ല. അവൻ പലതും എന്നിൽ നിന്നു മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടും തായി പിന്നീട് തനാൻ അറിഞ്ഞു. ഈ സംഭവത്തെ തനാൻ “ബഹിമന്ത്രി” ത്തിലെ വർത്തമാനപ്പെട്ടതും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതും. കുട്ടി ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മാത്രം സ്ഥാപിരത്തിലെ പ്രഭുക്കമാരൻ എന്നിക്കു കളിവു ചോദിക്കുന്നതിലും ഒരു ക്രതിരയുംകൊണ്ടു ഒരു ക്രതിരക്കാരനോട് കുട്ടി ഇബിടെ വന്നു. പാത്മാസദനത്തിൽനിന്നും പ്രഭുക്കമാ

രൻ ആ ക്രതിരശ്വ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി എന്നും വത്തമാന പത്രത്തിൽ നിന്നും ക്രതിരശ്വത ലക്ഷ്യണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ എൻ്റെ ക്രതിരശ്വാണെന്നെതന്നറിഞ്ഞു് ഇവിടെ കൊണ്ടു വന്നതാണെന്നുമാദ്ദേ അദ്ദേഹം എന്നാട്ട് പറഞ്ഞത്തു്” അതിനാൽ ക്രമാർഹം അശ്രദ്ധേതെന്ന എന്നെന്നെതന്നു എൽപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പെരുമാറ്റം എത്രയും സമർപ്പാദവും ഉഭാരവുമായി തന്നെ. എന്നെന്നും അതിനെ വിലയ്ക്ക് വാങ്ങിയതിനു ഒരു വലിയ തുക അദ്ദേഹത്തിനു ചെലവായി എക്കിലും അതിൽ ഒരു കാര്യാല്പാദ്ധ്യം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല”

എന്ന സൈന്യാധിപൻ പറഞ്ഞു.

കുട്ടകാരൻ:- എന്നാണെന്ന് പിന്നീടം അദ്ദേഹം ഈ വിടെ വരികയുണ്ടായോ?

പ്രഖ്യാതി:- അനേകകം തവണ. ആല്ലെങ്കിൽ താൻ വലിയ മമതയോന്നം ഭാവിച്ചില്ല; എന്നെന്നും ചുത്തും പിതാവിന്റെ പ്രകൃതകാരനായിരിക്കേണ്ട താൻ ശക്തിച്ചുപോയി. എന്നാൽ ക്രാക്കരക്കമാർഹം ഉഭാരമായ ചില ഭാവനകളെ രഹസ്യത്തിൽ ചുവര്ത്തുന്നവനാണെന്നെത്തപ്പോൾ എന്നിക്കണ്ടായ അതു തവും സന്ദേശവും എത്രയെന്നു് ഉംഗിച്ചുകൊള്ളുകയേണ്ടു.

കുട്ടകാരൻ:- അവിടുന്നു് ഈയിടയ്ക്കു ഭേദഗതിയാണെന്നോ?

പ്രഖ്യാതി:- ഈ. താൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടു് ആ തുകൾ കുറെ ഏറെക്കഴിഞ്ഞു. രഹവസരത്തിൽ അ

ദ്രോഹത്തെ ഇതിനു സമീപത്തുവച്ചുകണ്ടതായി അതു ഒരു പരബ്രഹ്മ ദഹാമ്മ എനിക്കുന്നു്. എന്നാൽ അതു പരമാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അദ്രോഹത്തിന്റെ വരവു് മററുന്നോ കാഞ്ഞത്തെ സംബന്ധിച്ചായിരിക്കും. ഏ നെന്നാൽ അദ്രോഹം ഇവിടെ വരികയുണ്ടായില്ല. അദ്രോഹത്തിനു ഇഷിച്ചില്ലാണെന്നു വല്ല കമ്മ്വും ഏ നീതിനിനു വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന താൻ ഭയപ്പെട്ടുന്നു. പക്ഷേ അങ്ങിനെ ഒന്നം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി താൻ കാക്കുന്നതുമില്ല.

ക്രുഷ്ണകാരൻ:- ശരി, താൻ മുമ്പുപറഞ്ഞതുറുപോലെ അദ്രോഹത്തെ നമ്മുടെ ക്രുത്തിൽ ചെത്തിരുത്തു് നമ്മുടെ രഹസ്യത്തിൽ ഭാഗഭാക്തിവരിക്കണമോ വേണ്ട യോ എന്നുള്ള കാഞ്ഞം തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതു് അവിടുന്നാണു് അപ്പുൾ്ളു ഒരഭാഞ്ഞമീനമായ അഭിപ്രായ തേതു അനുകൂലിക്കുന്നവനാണുള്ള കാരണത്താൽ മാത്രം ദഹാശൈ ശീച്ചുനിത്തനാക്രുത്തിൽ പെട്ടവന്നല്ല താൻ. എന്നാൽ നേരെമററിച്ചു്, അടുത്തമററിയിൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ക്രുത്തിൽ ഭ്രിഡാ ഗത്തിന്റെ തീർച്ചകൾ വിവരിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ബുദ്ധിപൂർവ്വമോ ഉഭാരമോ അയിരിക്കുന്നു താൻ കൗതുന്നതുമില്ല.

പ്രഖ്യാതി:- എന്നാൽ ഈ സംഗതി ഇപ്പോഴെത്തെ നിലയിൽത്തന്നു നില്ക്കുന്നോ. നമ്മുക്കു നമ്മുടെ ചജ്ഞാതിമാരുടെ സമീപത്തെയ്ക്കുപോകാം.

കയ്ക്കാകരൻ രക്ഷിരംബിംഗതെ കേട്ടുകാണ്ടി തന്ന ഈ സംഭാഷണം ഇങ്ങിനെ അവസാനിച്ചു.

ആ സംഭാഷണത്തിൽ ഗാധമായ ശ്രദ്ധയേ പതിപ്പിച്ചവെക്കിലും, പ്രഭിമും കൂട്ടകാരനും അട്ടതെ മറിയിലേയും കടന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എദ്ദയത്തിന് ലഭിച്ച രഹശ്യാസം നിസ്സീമമായിരുന്നു. പ്രഭക്കമാരൻ തന്റെ ഗ്രംസക്കേത്തത്തിൽനിന്നിരഞ്ജി ആര്യങ്കാണാതെ ഉള്ളാന്തത്തിൽ കടന്ന ശ്രോഢനയുടെ അരികത്തെന്നെന്നു.

സപ്പിതാവിന്റെയും സ്നേഹിതന്മാരുടെയും രഹസ്യത്തിൽ തലയിട്ടവാനായി കാഴകനെ നിഗ്രഹം മറ്റത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതിൽ താൻ അനുജ്ഞിച്ചു കൂട്ടത്തിന്റെ ഒപ്പിത്രുതെത്തെ സംബന്ധിച്ചു്, ആ ഏ സ്കിടാവു് എകാകിനിയായപ്പോൾ, ഗൈരവസമേതമായ ആലോചനയിൽ നിമഗ്നയായി. പ്രത്തും ഔദ്യോഗിക്കിലും, സപകാമുകരൻറെ ഒന്നരയുള്ള പ്രേമം, തന്നു അനവധി നിസ്സാരമായ വഞ്ചനകളിലെയും നയിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ കാത്തു് അവർ പശ്ചാത്താപമർദ്ദിതയായിത്തീർന്നു. അവർ കരണ്ടു—അനാചിതവും ഉഭാസിനവുമായി അവളുടെ എദ്ദയത്തിൽ ഒത്താനീയ ആ കർമ്മങ്ങളെ അവർ ആവത്തിച്ചു സ്ഥൂതിപ്പമത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു്. ചുരക്കിപ്പരണ്ടാൽ അവർ എദ്ദയവേദന നിമിത്തം വിരുച്ചു; വിചാരം കുടാതെയുള്ള തന്റെ ഇതു പ്രവൃത്തികൾക്കു സമചിതമായ ദണ്ഡനം ഉണ്ടാക്കുമെന്നുള്ള ചിന്തയാൽ ചക്രതയായി ശ്രോഢന ഈ അഭിനൈ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. “ഇതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഭോഷ്യവും ഉണ്ടാക്കുമ്പേന്തെ ഇതുശ്രീരാമാ.”

എന്നാൽ കരണാകരൻ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ —
അങ്ങം കണ്ണപിടിക്കാതെ തന്റെ ഇംഗ്രിതം അദ്ദേ
ഹം സാധിച്ചു എന്ന കണ്ണപ്പോൾ — അദ്ദേഹത്തിന്റെ
പ്രണയപേശവഥായ ഭാഷണത്തെ മറുവിച്ചപ്പോൾ —
അവളിടെ കരപല്ലവം ആ തരണങ്ങൾ ഹസ്തല
തേതാടു ചേത്തുമത്തപ്പേട്ടപ്പോൾ, അല്ലോ മുമ്പ് അവ
ളിടെ എഴയത്തെ ചണ്ണലമാക്കി പീഡിപ്പിച്ച വികാ
രങ്ങളെല്ലാം വിസ്തൃതങ്ങളായി. താൻ അദ്ദേഹത്തോ
ടൊനിച്ചുചേൻ മുന്നിൽ എക്കവിച്ചാരത്തിൽ അ
വളിടെ സകല സങ്കടങ്ങളിൽ മജ്ജനംചെയ്തു. എന്നാൽ
പിന്നു, അധികനേരം അദ്ദേഹം അവളോടൊന്നി
ചു നിന്നില്ല, തന്റെ പിതാവു് ഒരു മൺിക്രൂറിന
കം തന്റെ സമാഗമത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നണാവും ഏ
നാദ്ദേഹം അവശ്യ ധരിപ്പിച്ചു. എന്നും അസ്ത്രയത്തോ
ടച്ചത്തിനും; അദ്ദേഹത്തിനു കടന്നപോകേണ്ണ മാർപ്പം
ഭീർമ്മവുമായിരുന്നു. എക്കിലും ശ്രോംനയമായി പി
രിയന്നതിൽ അപ്പോഴെത്തേപ്പോലും വേദന കരണാ
കരൻ മുച്ചവാരിക്കലും അബദ്ധവിച്ചിട്ടില്ല. ഇതുയുംക
റിനമായ സന്നാഹം തന്റെ കാര്യക്കിൽ പ്രത്യുക്ഷ
പ്പേട്ടകാണുകയാൽ അതു കാണാതിരിക്കുമെന്നും ശക്തിചു ആ പെണ്ണക്കിടാവി
ന്റെ പ്രസന്നത മങ്ങി. അവർ രാഗാവിഷ്ണയായി
അദ്ദേഹത്തെ പരിരാഞ്ഞംചെയ്തുകൊണ്ടു തേങ്ങിതേ
ങ്ങി കരത്തു. അദ്ദേഹം പെട്ടേനു തന്റെ കാതര
ഭാവാത്ത തുജ്ജിച്ചു; അനന്തസൂചകമായ മുളവവച്ചസൂ
കളു അദ്ദേഹം അവളിടെ ചെവിയിൽ പകർന്നു.
അടച്ചത്തന്നു അവർ തമിൽ വീണ്ടും ഒരു സമാഗമം

ഉള്ളാക്കമെന്നും അപ്പോൾ അവരുടെ അതുകൂടില്ലോ സഹായമായി വേഖിക്കുമെന്നും അതുമാക്കുവിധിത്തിൽ അദ്ദേഹം പിന്നൊരും അവരെ ദൈർଘ്യപ്പെടുത്തി. നിരാരഥുടെ കാരിന്നാത്ത ഭ്രാതിപ്പിക്കുമാരളും ശക്തിയോടുകൂടി അദ്ദേഹം അവരെ അവലിംഗനംചെയ്യു. കാമുകനാം അവരും പ്രാണനിർവ്വിശ്വാസം പ്രാണയിച്ചു എങ്കിലും അവലിംഗനത്തിന്റെ കാക്കല്ലും ആ പെൻഡ കിടാവിനെ ദൈർଘ്യപ്പെടുത്തുകയാൽ അവരും മെല്ലു അതിൽനിന്നും വിമുക്തചായി നിലവെകാണ്ട്. അദ്ദേഹമാക്കു വേഗത്തിൽ കതിരഫുറത്തു ചാടിക്കയറി അവിടെനിന്നും പാഞ്ചത്തുപോകയും ചെയ്യു.

ഈ സാധാരണവേളയിൽ നോറ്റമൺക്രീറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാർത്തമസദനത്തിലെ വിമികളിൽകൂടി അതിവേഗത്തിൽ പാഞ്ചത്തുപോകുന്ന രൈപ്പെത്തിന്റെ വുദയപനിയേ തുടന്ന്' മാത്താണ്യമദിരത്തിലെ യുവപ്രാജ്ഞരാജമദിരത്തിന്റെ പടിക്കൽ എത്തി. അദ്ദേഹം കതിരഫുറത്തുനിന്നും താഴെത്തുചാടി, രഘീസൃതപ്പേരു രൈപ്പെപാലകൻവശം എഡപ്പിച്ചുശേഷം ശ്രീമുഹമ്മതിയിൽ സദർശകതു മുറിയിൽ കടന്നവെന്ന് താൻവന്ന കാത്തുനില്ലുന്ന വിവരം മഹാരാജാവിനെ അറിയിക്കാൻ രൈംഗരക്ഷകനോടൊവരുപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഉദ്ദീപ്പിക്കായ രവസ്യമയിലാബന്നുനുകണ്ട അംഗരക്ഷകൻ, അതിനെന്നെന്നുകൂടിലും പ്രത്യേക കാരണമുണ്ടായിരിക്കും എന്നദേശിച്ചും ശാന്തനായിരിക്കാൻ കമാരനോട്ടുക്കൂട്ടിച്ചു.

“ശാന്തനാ, താൻ ക്ഷാണിച്ചിരിക്കയോണോ?”
എന്ന ക്ഷാണാകരൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഒച്ചാദിച്ചു.

അനന്തരം തന്റെ താൽക്കാലിക സമിതിയെ ഓർത്ത് ഷ്ടോറി അംഗരക്ഷകന്റെ ചോദ്യം അനുചരിതമല്ലെന്ന തോന്നക്കാരിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “അതേ, തോൻ രാത്രായിരിക്കുന്നു.”

അബ്ദു നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കമാരൻ മഹാരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നയിക്കപ്പെട്ടു.

“നിങ്ങൾ കാൽം സാധിച്ചുകൊണ്ട് വന്നിരിക്കുകയാണ്”, അതു തോൻ അതുകാണുന്നു.” എന്ന് തന്മൂലം അങ്ങളിച്ചെറ്റു.

ക്രാന്റാ:- അടിയൻ, കാൽം സാധിച്ചു

രാജാ:- ഇരിക്കുക അവരുടെ പേരുകളിൽ ഒവരു അവരുടെ സംഖ്യയിച്ചു് നിങ്ങൾ കണ്ടപിടിച്ചു വിശ്വഷങ്ങളിൽ പറയു കേൾക്കാം. തോൻ കരിച്ചു ടത്തുകൊള്ളാം.

ഈ വാക്കകളോടുകൂടി തിരുമേനി പേരു കയ്യി ലെട്ടത്തു.

ക്രാന്റാ:- ആലുമായി “ഉപത്രഷ്ട്രേസനാനി” രണ്ടാമത്തെത്തു “ജീവലൻ” മുന്നാമത്തെത്തു “ഹസ്ത ഫലവ്”ത്തിലെ പ്രഥ നാലാമത്തെത്തു “അട്ടണം”പ്രഥ അഭ്യാഷതായി “ദമ്പദാഷ്”പ്രഥ വേരു മുന്നപേരു കൂടി ഉണ്ടായിരുന്ന — അവരുടെ പേരെന്നിക്കരിവില്ല.

രാജാ:- എന്നാൽ അവരുടെ ആകൃതി ഒന്നുണ്ടിക്കും.

ഈ മുവരുദ്ദേശ്യം ആകൃതി ക്രാന്റാകരൻ വിശദമായി വണ്ണിച്ചുകൊണ്ടിട്ടില്ല.

രാജാ:- ഇനിവേരു എന്തെല്ലാം വിശ്വഷങ്ങൾ പറയാൻണ്ടു്?

കയണ്ടാ:- ഉപരൂപസേനനാനി ഒരു വലിയ ഒരു ശത്രുക്ക്രത്തു രഹസ്യമായി നടത്തുന്നണ്ട്” ഇത്തല്ലാതെ മററാനം കുട്ടിലുായി തിരുമനസ്സറിയിക്കാനില്ല.

രാജാഃ- ഇതുയും മതിയാല്ലോ. രാജരഭാവികൾ, അവക്ക് നല്ല ശിക്ഷ കൊടുക്കണം. മഹാ ധനാദികൾ മുഖ്യായ ദിവസം രാത്രിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു വെറുതെയാലും. എന്നാൽ ഞാൻ കയറ്റലോട്ടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കണം. ആ പഴയ മൂല്യാലോഹനക്കാരരണ്ട് ഏഴു തിരുക്കളും ആലുമായി കയ്യലാക്കണം.

ക്രാഡ്:- ഇന്തി അവിടേതയുള്ള് അടിയന്തരക്കാണ്ട് യാതൊന്നും തയ്ക്കാലം സാധിക്കേണ്ടതില്ലോ?

രാജാഃ- ഇപ്പു, ഇപ്പു—തോൻ കരാർ അന്നസരിക്കുന്നണ്ടു് ഇനി സമ്മാനം. എന്നോടൊന്നിച്ചു ഈ റിക്കറ്റേക്ക സെഫക്ര്യൂൽത്തിനു് തോൻ നിങ്ങളെ എന്നു അംഗരക്ഷക്കേണ്ടതിലെ ഒരു ഉപനായകനായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. വാദ്യാനപ്രകാരമുള്ള രണ്ടാംസമ്മാനം ഇതാ വാദ്യിക്കാംകു.

ഇങ്ങിനെ അതുകൂടിചെയ്യുന്നകാണ്ട് തിരുമേനി ഒരു
പുസ്തകം കൗൺസിൽറുമായി കൂടിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടു.
ഈപ്പുള്ള തിരുമുഖവിഞ്ഞനിനു പിരിഞ്ഞുവോയി നോ
ക്കിയപ്പോൾ ഇതുപതിനായിരം ആപയ്യുള്ള ബാക്ക്
നോട്ടുകൾ അഭിരുചി അടങ്കിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു.
എന്നാൽ തനിക്കു ലഭിച്ച സെന്റിക്കമായ പദവികൊ
ണ്ടുമുഹൂരതിനുംനിന്നുവരുംബാധേയാ? —വീട്ടിലേയ്ക്കാടി
വോയി കല്പിച്ചുകൊടുത്ത ആ ഇതുപതിനായിരം ആ
പാ രൂപ്പേന എല്ലപ്പുള്ളപ്പോൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന

ഹദയം ഭിവഹീനമായിരക്കുവോ? മനസ്സാക്ഷി അന്ന ഭവിച്ച പദ്ധതാപത്തെ അദ്ദേഹം അഭത്ത് കയ്യണായോ? കൊട്ടാരത്തിലെ വിനോദങ്ങളിലും അളക്കാനിലയത്തിലെ പ്രപ്രിയമായിരുന്ന ഭാവിവിവാഹത്തിലും നിന്നും ഭ്രതമാകന്ന ആനന്ദത്തിനിടയിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ വജ്ഞനയേയും സുന്ദരിയായ ശോഭനയോടു പ്രശ്ന പ്രശ്നയായെങ്കിലും വിസ്മരിക്കാൻ തയ്യാറാവുകയായിരുന്നോ? നമ്മൾ കാണാം.

മുന്നഭിവസം കഴിഞ്ഞു് രാജമണിരത്തിൽ ഒരു ആധ്യംബംപൂർവ്വമായ ഉത്സവം ആദ്യമാഷിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു സെസന്റ്രപരിശോധനവും അതേതുടർന്ന് അമരമനയിൽവച്ചു് ഒരു വിഞ്ഞനസർക്കാരവും. കയ്യണാകരൻ അമരമനയിലെ ഒരുപ്രാഗ്രാഹനമാണ് എന്ന നിലയിൽ, ഈ ആദ്യമാഷത്തിനാണ് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞു മുമ്പായോടുകൂടി വിഞ്ഞനത്രടങ്ങി. നമ്മുടെ യുവപ്രഭു അളക്കാനിലയത്തിലെ സുന്ദരിയായ പ്രഭുക്കമാരിയുടെ സമീപത്തു സ്ഥലംപറിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ് തത്തിൽ നിരാഹരായിരുന്ന എന്ന പറവാൻ യാതൊരു കാരണം കാണപ്പെട്ടില്ല. എന്നെന്നുാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഥം, രാജകീയസാനിയുത്താൽ വിധിക്കപ്പെട്ടു ചൗപാരതത്തിനു മാത്രം വിധേയമായ ഒരു സരണിയേ ആത്രേയിച്ചു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. എങ്കിലും, ഒരു പ്രഭുക്കമാരൻറെ ഈ ആനന്ദത്തിൽ അസ്പദാഭാവികവും തുറിമവുമായ എഴുന്നൊന്നും ഉപാക്ഷാഖാഭിരിക്കണ്ടായി നമ്മുടെ മോഹിനിയുടെ അന്തരംഗത്തിൽ ആ സ്ഫുരജ്ഞമായ ഒരു ശൈ അകൾിച്ചു. ഈ ദള്ളക്ക കുമപ

വുല്ലായിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവളുടെ അതശ്ചാസനതി നൊക്കേ മേൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി അവിടെ സംഭവിച്ചു. വിനും വിരതമായി. രാജാവിന്റെ അന്ന വാദത്തോടുകൂടി ആ കൊട്ടാരത്തിലെ സകല വിശ്വേഷണം നടന്നുകൊണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഒപ്പുവരും എഴുന്നോട്.

ക്ഷേമത്തിൽനിന്നുന്ന മാത്രാബ്യമദിരത്തിലെ യുവപ്രഭും മദാലധാരിയുംകൂടി ഒരു ഗാനാട്ടകത്തിൽ അക്കപ്പെട്ടുപോയി. ക്ഷേമാകരൻ ഉത്സാഹഭരിതനായി കാണപ്പെട്ടു.. വികാരഭരിതമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം അവളെ പ്രശംസിച്ചു. അവളുടെ ഗണ്യമാണുലും ശോന്നിമയാൽ സമാവുതമായി. തന്റെ അട്ടത്തിരിക്കാൻ അവരും അദ്ദേഹത്തോട്ടുർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവത്തിൽ അത്യുമേതനോ താൻ ദർശിച്ചു അശൈക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചുവരി കൂമാരനോടു ചോല്ലുംചെയ്തു.

എന്നാൽ മണിനാദത്തിനുത്തുല്പമായ സ്വരത്തിൽ ആ മോഹനാംഗി ചില സാന്തപ്പവാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇടയ്ക്കും അവരും വിരമിച്ചു അവരുടെ രണ്ടുഘോഷങ്ങളും നേതൃങ്ങൾ അഭ്യന്തരമായ ഒരു ത്രിപ്പത്തിൽ പെട്ടെന്ന ലഘുമായി. ആ മുറിയുടെ രഹരംതും തരയിൽനിന്നും ഘടനക്കരണതു ഒരു നീരാവി മേലോട്ടുജുഡിയങ്ങന്തു കാണപ്പെട്ടു. ആ യുവമിച്ചുനാം അങ്ങനെ അതു നോക്കി നിങ്കവേതനോ അതുകുമേണ ഒരു സ്ത്രീത്രിപ്പമായി പരിണമിച്ചു.

“യവാക്കമാരി” എന്ന അടക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭീതിയോടു കൂടി ക്ഷേമാകരൻ നിലവിച്ചിച്ചു. പ്രഭുത്ത

ശ്രീയാകട്ടേ ആ തുപംങ്ങളിവിശദമായിത്തീൻപ്പോൾ വിറയ്ക്കുന്ന അവയവങ്ങളുംസംയമനം ചെയ്വാൻ ഒരു ഷിയില്ലാതെ പ്രഭകമാരനെ മുറകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിലയായി.

7

അച്ചനം മകളിം

വെള്ളം വസ്തും ധരിച്ചു്, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം ശിരസ്സിനെ ആവരണം ചെയ്യും രേഖാ ചായത കലൻ കീഴോട്ടിരഞ്ഞി മറുവസ്തുങ്ങളുടെ മടക്കളിൽ അനുശ്രമാകം വസ്തും വിലയിച്ചു രീതിയിൽ പ്രത്യുക്ഷ പ്ലേട്ട് ധവളക്കമാരിയുടെ അപ്പോഴിനെതു മുഖഭാവം അതുന്നും ദയനീയമായിരുന്നു. അവളുടെ ശിരസ്സ് പുരോ ഭാഗത്തെക്കു നതമായിരുന്നു.—എന്നാൽ അതു മീന മായ രഹവസ്ഥയിലല്ല കാണുപ്പെട്ടതു്. നേരേ മറിച്ചു് ഒരു ശവകട്ടിരത്തെ വീക്ഷണം ചെയ്യുന്ന മട്ടിൽ വിരചിതമായ പ്രതിമയെപ്പാലെയായിരുന്നു. അവളുടെ മുഖം അതിമാത്രം ലാവസ്ത്രരംഗിതമായിരുന്നു—എന്നാൽ ദ്രോക്ഷിംജിലാതുല്യം വിളറിയതുമായിരുന്നു. അവളുടെ തുപം വെറും മായാസ്ത്രശവും ചൊഡ്യാപ്രതി മവും അതിയിരുന്നു എക്കിലും കാണിക്കാം മാംസരകത ഔഷധിനെ ഒരു സക്കരത്താൽ നിർമ്മിക്കുപ്പെട്ടതുനു തോന്നുമാണ് അതിലെ അവയവങ്ങൾ അതുമാത്രം പരിചെ

നാഞ്ചുഡായി സ്ഥിതിചെയ്യു. കമ്പർഡാരമാകട്ടേ വിളറി കാണപ്പെട്ട്. അതു പരന്ന നേർമ്മയില്ലാതെ ചെന്നിയിനേൽ വീണു കിടന്നിരുന്നു. വെള്ളപ്പുട്ടിന്റെ അതിന്തിക്കുറ്റും അതുപുറുമായും വര്ത്തിച്ചു. കുളം കും നീലിമകലവന്തും, മുതുസദ്ധമായ വീക്ഷണ ദേഹാടക്കാത്തതുമായിരുന്നു. ആ വിശാലമായ കരി മിഴികളിൽ ശിലാപ്രതിയായ പ്രേതനോട്ടങ്ങളോനും കാണപ്പെട്ടില്ല. സജീവമായ ഒരു പ്രഭയാൽ തരംഗി തങ്ങളോന്നാപോലെ അവ പ്രയുജ്ജായി. എന്നാൽ ആ പ്രഭ മുച്ചലവും നിയമിതവുമായിരുന്നതിനാൽ ആ തിൽ കളിയാടിക്കണംഡിരുന്ന രസം ദയനീയമെന്നത് നോ പറയണം. അവളുടെ അധ്യാരാജ്ഞങ്ങൾ വിവ സ്ത്രീഭായ ഒരു പാടവച്ചായങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നു—അവാ മഹംകരാത്തു മനോഹരമാകുംവണ്ണം അപാപ്രാപിച്ച നിലയിൽ കാണപ്പെട്ട്. മുവം അനവല്ലുമായ .രചനാ സൗഖ്യവരേതാട വിളങ്ങി—അതിന്റെ പരിധിരേ വകൾ അതിലോലങ്ങളായിരുന്നു ഗണ്യമണ്ണലങ്ങ അംബം അച്ചുപ്പാഡിളോ കുള്ളുകൾ പ്രേതസമാനം നി ദിങ്ങളോ ആയിരുന്നില്ല. അതു ധവളകമാരിതനു എന്നുള്ള വസ്തു മനുതനുകേട്ട് അറിവുള്ളതു ആ യു വമിമുനം അവസ്ഥനീയമായ ഭീതിസംഭ്രമങ്ങൾക്കു വ ശംവദരായിത്തീന്. അല്ലോ മനു' പരിമളപേരുലു മായിരുന്നു അവിട്ടേതെ വായുമണ്ണലും അസുപകരമാ കുംവണ്ണം ശൈത്യത്തെ കൈക്കണംഡി. മദാലാസ സം ഭ്രമിമിലവായ അവയവങ്ങളോടുകൂടി പ്രളക്കാരനെ ശാശ്വതമായി അവലംബിച്ചുനിന്നാതിൽ അഞ്ഞത്തീന വകാശമില്ലതനോ.

രാമഹസ്യത്തെ വക്ഷിപ്പിലത്തിൽ ചെത്തിക്കൊണ്ട്, ധവളകമാരി ദീനരസം തുള്ളുന്ന തന്റെ ഗേരുങ്ങളെ ആറു പ്രദമിമുന്നത്തിൽ അർപ്പിച്ചു. അവരുടെ മഹാദയത്തെ ബാധിച്ചു സംത്രാസം അഭ്യന്തരമായ ആ പ്രജയിൽനിന്നും തങ്ങളുടെ നേതൃത്വങ്ങളെ പിൻവലിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു ഏകിലും അവക്കിൽനിന്നും ക്രിയാഖ്യാസിപ്പു. ആ സാഭ്യമാത്രമാവും ഇംഗ്ലൈനും തന്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നും എന്ന പറവാൻ പിന്നീടുവക്കുക കഴിഞ്ഞില്ല—ഭാവനയ്ക്കും ചിലനിമിഷങ്ങളെ യുഗങ്ങളായി പരിശമിപ്പിയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ പരമാത്മത്തിൽ ആ അഭ്യന്തരമായ റംഗം ഒരു നിമിഷത്തിൽക്കുട്ടത്തൽ നേരത്തെയ്ക്കും നിലനില്ക്കുകയാണെന്നില്ല. ഒരു നിമിഷം—ഹാ! ഇതും ക്ഷണികമായ ഒരു സമയം, ഇന്ത്യയിൽനിന്നും നൂറ്റിഞ്ചുതെത്തു തുരക്കുകയും മഹാദയത്തെ വിറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോരും, അനേകണ്ണരാണകളുടെ വൃഥാപ്പിയേ ഉംകൂട്ടാണു. ക്രുംഭം ഇംഗ്ലൈൻ പ്രേതഗ്രഹത്തിലേ ആ പഠം വായുവിൽ ലയിച്ചു. അതു പരിപൂർണ്ണമായി അന്തിം ശ്രാന്തം ചെയ്യുന്നോരും ആ പ്രസാദാണി ഒരു മന്ദമായ നിശ്ചാസത്തെ മോചിച്ചുകാണ്ടു—ഭോധരഹിതയായി പ്രളക്കമാരഞ്ഞു കരഞ്ഞളിൽ പതിച്ചു.

അതു മറിയിൽ വൈശ്വര്യാഖ്യാനമാണെന്നും. അല്പസമയത്തിനാളുള്ളിൽ അശ്വമഹം അവരുടെ പ്രജാവതിയാക്കി. മദാലസയുടെ വിളറിയ മുഖത്തിൽ ഹിമസ്ത്രം ശമായുള്ള ആ ബിന്ദുക്കുങ്കു പ്രക്ഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നുണ്ടും അവരുടെ മഹാവശിഷ്ടില്ല. അവരും കണ്ണുതുനന്നുപോരും, തന്റെ

പ്രമാദർശനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തനനാ അവളുടെ അന്തരംഗത്തെ അപഹരിച്ചിരിക്കയാൽ അവർ ഒരു വിറയലോട്ടുകൂടി ആ പ്രതാത്മാവിനെ കണ്ണു സ്ഥാപിക്കുന്നതു നോക്കി. എന്നാൽ അതെത്തുവേണ്ട ഒപ്പവിടുന്നം മറ്റെത്തുപോയിരുന്നു. അവർ അപ്പോൾ ആ സ്ഥാനത്തോന്നും കണ്ണില്ലെന്നുള്ളതു് അവളുടെ ഏറ്റവുംതിനും നിതരാം ആശപാസപ്രദമായിരുന്നു. കയ്യാകരൻ ചില സാന്ത്വനവചസ്തുകളുകൊണ്ട് അവളുടെ സമാധപാസിപ്പിക്കാൻ ശുമിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതിനു ശക്തനായില്ല. ആ വാക്കുകൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന കണ്ണത്തിൽ തടങ്കുവരണ്ടുപോയി.

“മെഡവമേ, അതു സത്യംതന്നോയോ? അതല്ല എൻ്റെ ഒരു വെറും സ്വപ്നമായിരുന്നു. പ്രഭോ ഒന്നു പറയുന്നോ.” എന്ന് അപ്പോഴിം വിറച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അംഗങ്ങളോട്ടുകൂടി മാലസ ചൊണ്ടിച്ചു.

“അതു പരമാത്മാന്തന്നോയായിരുന്നു—ഒരു ഭയ കരമായ ധാമാത്മ്യം.” എന്ന പ്രഭുക്കമാരൻ മറസപരത്തിൽ മുപടിപറഞ്ഞു.

മദാചസഃ:- ഓ! അതു് നമ്മുക്കുന്നുകുണ്ടില്ലോ അമം ഗള്ളത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നതാണോ?

ഈ വാക്കുകളോട്ടുകൂടി ആ സുന്ദരി തന്റെ മോഹനമായ ഭജത്തെ കമാരണ്ടുന്ന ഹസ്തത്തിൽ അപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സത്രസ്താതിയായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുവഞ്ഞയ്ക്കു നോക്കി.

“ഇപ്പീ, ഇപ്പീ, അതു നമ്മുക്കു ധാതനാരമംഗളത്തെ യും സുചിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതു മേഹയവംശത്തിൽപ്പെ

ട രാജാക്കന്മാരുടെയും പ്രഭക്കളുടെയും ഭാവിയായെല്ലാം അഹമിത്തതെ സുചിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണതു!—

“എന്നാലും നമ്മുടെ തന്നെ സ്ഥാനത്തിൽ എ നേരാ മധ്യം ദനറിട്ടുമെന്നുംകൂടി ഒരു ഭൂഷണ എൻ്റെ ഏദയത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. അഹോ! പ്രഭോ അ വിടുന്ന് പരിപൂർണ്ണമായ മനസ്സും അന്വഭവിക്കുന്ന ഫോ? ഭക്ഷണശാലയിൽവച്ചു് അവിടുന്ന പ്രഭർശി പ്രിയ ആ സന്ദേശം അതു് ധമാത്മമാണോ— അതു് അവിടുതെ ഏദയമാകുന്ന ഉറവയിൽനിന്നു തഭവിച്ചതുന്നതെന്നായിരുന്നോ? അങ്ങുാ! എന്നാട്ടു സത്യംപറയുന്നോ—എന്തനാൽ എനിക്കെതിൽ അ പ്ലം സംശയം ദോന്നിയിട്ടണ്ട്” എന്ന മദാലപസ പറഞ്ഞു.

പ്രഭക്കമാരിയുടെ പ്രശ്നയം, തന്നെ ഏദയും മഹ്യത്തെ അളള്ക്കവാൻ തക്കവെള്ളം അതുമാത്രം ഗാ സമാബന്നന് കരണാകരണം നിശ്ചയിച്ചു. അവളുടെ സംശയത്തെ അകറുവാൻ വേണ്ടി പ്രഭക്കമാരൻ പറഞ്ഞു.

“ഹാ! ഓമനേ, തൊൻ വേതിയോട് പറയാം— എന്നാൽ അതോടു വലിയ രഹസ്യമാണ്. കഴി തെന്തു ഒരു ദിവസം ധവളക്കമാരി കൊട്ടാരത്തിൽ തിളിൽത്തന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതോ അവരും തിരു മുദ്യിൽത്തന്നെ ദർശിക്കപ്പെട്ടു— തിരുമേനി ആ വി വരം എന്നാട്ടതനെ പറയുകയും ഉണ്ടായി. എ നാൽ എൻ്റെ ഏദയത്തിൽ അതിനെപ്പറാറി ഒരു അസാധാരണ അഭിപ്രായമാണെന്നായതു്—”

പ്രക്കമാരി ഇം വിവരങ്ങളും സംതുല്യയായി പറഞ്ഞു.

“ഹാ. എന്നാൽ അതുകൊടുത്തിനവകാശമോന്നം ഇല്ല. പകുശ് അതു ദയക്കരമാണെങ്കിലും അവിടുന്നോട് സത്യംപറഞ്ഞതിൽ എൻഡീക് സന്ദേഹം മണ്ട് എന്നെന്നാൽ നമ്മുടെ സൗഖ്യാദ്ധ്യത്തിൽ അതിനെന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടെന്ന് അവിടുത്തെ ഏറ്റവും നല്ലതിൽ യാതൊരു ശേഷിം ഉഭിച്ചിട്ടിപ്പെടുന്നതെന്ന തൊൻ കയറ്റുന്നു.”

“ഹാ! അതൊന്നുമില്ല.” ആണ് പറഞ്ഞുക്കാണ്ടുകയണ്ടാകരൻ അവക്കു പിടിച്ചു മാറോട്ടുമുണ്ട്.

ധവച്ചകമാരി. രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമായ ആ സംഭവം ഒരു രഹസ്യമായി വച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് അന്നു കല്പിച്ചതിനാൽ ഇം വിവരവും രഹസ്യമായിത്തെന്ന സൂക്ഷ്മിച്ചുകൊള്ളിവാൻ അവർ അന്നോന്നും അഭ്യരംഗക്കഴിഞ്ഞു തീർച്ചപ്പെട്ടതായി. വാസ്തുവായിൽ ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും വെളിക്കു മിണ്ടുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും അവലുംവികാൻ അവക്കു ഒപ്പുവിച്ചിക്കൊതിനു അദ്ദേഹം പണിപ്പെടുത്താവശ്യമെന്നുണ്ടായില്ല.

ഉപയുക്തിസേനാനിയുടെ പസതിയ്ക്കരിക്കു ഒരു വിഭാഗങ്കിലും കയണ്ടാകരണ്ട് സന്നിഹിതങ്ങായിട്ടും അഭ്യാസിച്ചിട്ടും കഴിഞ്ഞു. ഇം വിശദ തുടർച്ചയാളുള്ളതും അഭ്യാസത്താൽ ഒരുബന്ധം സിംഹത്തീരംമായ കമ്പാളലധി കിൽ മുഴുകി. അദ്ദേഹം അവക്കുടെ നേരെ വിശദം

സത്തര പരിപാലിക്കുന്നവന്നല്ലോ” ഒരു നിഖിഞ്ചേന രം പോലും അവർ ശക്തിക്കുണ്ടായില്ല. തന്റെ നിഖിഞ്ചുകളുകൾനാമിതിനെ വച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്ഥിരച്ചിത്തനം വ്യാജഹീനനമാണെന്നു തന്നെ അവർ കൂടുതലാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വല്ല സ്വഭക്തിമാനനാ എന്നോ ആ പെൺകിടാവു ഭയാപ്പും. അതു നിയുദ്ധപ്പുട്ടിരുത്തുവാൻ അവർ ഉപായമൊന്നം കണ്ടില്ല അദ്ദേഹത്തിനെനാരെഴുത്തയും മെന്ന ചിന്തിച്ചുപ്പോൾ അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ പ്രഭുവിന്റെ കൈയ്യിൽ അക്കപ്പെട്ട് പോക്കും എന്നോ എന്നോ ആ കുമാരി ഭയപ്പും. നിത്യവും അവർ നിയുതിസമയത്തു ഉള്ളാന്തത്തിലും ആ പ്രവേശനപ്രാരംഭത്തിൽ കാര്ത്തകിനിട്ട് കടവിൽ നിരാഗം മാറ്റിപ്പോകുന്നു കുഞ്ഞാകരൻ വരികയുണ്ടായില്ല. അവളുടെ ഗണ്യമാണ്യമം നാഡി ചെല്ലുന്നോ എ വിജയത്തു തുടങ്ങി. അവളുടെ ത്രാവമാക്കു ആരും ഭംഗത്താൽ ലെലിപ്പിരുതു കാണപ്പെട്ടു. അവളുടെ ഭേദവാം ഗനാസദ്ധരണായുള്ളതു ആ ത്രാവരിനാകാരം ഉള്ളാനകവാടത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്നോ എത്രമാത്രം സത്രാലുമായി ട്രാണോ ആ മാർക്കറ്റിന്റെ ഇടവഴിയിലേക്കു ലഭിക്കായിത്തീരുന്നതു ആ പ്രതീക്ഷകകളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നോ എന്ന മായി ചരംതുകൊണ്ടു എത്രമാത്രം ഏഡയവേദനയോടു കൂടിയായിരുന്നു അവർ ബാരോ തവണയും പിന്തിരിഞ്ഞുപോകുന്നതു”

സപ്പുത്രിയിൽ ഉള്ളവായ ഇം വ്യത്യാസത്തെ സൗംഖ്യം അതു ത്രാവിച്ചില്ല. എന്നെന്നുായാൽ അദ്ദേ

ഹം തന്റെ രഹസ്യകർമ്മത്തിൽ അതുമാതം മുഴുകി പോയിരാൻ. അതല്ല അവളിൽ ഒരു ഭദ്രം ഉള്ളവായിട്ടാണോ് വല്ലപ്പോഴാണോ് ഒരു സംശയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എദ്യത്തിൽ അക്കരിച്ചിട്ടാണെങ്കിൽ അതു് തന്റെ കർമ്മപദ്ധതിയിൽ അവർക്ക് തോന്തിയിട്ടുള്ള ശങ്കയുടെ ഫലമാണോ് ആ ഫോലാവു് പൂബൃംഗിച്ചു. അതിനെ സംഖ്യാശ്രവളിൽ നിന്നും ഒരു പ്രൊബ്ലേം നിടക്കാട്ടക്കരത്താണോ എന്നിച്ചെറിയിച്ചു് ആ വിഷയത്തെസ്സുൾഡിക്കനാതിന്നപോലും അദ്ദേഹം ദൈർଘ്യപ്പെട്ടിപ്പിണ്ടി.

ഒട്ടയിൽ രൊഴുവട്ടം കഴിഞ്ഞാൽവിവസം കാലത്തു തന്റെ കുടുക്കായമായുള്ള കുടിക്കാഴ്ചകഴിഞ്ഞതാണെങ്കിലും കാലഭരണത്തെ കൈശമനത്തിനിന്നുണ്ടോരും ഉപയോഗം സേനാനി ആക്കസ്തികമായി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു, “മക്കളേ ശ്രോംനേ, മോൾഡിക്കപ്പെട്ടു ചുന്നെന്ന കതിരയുടെ സംഗതിയിൽ ഇതുമാതം നിഷ്ടിക്കമായി ആണോ പൊതു പെജമാറിയ ആ യുവപ്രുഥവിനെ നീ മരനിരിക്കുന്നില്ലോ: അദ്ദേഹം പിന്നീട് വളരെതവണ നമ്മുടെ സന്ദർശിക്കുകയുംചെയ്യു് ”

ശ്രോംനേ, അദ്ദേഹത്തെ മറക്കുകയോ? മാത്രം സ്ഥംഭവിരത്തിലെ പ്രത്യക്കമാരണം കാഞ്ഞത്തിൽ ഒരോ ഭന്യുടെ സൗമ്യത്തി അംഗീരമായി ഉറച്ചിരാൻ. അദ്ദേഹത്തെ വിസ്തരിക്കുക അസാല്യം! അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിറുദ്ധം പകൽസമയത്തു് അവളുടെ എദ്യത്തിൽ ഇത്തച്ചെച്ചു് തുകാണ്ടിരുന്നു. രാത്രിയിലാകട്ടേ നിഉപോലും അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നോരും ആ മുതിമ അവളുടെ അരികിലെത്തും—അവളുടെ എസപ്പും ചപലവുമായ മയക്കങ്ങളെ ആകുമിച്ചു സ്വന്തം

അളളിൽ അതു് തന്റെ സംത്വരയ പ്രകാശിപ്പിക്കും. ആ പെൻകിടാവിന്റെ സ്വന്തം അത്മാവിനെ ബിംബിച്ച ബീജങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ അതു് ഇഴചെത്തുതു നെയ്യുപ്പട്ടിയും.

ശോഭനയുടെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു്, അവളുടെ പിതാവു് ഇംഗ്ലീഷ് ചോളാധിപ്പാർ, അദ്ദേഹം അവളിൽ ദത്തദേശിയായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷേമക്കു ഇംഗ്ലീഷ് ഓഫീസ് അദ്ദേഹം വായിക്കാൻ എടുത്ത ഒരുവർത്തമാനപ്പുത്തിൽ പതിനേരുപോയിരുന്നു. ഒരു നിമിഷങ്ങനേതേക്കു് ശോഭനയുടെ ഗണ്യസ്ഥലത്തിൽ ശോഭനിയം തള്ളിക്കയറി: അനന്തരം അതിനെ മുത്തുസമാനം വിവിണ്ണമാക്കിയിട്ടു് ആ ശോഭനി തഹരായ മരകയുംചെയ്തു. അതിനെന്നതുടന്റെ തന്റെ കാമക്കേനസംബന്ധിച്ചു് എന്തോ താൻ കേൾപ്പാൻ പോകുന്നുന്നുണ്ടായി വിചാരത്താൽ അവൻ കട്ടായി നേര വിരുച്ചു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചായിരിക്കാം അതു്. ഇംഗ്ലീഷ്! അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അവളുടെ അധിരാത്രെ ഭേദിച്ചു ചുറപ്പുട്ടവാൻ തുടങ്ങിയ അതുചുമായ ആകുന്നതേതെ പിന്നവിയുണ്ടാണ് യാതൊന്നും തന്നെ ശക്തമായില്ല. അങ്ങിനെ പാദംമുതൽ മേലോട്ടുള്ള സർവ അവയവ അളളിം താന്തങ്ങളായി ഭവിച്ചുവെങ്കിലും, അസ്പാദാവികമായ സ്വരംശാന്തരയോടുകൂടി അവൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“ഈപ്പുഡ്രാ, താൻ അദ്ദേഹത്തെ മറന്നിട്ടില്ല.”

വർത്തമാനപ്പുത്തിൽനിന്നും കണ്ണടക്കാതെ തന്നെ ഉപത്രണ്ടാണ് വീണ്ടും ഇങ്ങനെ ചോബിച്ചു.

“അതു തങ്ങന്നു് കൊക്കിൽ കൈക്കാണാത്തിനു വശംവദനാവുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിൽവ ചു് അയാൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു് അതു ഉദാരമായ മനോഭാവം വ്യാജമോ അതിരിക്കണം എന്നുള്ള വസ്തു തയിൽ നീ വിശ്രദിക്കുന്നണ്ണോ മക്കളേ.

അതു പെൻകിടാവു് അവണ്ണനീയമാക്കംവണ്ണം അതുപാസത്തെ പ്രാപിച്ചു്. കയ്യാകരൻ എതായാലും മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നവർക്കറഫ്പുവന്നു്. എന്നാൽ അ ദുരത്ക്ഷണാത്തിൽതന്നു പെട്ടെന്നണ്ണായ ഒരു ഹീമപാതംപോലെ ഒരു തോന്തരം അവളുടെ എദ്ദേഹത്തെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു്. എന്തെന്നാൽ അവളുടെ അപ്പുന്നർവാക്കുകൾ പ്രക്കമാരഞ്ഞര എന്തൊരു ഒരു വശവിപ്പിക്കുന്നതായി ശോഭനയുടെ മനസ്സു് പറത്തു. രാജ്ഞിയമായ അഭിപ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു വിശ്വാസഘാതകനായിത്തീന്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു യുവാവിനെ അവളിൽനന്നാക്കലെയാക്കുന്ന അതു ജലപരപ്പിന്നർ വിസ്താരം എത്തമാത്രം ഭീമമായി വേബ്രൂരിക്കണം

സേനാനി തുടന്റെ പരാശ്ര.

“അഭേദ, മാത്താശ്യമദിരത്തിലേ യുവപ്രഥ ഈ ക്ഷാലമെല്ലാം നെറിയില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതത്തെ നയിച്ചുവന്നാണെന്നാഴതു എന്നർ ഭയം. അദ്ദേഹം രാജകീയാംഗരക്ഷക്കുന്നയിൽ ഉള്ളോഗം സ്പീകരിച്ചു്. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും കൊട്ടാരത്തിലെ കാരുങ്ങളുന്നപ്രഷിച്ചു് രാജസേവകനായി കുടിയിരിക്കായാണു്”

ശോഭനയുടെ എഴുത്തിൽ ആദയക്കരിച്ചു. — അവർ അധികതാല്ലൂത്തേതാടെ അതിനെപ്പറ്റി പറയാനും ചിന്തിച്ചു. — എന്നാൽ ഈ ആവേഗത്തെ മിക്ക വാദം അതുകൊരുമായ ഒരു ശക്തിയോടുകൂടി സംയുക്തമായ അവർ മുമ്പത്തെപ്പാലെ പ്രശ്നം തമായ സ്വന്തത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“അ ഹൃഷി, താൻറെ രാജ്ഞിയാഭിപ്രായത്തെ വിറുതിനാാതെത്തന്നു ഒരു യുവാവിന് അഭിമാനകരമായ ഒരു സേവനത്തെ സ്വീകരിക്കാം.”

“മകൾക്കു മനസ്സു സ്വഭാവത്തിന്റെ നിഖല്യനു ത്തിൽ എത്രയും ഗുലഭമായി കലന്നുചേയ്യുന്ന അഫം കാരം, സപാർത്ഥരത്തി, ആത്മപ്രചോദിതമായ ധനത്തുണ്ട് എന്നീ ഭർത്താജ്ഞങ്ങളെ പററി നീ തുല്യം അജ്ഞത്വാക്കുന്നു. താൻറെ നയത്തോട് സക്തികലന്ന് വരും അതിനെ മുറക്കുപിടിക്കുവാൻ സന്നാലമന്നു മായവരാൽ മാത്രമാണ് രാജാവു് സേവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ രാജകീയാഭിരാജിയും വിപരീതമായി നിഛ്കുന്ന ഒരുവനും രാജകരത്തിൽനിന്നും രഹസ്യമായ അഭിലഷിക്കുമ്പോൾ. ഇതുകൂടാതെ അളക്കാനിലയത്തിലെ പ്രഭേദി പാരസികരാജാക്കന്നു ഒടുപെച്ചാലുള്ളത്തെ എറിയകാലമായി താലോലിക്കുന്ന ഒരു കുടംബത്തിലേ സന്താനമാകുന്നു. ഒരു സേനാനായകനായിരുന്ന അവളുടെ പിതാവു് കുറെ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ജനങ്ങൾക്കെതിരായി നിന്നും യുദ്ധം ചെയ്തു കാലധികമായി പ്രാപിച്ചുവന്ന മാണം. ആ യുദ്ധത്തിൽ എന്നാൻ വധിഗം

അയോഗിക്കുക നിന്തുമെന്ന കരതി തൊൻ അട
ങ്ങിപ്പാത്ത്.” എന്ന് ഉപയോഗങ്ങളാനി പറഞ്ഞു.

ശോഭനാ:- അപ്പോൾ, അളക്കാനിലയത്തിലെ പ്രദീപി
ക്ക് മാത്താബ്ദമാറ്റിരത്തിലെ യുവപ്രത്വമായി ബന്ധം
എന്തു?

ഈ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ഭൂക്കാവിഷ്ണുമായ
ശോഭനയുടെ ഏറ്റവും തുംബിച്ചു. അവളുടെ കോമള
കഴുംബരം സ്പിനാമാണി.

“ഓ നീൻ അതു നിന്നോട് പറഞ്ഞു എന്നാണു
വിശദിച്ചതു. കയണാകരൻ അളക്കാനിലയത്തി
ലേ പ്രദീപിയെ വിവാഹംചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കു
ന്ന എന്നോടു കീംവരണ്ടിയുണ്ട്.” എന്ന പിതാവു
പറഞ്ഞു.

8

വശ്വാത്താവം

ശോഭനയുടെ അധിരത്തിൽനിന്നും ഒരക്കുറം
പുരത്തുവന്നില്ല ഒരു രോദനമോ അദ്ദേഹത്തുവക്കാം
യ വൃഥക്കുപകസ്പരമോ പുരപ്പെട്ടില്ല, അവളുടെ ദി
ലത്തടംപോലും ഒരു ദീർഘനിശ്ചാസത്താൽ തുളകി
യതുചില്ല. അവരുടെ ബോധകനുണ്ടായില്ല. യാതൊ
രു സംഭവമുണ്ടോ അവളെ ബാധിച്ചതുമില്ല. അവളുടെ

പിതാവും അവക്കു നോക്കാത്തതിനാൽ വിഷലിപ്പ് അള്ളായ അനുബദ്ധി ശരജാലൈ അദ്ദേഹം തന്നാത്താൻ അറിയാതെ അവളുടെ എഴുത്തിൽ കത്തിയിരക്ക നാ എന്നുള്ള വസ്തു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞതുമില്ല. എന്നാൻ അദ്ദേഹം അവക്കു ഒന്ന് നോക്കിയിരുന്ന വെങ്കിൽ അവർ റോക്സ് ട്രാഡിലഫോലെ വിളി യിരിക്കുന്നതു കാണുമായിരുന്നു. അവളുടെ അംഗങ്ങളും മുഖഭാഗവും കർക്കശമായി പരിണമിച്ചു-ചുരക്കി പൂരണതാൽ അവളുടെ ആക്രെയ്യുള്ള ഫൃതിതനു തുന്നുമായി ചെച്തന്നുഹീനമായി സൂംഡംപ്രാപിച്ചതായ രേഖാസ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ എത്തിയിരുന്നു

സപ്പട്ടിയുടെ സമക്ഷം അദ്ദേഹം അതുവരെ തുച്ഛ് കാണ്ടിയോടെ മറച്ചുവച്ചു ഒരു വിഷയത്തെ അധികരിച്ചു” ഉപയുക്തി തുടന്ന് പറഞ്ഞു. “അതു യു വപ്പു നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തെ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ കാലത്തു് അയാളുടെ എഴുത്തിൽ ഒക്കെ ജനി പ്രിക്കുന്നതു ഒരു കാത്തിയിൽ നോന്ന് നിമിശനാക്കാ എന്നതു ഭാഗ്യമായിപ്പോയി. നോന്ന് ആളുകളേക്കു കർക്കശമായി വിമർശിക്കുന്നതിൽ വിച്ചുവന്നാണ്. എന്നാൽ കയ്യാകരനക്കാിച്ചു് ഇപ്പോൾ നോന്ന് പറഞ്ഞു തെപ്പാം ഇന്നാലെരാത്തിയിൽ നോന്ന് കേടുതാകയാൽ അയാളുടെ ഇവിടുത്തെ സന്ദർശനത്തെ സംബന്ധിച്ചു് എന്നുന്ന് എഴുത്തിൽ ചില ഭൂക്കകൾ അക്കച്ചീരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെയാണും അയാൾ ഒ ചു ചാരനായിട്ടാണ് വന്നതെങ്കിൽ—”

ശോഭനാ:- ചാരനോ, അ ഫ്രാ. (തെ ഭേക്കരമാരുമായി ചുവിച്ചിയോടുകൂടി തന്നുന്ന ഇരിപ്പിടിയിൽനിന്നും

വാടിലയഴുന്നേറിട്ട്) അല്ലെല്ലാ, അതുണ്ടാവുന്നതല്ല. ആ ഭീകരമായ വാക്കിനെ ഇനി ഉച്ചരിക്കണം, —നീ ചമായ ആശങ്കയേ ഉപേക്ഷിക്കേണമെ.

ഉപരു:- ഇത്രപരാ! എന്താണി കോണ്ടിന്തിന്റെ അത്മം? എന്ന പെട്ടെന്ന തന്റെ മകളുടെ ദാനരെ തിരിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ട് ഉപരുഷൻ ചോദിച്ചു.

“അല്ലോ! അല്ലോ!—തൊൻ അവിടത്തെ വരുമി ചു—തൊൻ ഒരു രഹസ്യത്തെ അല്ലുന്നിൽനിന്നും മറ ചുവച്ചിരിക്കയാണോ” ഇത്രപരാ, ഇനി ആ രഹസ്യ തെരു മരഞ്ഞുണ്ടാവയ്ക്കുമില്ല.” എന്നിതുയും പറ ഞ്ഞിട്ട് ആ പെൺകിടാവു തന്റെ കരണ്ണബൈക്കാണ്ടു നെററിത്തടത്തെ അമർത്തിയശേഷം സൊധാവിതയ്ക്കു യാ? കസാലയിൽത്തന്നു പതിച്ചു.

“ഹതഭാഗ്യയായ പെൺകിടാവേ, നീയെന്നാണു പറയുന്നതു?”

ഭീകരമായ ഒരു ശക്ക എദ്ദെത്തിലുകൾഡ്രിഡ്യൂയാൽ ആ സേനാനി ഇത്രവിധിയം ചോദിച്ചു: “എന്നിട്ട് അട്ട തുച്ഛവന്മാരോ” അവളുടെ അരക്കെട്ടിനു പിടിക്കുടി അവ ഒരു പൊക്കിയെടുത്തുകൊണ്ട് മുസ്തകം മുക്കായതേതാ ടുക്കുടി മകശൈ തുറിച്ചുനോക്കി.

“അല്ലോ, തൊൻ, പ്രതിക്രിയാരംഭായ കയ്യാകര നിൽ ഏന്നെന്ന പ്രായത്തെ അർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹവും എന്നിൽ പ്രേമബലംനാണെന്നും സത്യം ചെയ്യും.” എ നീ ശോഭന പറത്തേ.

രോഷത്താൽ മുഖം ചുവത്തിക്കൊണ്ട് ഉപരുഷൻ പ്രതിവച്ചിച്ചു.

“എന്നോടതു പായാതെ, എൻ്റെ പുതിയുടെ കാരണത്താൽ ഞാൻ അപമാനിത്തനായി എന്ന് എൻ്റെ നേരെ നോക്കി പറയാതെ നിന്നൊ ഞാൻ കൊല്ലുന്നണ്ട്.”

അഭ്യർത്ഥന, ശങ്ക എന്നീ രസങ്ങൾ ഇടകലവൻ ഒരു ദിവത്തിൽ ഒരു നിമിഷനേരത്തെയ്ക്ക് ആ പെണ്ണക്കിടാവു് സ്വപ്നിതാവിഞ്ഞെ നേരെനോക്കി. അവളുടെ ആത്മാവിഞ്ഞെ സ്വാഭാവികമായ ത്രാലുത്, അദ്ദേഹത്തിഞ്ഞെ ചാക്ഷകളുടെ സാരത്തെ ഉടൻ മനസ്സിലാക്കാൻ അവരെ അസമർത്ഥാക്കിത്തീക്കി വാൻ തക്കവള്ളം ഒരു പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ അട്ടത്ത നിമിഷത്തിൽ അതവളുടെ ബുദ്ധിയിൽ പ്രകാശിച്ചു; ഗണ്യഗമാനത്തിൽ പ്രസരിച്ച ശോണിമരിയാട്ടകുടി അവരു പറഞ്ഞു.

“ഈപ്പും ഇപ്പും. അവിടെത്തു പുതിയപ്പുറി അവിട്ടും ടാജ്ജിക്കേണ്ടതില്ല.”

“ഈരപ്പരാ! വഹിയ ആദ്യപാസം! എന്നാൽ മകളു് ഇംഗ്ലീഷ് നീ അയാളെ കാണുകയുണ്ടായോ? അയാൾ അയൽപ്പക്കെത്തവിടെയോ വന്നിൽനന്നായി ഞാൻ കേട്ട്.” എന്ന ദേഹാനി പറഞ്ഞു.

“അതെ, അപ്പും — താനെല്ലും സമ്മതിക്കാം. തെങ്ങൾ കളിവിൽ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. തെങ്ങൾ ഇത് വിധത്തിൽ കുടക്കുന്നുണ്ട്.” എന്ന ശോഭന പറഞ്ഞു.

ദേഹാനി:- ശോഭന! ഇങ്ങനെയെല്ലാം നടഞ്ഞാണി എന്നാൽ പറയു—

“തൊൻ നന്മം മറയ്ക്കയില്ലെന്നു. ദയവുചെയ്തു എനിക്കു മാപ്പുതരങ്ങേണ്.” ഈ വാക്കുകളിൽവരുകാം സഭവാടം തൊഴുകയോടുകൂടി പിതാവിന്റെ പാദങ്ങൾ കൂം പതിച്ചു.

“പറയു, എന്നോട് പറയു. എന്നെ സദർ ശിക്കാഡിൽ അതു സ്ഥാപിതനനാരെയും തൊൻ അധക്കാ രജിൽ തും കയ്യററാഡിൽത്തുമായ എഴുതുകളേയും പറവി നീ എപ്പോഴുക്കിലും അഥാളോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാ?” എന്നാബ്ദിയം കരിനസപരത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു.

സർവവിധപംസകമരായി ഭയങ്കരമായുള്ള ഒരു ചുഡിക്കാറിന്റെ ശക്തിയോടുകൂടിയ സംത്രാസത്തെ ഉള്ളാക്കുന്ന ഒരു ശൈ ശോഭനയുടെ മസ്തിഷ്കം തനിക്കുടി കടന്നപോയി. വിണ്ണം ഒരു മഹാരോഭനം അവളിടെ അധ്യരോധ്യങ്ങളെ ഭേദിച്ചു പുരപ്പെട്ടു. സപചിതാവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ പതിച്ചുകൊണ്ടവർം നിലയില്ലാത്ത ധാതനയോടുകൂടി പറഞ്ഞു.

“അഭ്യത, അപ്പോ—കൊല്ലുക എന്നു കൊല്ലുക. എന്നെന്നാൽ അവിടത്തെക്ക് എന്നത്തുകിലും ആപത്തു നേരിട്ടുനാപക്ഷം അതു” അവിടത്തെ മന്ത്രാഗ്രയായ പുതി മുലമായിരിക്കും.”

“എന്നാൽ തൊൻ നാരിച്ചു!” എന്നു ആ സേനനി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: അനന്തരം അദ്ദേഹം രോന്തനായി ധീരനായി വിധിക്കു കീഴടങ്കുന്ന ഒരവൻ്റെ ഭാവത്തിൽ കരഞ്ഞെല്ല മാറോട്ടുചെന്തു ബന്ധിച്ചു. എന്നിട്ടും ഇങ്ങനെ വിണ്ണം പറഞ്ഞു.

“എഴുനേംബു ശോഭനേ, തൊൻ നിന്നോടാജ്ഞാ പിക്കന്ന. എഴുനേംബു! പാവം! എന്റെ മകളുണ്ടാണ്

എള്ളൂർന്തനെ ചെയ്തിരുന്നാലും തൊൻ നിനക്ക് മാറ്റു തയ്യാറ്.”

“അയ്യോ! അചേരു തൊൻ അവിടത്തെ മഷ്ടകം തതിനു തൊൻ ഒരിക്കലും അർഹതയുള്ളതുല്ല. എൻ്റെ തപതിരിയുന്ന—എന്നാൽ തൊൻ പുണ്ണമായി ബോധത്തെ ഉപേക്ഷിയ്ക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് പറവാനുള്ളതു കേൾക്കണം; അതുകഴിത്തു സമയമുണ്ടക്കിൽ അവിടത്തെയും രക്ഷണടക്കാമല്ലോ.” എന്ന ശോഭന പറഞ്ഞു.

“പറയു, പറയു ശോഭനേ!—ഈംഗ്രേസ്രെന വിചാരിച്ചു നീ ശാന്തയായിരിയ്ക്കു. എൻ്റെ ഓമജന നീ ഇത്തമാത്രം ഭൗമാധാരി സംസാരിക്കാതെ” ഈ വാക്കകളോടുകൂടി മക്കളേ പിടിച്ചുന്നുപോരം മുദ്ദം എൻ്റെ ക്രൂകളിൽനിന്നും അതുകണ്ണാൽ തെരുതെ രെ പോഴിത്തു.

“ഹാ അച്ചേൻ്റെ ഈ വാസല്പ്പത്തിനു തൊൻ അർഹതയുള്ളതുല്ല! ഇപ്പോൾ എനി ക്കല്ലാം മനസ്സിലാക്കു, അതെ-അതെ— അയാൾ ഒരു വണ്ണക നാതു—അയാൾ ഇവിടെവന്നതു് ഒരു ഹാരനായി തന്നെനായാണെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. അഫോ! ഇതു മഹാഭയാനകംതനെന്നും അച്ചേൻ്റെ അക്കുക പറഞ്ഞു.

“അല്ലെങ്കിലും നീ വളരെ ശാന്തയായി സംഭാഷണം ചെയ്യുവല്ലോ മക്കളേ. അതുപോലെ ഇനിയുംമനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കാൻ അച്ചേൻ്റെ അത്യമീക്കണും. നമ്മുക്കിള്ളുപാരം പററിയ അപകടത്തിന്റെ പരിധി എത്തരെന്നു തോ

നറിയട്ടെ—അതു നേരേയാക്കവാൻ ഇനിയും സമയം വൈകിയിട്ടില്ല.” എന്ന സേനാനി പറഞ്ഞു.

“ഹാ അങ്ങിനെ ഒരാൾ! ഇഴപ്പേരും അതിനു വഴി തരട്ടെ. അങ്കെ അതെ, തൊൻ ശാന്തയായിരിക്കാം. പ്രിയ പിതാംവ, തൊൻ പറയുന്നതു കേൾക്കുക. തൊൻ ഒരു വലിയ വണ്ണനയ്ക്കിരയായിത്തീന്നിരിക്കുവാൻ.”—അംഗിലീമമായ ഒരു വിശ്വാസലാതകത്തിനു തൊൻ അറിയാതെ വഴിപ്പേട്ടുപോയി തൊൻ അഡാലു അതു കണ്ണാടിക്കുതെകളുള്ള മറിയുള്ളജീൽ കടത്തിവിട്ടു.—അംഗും സ്നേഹിതന്മാരുമാണിരിക്കുന്ന തയാർ കണ്ണാടിയിൽകൂടി കണ്ടു.—അഞ്ചു! ഇങ്ങിനെ എത്തുങ്കേത്” എന്ന ശോഭന പാരവല്ലേതോടെ പറഞ്ഞു.

സേനാനി:—തുടന്റെക്കുട്ടേ. എൻ്റെ ഓമനക്കുദായ പറയു.. നീയറിയാതെ ചെയ്തുപോയതോണ്—അംഗിനു അതാൻ നിനക്കു മാപ്പുതരികയുമണ്ണായി—എത്തും ഹൃദയാശപാസനേതാടു കുടിയാണും തൊൻ നിനക്കു മാപ്പുതന്നുതെന്നും ഇഴപ്പേരന്നറിയാം! ഇനി ഒപ്പാം എണ്ണാടു പറയു—

ശോഭന:— പറയാം, അംഗും തൊൻ എപ്പാം പറയാം. രണ്ടാഴ്ചവട്ടത്തിനു മുമ്പാണി സംഭവം നടന്നതും അംഗും അതു സദർശകനാരെ സ്വീകരിച്ചു തെങ്ങെന്നെയെന്നും തന്ത്രത്തിൽ എന്നൊക്കൊണ്ടു പറയിച്ചു—അംഗിലീമനും ഇത്തും വിചുലമായ ഒരേഴുത്തുകളും നടപ്പെന്നാതെന്തിനെന്നും അതു എഴുത്തുകളും തപാലാപ്പീസിൽ കൊണ്ടുചെന്ന നിങ്ങൾപിക്കുന്ന പണി

അവിട്ടന തന്നാത്താൻ ചെയ്യുന്നതെന്നിരുന്നും ഇങ്ങ്
ചോല്ലുങ്ങളുണ്ടായി.

സേനാനി:- പിന്നൊയെന്തല്ലോ ശോഭനേ?

ശോഭ:- ഇതുമാത്രമേ ഉള്ള അച്ചു—ചുവന്ന
നാൽ മരുവാനും എനിക്കരിവാൻ മാർത്തണ്ഡാ
യില്ലെല്ലു, എന്നാൽ അച്ചു അവിട്ടനാജിനെ
ഹതിലകപ്പെട്ടു, എന്നായിരുന്നു അവിട്ടന ചെയ്ത
കൊണ്ടിഷനാതു്

സേനാനി:- ഈ പ്രഭാതത്തിൽത്തന്നു തോൻ
അനവധി കൗതുകക്കു തപാലാഫീസിൽ കൊണ്ടുവെ
നിട്ട് കാലത്താഹാരം കഴിക്കുന്നതിനു മുഖ്യായി തോൻ
റാമത്തിലേക്കു നടന്ന—പഞ്ചാംഗം സമയം
കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല! ദൈവത്തെ വിചാരിച്ചു് സമാധാന
പ്പെട്ടിരിയ്ക്കു ശോഭനേ, തോൻ അധികം താമസിക്കു
യില്ല—കൂടിച്ചു് കാൽ മൺിക്രൂർ, തോൻ റാമത്തി
ലേക്കു ചോഡിവരാം. എൻ്റെ രക്ഷ, എൻ്റെ ജീവൻ
അതിനെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശോഭ—അച്ചുഞ്ഞറ ജീവനോ?

ഈ വാക്കുകളോടുകൂടി അവൾ അച്ചുഞ്ഞറ കു
ഴത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു കരഞ്ഞുതുടങ്ങി.

“ഈലു, ഇലു- എൻ്റെ ജീവനപായം നേരിട്ടുമെ
നാർത്ഥമാക്കിയല്ല തോൻ പറഞ്ഞതു മക്കളു. നീ
ശാന്തയായിരിക്കു— പരിഞ്ഞുക്കാതെ തോൻ വേദ
ത്തിൽ തിരിച്ചുവരാം. എന്നാൽ ഹാ! വേറൊരു വി
ചാരം എന്നു പീഡിപ്പിക്കുന്നു.”

“അതെന്താണ്ണു—എനിക്കു ചെയ്യാവുന്നതാ

യി വല്ലതുമേണ്ടോ?” എന്ന് ശോഭൻ താല്പര്യത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചു.

“ഉണ്ട്, ഉണ്ട്—ങങ ചെറിയകാൽമുണ്ട് എന്ന പത്തിനെ നേരിടാൻ നാം സന്നാലുരായിരിക്കണം ആവത്തുകൾ എത്തു നിമിഷത്തിലും വരാം. എന്നൊരാലും എന്നോടൊന്നിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന രക്ഷ ചെയ്യുന്ന ദിവസത്തിന്റെലായി തോൻ തപാലിൽ എഴുത്തുകൾ നേനും അധ്യയ്യിച്ചെത്തയാണിരിക്കുന്നതു”. എന്നിട്ട് ഇന്ന് കാലത്താണ് വീണ്ടും കത്തുകൾ അധ്യക്ഷാം തുടങ്ങിയതു്. അതുകൊണ്ട് സക്ഷാരിക്കിയാം വല്ല അനേപാച്ചണാട്ടും നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ന ലെ സാധ്യാധ്യംവരെ അവരുടെ കള്ളിൽ എഴുത്തുകളുണ്ടാണ് കിട്ടാൻ മാർഗ്ഗമില്ലതനെ. ചാരന്മാരിൽനിന്നു കിട്ടിയ അറിവിനെ സ്ഥിരീകരിക്കാൻ കുട്ടത്തുകെളുവുകൾ ആവശ്യംബാണെന്ന് ഭരണകൂടപ്രവർത്തകരുക്കുന്ന ഒരുപാടിയിരിക്കും. എന്നാൽ ആ ഏതു കുറിവുകൾ അവരും തോൻ തപാലാഫീസിൽ കൊണ്ടുചെന്നിട്ട് കത്തുകളിലുണ്ട്. അവ തിരിച്ചുവാങ്ങാൻ സാധിച്ചാൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു അജലുകിൽ” — എന്ന സെന്റാനി പറയു.

“അഞ്ചും, അചോരാ. എന്നാൽ എന്നിക്കിതിൽ എന്തുചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും?” എന്ന ശോഭൻ സജ്ജപരയായി ചോദിച്ചു.

സെന്റാ:- എൻ്റെ സ്നേഹിതന്മാരെ വിവരം തെളിപ്പെടുത്തുന്നും. എന്നാൽ—വിറയ്ക്കുത്തു്—എത്തുക്കുണ്ടാണെന്നും തോൻ ബന്ധിക്കപ്പെടാം. നാം തമമിൽ

പരാത്രവസ്തീച്ച രടയാളം ഇതിലേയ്ക്ക് വശ്യം വേഗം. മക്കളെ ഒരു കൈത്തോക്കകൊണ്ട് വെടിവയ്ക്കാനുള്ള നിഷ്ഠ ദൈഡിം നിന്മക്കണ്ണാം?

ശ്രോഭനഃ:- (മുഖത്തിൽ സംപ്രദാരിച്ച ധീരത്തുക്കാട്ടി) അച്ചുമാ എനിയ്ക്കുതിനം ദൈഡിം മുണ്ട്

സേനാനിഃ:- അതുകൊള്ളിം. എന്ന പരാത്ര കൊണ്ട് ഒരു ഫേശയുടെ സമീപത്തുചെന്ന് അതിൽ നിന്ന് രണ്ട് കൈത്തോക്കെട്ടുകൊണ്ട് വന്ന പരാത്ര.

“ഇതുരണ്ട് നിറച്ച കൈത്തോക്കകളാണ്” ഈ തിൽ നന്ന നീ വച്ചുകൊള്ളിം. മരുരതു് എൻ്റെ കണ്ണിലും ഇരിക്കേണ്ടെങ്കിൽ നീ ഈ ഗ്രഹത്തിൻ്റെ മകളിൽ കയറി ചുറും ആളി സ്ഥലം ഉള്ളയെല്ലാം ഒന്നാക്കിനില്ലെണ്ടും. ഭടകാജരാ, ന്യായാധിപനാരോ മുന്നനാലാളി കർണ്ണ സംഘമായിച്ചു നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തിലേയ്ക്ക് വരുന്നതുകൊണ്ടും ഇതുകൊണ്ടും നിരുത്തുന്നു. വെടിയുടെ ശബ്ദം എൻ്റെചെവിയിൽ എത്രുംബോഴ്ചാ അല്ലെങ്കിൽ ചുക്കുടുക്കു ചുരും തുരും ദൈഡിം വേഷംമാറി രക്ഷപ്പെട്ടുപോയി എൻ്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്ക് കാലേക്കുട്ടി അറിവുകൊടുക്കം. നീ വീട്ടിൽതന്നെയിരിക്കുന്നു— നിന്നെന്ന ആരംതന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ല, എൻ്റെ പൊന്നമകളേ, പിന്നീട് നിഃന്റെ ക്ഷേമാനേപ്പുഷ്ടനുത്തിനു നാം ആവശ്യമായ ഗ്രൂംമാർജ്ജം ദേടിക്കൊള്ളിം.

ശ്രോഭഃ-അച്ചുമാ അവിടതെത്തെ ആരജ്ഞത്തെയും നാം അനുസരിച്ചുകൊള്ളിം. ഏന്നാൽ നാം ഈ

വിധിവേർപ്പെടുമ്പിവരമെന്നാണെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ വിചാരിക്കുന്നതു്.

ഈ ചോദ്യം ഒരു ഗംഗാത്രേതാചക്രത്തിയായിരുന്നു അവർ ചെയ്തു്.

“ബൈഡ്യുലായിരിക്കുന്ന ദാമനേ, ഇരുപ്പേരും നമ്മേ തുണ്ടുകും എന്നാൽ ഒരുക്കായും നൃക്കു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അതായതു് ഇപ്പോഴേതെങ്കിലും അവ സ്ഥാപിക്കുന്നതു് നാം എന്തിനും തയ്യാറായിരിക്കുന്നും. അതിനാൽ നമ്മുടെ ഖുണ്ട ഗ്രാമത്തിലോ അതിനു സമീപത്തു് എവിടെയുള്ള വദ്ധും നൊന്തും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു് എന്ന വിധാരിക്കുക—ഈതാതുപോലുള്ളതു്—എങ്കിലും അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചുതു്, ആ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ നൊന്തും വെടിവയ്ക്കും. അതു് ഒരുക്കാളും മാത്രമാണു്. അതിനികത്തിൽ നിന്നും ഉടനെ അതനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുന്നും. അതായതു് അപ്പോൾതന്നെ നീ വിച്ചവിട്ടു് വേഗത്തിൽ എൻ്റെ ചങ്ങാതിമാരെ സമീപിച്ചു് നൃക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ആപത്തിനെപററി അവക്കാവുകാട്ടുന്നും. ഇവിടെതന്നെയിരിയ്ക്കു—പണം വേണ്ടതുണ്ടു് നീ ചെന്ന കാഴ്ചാഡയാളുകളുടെ ഭേദവിലാസദത്താചക്രത്തിയ ഒരു പദ്ധതിയും ദ്വാരാന്റെ ഏകയും ലുണ്ടു് നാമമായതു് എത്രവിധിയം ചതിച്ചു് എന്ന നീ അവരെ ധരിപ്പിക്കുന്നും. അതെ, എൻ്റെ ദാമനക്കു ദണ്ടു, നിന്മക്കു ദ്വാരാവേദനയും ഭാക്തന്താവനക്കു ആം ആ വദ്ധവകൾന്റെ പേരു് നീ അവരെ അറിയിക്കുതന്നെവേണ്ടും. ആ വിധത്തിൽ ആപത്തിനെന്റെ പ്രദിവശമാനം എത്തന്നാറിംതു് അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷ

യുംവേണ്ടതു ചെയ്യുകൊള്ളി. ഇതെല്ലാം നീ ചെയ്യു
മോ ശോഭനേ? ” എന്ന സേനനി പറഞ്ഞു.

“നിശ്ചയമായി എൻ്റെ അതു ചെയ്യാം അല്ലോ.
അതുമരക്കുംയുടെക്കനാതല്ലെല്ലു എൻ്റെ അ പ്രവൃത്തി.
അംഗങ്ങിനെ പ്രവർത്തിയ്ക്കാൻ പരിത്യോഗിക്കാം എന്നു
തെരഞ്ഞെടുപ്പും, ഇതിനെല്ലാം മേതുഭ്രതനായ അ
വഞ്ചകൻ്റെ നാമത്തെ എൻ്റെ എത്രും സംശയംവിനാ
പ്രവൃത്തിപുനം ചെയ്ക്കയും ഉണ്ടാകം. അതു” അധികാരി
ടെനേരെ എൻ്റെ പ്രദർശിപ്പിച്ച് വിശ്വാസത്തിനും
അല്ലെൻ്റെ നേരെ പ്രകടിപ്പിച്ച് ചതിയ്ക്കാം തക്കൊ
യ ശിക്ഷയായിരിക്കം.” എന്ന ശോഭന പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ എമ്മെന്ന നിന്നു മംഗളം ഭവിക്കുന്നു”
എന്നിത്തും പറാത്തു” മകളേ വാസ്തവ്യപൂർവ്വം അ
ലിംഗനം ചെയ്യുംശേഷം ഉപരിച്ചൻ മുഹമ്മദ് വെ
ളിയിലിരാജി.

9

കൈത്തോക്കെയാളം

ശോഭന അല്ലപ്രജന്മവായി ഒരു കസാലയിലെ
യും മറിത്തു. അല്ലെന്നരിൽത്തയും താൻ പ്രമാണവാ
ധിതയെന്നും, ആവശ്യം നേരിട്ടനാപ്പും ഒരടയാളം
മായി ഉപയോഗിക്കാൻ ചിതാവിനാൽ ദത്തമായ
കൈത്തോക്കിനെ സ്വീകരിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാം എന്നു

ഗിക്കേണ്ടതാരെന്നാം അവർക്ക് ഒരു തോനാലുണ്ടായി. അവളുടെ പ്രശ്നയമെല്ലാം വൈദപ്പാളി പരിശീലിച്ചു എന്ന നമ്മകൾ പറവാൻ നിരുത്തിയില്ല. ഈ തന്നൊരു അവർ പ്രത്യുഥാവരമശാന്തിയും കരണാമസ്സായും, വൈരനിത്താതനത്തപ്പറി ചിന്തിയ്ക്കാൻ പോലും അശൈക്തയമായിരുന്നു. എന്നാൽ സപ്പിതാവിശ്വാസനരേ തനിക്ക് ഒരു കത്തവ്യം നിറവേറ്റിവാനുണ്ടെന്നാവിശ്വാസ തോനി. അതു ശ്രദ്ധാരിലും പ്രധാനമായി അവർ കരഞ്ഞുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ പിന്നാവു് അവശ്വാസ നിമശഭാഷിയും ആ ദിവസച്ഛടത്തിൽ നിന്നാവാരം കാഡ്യുട്ടക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഫ്ലോറി, അതുവരെ തന്നെ പ്രേമത്തിനു പാതമായിരുന്നു ആ വിശ്വാസവശ്വരക്കുന്നരേലും സർപ്പം ദരിത്തെയും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് അയാളും വേണ്ടിവന്നാൽ ഒരു ചെതിയനായ ചാരനായിരുന്നു പ്രവൃത്തം ചന്ദചെയ്യുവാൻ ആ പെൺകിടാവു തീച്ച്ചപ്പെട്ടതി.

ഉപത്രണ്ണൻ ദ്രാഹംവിട്ടു ചുറ്റുപോയി അല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞെല്ലാം ശോഭന മുൻതിരിക്കിന്നു വെളിയിൽ കടന്നു. സപ്തിമിനു വിളിച്ചു് സമീപത്തുള്ള ഒരു കർഷകന്നു വകയായ വണ്ടി വാങ്ങിക്കൊണ്ടവയും അജ്ഞനാപിച്ചു്. കാലവിളംബം ഉണ്ടാവാതിരിക്കാൻവേണ്ടി അക്കുന്നു കതിരപ്പുറത്തുകയറിപ്പാരെങ്കിലുംവാൻം അയാൾക്കന്നവാദം ലഭിച്ചു്. തിരിയെ വന്നാലുടന്നതനു കതിരിയെ വണ്ടിയിൽ കൈട്ടത്തശവണ്ണം കോപ്പണിയിച്ചു് സന്നാലുമാക്കുവാനും ഒട്ടവിൽ അവർ അയാളുംകൊപ്പുചെയ്തു. പരഞ്ഞത്തുപോലെല്ലാം ഉടന്നതനു ചെയ്തീക്കാമെ

നും ട്രൂക് വാക്കെകാട്ടതു. എന്നാൽ മറ്റൊലിയായ അവൻ ഇതെല്ലാം എന്തിനാണോ അറിവാൻ യതിച്ചിപ്പി.

താൻ ആശ്ശേരു ചുറപ്പുട്ടവിയു നാമയതെല്ലാ അസാധാരണമായ സംയമനശക്തി യാട്ടകുടി ഒത്ത് ചു ശോഭന കൈത്തോക്കുമട്ടത്തുകൊണ്ട് ഉടൻത നേര ഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തെയ്ക്കു ആരുദ്ധരാഹ നും ചെയ്തു. മേൽക്കുരുമുഴുവൻതനേര പരന്നാതായിരുന്നിനാലും നാലുപുറവുമിൽ വിശ്രേഷണങ്ങൾ വിശദമായി കാണുന്നു ഒരു പ്രേക്ഷകനു നല്ല സത്കര്ത്തുതെത പ്രദാനംചെയ്യു. ആല്പുതെത ദോത് കണ്ണുമായ ദർശനത്തിൽതനോഭയപ്പുടാനോനമില്ലെന്നുകണ്ട് അവൻ സമാശപസിച്ചു. എല്ലായിടത്തേക്കും അവൻ തുടരുന്നുടരെ നോക്കിക്കൊണ്ടതനോനിന്നു. എക്കില്ലുംപ്രധാനമായി, അവളുടെ അച്ചുണ്ടാവോയ ആ ഗ്രാമപട്ടണം വിലേയ്ക്കായിരുന്നു അവളുടെ ഭന്തങ്ങൾ ഇടവിടാതെ പതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു. എന്തിനെന്നാൽ, വെട്ടിയുടെ ശബ്ദം ഒരപക്ഷേ തന്റെ ചെവിയിൽനിന്നു തെററിപ്പുയാലും പുകച്ചുങ്ങൾ മേലോട്ടേയ്ക്കുപോകുന്നതു കാണാമ്പോ എന്നദേശിച്ചായിരുന്നു.

എക്കേശം ഇങ്ങപത്ര നിമിഷങ്ങൾ ഇങ്ങിനെക്കഴിത്തു. ആ പെൺകീടാവിന്റെ ഏദയത്തേരുന്നുമായ ഒരു ചിന്താസരണിയിൽ നിന്നത്തി വിഷമിപ്പിച്ച ഇങ്ങപത്ര നിമിഷങ്ങൾ! ഭേദാശരാ—പോബിസ് ഉദ്ദോഗസ്ഥന്മാരോ. മനസ്സുമുഖത്തേരുന്ന അക്കാരിപ്പിക്കുന്ന മറ്റാരക്കിലും തന്നെയോ അവിടെയെങ്കിലും

കാണപ്പെട്ടില്ല. ഗ്രാമാലിംഗവമായ സ്ഥലമെല്ലാം മണംമായിത്തന്നു വര്ത്തിച്ചു. തന്റെ ഭൂത്യും വണ്ണിയുംകൊണ്ട് തിരിച്ചുവയ്ക്കാതു് അതാ അവർ കാണാം നു. അവർ മെല്ല തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു. “അതും വശ്യമെന്ന തോന്തിയാൽ വിഷമിക്കാതിരിക്കാനാണ് എന്ന് ഈ ഏർപ്പാട് ചെയ്യുതു്.”

ഇതിനിടയിൽ ഉപയോഗസേനനാനി ഗ്രാമംനോ ക്കി അതിവേഗത്തിൽ പോകയായിരുന്നു. അതിനെ സമീപിച്ചുപ്പൂർണ്ണ അദ്ദേഹം കരതലോട്ടുടി നാലു പുറവുംനോക്കി. എന്നാൽ ആ ചെറിയ തെരുവിൽ ആരും ഒളിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതായി കണ്ടില്ല. എങ്കിലും എങ്ങിനെയോ ആ സ്ഥലത്തിന്റെ ഭാവം അദ്ദേഹ തന്റെ കൂട്ടിൽ നന്നാരിയാണെന്ന കണ്ടതു്. അവി ടത്തെ ഉസ്സാധാരിന്ത കൈ ഗാധിമായ അന്യകാ രംപോലെ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി—അതിന്റെ നി ചീഡ്യുത്തനെന്ന അമംഗളമുചകമായി അദ്ദേഹത്തി ന്റെ പ്രദയത്തിൽ പതിഞ്ഞു. തന്റെ കാല്പനിക്കിയിൽ ഒരു ഭയക്കരഗത്തം ഗ്രൂപ്പമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പോ ലെയും നാലുപാടുള്ള ഗ്രൂപ്പങ്ങൾ പോലീസ് ടേന്മാ രാത്രി നിരയപ്പെട്ടതു പോലെയും ഉള്ള ഒരു പ്രതീതി യും അദ്ദേഹത്തിനണ്ണായി. അദ്ദേഹം പുരകോട്ട നോ ക്കി മുരത്തായി സപ്രദയത്തിനു മുകളിൽ വെള്ളത്തെ എന്തോ ഒരു വസ്തുവിനെ അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു. തന്റെ ആജ്ഞയും അന്നസരിച്ചു് ശോഭന ഗ്രഹത്തിന്റെ മേൽപ്പറയിൽ നിന്നു പരിത്സപ്രദേശങ്ങളെല്ലാം സുക്ഷിച്ചു നോക്കുകയാണെന്നും സേനനാനിക്കു മനസ്സിലായി.

ങ്ങൾ ജാലകത്തിന്റെ വിടവിൽകൂടി അന്യകാരമയമായ ഒരു മുറിയിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന കിരണംപോലെ ആരു സൗഖ്യസ്ഥൂതത്തേ വിന്ദുസിക്കുന്ന നിരവധി ഭൂളക്കളാൽ മർദ്ദിക്കപ്പെട്ട് എദ്ദെഹത്താട്ടുകൂടി ഉപയോഗസേന്നാനി സ്വന്തതിനേ തപാലാഹീസിലേക്ക് തിരിച്ചു. അതോടു ചേരിയ കെട്ടിടമായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫീഡൈ ദൈവശത്രു¹ ആയിരുന്നു എഴുത്തുപെട്ടി. ഉപയോഗസേന്നാനി അവിടെ കൂപ്പും ആരഞ്ഞതനും ആരു സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നു ഇല്ല. അദ്ദേഹം അനേന്തപ്രശ്നജാലകത്തിലെ പലകമേൽ തട്ടി. അതു തയ്ക്കണമെന്തനും തുാക്കപ്പെട്ട്. തന്റെ തലയിലെഴുത്തിന്റെ ഉച്ചകോടിയാണാസമയമെന്ന് സേന്നാനി വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ മല്ലുവയസ്കും ശാന്തരമായ തപാൽമാസ്യങ്ങൾ മുംബി ജനലിൽ പ്രത്യക്ഷമായപ്പോരും ആരു മുഖത്തിൽ വുത്രുസ്ഥുമാം അത്തുക്കരവുമായ എന്നേന്ന നേരം സോഫ്റ്റീക്സുനാതായാണ് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തി. ആരു സേന്നാനായകൾ മുംഗേരും സമം ധീരനായിരുന്നു: —എങ്കിലും നാം മെര്യപ്പറഞ്ഞ വികാരങ്ങൾക്ക് താനറിയാതെ വശഗന്ധായിതീർന്നു.

“ഒരു മണിക്രൂറിനമുമ്പും നോൻ ചീല എഴുത്തുകളെ ഇഷ്യാഹീസിൽ കൊണ്ടിവന്നിട്ട്. അവ ഒരു നിശ്ചിതദിവസം എൻ്റെ ഗ്രഹത്തിൽ വന്നുവേങ്ങവാൻ എൻ്റെ ചീല ഔദ്യോഗികനാരോട്ടേക്കുംപിച്ചുകൊണ്ടിരുത്തു ക്ഷണക്കത്രുകളാണ്” എന്നാൽ ആരു ദിവസം നേരമാരേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ താങ്കൾ ദ

യവണ്ണായി അതു എഴുതുകൾ തിരിച്ചുത്തുക്കമാ? അവരുടെ മേൽവിലാസം നൊൻ പറയാം.” എന്ന് ഉപരിപ്പാൻ പറഞ്ഞു.

തഹാൽമാസ്സർ:- സൈന്യാധിപതേ, തഹാൽ പെട്ടിയിൽ ഒരിക്കൽ എഴുത്തിട്ടുപോയാൽ അതു പിന്നീട് എഴുതിയവൻറെ വകയല്ല എന്നറിവില്ലോ?

ഉപരി:- അതു എനിക്കെന്നിയാം; എന്നാൽ നേരു ഹതേതെ അത്യാരമാക്കിമാത്രം നൊൻ ഫോഡിച്ചുതാണ്

ഈ സദർഭൗതിക തഹാലാഫീസിൽ രണ്ടാഴ്ചകൾ വന്നുപോൻ. അവർ പോലീസുലോറുഗസ്മന്നാരായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു.

“ഫോ സൈന്യാധിപതേ, താങ്കൾ എങ്ങെഴ്ചെട തച്ചുകാരനാകനും.”

“അതിരെന്താ നൊൻ ഈതാ താങ്കൾക്കുംപീനനായിരുന്നു നില്ക്കുന്നും.” ഈ വാക്കുകളോടുകൂടി അദ്ദേഹം സപ്പുമാനവിട്ട് എത്തുവന്നാണും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഴയ പദവിയെ കാത്തു പോലീസ് ഉള്ളുഗസ്മനാർ അദ്ദേഹത്തെ തോട്ടില്ല.

സൈന്യാധിപൻ കൈത്തോക്കെടുത്തു “വായുമണ്ണം ലഭ്യമാക്കി വെടിവച്ചു. എന്നിട്ട് തോക്കിനെ തരയിൽ എറിഞ്ഞതിശാശ്വം ഇഞ്ചിനെ പറഞ്ഞു.

“മാനൃംഭ, താങ്കൾ കാണുന്നില്ലെ നൊനിതാസനാലബന്നായി നില്ക്കുന്നും.”

ഗ്രഹംത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയ്ക്കുന്നതിനാ ശോഭന ഈ അടയാളത്തെ കേൾക്കിയും കാണുകയും ചെയ്തു.

തെ ക്ഷീകരണരേതയ്ക്കുവർ കൈ തുറ്പിക്കൊണ്ട് മഞ്ഞുന്ന മത്രിച്ചു.

“ശ്രൂഷപരാ, എൻ്റെ പാവപ്പെട്ട അളവും!”

അനന്തരം തന്റെ മനസ്സാനില്ലും വീണ്ടെങ്കിൽ തുക്കൊണ്ട് ആ കൂട്ടുക വേഗത്തിൽ താഴേതയ്ക്കിനും ഓമി. കതിശലാധത്തിന്റെ സമീചത്തുവെന്ന വണ്ണിയിൽ കയറി പാത്മസദനത്തിലേയ്ക്കു വാഹനം നാഡിയും ഭൂത്യനോടാജ്ഞാപിച്ചു.

നമ്മുടെ കമാരംഗം തന്നി പാത്മസദനത്തിലേക്കു മാറുന്നു. മേല്പുറത്തിനംബുദ്ധങ്ങൾ നടന്നാഡിപ സം മാഖ്യാനന്തത്തിൽ ആയിരുന്ന ഗ്രഹനാമണ്ഠലി ജീവിതസ്ഥക്കുന്നതേ സുചിപ്പിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളോ ടക്കടിയ ഒരു ഗ്രഹത്തിന്റെ മുഖിയിൽ ഒരു വണ്ണിചെന്ന നിലകൊണ്ടതും. മുൻവശത്തായി പടിഞ്ഞു മുകളിൽ “മിഹിരസേനൻ” അഭിഭാഷകൻ എന്നും ലേഖനം ചെയ്തുപ്പെട്ട ഒരു പിത്തലുതകിട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നു. വണ്ണിയിൽനിന്നും മാത്രാശ്യമങ്ങിരത്തിലെ വുഡി പ്രഭവും ചുതനായ കരണാകരണം ചുറ്റേതയ്ക്കിരാജി. ഉടന്തന്നു വാതുക്കൽ പ്രത്യക്ഷനായ ഒരു തുമസ്തങ്ങല്ലോ മിഹിരഭോപനനെ പററി അനേപശ്ചിച്ചുപ്പോരം അഭ്യുദയം അകത്തുണ്ടെന്നും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന നസ്തിലായി. പിതാവും ചുതനും വിളംബവിനാ ഒരു മഹാസ്യമുറിയിലേയ്ക്കു നാഡിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെയിരിക്കുന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ അഭിഭാഷകൻ മിഹിരഭോപനൻ. എന്നാൽ പണ്ണാറിക്കലും കണ്ണിട്ടി സ്ഥാത്ത ആ വുക്കിയിൽ താൻ ഉപയുഗമത്തിൽ

വച്ചു കണ്ണഡയാദ്ദേ താരിച്ചറിഞ്ഞെപ്പാൾ കരക്കാകര നബാക്കായ അത്രത്തും എത്രമാത്രം വിച്ചുചമായിരുന്നു.

അങ്ങത്— ആ സംഗതിയിൽ യാതൊരു സംശയ തനിനും ഇടയില്ലായിരുന്നു: ശോഭനയുടെ പിതാവും അല്പുഖനശാലയിൽനിന്നും വിളിച്ചുകൊണ്ടപോയി സംഭാഷണംചെയ്തു ആയാൾതന്നെന്നായാണെതനും, അ വജറട ഭാഷണം മറഞ്ഞുനിന്നുകേട്ട അ പ്രത്കമാ രം നിഴ്ദൂക്കം നിയുതിച്ചു. അയാൾ ദരിക്കൽ കണ്ണാൽ വിസ്തൃതിശ്വാസം നിവൃത്തിച്ചില്ലാതെ ഒരു മന്ത്രംനായിരുന്നു. എന്നെന്നാൽ, മീശക്കില്ലാതെ അ ധാരാളം മുഖാക്കശികൾക്കൊണ്ട് നിരജത്തിൽനാം. മുൻപു നാം അയാളെ കണ്ണഡവസരത്തിൽ താങ്ക് മാത്രാഖ്യമന്തിരത്തിലെ പ്രതിവിനെ അറിയു മെനും എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുതുനേ തനി കഴി കണ്ട പരിവയംപോലുമില്ലെന്നും ഉപരൂപണം നാനിയോട് പറഞ്ഞതും വായനക്കാർ ശാശ്വതപ്പോ. എന്നാൽ നാം ഭാഷണവിഷയമാക്കുന്ന ആ രാത്രിയിൽ കരക്കാകരൻ സേനനാന്തരം ഗ്രഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തു മിച്ചിരജസനാം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും, ഇന്ത്യവസരത്തിലാക്കേട്ട കരക്കാകരൻ അഭിഭാഷകവർന്നു മുഖിയിൽ പ്രവേശിച്ചുപ്പാൾ നല്ല മനസ്സാനുഡിയുംതന്നെ പരിപാപിച്ചതിനാൽ കാഞ്ഞമാത്രപ്രസക്തനായ അ വകീർ പ്രത്കമാരനിൽ എന്നെന്നും ഭാവദേശജ്ഞാനയാദിയിൽ അ തു മനസ്സിലാക്കുന്നതുടി വായനക്കാർ ധരിക്കുന്നും.

പ്രഥ തന്റെ പുത്രനെ അലിഭാഷകനമായി പരിചയപ്പെട്ടതുവാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

“എൻ്റെ അട്ടതെ അവകാശിക്കുന്നില്ലോ, പ്രഥക്കമാരൻ, കടം മുഴവൻ കൊട്ടത്തീക്കണ്ണതു കാണുന്നേയെന്ന വിഭാഗിച്ചാണ് തോൻ അയാളെകുടികൊണ്ടാവോന്നതു.”

“അവിഭന്നമായി പരിചയപ്പെട്ടനാൽ എന്നിക്കത്രുന്നും സദ്ഗൈജ്ഞമണ്ഡം.” എന്ന മിഹിരസേനന് പറഞ്ഞു.

ഉള്ള കൊണ്ട്, വാസ്തവത്തിൽ, പിതാവിനെയും പുത്രനെയും നമ്മുടെ അലിഭാഷകൻ അല്ലോപ്പാലും സ്നേഹിച്ചിപ്പുകിലും, ആ മനസ്മിതിയേ തങ്കാലവ തേയും പുറത്തുള്ളിയിട്ട് സ്പാത്മത്വതേ മാത്രം ഗണിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതുതാണ്.

പ്രഥ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—“ഈതാ ഇപ്പോൾ തോൻ തങ്ങവാൻ ഒപാക്ക സംഖ്യ രഹിച്ചുള്ള തന്തീക്ഷണത്തായിരുന്നു. അപ്പോൾ എൻ്റെ കയ്യിൽ പണം തയ്യാറായിരുന്നതാണ്. അതുതങ്ങവാനായി തോൻ ഇവിടെ വരികയുംചെയ്യു.—എന്നാൽ താങ്കൾ ഇവിടെയില്ലായിരുന്നു.”

മിഹിരസേനൻ:— (ഈ പുണ്ണിരിയോട്) പ്രഭോ, തോൻ അവിടത്തെയ്ക്ക് പണംതന്നാപ്പോൾ ചെയ്യുവു വസ്ഥയേ മുരകെ പിടിക്കുന്നമെന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ വേണുമെന്നാണിക്കുള്ളശ്രദ്ധായിരുന്നവു കൂൽ, ഇപ്പോൾതന്നെ ഇംഗ്രേക്ക് സ്കീകരിക്കാതെ

സൗഖ്യത്വത്തിലും വസ്തുക്കളേയും എനിക്ക കൈവശപ്പെട്ട ചുത്താമായിരുന്നു.

“ഇല്ലയില്ല താങ്കൾ രീക്കലും അങ്ങിനെന്നു യോഗ്യകരില്ല” എന്ന മുദ്ദപ്പെട്ട പറഞ്ഞതു.

മിഹിരഃ:- തീർച്ചയായി രീക്കലും തൊൻ അംബിനെ ചെയ്യകയില്ല പ്രഭോ. പ്രവൃത്തിപലതിയിൽ തൊൻ അതു കക്ഷനെല്ല. എന്നാൽ തൊൻ പരയാൻ പോകുന്നതു സ്ഥാധിച്ചവർമായ ഒരുപദേശനുപത്തിയിൽ മാത്രമാണ്” എന്തെന്നാൽ പ്രഭോ അവിട്ടും നേന്നു കിട്ടാം. അതായതു് സ്ഥാധിത്തിനു തൊൻ ഇതു തുക സപീകരിക്കേണ്ടതില്ല. നേരു മറിച്ചു് തൊനില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ വന്നാതിനു്, പണം എൻ്റെ ഇതു സ്ഥാനവശം ഏംപ്പിച്ചിച്ചിട്ടു് പ്രമാണങ്ങൾ മടക്കിവാണിക്കൊണ്ടുനിങ്ങൾക്കു പോകാമായിരുന്നു. എൻ്റെ ഉറപ്പുപെട്ടിയട താങ്കോൽ അയാളിട്ടെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കവേണ്ടി അയാൾ ഇക്കാൽം അപ്പോൾതന്നെ നടത്തിയേണെ. അതു ചെയ്യാത്തതു കൊണ്ടിപ്പോൾ ദോഷമൊന്നും വന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്ഥമായി അവിട്ടേതോട് പെരുമാറ്റം ഒരുപ്പെട്ടെന്നും കയ്യിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അക്കപ്പെട്ടെന്നിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇനിമേരു ഒരു നിയമപ്രവർത്തനമായി ഇടപെട്ടേന്നും അവിട്ടും പരിപൂർണ്ണമായി അയാൾക്കുംനാമുന്നതു സുക്ഷിച്ചുവേണ്ടും.

പ്രഭി:- താങ്കളിടെ മുണ്ടാശംസിയായ ഉപാദാനത്തിനു വന്നുനും എന്നാൽ താങ്കളിടെ സദ്ധോദരസം

മുത്തിൽപെട്ടന ദേവൻറയും ഹസ്തതിൽനിന്ന് പ്രകാരമുള്ള ഒരു സഹായം ഇനിമേൽ എനിക്കുണ്ടാവാൻ സ്വന്നർഥം നേരിടാതെ ഇന്ത്യപ്രേരൻ രക്ഷിക്കാട്ടു അന്തേസമയത്തിൽതന്നെ ഇതു താങ്കൾക്കൊരുവജ്ഞയായി കയ്തതയ്ക്കു്, എന്തെന്നാൽ താങ്കളുടെ പെരുമാറ്റം എറാവും കയ്യണാമസ്ത്രവും അതിനോടൊപ്പം മാണന്നാളിൽത്തിനു സംശയമില്ല.

മിഹിരസേനൻ തലവണ്ണാഡി, പ്രഭ തൃടൻ പറഞ്ഞു്—

“പണമടയ്ക്കന്നതിനാളിലും നിയമം താങ്കൾ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതുപോചെയാണെന്നു്” എനിക്കരിവിപ്പായിരുന്നു. താങ്കളുമായി നേരിട്ടുതന്നു വേണം ഇതുപാട്ടതീക്ഷ്ണംതന്നുായിരുന്നു, പരമാത്മത്തിൽ. എൻ്റെ വിചാരം; തുമ്പ്രാൻ കൗൺസിൽ പണംകൊടുക്കാമെന്നു് എനിക്കൊരിക്കലും തോന്തിയില്ലു്.”

മിഹിരഃ— പ്രദോ, ഇപ്പോൾ യാതൊരു ഹാനിയും നേരിട്ടില്ലപ്പോ എന്ന തോൻ വീണ്ടും പറയുന്നു. ഇതാ പ്രമാണങ്ങളും ഇവിടെതന്നുണ്ടോ.

ഈ വാക്കകളോടുകൂടി അഭിഭാഷകൻ പെട്ടിരുന്നു് ഒരു കെട്ടപ്രമാണം കൗൺസിലെട്ടത്തു മേശപ്പുറത്തുവച്ചു.

“പണവും ഇതാ ഇരിക്കുന്നു്” എന്ന പറഞ്ഞു കൊണ്ട് പ്രഭ കീഴയിൽനിന്നു് മഹാരാജാവുകൊട്ടതു ബാക്കനോട്ടുകളുടുത്തു് അഭിഭാഷകൻറെ മുമ്പിൽ വച്ചു.

“അതു തുക ശരിതന്നൊരുവന്നില്ല നിശ്ചയമുണ്ട്”
എക്കിലും അതചാരത്തിന്റെവേണ്ടി അംതൊന്തരം എന്നി
ക്കളുംയാം.” എന്നും അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു.

എന്നിട്ട് അധികം അതുനേരുക്കെടുത്തു; രുദ്ര
പ്രഭവാകങ്ക് ഇതുകണ്ട് അതുനേരുക്കെടുത്തായി പുത്രനോ
ട മെഡി പറഞ്ഞു. “പ്രിയപ്പേട്ട കുട്ടി നീ ഇപ്പോൾ
സന്ദേശിക്കുന്നില്ലോ? വസ്തുക്കളെല്ലാം വീണ്ടും നമ്മ
ടെ വക്കായി—നിന്നക്കാക്കുക ഇനി അല്ലകാനില്ലയ
ത്തിലേ പ്രപോഡൈ കല്യാണവും കഴിക്കാം. അവഴി
ടെ അച്ചേരണംഅഭ്യർത്ഥിന്നു മരണചാത്രത്തിൽ തി
ങ്കിക്കയററിയ ഒരു പ്രത്യേക വൃവസ്ഥയായിരുന്നു—”

പത്രക്കു പത്രക്കു, “ഇംഗ്ലീഷന്റെ കാര്യങ്ങളെ
പുറി ചർച്ചവെയ്യേണ്ട സ്ഥാനം ഇത്തപ്പ്.” എന്ന ക
രണാകരൻ പറഞ്ഞു.

“പ്രഭോ, ഈ തുക ശരിതന്നു, തോൻ രസി
തെഴുതാം.” എന്നും അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു.

ഈ സമയത്തിൽ വാതരു തുറന്നും ഒരു തുമസ്തു
പ്രവേശിച്ചും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“വിഭോ, ഒരു സ്ത്രീ അവിടത്തെ കാബന്ധാനായിവ
നന്നില്ലെന്നു. ഒരു ക്ഷണനേരുംപോലും അവിടെത്തെ
യുള്ള കാലബിളിംബും വരുത്തുകയില്ലെന്നു തന്റെ ഭവതി
പറയുന്നു.”

മിഹിരഃ— തോൻ ഇപ്പോൾ ഒരു ജോലിയായി
രിക്കയാണും. അല്ലനേരും ക്ഷമിച്ചിരിക്കാൻ അതു മാ
ന്മാജ്ഞാട്ട പറയു.

ഈ മറപടി പുരത്തുനിന്നുകെട്ട് സ്കീ പറഞ്ഞു.
“ഈലും, അതോരിക്കലും സാധ്യമല്ല, എനിക്കിപ്പോൾ
തന്നു താങ്ങളോട് ചിലതു പറയേണ്ടതുണ്ട്” ഈ
വാക്കുകളോടുകൂടി അവർ മറിക്കളിൽ കടന്നു.

കയണാകരനാമകനായ യുവപ്രഭു, ഇതിനിടയിൽ
തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നൊഴുകശിഞ്ഞു; എന്നും
തന്നു തന്റെ പ്രേമപാതമായ ശോഭനയുടെ
സ്വരം അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി.

സൈന്യാധിപൻറെ മകളും കണ്ണപരിമായമുണ്ടാ
യിങ്ങനും മിച്ചിരണ്ടുനും “ഹാ.” എന്നായ വ്യാ
ക്ഷേപകസ്വരം ഉച്ചരിച്ചുപോയി.

കയണാകരന്റെ നേതൃജീളമായി തന്റെ കണ്ണു
കൾ ഇടത്തുപ്പോൾ ശോഭന വിവിധവദനയായി.
അവർ കാലിടരി വാതിൽപ്പടിയിലേക്കു ചാത്തു;
അവളുടെ ഏദയത്തിൽ സംഭരിച്ചിരുന്ന സകല നി
ശ്വയങ്ങളും ഒരു നിമിഷത്തിനിളിൽ അസ്ഥമിച്ചു.
എന്നാൽ യുവപ്രഭു ഇതികത്തിലുതാമുഖനായി നില
കൊണ്ടുതേയുള്ളൂ. താൻ ചെയ്തുപോയ അപരാധത്തെ
ചിനിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനും ഒരു പ്രക്കവനം ഉണ്ടായി.
എന്നാൽ അതും അദ്ദേഹവും ശോഭനയും ശാത്രുമെ
അറിഞ്ഞുള്ളൂ.

ഒ ച ക്ഷണത്തിനിളിൽ, അവളുടെ പിതാവി
ൻറെ ബന്ധനവും, അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്വന്തത്തവു
വും താൻ അദ്ദേഹത്തോട് ചെയ്തു അ ശപമവും,
സംബന്ധിച്ച ചിന്ത അവളുടെ ഏദയത്തിൽ തഞ്ചി
ക്കുന്നുകയാൽ അ പെൺകീടാവും ഡീരനയുടെ പര

മപദത്തെ പ്രാപിച്ചു. ഇന്നും അവിടെനിന്ന് ഫോക്കുവാൻ അവർ അംഗവിക്ഷപംകൊണ്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അഥാൾ ഫോയ ക്ഷണത്തിൽ അവർ കത്കടച്ചു. അനന്തരം മേശയുടെ സർവ്വപ്രത്യേകിയും നീഞ്ചി രൂലപ്രഭവിഹർ നേരേ വിരൽചൂഢികൊണ്ട് “ഇതാരാണാനാ”വരും അഭിഭാഷകനോട് ചോദിച്ചു..

“മാത്രാണ്യമുറിരത്തിലേ പ്രഭ്” എന്നായിരുന്ന അഞ്ചുതസ്മിമിതനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരം

ശ്രോണഃ— തോൻ അതുയും ഉള്ളഹിച്ചു. ഏ നാൽ മാന്യങ്ങൾ, എനിക്കു താങ്കളോടു പറവാനുള്ള തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചുതന്നേ പറഞ്ഞു തീരെത്തില്ലോ. എൻ്റെ അച്ചും താങ്കളേ അറിയിക്കാൻ എന്നോടു കല്പിച്ചയച്ചതു് നാം വണ്ണിതരായി എന്നുള്ള വുതാന്തമാക്കണം. ഒരുമ വണ്ണിച്ചയാഡി—

“ശ്രോണേ” എന്ന് കയ്യാകരൻ തീനനായി വിളിച്ചുപോയി.

അതു പെൻകിടാവിന്റെ പുമെള്ളിൽക്കുടി കടന്നപോയ സിരാപ്പക്ക്വം അത്യുന്നം വേദഗാജനക മായിരുന്നു. അവളുടെ മസ്തിഷ്കം പ്രജനാഹീനമാകംവണ്ണം ചലിച്ചു. ഒരു ചിത്തലേക്കാറിയേപോലെ കുറങ്ങും ചെയ്യാൻ അവർക്കു തോന്തി. എന്നാൽ അപ്പോൾത്തന്റെ പിതൃവിറുദ്ധം മുമ്പിൽ വന്നാതുപോലെ അവർക്കു ദേഖായമുണ്ടായി. തുടർന്ന് ഒരു നിമിഷങ്ങന്മാത്രക്കു വീർപ്പുചെടി, കുചകലശം

പൊട്ടവാൻ തുടങ്ങിയതുപോലെ സ്ഥാനത്തുനിന്നും മേല്പൊട്ടവലിച്ചു കൈ അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിട്ട് അവരും പറഞ്ഞു.

“വരയകൾ അതാ നില്ലുന്ന! മാത്താണ്യമങ്ങിര തിലേ യവപ്രള ക്രിണാകരൻ!”

പ്രഭകമാരൻ ഒരു നീണ്ട വിലാപസ്തരത്തെ മോചിച്ചുകൊണ്ട് കസാലയിൽത്തന്നു വീണാഃ അദ്ദേഹം അപരാധിയെന്ന് മിഹിരസേനനും ബോല്പു വുമായി.

“ഹാ! അജ്ഞിനെയോ കാഞ്ഞം. എന്നാൽ താൻ വധപീഠത്തിൽ ജീവനേ ഉപക്ഷിക്കണമല്ലോ. പക്ഷേ മാത്താണ്യമങ്ങിരത്തിലേ സന്ധവും ഭ്രമികളിം എൻ്റെ പുതു ലഭിയ്ക്കും. പ്രഭോ, അവിടത്തെ പണം എടുത്തുകൊള്ളുക — പ്രമാണങ്ങൾ ഇതാ താൻ എടുത്തിരിക്കുന്നു.”

ഈപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മിഹിരസേനൻ ഒരു കരും ബാജ്ഞോട്ടകളെ പ്രദാനിന്റെ നേരെ നീക്കിയെന്നതിട്ട് മരറക്കരും പ്രമാണങ്ങൾ പിടിച്ചുവാങ്ങി പെട്ടിയില്ലക്കി പൂട്ടി താങ്ങാവിനെ തന്റെ കീഴയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഇതെല്ലാം ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞു. എക്കിലും ആ സന്ധാരം കുരണാകരൻ പെട്ടുനാശിനായെന്നും പ്രഭു തിപമത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ പഞ്ചാംഗമായിരുന്നു.

കസാലയിൽ നിന്നും ചാടിക്കുന്നേരോട് അഭിഭാഷകനെ പിടികുടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ഉരക്കെ പറഞ്ഞു.

“മഹാരാജാവു തിങ്കമേനിയുടെ തിങ്കനാമത്തി ഒന്തൽ തോൻ നിങ്ങളെല്ല ബന്ധിക്കുന്നു. പ്രധാനാശം തിരിച്ചുതരിക. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷപ്പടാം അതിനെ കയ്യിൽവച്ചുതൊഴുക്കു കയ്യാണെങ്കിൽ വധപീഠ തിനേങ്കൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവനെമുപേക്ഷിക്കുണ്ടിവയും”

“അദ്ദേഹത്തെ വിടക പ്രദേശം, എന്നിട്ട് മാറി നില്ക്കുക.” എന്ന് തൊൻറെ കൈത്തേരക്കു കയ്യാക്കി രെൻറാ വക്ഷസ്സിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി ചുണ്ടിക്കൊണ്ട് ശ്രോദന പറഞ്ഞു.

ആ കല്ലുന തക്ഷണംതന്നെ ആദരിക്കപ്പെട്ടു; എ എന്നനാൽ ആ പ്രഭത്തയന്നൻ ഭീതനായിപ്പിനോട്ടുമാറി.

അടുത്തക്കണ്ണത്തിൽ മിഹിരങ്ങസന്റെ ആ മറിവി കൂടുവെള്ളിയിൽ കടന്നു. ശ്രോദനയാകട്ടെ വേഗത്തിൽ ചെന്ന കതകടച്ചു് അതിൽ ചാരിനിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“എൻറെ അംഗവാദംകുടാതെ നിങ്ങൾ രണ്ടുവേ തം അവിടെനിന്നനാജാത്രു്” അനാജിയാൻ ദ്രു കുഞ്ഞം നിങ്ങളുടെ അവസാനത്തൊന്തരിക്കുകയാം.

10

ഉത്തമർണ്ണൻറെ പുതുൻ

സൗഖരിയായ മദാലസയുടെ പിതാവും അഡ്രക്കാ നിലയത്തിലെ പ്രഭവും സെസന്യാധിപരം ആയ “അഡ്രകേരുൻ,” ഇതു കമാഗതിക്കിടയിൽ നാം മുന്നു

പറഞ്ഞ ബലിമന്ത്രത്തിലേ കലാപകാലത്തു് പ്രജകളുടെ ദന്വേശ സൈന്യത്തേ നയിച്ചു പോർച്ചേയുവേ പടനിലത്തിൽ മുതിയടങ്ങത്തായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം മരണപത്രം എഴുത്തുമേശയ്ക്കുള്ളിൽക്കാണപ്പെട്ടു. അതിൽ അപൂർവ്വമായുള്ള ഒരു ഭാഗികരണവും അടങ്കിയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവധിയിൽ സ്ഥാത്ത ധനം മുഴുവൻ ഏകപ്പത്തിയായ മഡാലസയ്ക്കു് അവകാശപ്പെട്ടത്തികൊടുത്ത പ്രമാണത്തിൽ അവളുടെ സൗഖ്യപ്രായം ഇത്തപ്പത്തായും വയസ്സുന്ന സ്ഥിഖ്രപ്പെട്ടത്തിയിരുന്നു. ആ പ്രായം കഴിയുന്നതുവരെ മുതലിൽ തൊടാതെ അതിന്റെ പലിശമാത്രംവാങ്ങിവാനെ വൃവസ്ഥമെച്ചുകുള്ളിയിരുന്നുള്ളതു്. ആ പ്രായം തികയുന്നതിനും ബാധി അവരുടെ ക്ഷേമം ഒരിവാഹം ദേശാന്തരം അനിയാത അതിൽ അതു് അവളുടെ തുല്യനിലയുള്ളവനോ അണ്ണല്ലെങ്കിൽ ഭാവികാലത്തിൽ ആ നില വരവാൻ വരുമുള്ളവനോ ആ മിരിക്കണം. ക്രാനത്തും അയാൾ, തന്റെ സപത്രം പണമാണെങ്കിൽ ഇതുവെയ്ക്കുന്ന കാണിച്ചും, വസ്തുക്കളുണ്ടാണെങ്കിൽ അവ ബാധ്യതയില്ലാത്തവയായിരിക്കണമെന്നു തെളിയിച്ചും വിവാഹാത്മനുവുണ്ടാണെന്നു കുടി പ്രദ വൃവസ്ഥമെച്ചുകുള്ളിയിരുന്നു. ക്രൂനായുള്ളിലുണ്ടായ വരൻ അപ്രകാരമുള്ള പണത്തിന്റെയോ വസ്തുവകകളുടെയോ അവകാശി മാത്രമായാലും മഡാലസയുടെ പാണിശ്രമങ്ങളിന്റെയുണ്ടാണെന്നുംകുടി ഉണ്ടായും വെളിപ്പെട്ടണ്ടി. ഇതു വൃവസ്ഥപ്രകാരവും വസ്തുക്കളിൽ ദറിബാധ്യതയോ ആണബാധ്യതയോ ഇല്ലെന്നുംകുടി തെളിയിക്കുന്നും പ്രത്യേകം മരണപത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു. നേരുമരിച്ചു

മദാലസ സ്പച്ചിതാവിശ്വർ മരണശാസനത്തിൽ വഴിയാതെ അദ്യാഗ്രഹായ രാളിമായി വിവാഹിതായിൽ എർപ്പുചന്നപക്ഷം സ്പതിശ്വർ എറിയഭാഗവും ഒരകന്ന ഖണ്ഡവിന പോകയും, അവർക്ക് ഉപജീവനത്തിനമാത്രം വരുന്ന ഒരു സംഖ്യ ശേഷിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യേംമെന്നും മരണശാസനം പ്രത്യേകിച്ചു വരുത്തിയുണ്ട്.

പ്രധമദിജിയിൽ അസാധാരണമെന്ന തോന്തനു ഒരു ബസ്തിനെ നിർമ്മിക്കാൻ അള്ളക്കേയ്ക്കപ്പെട്ടവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച അതു ഉദ്ദേശ്യത്തേ ഉത്തരിക്കാൻ എത്രം വിഷമമില്ലാ. മദാലഗാഡ അമ്മ മരിച്ചിട്ടും വളരെ കാലമായിരുന്നു: അതിനാൽ പിതാവിശ്വർ നിഞ്ഞാണതോടെ അവളുടെ അന്താമതപും പൂണ്ടിമാകും. അതുകൊണ്ട് ഒരു ചെലവാളിയുടെ ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട നടപ്പിനിരിയാതെ തന്റെ മകളെ തടക്കനാതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു സമർത്ഥനായ രണ്ടിഭാംജകനോടാണോ ലോചിച്ചു് പ്രഥി ഇവിധം ചെയ്തു് തുതുമെന്നേ തന്റെ ഉന്നതമായ പ്രഥപാരമ്പര്യത്തിൽ ഉറച്ചു വിശ്വാസമിണ്ടായിരുന്നു അള്ളക്കേയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടും, അതിനെ ഉത്തരമെന്നേ നിലപിനിത്തവാൻ വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി നല്കിപാലെ അല്ലെങ്കിലെയും ചെയ്തിരുന്നു. മദാലസയുടെ വസ്തു സുക്ഷിപ്പുകാരം രക്ഷാകർത്താക്കളും തങ്ങളുടെ കഴിവരുപോയ സ്നേഹിതന്റെ മരണപത്രത്തിലെ വൃവസ്ഥകളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടേണ്ടംകൂടാതെ നടത്താൻ നിയുതചെയ്യുവരായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അതു പെണ്ണുകിടാവു് സ്പാതന്ത്ര്യപത്രത്തിൽനിന്നെന്നതുഞ്ഞു അകവല്ലിനാരുള്ളുള്ളു.

അനേകകാരനാജീവിയാൽ മാത്രാബ്യമന്തിരത്തിലെ പ്രദിവിൻ്റെ വസ്തുക്കൾ വളരെ വിലയിടി എത്തും ആണ്ടതിൽ നിമശമായും കിടന്നിരുന്നു. അതിനാൽ ഒഴവിൽ മിഹിരസേനനോട് ഒരു വലിയ തുക കടങ്ങാണോൺ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി. പണം തിന്തുകൊട്ടുക്കണം കാലംവന്നഫ്ലൂഡ് വുഡ് നായ പ്രദ മനംനോട്ടു വളരെ വിഷമിച്ചു. ഒഴവിൽ തന്റെ ഘുതൻ അളളകാനില്ലയത്തിലേ വുവപ്പ് ടിയിൽ അന്നരക്തതനാണോനും ഈ അന്നരാഗം ഏതായാലും ഭാവിത്തേയഃപിത്രനമാണോനും കണ്ട് അദ്ദേഹം നിതരാം ആശപസിച്ചു. വുഡനായ പ്രദ അഫ്ലൂഡ് തന്റെ യമാത്മാവസ്ഥയേ സപ്ചത്രനെ അറിയിച്ചു. കഴിഞ്ഞുപോയ അളളകേന്ത്രപ്രദിവിൻ്റെ മരണപത്രത്തിലേ വുവസ്ഥകരം രഹസ്യമപ്പാതിരുന്നതിനാൽ തന്റെയും തന്റെ ആശാനിത്രുമാണ്ടത്തിന്റെയും ഇടയിലായി ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധം വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതു കരണാകരൻ കണ്ട്. ഒരു പ്രദിവിൻ്റെ അവകാശിയെന്നാനില്ലയിൽ അദ്ദേഹം പ്രദപദവികൾമാറ്റുന്നതിനും എന്നാൽ മാജിക്കൾക്കുള്ള വിവാഹത്തിനും അവളുടെ രക്ഷാകർത്താക്കളുടെ സമയത്തിലെ ലഭിക്കാൻ, തനിക്കവകാശംപെട്ട വസ്തുക്കൾ ആണ്ടാണവായിത്തമല്ലെന്നു തെളിക്കിക്കേണ്ട ഭാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്കൂളാജീവിതനെ അവതരിച്ചു. ഇതു ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്ന; ഏതനാാൽ പ്രമാണങ്ങളും ഉത്തമർണ്ണനായ മിഹിരസേനൻ്റെ കരുതിലായിപ്പോയി.

സപ്പിതാവിൻ്റെ ഔദ്യോഗികമായ പരിത്രനയിൽ
തിക്കലേ ഓർത്തു് കങ്ങാകരൻ നിരാഗനായിത്തീ
ൻ. സുദരിയും യുവതിയുമായ ആ പ്രഭകമാരിയിൽ
താൻ തന്റെ പ്രശ്നയത്തെ അർപ്പിച്ചുകഴിത്തു് എ
നാദ്ദേഹം സകളിച്ചു. അവളുടെ പാണിഗ്രഹണത്തി
നു് അനേകം പ്രക്രമാരനാർ സന്നാലരായിരുന്നു.
അവരുട്ടാവയംതന്നു അവളുടെ പിതാവിൻ്റെ മ
രണാശാസനപ്രകാരമുള്ള യോഗ്യത തിക്കണ്ണവയ്മാ
യിരുന്നു. അതിനാൽ ആ കൂപ്പുകാരത്വത്തെ തട്ടിക്കൊ
ണ്ടഭോപാക്കനാതു് നമ്മുടെ പ്രത്യക്കാനുറു പോണ്ണ
ക്കായ്ക്കിനു് സമുച്ചിതമായ ഒരു ഭോഗ്യമായിത്തെ
നേര പരിഞ്ഞമിക്കയും ചെയ്യുവാൻ തക്ക നിലയിൽ
വര്ത്തിച്ചു. ഈ കുടാതെ പ്രഭകമാരിയുടെ ധനം
ഔദ്യോഗികമായ അധാരങ്ങൾ, അനാദ്ദേഹം, തനിക്കു് ഒരു
ഒഴുപ്പായുംമായ ചദവിയെ പ്രാപിക്കാമെന്നതെന്നു
സംശയമില്ലാതെ നിയുക്തിചു പ്രഭത്രണി
അനാദ്ദേഹത്തിൻ്റെ നേരേ അനാരകതയായിരുന്നു—അ
ദ്ദേഹം അവളുടെ പാണിഗ്രഹത്തെ അത്ഭീക്ഷയും
അതു സ്പീകരിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തുകഴിത്തു—അവ
ളുടെ പിതൃസഹാദരിക്കു ഇം ബന്ധം ആനന്ദകര
മായി പരിഞ്ഞമിച്ചു. ഇനി മരിച്ചുപോയ പ്രഥവി
ൻറെ സ്വീതന്നാസരിച്ചു നിയമിക്കപ്പെട്ട വിശ്വസ്ത
നാരെ തുഷ്ടിപ്പെട്ടതാണെ ഭാരം മാത്രമേ ശേഷി
ചീകരിക്കുന്നതു. എന്നാൽ അവിടെയായിരുന്നു പ്രതി
ബന്ധം—വസ്തുക്കളിലെ ഗററിബാധ്യത—മിഹിരസേ
നന്നു കൊടുത്തതിരുന്ന പദ്ധം.

വുലപ്രളവം അനേകമായി കൊണ്ട് പുതരും ഇത് അവസ്ഥയിൽപ്പെട്ട കഴിക്കുന്ന സാധിയ്ക്കാൻ വിശ്രാസയോ ഗ്രനായ ദഹാള കിട്ടിയാൽകൊള്ളാമെന്ന കല്പിച്ച തായി കൊട്ടാരത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സേവക നിൽക്കിനും വുലനറിവുകിട്ടിയതു്. വളരെ രഹസ്യ മായി ആ കാഞ്ഞം സാധിച്ചുകൊട്ടക്കുന്നയാർക്ക് നല്ല പ്രതിഫലം കൊട്ടക്കുന്നതാണെന്നും പ്രദേശക കല്പ നയം ഉണ്ടായി. ഈ സേവനത്തിൽനിന്ന് സപ്രാവ മെന്തേനും വുലപ്രളവം അനേപശിച്ചുനന്നല്ലിലാക്കി. അ പ്രോഫീൽത്തെ ആശയരഹിതവസ്ഥയിൽ കരിക്കാകരൻ ആ ഭാരം കയ്യേറുസാധിക്കുന്നമെന്നാദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി. വയോധിക്കായ ആ പ്രളവിൽനിന്ന് ആചാര പദ്ധതി രേഖകളും ധർമ്മനസ്തമായിക്കൊണ്ടു. സപ്രദേശിന്റെ വാരനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നമെന്നാദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ വുലൻനിന്ന് മനസ്സാക്കി അനവബിച്ചു എങ്കിൽ സിംഹാസനത്തേയും രാജഹിതത്തേയും താഞ്ചാട്ടാനിനും അന്വുകിക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തിയും മാനു മാണന്നാദ്ദേഹം സമാധാനപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. കയ്ക്കാകരൻ അങ്കത വുംജന്മായത്തിനു വഴിപ്പെട്ടുകയും ഉണ്ടായി. അങ്ങിനെ രാജസന്നിധാനത്തിൽ തുവേ ശിച്ചപ്പോൾ, വായനക്കാർവിവുള്ളതുപോലെ, അനേകം ഒരു വാരവുത്തി സ്പീകരിക്കാമെന്നും സമർത്തിച്ചു.

സേപചരാപ്രളതപത്തിൽ വത്തിക്കുന്ന ഭരണകൂട അദി കാഞ്ഞസാധ്യത്തിനായി കൈകൊള്ളാറുള്ള നിവധി മാന്ത്രണങ്ങളിൽ നന്നാസരിച്ചു്, പാരസീകര്ത്തി

ലെ അന്തരകാർണ്ണാധികാരിയായ സചിവനും, ഉപത്രസനാനിയുടെ രാജദ്രോഹപരമായ ചില ശ്രദ്ധകർമ്മങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എതാണ്ടാരിവുലഭിച്ചു. ഒന്നാൽ സേനാനിയെ പെട്ടെന്ന ബന്ധിക്കു തന്ത്രവിള്ളും അതു ശക്തിനാമല്ലായിരുന്നു അതു വാത്രം. ഈതു കുടാതെ ശ്രദ്ധാലോചനക്കാരുടെ ഉദ്ദേശമെന്തെന്നു കണക്കപിടിക്കേണ്ടതും—അതിലെ നായകനാർ അതരല്ലാമാണെന്നറിയേണ്ടതും—അതു ഭരാലോചന എത്തുമാറ്റം ശാഖാപശാഖകളായി വളർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു നിശ്ചയം വരുത്തേണ്ടതും അത്യന്താപേക്ഷിതമായി കാണപ്പെട്ടു. ഈ കാർണ്ണങ്ങളുംല്ലാം സാധിപ്പാൻ ഒരു ചാരണ്ണറ അവവശ്യം നേരിട്ടു. ഈ പ്രകാരമാശുള്ള ഒരു പണിയായിരുന്നു.—ഈപ്രകാരം ലജാകരമായി നിന്നുമായുള്ള ഒരു പണിയായിരുന്നു—കരണാകരൻ ഭരമേറുതു്.

வெவ்வுடைய எழூஷிங்களை பாபகரமாய் கொ
ந்து அதை அறங்குவிக்கன். அந்தங்கையாகிடைய
அது பிழைத்தலை, உபற்றி நீர் மூலம் கைப்போக
கால் படித்துகொள்கினிரிக்கவே மோஜிக்கப்பட்டு கீ
திருநூலை வரவு அடைவதினையொரு நாள்களில்
யது குத்துக்காலை அது ஏதுகானத்தையிலேத்தி,
உபஞாபகமாகிடைய ஸஂநிதியில் தெள்ளுக்குடி சே
க்குமென்ன நினைவு, உடாரமாய் அந்திப்பாய்க்கை நூற்றை
புஸங்கில். உபற்றிஸேங்கானியை நூற்றையில்
கை விஶபமோகினியை தாங்க கண்ணாட்டுமென்ற அர
சேநா லேஷவும் புதைக்கிடில். தாங்க வனுக்கன
திட்டங்களை அது மறங்குவிக்கன் தெள்ள ஒதுக்கியில் தாங்க

അൻറക്കനായിത്തീരമെന്നോ അദ്ദേഹം സ്വപ്നോച്ചി
ചിന്തിച്ചുത്തമില്ല. എക്കിലും അങ്ങിനെയായിരുന്ന് സം
ഖിച്ചതു്. തുടർന്നു് അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ, താൻ അ
ഉകാനിലയത്തിലെ പ്രഭ്രത്രണിംഗയ പ്രണയിച്ചില്ലെല്ല
നുള്ളു ഒരു ബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സാക്കി
യിൽ കടന്നകൂടി. വായനക്കാർഗ്ഗിവുള്ളതുപോലെ
അദ്ദേഹത്തിനു ഗ്രംമാലോചനക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്ര
വേഗമം ലഭിച്ചില്ല. ശ്രോംനയെ സംബന്ധിച്ചു ഫേ
മം വല്ലിച്ചുവന്നാണ്പൂർണ്ണം, ചാരനായി പരിശാമിക്കുന്ന
തിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാഹം കുമേശം തന്നെ
തുടർച്ചയിലാണ്. രാജാവു ക്ഷമാഹീനനായിത്തീന്ന്. കുമാ
രനെ സർപ്പദർശനത്തിൽ പാർപ്പിച്ചുകൂട്ടുമെന്നാദ്ദേഹം
ബീംഗിനിപ്പുട്ടത്തിൾ, മുല്ലപ്പു സ്വപ്നത്രഞ്ച ഭിംബി
മേതമായ പ്രാത്മനക്കാണ്ട് വീണ്ടുംവീണ്ടും ആ കീഴ്ത്ത്
നിർമ്മാഖണ്ടതിനു ഫുരിപ്പിച്ചു. അതവരുടെ രണ്ട്
പേരുടെയും തുന്നത്തിനാണെന്നും കുടി ആ പിതാവു്
ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു. കയണാകരന്നു എഡയവും അ
ഉകാനിലയത്തിലെ പ്രഭ്രിയമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ
നിന്നുണ്ടാകാവുന്ന ആ മഹാഭാഗ്യത്തെ ചിന്തിച്ചു വ
ശീതുമായി. അങ്ങനെ തന്നെ വലയം ചെയ്യു പ
രിതസ്ഥിതികളാൽ മിക്കവാറും ഉന്നതനാക്കപ്പെട്ടു
ആ പ്രഭ്രത്രണാന്ത അവസാനമായി ശ്രോംനയെ ഒന്ന്
സദർശിച്ചു. അവളുടെ ശങ്കാഹീനമായ കർത്തപ്രം
ഘോത്തവായിട്ടു് ആ മഹാവശ്വനാത്തെ സാഡിക്കുയും
ചെയ്യു. ശ്രോംനയെ എരുന്നേയുംമായി ഉപേക്ഷി
ക്കാനും അവളുടെ അപ്പുനെ വധപീഠത്തിൽ ബലി
കൊടുപ്പാനും പോരുന്ന ഒരു പരിതസ്ഥിതിയെ സം

ജാതമാക്കവാൻ കൈണാകരണ സ്വപ്നദയത്തെ നിർജ്ജീ ഒന്നാം മദ്ദിക്കേണ്ടതായി തന്നെ വന്നു.

എന്നാൽ ഒരു ക്ഷേമം കൊണ്ട് അപ്പോൾ, അ തിനിവബാധ വിശ്രദിപ്പിച്ചുവായിലും ഗാഡ്മാധവരുൾപ്പെടുത്തിയിലും കെട്ടിപ്പറ്റി അ എടുപ്പ് തകൾ നിലം പതിച്ചു. പ്രസ്തുത വിപരിതിശുരൂ രംഗം അ അഭിഭാഷകരുഹുമായിരുന്നു. മിഹിരസേനൻ തന്റെ നൃഥമാധ അവകാശത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. അവ യി കഴിഞ്ഞുപോഡിതിനാൽ ഇന്തി പണം നാപീകരിക്കുന്ന കാര്യം വിശ്വമാജനനം പറാത്തു പ്രമാജനങ്ങളും പെട്ടിയിലാക്കി പൂട്ടി മാത്താണ്യമാറ്റിരുത്തേയും വസ്തുക്കളേയും തന്റെ വകയാണി പ്രവൃത്തം ചെന്തുകഴുവായി. അദ്ദേഹം ഉടൻ തന്നെ ഓടിപ്പോയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോട് ഒന്നു കൂടി അപേക്ഷിച്ചു ഒരു നിവൃത്തി ഉണ്ടാക്കാം എന്നീ കണക്കില്ല. മുഖ പ്രഭ വസ്തുക്കളേയും കൂദാശയും മിജാതെ അവിടെ വിരാശായിരുന്നു. അ പെണ്ണക്കിടാവിന്റെ അസാധാരണസാമർത്ഥ്യത്തെ കണക്ക് വകിതനായി മേരു ഒട്ട മഠവശജതാധി മാറ്റു കൈകൾ ചേരുതുകെട്ടി കീഴോട്ടു നോക്കി വിളിയ കുപാലജത്താട്ടം നിയു ലമാധ ശത്രുതിജയാട്ടം ചുരുക്കിയിൽ ശ്രദ്ധാർഹ മുഖ ഭാവങ്ങളാട്ടം കൂടി കൈണാകരകമാരുന്നം നിൽക്കുന്നായിരുന്നു.

തന്റെ പിതാവിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതനായ മിഹിരസേനജനാട്ടം താൻ പെരുണ്ടുകുത്തിവുത്തെ ഏതു കണക്ക് സംഘൃത്തായി മെയ്തു തീരുതു എഴുന്നാൽ തുപ്പാർ അ പെണ്ണക്കിടാവിന്റെ

എദയൽക്കിൽ അങ്ങരിച്ചു രോമാഖ്യം, എന്നാലുനിലയില്ലോ തെ പരമാനന്ദം വാചാമഗ്രാചരമായിരുന്നു. അതുമല്ല അവളുടെ അത്രമംസംയമനംതന്നെ എത്രമാത്രം ഇള കമെല്ലാത്തതായിരുന്നു. താൻ തന്റെ കത്തവ്യത്തെ അനുശ്ചിച്ചു എന്നുള്ള ഭോധത്താൽ അവളുടെ എദയം പ്രശ്നമായി തീർന്ന്. അറിയാതെയെക്കിലും മുമ്പു താൻ അച്ചുക്കുന്നു നേരെ പ്രവർത്തിച്ചു അപരാധ ഔദിക്ക ശക്തിക്കൈത്തിയിടത്തോളം നിഷ്ടുതി ചെയ്യിട്ടുണ്ടോ ശോഭന ആശ്രപസിച്ചു. ക്രിണാകരന്റെ നേരെ അവർക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു പ്രഥമത്തിനും ഒരു വലിയ ഉടവു തന്റി. എന്നെന്നും അവളിൽ ഈ തിനിടയ്ക്ക് ഒരു വലിയ മാറ്റം സംഭവിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ധാരാത്തു വികാരവും ക്രിംഗരുടെ അവളുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു ആ രംഗത്തെ കാണ്ണാൻ അപ്പോൾ അവർക്കു ശക്തയായി കാണപ്പെട്ടു.

മിഹിരസേനൻ ആ രംഗത്തു നിന്നും പിരിഞ്ഞിട്ടും അഞ്ചു നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതെന്തെങ്കിലുള്ളത്. ഇതിനിടയിൽ “നിങ്ങൾ രണ്ടുപോതും എന്നുന്ന അനുവാദം ക്രിംഗരുടെ അവിടെനിന്നും അനങ്ങിപ്പോയാൽ അതായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ അവസാനസമയം.” എന്നുള്ള അവളുടെ ഭീഷണിയല്ലാതെ ഒരു വാക്കുപോലും അവിടെ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടില്ല.

ആ നിമിഷങ്ങളുണ്ടായും കഴിഞ്ഞതപ്പോൾ ആരോഹണവലിന്റെ കൈപിടിക്കിൽ ബലം പ്രഞ്ചാഗ്രിക്കുന്നതു കേൾക്കപ്പെട്ടു. ഒശാഭന വാതിൽ പക്കതി തുറന്നു. എന്നാൽ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ നേരെ തോക്കു ചു

ണ്ണിക്കൊണ്ടുതന്നു അരച്ചപ്പാഴിം അവരം സന്നാലയായിനിന്ന്. വന്നായാൾ അവരെല്ലാട്ട് മരസപ്രത്യേകിൽ പറഞ്ഞു “എൻ്റെ പിതാവു രക്ഷനേടി. ഉപത്രം ഒന്നും സന്നാനിയുടെ ധീരധാരപ്പത്രിക്ക്” അദ്ദേഹം അനേകം വദനങ്ങൾ തങ്ങവാൻ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു.

തന്നെ സംഭവങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന മിഹിരൻ നന്ദി എത്താണോ ശോഭന മനസ്സിലാക്കി. അംഗം അദ്ദേഹത്തെ അക്കത്തു പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം പത്താൺപത്ര വയസ്സുള്ള ഒരു തരംനായിരുന്നു. അധികം കാഴ്ചയിൽ സുഖനല്ലെങ്കിലും കാഞ്ചിപ്പിയും പ്രധാനിയും വുഡിക്കാരിയും ഒരു ചെറുപ്പാരം നാണ്ടാണ് തോന്തിച്ചു. അക്കത്തു പ്രവേശിച്ചു കൂടി നാണ്ടിൽത്തന്നെ യുവപ്രഭവിനേന്നോക്കി നീരിസത്തെ പ്രഭർജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തരംനാൾ ഇങ്ങിനെ പറത്തു. പ്രദോ അവിടുന്നു് ഒരു നീചനായ ചാരൻറെ ആരു ചാരംതെ കൈകൈകാണ്ട് എന്ന തോന്തിച്ചു. അതിനു് അവിടത്തെയുള്ള കിട്ടിയ സമ്മാനമായ ഒരു വലിയ തുകയുംകൊണ്ട് വസ്തുക്കളെ വീണ്ടെടുക്കവാൻ അവിടത്തെ പിതാവ് ഇവിടെ സന്നിഹിതനായി. എന്നാൽ ആ വസ്തുക്കൾ എന്നാനോയുള്ളഥായി മാത്രം അണ്ണാഡിരം പ്രഭക്കടംബവത്തിൽനിന്നും അന്ത്യായി നിപുണ്ടിപ്പോയി. (ഘുഖ്യപ്രഭവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട്) പ്രദോ, അവിടത്തെ പാപ്പയത്തെയും ഭ്രസ്തത്തുകൾ എല്ലാം കൈവശപ്പെട്ടതുനാതിരുന്ന നിയമജ്ഞന്മാരുടെ പിന്തുംഖയാടക്കുടി എൻ്റെ അട്ടേൻ്റെ പ്രതിനിധി എന്നനിലയിൽ തോന്ന നടപടിനടത്താൻ തു

ങ്ങകയാണ്. അങ്ങിനെ ചെല്ലാൻ എൻ്റെ അച്ചൻ പ്ലീട് അധികാരപത്രവും എനിക്കെ കിട്ടിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നു രേമേഖിച്ചിട്ടുള്ള കാൽഞണ്ണളിൽ ഈ തന്നെയാണ് തൊൻ ഏററവും തുഷ്ടികരമായി നിരവേറുന്നതു്.

രൂഖ്യപ്രക്രിയ തന്നെ കൈത്തവത്തെ പിടിച്ചതെ രിക്ഷവാൻ തുടങ്ങി. കയ്യാകരൻ ശോഭനയുടെ നേരെ പരിഞ്ഞാനായി എന്ന നോക്കി. എന്നാൽ അവളുടെ വിളിറിയ മുഖത്തിൽ കയ്യായുടേയോ സഹതാപത്തിന്നേരയോ ധാതോസ്യ ലക്ഷ്യാവും അദ്ദേഹം കണ്ടില്ല.

“എൻ്റെ അച്ചൻ രക്ഷപ്പെട്ടു, ഇനി അതു കൊണ്ടു്, പീരതയാണീ, ഭവതിക്കു് ഇവിടെനിന്നും ഈ വരെ പോകാൻ അനുവദിക്കാം. ഹാ! ഇനിയും ചില വാക്കുകൾക്കുടി എനിക്കെ പറവാനിട്ടു് (പ്രക്രിയനേന്നോക്കി) പ്രദേശം, അവിടുന്ന വീണ്ടും സൗഖ്യത്തിലേയ്ക്കു വയ്വാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ; കയ്യാ കുടാതെ ആ സ്ഥലത്തുനിന്നും അവിടെതെ ഇരക്കി വിടുന്ന താണു് അങ്ങയുടെ ആനക്കുല്പംകൊണ്ടോ അകലൂക്കിൽ പ്രേരണമുലമോ ആണു് പുതൻ ചാരനായി പരിണമിച്ചതെന്നുള്ളതിനു് ധാതോസ്യ സംശയവുമില്ല. എന്തന്നാൽ അതിവണ്ണായ ലാഭത്തെക്കാണ്ടു് തെറിക്കൊള്ളാമെനു് അവിടുന്ന വിചാരിച്ചു. ഭർത്താക്കന്മാരെയും പിതാക്കണ്ണുഡിയും വധപീഠത്തിലെ കയ്യച്ചിട്ടു് അങ്കു് മുഹമ്മദുജു ശ്രീനൃജിജിക്കമായിരുന്നു. അതു മുഹം അവിടെതെ ചെപ്പതുക്കമായ സ്വ

അതിൽനിന്നും അവിടതെ പിരിച്ചുവിടുന്നതിൽ ഒരു നിക്കല്ലുമെങ്കിലും സകടമുണ്ടാക്കമെന്ന് അങ്ങേ വിവാരിക്കുന്നതോ?”

വദയാധികനായ പ്രഥ ഒരു ശിത്തുവിനെപോലെ വിമുക്കിരായവാനും ദീർഘനിശ്ചാരം പുരപ്പള്ളിച്ചവിക്കാനും തുടങ്ങി. തങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും അന്നത്തിന്മുകളിലും അപമാനത്തിന്റെയും നാശത്തിന്റെയും ക്രത്താവെന്നാനിലയിൽ സ്വപ്നിതാവിന്റെനേരെ ക്രണം സാകരൻ വെച്ചപ്പോഴുക്കുടി നന്നാനോക്കി.

പ്രഭുക്കമാരനേ നോക്കിക്കൊണ്ട് മിഹിരസേന നീരു പുതുനു പറത്തു.

“ഹാ പ്രഭോ അഞ്ചാഡണാ അളക്കാനിലയത്തിലേ പ്രഖ്യാത പാണിഗ്രഹണത്തെ കൊതിക്കാതും. തതു വേതിയുടെ മുമ്പിൽ ഇപ്പോൾ ചെല്ലുക അവിടതെ കൈവശത്തിൽ ഇരുന്ന സ്വപ്നതല്ലും ഇപ്പോൾ അഞ്ചാധിനത്തിലാണെന്നും പ്രഭുക്കമാരിയും ചുപ്പേക്കു, അങ്ങിനെ കമാരിയുടെ രക്ഷാക്രത്താക്രം ഇരു വിവാഹത്തിനന്നമതിനുകൂടുമോ! എന്നോന്നു പരിക്കുംക്കു. ഒരു മൺകുറു കഴിയുന്നതിനുമുമ്പായി പരമാത്മം മുഴവൻ കമാരിയെ ധരിപ്പിച്ചുകഴിയും. പ്രഭുക്കമാരിയുടെ പാണിഗ്രഹണത്തിനുവേണ്ടി അങ്ങേയും ഒരു ചാരനേന്ന അവസ്ഥയിലേയ്ക്കും അവരോധണാം ചെയ്യു എന്നും അതിൽവച്ചുണ്ടായ അതായാക്കാണ്ട് പിറുസ്വപ്നത്തിനെ തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിക്കയായിരുന്നും എന്നും മദ്ലാസജ്യ ധരിപ്പിക്കുന്നാണ്ട്. അതേ, അപ്പോൾ ആ മനസ്ത്വിനി

യായ പ്രപീ അവിടതെ കണ്ണാൽ എങ്ങിനെ ചേ
അമാദം എന്ന ഭന്നാക്കക.”

മിഹിരസേനൻറു യുവാവായ പുതനിൽനിന്നം
കയണാകരണന്റു മന്ത്രപ്രതിയുടെ വൈച്ഛല്യം എത്ര
യുണ്ടാണ്” ശ്രോംഗ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അവ
ഴിടെ ആയിട്ടുള്ളിൽ പ്രണയത്തിന്റെ ഒരു ലേഖമെ
കിലും എദ്ദെത്തിൽ ഉണ്ണായിരുന്നൊക്കിൽ അതും അ
പ്രോഡി നിർമ്മാർജനം ചെയ്യുപ്പെട്ട്. അദ്ദേഹം വീ
ണ്ടം അവളിടെ നേരെ ഒരു കളിക്കേണ്ടും നോക്കി.
അതും അവളിടെ വീക്ഷണങ്ങളോടിടത്തു—അവ വു
ണ്മായ നിന്ദയും രോഷവും ഉംകൊണ്ടവയായിര
നു ശാന്തയും, സുശീലയും മുട്ടലയും നിഷ്കപടയ
മായ ശ്രോംഗയും” പ്രബർശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണെ
ഹം പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു വൈദ്യുംജ്ഞിപ്പ്‌സയം ക്ര
ടി അവയിൽ കലൻ കാണുപ്പെട്ട്. അദ്ദേഹം ആ വീ
ക്ഷണങ്ങളിടെ മുമ്പിൽ തുന്നുവിറുമനായിത്തീൻ.
അദ്ദേഹത്തെ ഗസിപ്പാൻ ഭ്രാന്തം പെട്ടെന്ന തു
നിതന്നവെങ്കിൽ അതോടു കായണ്ണുമായിരുന്നൊന്നെന;
—എന്തെന്നാൽ ആ തന്നെന്ന് അനുഭവിച്ച മഹാഭ
രിതത്തെ വർണ്ണിക്കാൻ ശേഷിയുള്ള വാക്കകൾ
മന്ത്രപ്രമായിരുന്നു.

“എന്നാൽ ഇനി പോകാം, രണ്ടിപ്പേരും പോ
യി തുലയിൻ.” എന്ന് അഭിഭാഷകന്റെ പുതൻ
പറഞ്ഞു.

“അ ത്രും, അവിടന്നാണിതെല്ലാം ചെയ്തും”, അ
ങ്ങനെ ചിഷ്കീത്തിക്ക പാതമാക്കി. ഇനി വഅ,

ഓഗ്രം കെട്ട രൂമിലാ, നമ്മക്കവിടെയെങ്കിലും പോയി ആത്തെങ്ങും കള്ളിൽപ്പെട്ടാതെ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചു കുട്ടാം.” എൻ കരുണാകരൻ പറഞ്ഞു.

പുണി ഒരു യാത്രംപോലെ ചുത്രനെ അതിരിച്ചു. അലങ്കാരഭാഷയിൽ പരകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം നി ലംവരെ താണ്. കരുണാകരൻ അക്ഷമനായി പി താവിന്റെ കയ്യിൽ കടന്നപിടിച്ചുകൊണ്ട് ആ മ റിയിൽനിന്നും ചുരത്തേയ്ക്കു കടക്കാൻ ഭാവിച്ചുപോരു സേനാനിയുടെ ചുത്രയേ സംഭവായനംവയ്ക്കാൻ അ ദ്ദേഹം ദൈഡിപ്പുട്. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പ രഞ്ഞു.

“ശോഭനേ, നമ്മക്കപരിയായി ഒരു സപ്ത്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനെ സാക്ഷിയാക്കി തോൻ പറ കയാണ്”, ഭവതിയേ തോൻ പ്രാണനിധിശേഷം സ്നേഹിച്ചു. എൻ്റെ ഇംഗ്രേസ് ദേശത്തെല്ലാം ചെ യുംപോ! അതിനെ നേരംയാക്കാൻ തോനെന്നുവേ സാമൈക്യിലും ചെയ്യാം. തോൻ തന്നെ എ ദക്ഷനാതിൽ അധികമായി ഭവതിക്കു് എന്നു ചെരു ക്കവാൻ കഴിയുമോ? അതെ—എൻ്റെ കള്ളിൽതന്നെ തോൻ പാപിയായ ഒരു രാക്ഷസനാണ്” എന്നാൽ ഭവതി എനിക്കെ മാപ്പു തങ്കേമോ?”

ശോഭനയുടെ വീക്ഷണം ആ താരണനിൽ ല ഗമായി. അതിനിശിത്വം ഭൂമിവും. ആ നോട്ട തതിൽ എൻ്റെല്ലാം അവജ്ഞാസമീറ്റുങ്ങല്ലായ രസ ഔളാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ഒരുവിൽ അവർ ഈ അങ്ഗിനെ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങളാണ്”, എൻ്റെ അച്ചുവക്കെ കൊന്നാവൻ.”

കുറഞ്ഞാകരൻ ഇവത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു പാരവ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ദീർഘമായി നന്ന നിശ്ചപസിച്ചു. അന്നത്തോടു പിതാവിനെയും നബിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മറിവിട്ട് വെള്ളിയിൽ കടന്ന.

അതുകഴിഞ്ഞു അട്ടത്തക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ പൊടികൊണ്ട് ശരീരം മുഴവൻ മുടിയ ശോർഡ് കതിരുള്ളും തുന്നിനും അഭിഭാഷകഗുഹത്തിന്റെ മുൻവശത്തു ചാടി ഉള്ളിലേക്കു പാതയുകയറി. അയാളുടെ വസ്ത്രം ദിക്കൾ കണ്ടതിൽ അയാൾ സമുദായത്തിൽ താണ ഒരു പടിയിൽ ജീവിക്കുന്നവനാണെന്നു് ആ പെൺകിടാവു മനസ്സിലാക്കി. അയാൾ ശോഭനയെ കൈകാട്ടിവിളിച്ചു് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. “ഭവതി ഉപയുക്തിസന്നാനിയുടെ മകളാണോ?”

“അംത, അപ്പുണ്ടെന്ന് പക്കൽനിന്നും വല്ല വാത്തുകളിലും നിങ്ങൾ കൊണ്ടവനിട്ടുണ്ടോ?” എന്നവർ സജ്പരയായി ചോദിച്ചു.

അയാൾ ഇതുവച്ചു ഒരു കരിപ്പു് അവക്കെ എൻ്റെ പുണ്യം. അതു തുറന്ന നോക്കിയപ്പോൾ ശോഭനയുടെ അധിരത്തിൽനിന്നും അത്യാന്തസൗചക്യം ഒരു സ്വരം പുറപ്പെട്ടു.

അവളുടെ അപ്പും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു് അരമണി മുൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പോലീസ് ഭേദമായെടു കയ്യിൽനിന്നും രക്ഷപ്പാവിച്ചു എന്നായിരുന്നു വത്തമാനം മകൾ വേഗത്തിൽ “ഓംഗരുദ്ധ”തേയും ചെല്ലുന്നമെ

നം അതിൽ ആവല്ലപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭംഗഭൃതിലെ പ്രധാനിയായ ഒരു ധനികൻ ഉപയോഗം മിത്രമാക്കാൻ അവിടെ തങ്കാലം പാക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം മക്കളെ ധരിപ്പിച്ചു

11

യവളുക്കമാരിയുടെ മുന്നാമത്തെ ദർശനം

മഹാരാജാവു് കൊട്ടാരത്തിലുള്ള തന്റെ മനിയറയിൽ ഇരിക്കുന്നായിരുന്നു. തിരുമ്പുവാക്കു ഒരു കെട്ടുകളാണെന്നു കാണപ്പെട്ട്. എല്ലാം സക്കാർക്കായ്ക്കുത്തെ സംബന്ധിച്ചു എഴുത്തുകളുള്ളായിരുന്നു. ഇങ്ങനെത്തിൽ ഉപയോഗസേനനാനി തപാലാഫീസിൽ നിക്ഷേപിച്ചു എഴുത്തുകൾ മന്ത്രിയുടെ ആജ്ഞയുപകാരം ആനയിക്കപ്പെട്ടവയും ഉംപ്പെട്ടുന്നു.

ഈ ലേവനങ്ങളിടെ ഉള്ളടക്കത്തിൽനിന്നും ഉപയോഗം തലവനായിരുന്നു. ആ മൂലാലോചനയുടെ സർവ്വവിവരങ്ങളിൽ രാജാവു ഗ്രഹിച്ചു. ഭരണകൂടത്തിന്റെ മല്ലാധികാരിമന്നു ആ ഭീതത നിറവെന്നു നായത്തിനു വിരോധിക്കുന്ന പ്രധാന നായകമാരെ ശേഖരിക്കുന്ന തിന്നും പാരസീകതിലെ മുമ്പുനഗരങ്ങളിൽ ഈ ശ്രദ്ധാലോചനയെ ശാഖാപാശാഖകളുണ്ടായി വളർത്തുന്നു. തിന്നും ആയിരുന്നു ഈ നായം സംപ്രസ്തുതമായതു്. എല്ലാം സജ്ജമാക്കുന്നും, ഭരണകൂടത്തിനെതിരായ

ങ്ങ വലിയ പ്രകടനത്തിന് “ബലിമറ്റിരത്തിലെ പ്രജകളു ഇളക്കിവിട്ടുകയും, അന്തേസമയത്തിൽത്തന്നെ മറ്റൊന്നും ചോദിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മെന്നായിരുന്നു ഉപജാപകനായടെ ഉദ്ദേശം. ഗ്രഡാം അല്ലാവന്നായടെ ആരും ഒരു പരിവർത്തനയുണ്ടായാൽ നേരം ലാക്കാക്കിയിരുന്നു. ഫുന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ രാജാവും, രാജൂതന്ത്രജ്ഞന്മായടെ സഭയിൽനിന്നും തന്റെ സചിവന്മാരെ ഉടൻതന്നെ പിരിച്ചുയച്ചും അഹമദാഖാദിനു സഹായികളായ പ്രവർത്തകന്മാരെ ചേര്ത്തും ഒരു മന്ത്രിസഭ ആചീകരിക്കുന്ന പക്ഷം ഇരുക്കാവാം നിരത്തിവയ്ക്കാനും അവർ തീർച്ചപ്പെട്ടുടന്നിയിരുന്നു. ഒരു വാക്കിൽ പരകയാണുകൂടി സംശയാജനമെല്ലാം ഭംഗിയായി നിവത്തിക്കപ്പെട്ടുകയും സംഖിയാനും സുചൂംവാക്കംവയ്ക്കും രചിക്കപ്പെട്ടുകയും ഉണ്ടായി. ഇപ്രകാരമുള്ള ഗ്രഡാഖാദാവനയേ ഒരു പ്രധരംകൊണ്ടു, തകർത്തകവയ്ക്കുമുള്ള ഒരു സ്ഥിതിയിൽ എത്തുവാൻ ചാരൻമുഖേന താൻ വേണ്ട ഏർപ്പൂട്ടകൾ ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എത്തു സംഭവിക്കുമായിരുന്നു എന്നാത്തെപ്പോരം രാജാവു വിറച്ചു.

തിരുമ്പാം കുട്ടിയിരുന്ന കലാസുകളെല്ലാം നോക്കിതീന്ന് ക്ഷണത്തിൽ തന്നെ രാജകീയാംഗരക്കുക്കണ്ണുകൂടിലെ ഒരു ഉദ്ഘാഗസ്ഥൻ പെട്ടുനാവിടെക്കടന്നുചെന്നു.

“എത്തുവിശേഷം ഹാഡത്തൻ! ഗ്രഡാഖാദാവനക്കാർ ഇതിനകം സർപ്പിള്ളത്തിൽ എത്തിയിറിക്കുമ്പോൾ.” എന്ന കല്പിച്ച ചോദിച്ചു.

“തിരുമേനീ, അവക്കാരോ മന്ത്രക്രി നാറിവുകൊച്ചതിരിക്കും, അവർ രക്ഷപ്പെട്ടോയി. ഒരത്തെങ്കിലും അവൻറെ വീടിൽ കാന്നപ്പെട്ടില്ല”

എന്ന് മുഖത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായ അസുവദത്തോടെ ഉള്ളാഗം ശമ്പൾ ഉത്തരംപറഞ്ഞു.

“അങ്ങിനേയോ?” എന്ന് ഇരിപ്പിടത്തിൽനിന്നും ചാടിയെഴുങ്ഗേരുകൊണ്ട് രാജാവും ചൊലിച്ചു.

“കഴും അങ്ങിനേയാണ് തിരുമേനീ, കലാശിച്ചതും! എന്നാൽ അതുകൂടുതൽകരമായ ചില വാത്തകളും ഇതിനിടയ്ക്ക് പരന്നിട്ടുണ്ട്. കയ്യാകരൻ ഉപത്രം സേനാനിയുടെ ചതുരിയിൽ അധികം അംഗരക്കും എന്ന കേരകക്കും അഞ്ചുകാനില്ലെന്തിലെ പ്രദ്ധിയോട് അല്ലെന്തിനാണു അന്നരാത്രമില്ലപ്പോലും—” എന്ന ഹരദത്തൻ പറഞ്ഞു.

“അപ്പോൾ, ഉപത്രം മകളുടെ പ്രീതി സ്വാദിപ്പാനുവേണ്ടി കയ്യാകരൻ ഇം ചതിച്ചെങ്കും ഗ്രഡാവോചനക്കാരെ രക്ഷപ്പെട്ടതിയതാണെന്ന് നിങ്ങൾ കാണുന്നോ?” എന്ന രാജാവും ചൊലിച്ചു.

“തിരുവുള്ളത്തിൽ തോന്തിയതുതന്നും അടിയന്തം വിടകൊടിവാൻ ഭാവിച്ചതും”

എന്ന് പ്രഭിവംശജനായ ആ ഉള്ളാഗം ശമ്പൾ ഉത്തരം നടക്കി—എന്തനാൽ ഹരദത്തസേനാനി രീഈലും കയ്യാകരൻറെ സ്നേഹിതനായിരുന്നില്ല. അയാൾതന്നെ സുന്ദരിയായ മഡാലസയുടെ പാണിഗമണത്തിന് രെഡിലാച്ചിയായിരുണ്ടും. അതുകൊണ്ട്

രാജാവിന്റെ കണ്ണിൽ കയ്യണാകരനെ അപരാധിയാക്കാൻ സദ്ദേഹാർത്ഥമെല്ലായ കിംവദന്തികളെ അഡാൾ നല്കു തക്കം നോക്കി പ്രയോഗിച്ചിരുത്തു.

“ഹാ! പലതരത്തിലുള്ള അതുകൂടുല്ലുാണ് ഒക്കെ നാം ലാക്കായി വിചാരിച്ചിരുന്ന ആ ചെറുപ്പുക്കാരനെ നാം കറിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആ ഉപജാപകമാരുടെ കുട്ടത്തിൽ പ്രധാനപ്രവർത്തകനായിരുന്ന—മിഹിരസേനൻ” — എന്ന രാജാവു പറഞ്ഞു.

“അടിയൻ, അയാളും ബാടിഇളിച്ചുപോയിരിക്കയാണ്” ഓപാരേങ്കിൽ അയാളുടെ പലായനത്തിന്മുംമുഖ്യായി മാത്താണ്ണമന്തിരങ്ങിലെ പ്രഭവും പുത്രനം അഭിഭാഷകന്റെ ഗ്രഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണം —” ഹരഭത്തൻ പറഞ്ഞു.

“ഈതു് വെറും സംശയമല്ല, തീർച്ചുതന്നു. ഈ മാത്താണ്ണമന്തിരക്കാർ ആളുകാൽത്തിനോവേണ്ടി ഈ യിടയ്ക്കു് വണ്ണനകൊണ്ടു കളിക്കുകയാണ്” എങ്കിലും തൊൻ വിചാരിച്ചതു് കയ്യണാകരൻ അളക്കാനിലയ ത്തിലെ പ്രഭപിയെ കല്യാണം കഴിപ്പാൻതന്നു തീർച്ചപ്പെട്ടതിന്തീരുന്നാണ്.” എന്ന രാജാവരുളിച്ചുപറ്റു.

സൈന്യാധിപൻ ഉത്തരമൊന്നാംതന്നു പറഞ്ഞതില്ല; രാജാവാക്കട്ട മാത്താണ്ണമന്തിരത്തിലെ പ്രഭകളുടെ നേരെ എളു നടപടിയാണു തൊൻ തുടങ്ങേണ്ടതെന്നു് ആലോച്ചിച്ചുനിന്നപോയി. ഭൗവിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“പ്രഭോ, പോയി കയ്യണാകരനെ ഉടൻതന്നു നുംടെ സന്നിധാനത്തിൽ വരുവാൻ നാം കല്പിച്ചിരി

ക്കനാതായി പറക; പിന്നെ നമ്മടെ ആളുകൾ ലഭിക്കേണ്ട അധ്യാരോധ ബന്ധിക്കുന്നതുവിധിയിൽ കൂറേ ഭേദമാരോടുകൂടി തഞ്ചാരായി നില്ക്കുക.”

തനിക്കഫ്രോഡ ലഭിച്ച കല്പനയെ നടത്താനും ഹരംതപ്രൂഢി രാജാവിന്റെ സന്നിധിയാന്തരിക്കിനും വെളിയിൽ കടന്ന; പോകുവശിയിൽ, തന്റെ പ്രതിയോഗിയുടെ പതനത്തെ വാത്രം അദ്ദേഹം ഉള്ള കൊണ്ടാനു ചിരിച്ചു. അദ്ദേഹം രാജസന്നിധിയിൽക്കുന്നംം ചുറുതെയ്ക്കു പോയക്കുണ്ടതിൽത്തന്നെ കിരീടപതിയുടെ നിയമസചിവൻ കല്പനപ്രകാരം തിരുവിൽ സന്നിഹിതനായി. അദ്ദേഹം കാലേങ്കുട്ടി തന്നെ ഇതു ഉപജാപതേത സംബന്ധിച്ചു രാജാവു നടത്തിയ നടപടിയെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. തിരുവിൽ പ്രവേശിച്ചു ഉടന്നതനെ അതിനെന്നാംബു ന്ധിച്ചു സകല എഴുത്തുക്കുത്തുകളിൽ ആ നിയമജ്ഞത നേരം മുമ്പിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ നമ്മക്ക് ഈനി മാത്രാഖ്യമന്ത്രിരത്തിലെ പ്രഭുവിന്റെയും പുത്രന്റെയും സമീപത്തേക്കു് ഒന്ന് ചെല്ലാം. അഭിഭാഷകന്റെ ഗ്രംതത്തിനു പുരോഗാന്തരായി അവരുടെ വണ്ടി അവക്ഷേപണ്ടി കാര്ത്തനില്ക്കായിരുന്നു. അവർ പുത്രത്തിന്റെ മിണ്ണാതെ വണ്ടിക്കുള്ളിൽ കടന്നിരുന്നു. സാരമി അവരുടെ ആശ്ശരൈയു പ്രതീക്ഷിച്ചു് വാതിലുമടച്ചിരിപ്പായി. എവിടെയ്ക്കാണയാം വണ്ടി വിഭ്രംഖത്തു്? അല്ലെങ്കിലും വിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങൾക്കുശേഷം വണ്ടിവിട്ടാൻ ആശ്ശരൈ കൊടുക്കേണ്ടയാംവശ്രൂതനും വുല്ലപ്പു മറന്നു പോയി.

“അം ഫു! അവിടെനും എഴുവാട്ടാണും ഇനിപ്പോ കനാതു്?” എന്ന കയ്യാകരൻ ചോദിച്ചു.

“വിട്ടിലേയ്ക്കും! വിട്ടിലേയ്ക്കും! നമുക്കു എത്രെയും വിട്ടിൽ കടക്കാൻ അശാവദിക്കാതെ തഥക്കണം— നാം എതിര്ത്തനില്ലെന്നും—നിയമജ്ഞനാക്ക്തിരായി നാം നബ്ധാട വിടിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും.” എന്ന മുല്ലൻ തന്റെ തന്ത്രിയിൽനിന്നുണ്ടാവാടി എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

കിങ്കരൻ ഈ അർത്ഥമില്ലാത്ത ജല്ലനങ്ങളുണ്ടും ഒക്ടീലു. എന്തെന്നാൽ അധാരം വണ്ണിയുടെ വാതി ലട്ടുശേഷം വാടിക്കാരന്നും സമീപത്ര കയറിയി ങ്ങും, ആജ്ഞയയനസരിച്ചു ഗ്രഹത്തിലേക്കു വാഹന തെത്തു നയിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വാഹനം ക്ഷേണന മിഹിരസേനന്നും ഗ്രഹംവിട്ടു ചലിച്ചുതുടങ്ങി.

പ്രഖ്യകമാരൻ പറഞ്ഞു. “അം ഫുന്നും ഈ തന്ത്രം അത്യന്തം ജ്ഞാപ്പംസാവഹമാണും” അതിനു തോൻ കു ട്ടനില്ലെയില്ല. അവസാനമായി നബ്ധാട സെന്റയന്ത്രതെ നമക്കാനു സന്ദർശിക്കാം, പിന്നു എന്നുണ്ടുക്ക മായി അതിനോട് യാത്രപരകയും ചെയ്യാം. കേട്ടോ അം ഫു, അവിടെത്തു ഉപായങ്ങളും എത്രക്കണ്ടും ഡംഗിയായി പരുവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം മടിഞ്ഞു!

“ഇല്ല, ഇല്ല—മടിഞ്ഞിട്ടില്ല! ഹാ! മിഹിരസേന നും സപീകരിക്കാൻ വിസ്മയതിച്ചു പണ്ടെത്തു അധാ കൂടുതു ഗ്രഹത്തിയതനു ഇട്ടിട്ടും എടക്കാൻ മറന്നുപോയി.” എന്ന മുല്ലൻ പറഞ്ഞു.

“ശരി തോൻ പോയി ആ തുക എടുത്തുകൊണ്ടുവരാം. അം ഫു മും സെന്റയന്ത്രിലേക്കുപോയി നമക്ക

വിടെനിന്ന് കൊണ്ടുപോകേണ്ടതായ പ്രമാണങ്ങളോ വിലപിടിച്ച സാധനങ്ങളോ എല്ലാം കയ്യലാക്കിക്കണ്ണ് വേഗം വരാം.” എന്ന കയ്യണാകരൻ പറഞ്ഞു.

“പ്രിയചുതാ അങ്ങിനെചെയ്യും. ഇതും പറഞ്ഞപ്പോൾ മുല്ലൻറു കയ്യകളിൽനിന്ന് ചെട്ടും അതുകൂടി പോഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തൃടൻ പറഞ്ഞു. “എന്നാൽ മകനെ നീ എന്നോടു കോപിക്കാതെ, നീ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതുപോലെ കൂടുവും ആയ വാക്കുകൾ പായാതെ. താൻ ചെയ്തെല്ലാം നിനക്കുവെണ്ടി മാത്രമാണോ.”—എന്ന മുല്ലൻ പറഞ്ഞു.

“പത്രക്കു അംഗീകാരം, ഈ വേലക്കാർ കോപിക്കം താൻ വേഗത്തിൽ അവിടതെ കുടെ എത്തികൊള്ളാം.”

ഈതും പറഞ്ഞതിട്ടു പ്രഥ ചുതാൻ വണ്ടിയാൽനിന്ന് താഴെത്തു വാടി മിഹിരനേംബൻറു ഗ്രഹത്തിലേയ്ക്കുനടന്നു. ഇപ്പോഴിം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാവത്തിൽ മുത്തുസമാനമായ ഒരു വൈവർഖ്യം പ്രശ്നമായിരുന്നു. ഉള്ളിക്കാണ്ട് എറ്റുംചെയ്യവാനും ആത്മപോലെ ഒരു കാക്കല്ലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാവത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതുപനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം ഉള്ളിൽ ഗ്രഹത്തിലെത്തി: എന്നാൽ വീണ്ടും താൻ ശോഭന ഒരു കണ്ണമുട്ടിയെങ്കിലോ എന്നായാൽ ദേഹം ഉള്ളിൽ ഉഡികയോൽ അദ്ദേഹം സംശയിച്ചു് പടിക്കൽനിന്നു. വേഗത്തിൽതന്നെ ബെബ്രുമവലംബിച്ചുകൊണ്ട്, എത്തായാലും അദ്ദേഹം അകരുതുക്കന്നു. അവിടെ ഉപ

മുഴുസേനാനിയുടെ പുതി, മിക്കിരസേനൻറെ പുത്ര നമായി ദോത്സാഹം സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. കയ്യനാകരൻ അക്കത്തു പ്രവേശിച്ചതുകണ്ട കപിത്രനന്നപ്പുാലെ അഭിഭാഷകർന്നുകുന്ന ഇരിപ്പിടത്തിൽനിന്ന് ചാടിയെഴുന്നേറ്റു ചോഡിച്ചു.

“ഹാ! എത്രും അങ്ങേ വീണ്ടും ഇവിടെവനോ?”

ആ പബ്ലംകൊണ്ടു പോകാനാണ് തൊൻ വന്നതു, എൻ്റെ ഒഴുവീര്ത്തികൊണ്ടു. തൊൻ സമ്പാദിച്ചതും നിങ്ങളുടെ പിതാവു് സാർഹമായ നിന്ദയെണ്ടി എൻ്റെ അച്ചുവാൾ നേരം എടുത്തെന്നിൽത്തുമായ ആ പന്നം.” എന്ന കയ്യനാകരൻ പറഞ്ഞു.

“അതേ, ആ പബ്ലതേ എടുത്തുകൊള്ളുക അതു തുല്യമില്ലാത്ത കീത്തിദോഷത്തിന്റെ തുല്യമാക്കുന്നു.” എന്നു് നിന്ദയോടെ യുവാവു പറഞ്ഞു.

“അതു” എനിക്കരിയാം. എന്നാൽ അധികഭേദം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു്, എൻ്റെ പെത്തമാറ്റത്തെ കരിച്ചു് തൊൻ എത്രമാത്രം പദ്ധതാപം അഭ്യന്തരിക്കുന്ന എന്ന തെളിയിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി തൊൻ ചെയ്തുതായി നിങ്ങൾക്കരിയാറാക്കുന്നു. ശോഭനേ തൊൻ വീണ്ടും ഭവതിയോടു ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുന്നില്ല, എന്നെന്നാൽ എൻ്റെ അപരാധം അക്ഷമന്ത്വമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭവതി—മേ സൗഖ്യി—”എന്നുദേഹം പെട്ടെന്നനിതി. പിന്നീടു് മേഘയുടെ അട്ടത്തുചെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ചുന്ന മരനിട്ടിട്ടു പോയ നോട്ടുകളില്ലോ കയ്യിലെഴുത്തു.

“പ്രദേശം, അവിടത്തെ പ്രധാനമന്ത്രി രക്ഷപെട്ട് എന്നുള്ള വിവരം അവിട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നും. ഉപരിപ്പണങ്ങാനി ഇതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നു ഒരു രക്ഷാസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.” ആനും മിഹിരങ്ങന്നും മകൻ പറഞ്ഞു.

“അങ്ങിനെയാണോ?” എന്നും ഒരു തെട്ടുലോടും മുഖത്തിൽ പ്രസരിച്ചു ആനന്ദത്തോടുംകൂടി യുവ പ്രഭു ചോദിച്ചു.

“തൊൻ പറയുന്നതു പരമാത്മം ആണോ, മുനി ഇപ്പോൾ അവിടത്തെ റാജകീയമുതലാളിയായ രാജാവിന്നും സമീപത്തുവെന്നും ഈ വത്തമാനത്തെ അറിയിക്കുക.” എന്നും യുവാവായ മിഹിരങ്ങനും തുന്ന് പറഞ്ഞു.

“അതെ, തൊൻ റാജസമീപത്തെയ്ക്കു പോകയാണോ: ശ്രോംഗേ, തൊൻ എത്രമാത്രം പശ്ചാത്താപ ചേപ്പമുമാനാണെന്നും ഭവതി അറിക്കുമാത്രം ഏയും കുഞ്ഞുവെക്കിൽ.—”

ശ്രോംഗേ:—മതി പ്രദേശം, തൊൻ എത്രകണ്ണമാറിപ്പോയി എന്നുള്ള പരമാത്മം അങ്ങാറിാതു എക്കിൽ എങ്ങനാടിങ്ങിനെ പരകയില്ലായിരുന്നു.

വാചാംഗാചരമായ സങ്കടത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വീക്ഷണം ഒരു ക്ഷണിക്കുന്നതെന്തെയ്ക്കും” ആ പ്രക്രമാരനും ശ്രോംഗേയുടെനും പ്രക്ഷപനാവെയ്ക്കു. പിന്നെ സപ്രഹരിയം പിളക്കുന്ന പോലുള്ള ഒരു ദിനഭവത്തോടുകൂടി ആ തയ്യാറായ അവളുടെ മുഖിയനിനും മരാത്തു. ഈ തിരോധനത്തെത്തുടർന്നും

ക്ഷമതയിൽനിന്നു ഒരു കതിരവണി അഭിഭാഷക സേനൻറ പുതുൾ ശോഭനയേ കൈയ്യുചിട്ടിച്ചു വണ്ണിയിൽ കയററി. ആ വാഹനമാകട്ട “ഭംഗം ദ്രൂ” എന്ന ലക്ഷ്മാക്കി പ്രഖ്യാംവചയ്യു. അഭിഭാഷകപുതുൾ വാഹനങ്ങളുണ്ടാക്കാണ്ട് പടിക്കൽ തന്നെ നിൽക്കേണ്ടി, പുറത്തെല്ലാം ക്ഷമപ്പെട്ടു ഒരു വകീൽ മുമസ്തന്ന് രണ്ട് മുന്നാഴ്കളുമായി തിരിച്ചേത്തി.

“നിങ്ങൾ ആ കത്തിനെ അഡികാനിലയത്തിലെ പ്രഭിയുടെ കരും എത്തിച്ചേരാ?” എന്ന് മിഹി രസേനൻറ പുതുൾ ചോദിച്ചു.

“കൊട്ടത്രു, അട്ടത്തതെങ്ങവിൽ ഒരു വ്യാപാര ശാലയുടെ മുഖിയും പ്രഭി ഇരഞ്ഞിയപ്പോഴാണ്ടിയെന്നു എന്നും എഴുത്തു് കരും കൊട്ടത്തത്രു്.” എന്നു മുമസ്തുൾ പറഞ്ഞു.

“മറ്റൊരുവന്തി?” എന്ന് അഭിഭാഷകൻറ മകൻ അനേപച്ചിച്ചു.

“അതു് ഇതാ വരുന്നു” എന്നായിരുന്നു ഉത്തരം “ഹാ! അതു കൊള്ളാം. നമ്മൾക്കേപ്പോറം തന്നെ പോയി മാത്രാണ്യമമ്പിരം വക ഭ്രസ്പദത്തും കരസ്യമമാക്കാം.” എന്ന് അഭിഭാഷകൻറ പുതുൾ പറഞ്ഞു.

എന്തനാൽ മുമസ്തുണ്ടാനെന്നിച്ചു വന്ന ആ വിശ്രദിപ്പാരാധ മനജ്ജുർ മേൽപ്പറവത്കാരുത്തിലെ ക്കു് ക്ഷമനിക്ഷപ്പെട്ടു അമീനാരാധയിരുന്നു.

ക്ഷമാത്രത്തിൽത്തന്നെ ഒരു കത്തിരവണി അഭിഭാഷക സേനന്റെ പുത്രൻ ശോഭനയേ കൈയ്യും പിടിച്ചു വണ്ടിയിൽ കയററി. ആ വാഹനമാകട്ട “ഭംഗം ദ്വി” എന്ന ലക്ഷ്മാക്കി പ്രഖ്യാംവെയ്യു. അഭിഭാഷകവും പുത്രൻ വാഹനത്തെനാക്കിക്കാണ്ട് പടിക്കൽ തന്നെ നിൽക്കേണ്ടു, പുരത്തെയ്യും കൈപ്പെട്ടു ഒരു വകീൽ ഗ്രംസ്തന്നു രണ്ട് മുന്നാഴ്ചകളുമായി തിരിച്ചുത്തി.

“നിങ്ങൾ ആ കത്തിനെ അഭികാനിലയത്തിലെ പ്രഭീയുടെ കരുതിൽ എത്തിച്ചേരാ?” എന്ന് മിഹിരസേനന്റെ പുത്രൻ ചോദിച്ചു.

“കൊടത്തു, അട്ടത്തതെത്തവിൽ ഒരു വ്യാപാര ശാലയുടെ മുമ്പിൽ പ്രഭീ ഇരഞ്ഞിയപ്പോഴാണ്ടിൽ നീ ഏതാൻ ഒഴിഞ്ഞു കരുതിക്കൊടത്തതു്.” എന്ന ഗ്രംസ്തന്നു പറഞ്ഞു.

“മറ്റൊവണ്ടിംബി?” എന്ന് അഭിഭാഷകന്റെ മകൻ അനേപാച്ചിച്ചു.

“അതു് ഇതാ വരുന്നു്” എന്നായിരുന്ന ഉത്തരം “ഹാ! അതു കൊള്ളാം. നമ്മൾക്കേപ്പാറം തന്നെ പോയി മാത്താണ്യമന്തിരം വക ഭ്രസ്പദത്തും കരസ്യമാക്കാം.” എന്ന് അഭിഭാഷകന്റെ പുത്രൻ പറഞ്ഞു.

എന്നെന്നാൽ ഗ്രംസ്തനോടൊന്നാണിച്ചു വന്ന ആ വിത്രുപന്നാരായ മന്ത്രം മെത്തപ്പെറ്റുതകായ്ക്കാത്തിലെ ക്കു് ക്ഷമാനിക്കപ്പെട്ടു അമീനാരായിരുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ കരണാകരൻ ബാങ്ങനോട്ടുക്
ഭിം കീഴയിലാക്കിക്കൊണ്ട് കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് പോ
കയായിരുന്നു അട്ടത്രുള്ളി ഒരു വീമിയിലേക്ക്
തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അള്ളകാനിലയംവകയായ അതി
മനോഹരവാഹനം പരിഷ്കാരപൂർണ്ണമായ ഒരു
വ്യാപാരശാലയുടെ മുവിൽ നില്ലുന്നതായി കാ
ണപ്പെട്ടു. അങ്കെ ക്ഷേമത്തിൽ തന്നെ പ്രഭവി
തന്റെ പിതൃസദ്ധാരിയുടെ ഹസ്തത്തെ അവ
ലംബമാക്കി വ്യാപാരനിലയത്തിൽ നിന്നിരക്കിവ
രികയായിരുന്നു. ഒരു ഭയക്കരപ്രകവനം എററവ
ഒളപ്പോലെ ആ യുവതി അധികം വിള്ളത്രും സന്ത
ഷ്ടചിത്തയായുമിരുന്നു. പരമാത്മം അപ്പോൾത
നോ കരണാകരണ ദിശയുമായി. അദ്ദേഹത്തി
നും ഭീകരമായ രഹസ്യത്തെ അവർ അറിഞ്ഞതിൽ
നും. അഭിഭാഷകന്റെ നിജ്ഞങ്ങന്നായ പുത്രൻ ത
ന്റെ വൈരനിഞ്ചാതനം നിറവേറ്റാൻ ഒരു നിമി
ഷനേരംപോലും താമസിച്ചില്ല. അപരാധിയായ
പ്രഭത്തെന്നും ഒരു ക്ഷേമനാരാത്രേതയ്ക്കു ഭ്രമിയിൽ ത
ന്റെപ്പെട്ടപോലെ നിലകൊണ്ട്. മദാലസയുടെ വിഷ
ണ്ണമായ ആകൃതി അദ്ദേഹത്തിനും എല്ലാത്തരത്തെ
ശ്വാത്ഥാപമമിതമാക്കി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെ
ട്ടുനു തിരിഞ്ഞതാട്ടവാൻ ഭാവിച്ചു—എന്നാൽ ചെ
ട്ടുനും ആ പ്രഭ യുവതി സമാഹ്നതമായ മനസ്സാ
നില്പുത്താട്ടങ്ങളി പിതൃസദ്ധാരിയുടെ കൈവിട്ടിട്ട
കരണാകരന്റെ സമീചത്താന്നരത്തും അദ്ദേഹത്തി
നും മുവഞ്ഞയ്ക്കും തീരാത്രുള്ളി വെള്ളപ്പോട്ടങ്ങളി
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പറഞ്ഞതും

“നിങ്ങൾ വെള്ളപ്പെട്ടവാൻപോലും അർഹത യില്ലാത്തവിധി അനുമാതം നിങ്ങളാകന്ന; തൊൻ നിങ്ങളെ എത്രകണ്ട് പ്രേരിച്ചുവോ അതിൽ നിന്നും എത്രയോ മടങ്ക് അധികമായി ഇപ്പോൾ അവ മാനിക്കനു.”

ഈതുയും പറഞ്ഞിട്ടും തിരിഞ്ഞു് അതിരല്ല മാഡ അവളുടെ വാഹനത്തിനുള്ളിൽ കടന്ന താൻ നിലംവരെ താഴു് ത്തപ്പെട്ട രേഖാദ്രോഗിയോടുകൂടി ഒരു സാകരൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതു യാതനയെ പേരി കൊണ്ടു് പരിത്സമിതികളും മറന്ന മുദ്ദേശ്യാട്ടനടന്നു.

പെട്ടുന്നു് ഒരു കയ്യു് അരങ്ങേഫത്തിന്റെ സ്ഥാന തതിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു്. അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ അരങ്ങേഫം ഹരിദത്തനമായി മുവങ്കേതാട്ടമുഖം നോക്കിനി സ്ഥാനതായി കാണപ്പെട്ടു്.

“മഹാരാജാവുതിങ്ങമെനി താങ്കളെ തിരുമ്പിൽ ചെല്ലുവാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു്.” എന്നു് മുവത്തിൽപ്പു കടമായ ഒരു വിജയമഭ്രതാട്ടകൂടി ആ സേനനാനി പരിഞ്ഞു.

“തൊൻ കൊട്ടാരത്തിലേക്കുതന്ന പോകയാണു തിരുമെന്നിയെ മുവക്കാണിക്കണമെന്നാലേശിച്ചാണു തൊൻ ഇങ്ങോട്ട് വന്നതു്.” എന്ന മാത്രാണ്ഡമുന്ന രത്തിലെ യുവപ്രഭ പറഞ്ഞു.

ഹരിദത്തഃ:- (ദൈഖ്യപ്പുചകമായ രസത്തിൽ ആ അതാസയോട) അല്ലെങ്കുൽ അള്ളകാനില്ലയത്തിലെ പ്രപിയുമായി അവിടേതയ്ക്കു് രേഖാധാരനു സന്ദർഭമുണ്ടായി എന്ന തൊൻ കരത്തുന്ന. തമ്മിൽ സദ

മാർദ്ദനുവക്കമായ പെരുമാറ്റങ്ങളും അദ്ദേഹം ഉണ്ടായില്ല. തതു ഭവതി നിന്മയോട്ടകുടി പിരിച്ചു, യച്ച പരജിതനായ ഒരു പ്രേമയാവകാന പോലെ അവിട്ടും ശത്രിവേഗത്തിൽ തിരിച്ചു പോരിക്കയും ചെയ്യുവല്ലോ.

അതു വിവാഹാലോചനയിൽ സൈന്യാധിപൻ തന്റെ പ്രതിയോഗിയായി നില്ക്കയാണെന്നു കരണ്ടാ കരം മനസ്സിലാക്കി. അപുംഥനു് പ്രഭീയുമായി കണ്ടുചെടിയ അതു രംഗത്തിലെ വിശ്രഷ്ടം മുഴുവൻ ഹരദ തന്റെ പ്രത്യുഷത്തിൽ ദർശിച്ചു എന്നജീവസ്തു അതു പ്രക്രിയയാണെന്നു നിന്തരാം കൂനനാക്കിയ മരഹാരി മാന ക്ഷയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഉത്തരമൊന്നും പറഞ്ഞി ല്ലി: “എന്നാൽ ചിന്തപ്പിബാധിനായി ഒരു ക്രമനിയും തേതാടു എന്നപോലെ രാജമന്ത്രിരംനോക്കി നടന്ന തെയ്യമുള്ളൂ.

ശത്രിവേഗത്തിൽ രാജസൈന്യം പ്രാപിക്കുന്നു കൂടി ഹരദത്തൻ ഉടൻ • ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു.

“പ്രഭോ, അവിട്ടേതെങ്കിനി രാജസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കാം.”

പ്രക്രിയയാണെന്ന് തലവന്നുഡിയശ്ശേഷം കോണില്ല ടിക്കയറവാൻ തുടങ്ങി. ഹരദത്തനാകട്ടേ രാജക്കുന്ന യന്മാരിച്ചുള്ള മറു കാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പാറാ വുകാങ്ങു മറിയില്ലെന്നും പോയി.

കരണ്ടാകരം രാജാവിന്റെ പജുളിയറയുടെ നടയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അട്ടത്തു ഇരിക്കിൽ കാത്തനി നായനാ ഒരു തങ്ങന്റെ രാടിവന്നു വാതിക്കുന്നു;

എന്തെന്നാൽ പ്രദ്വാന്തം വന്നാലുടൻ രാജസന്നിധാനങ്ങിൽ പ്രവേശിപ്പിയ്ക്കാൻ ആ ചെരുപ്പുക്കാരൻ നേരത്തെത്തന്നെ കയ്യപ്പന് ലഭിച്ചിരുന്നു. കയ്യാകരൻ മറിക്കളുള്ളിൽക്കടന്ന ഉടന്തന്നെ പ്രധാന നിയമസഭിവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തോടു താഴേപറയുംപ്രകാരം ഉണ്ടിക്കയ്യായിരുന്നു.

“അംഗത; തന്മുരാനെ ഈ എഴുത്തുക്കത്താണോ” എറിവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു—”

കയ്യാകരൻ പ്രത്യുഷനായപ്പോൾ അഭ്യുദയം പെട്ടേനു നിരത്തി.

“വേണ്ടാ, നിരത്തണ്ണു തുടന്റെകാളിൽ (കയ്യാകരൻനേക്കാൾ) പ്രദ്വാന്തം സന്നിധിയിൽവച്ചു കാഞ്ഞണ്ണം തുറന്ന പറവാൻ നിങ്ങൾ മട്ടിക്കേണ്ണെ. എന്തെന്നാൽ ഈ എഴുത്തുക്കത്തിനെ കൈകല്ലാക്കിയ തിനു നാം അഭ്യുദയത്തോടെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു” എന്ന രാജാവു കല്പിച്ചു.

കയ്യാകരൻ തന്റെ അധിരണ്ണത കടിച്ചുമത്തി. നിയമസഭിവൻ ഇങ്ങിനെ തുടന്റെപറത്തു.

“ഈ എഴുത്തുക്കത്തു” അതിപ്രാധാന്യമേറിയതാണെന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലോനും. എന്തെന്നാൽ അതിനെ കുടാതെ, ഈ രാജഭ്രാഹ്മികളുടെമേൽ അപരാധമാദ്ദോപിക്കാൻ യാതൊരു പഴതും കാണുന്നില്ല. മാത്രാബ്യമദിരിത്തിലെ യുവപ്രഭുവിന്റെ വാക്കകളും നാം ധമാർത്ഥമത്തെലിവായി സ്വീകരിക്കാൻ നിറുത്തിയില്ല. അതു നിയമത്തിനു വിജലവുമണ്ടു.”

രാജാഃ— രാജഭ്രാഹികളിൽ ഒരാളും മററ സ്ഥാനം നിയമത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്ന് തെററിപ്പും യി. എന്നാൽ അതു കൊ—അവരിൽ പ്രധാനി—മാത്രം പോലീസുകാരൻ കയ്യിലുമാണ്” അയാളിടെ എഴുത്തുകളേ പിടികൂടിയ ക്ഷണത്തിൽത്തോന്നു അഡാർ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുകയും ഉണ്ടായി—

“ഹല്ല തിങ്ങമനി, ഉപത്രപ്പേസനാനിയും രക്ഷപ്പാവിച്ചു.” എന്ന ക്ഷണാകരൻ പറത്തു.

രാജാഃ— (അതിനുക്ഷമായ ഒരു നോട്ടേറ്റാട) രക്ഷപ്പെട്ടോ! അപ്പോൾ അവരെല്ലാവരം രക്ഷപ്പാവിച്ചു നീതി വണ്ണിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇത്രപരാധിനംകൊണ്ട് നൃയാസനത്തിൽ അതിന്റെ വിധി കല്പിക്കാമല്ലോ—അവരെല്ലാവരം വധിക്കുകയും വിധിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ അവർ എന്നാണെന്നുകമായി അവരുടെ രാജുത്തനിന്നും ഭേദരായി ഭവിഷ്യേണ്ടു. അതു എഴുത്തുകത്തുകളെല്ലാം കൈട്ടി മറവച്ച സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുകൂടി, പ്രഭോ നൃയസം കുടിനാൽവരെ അതണ്ണിനെയിരിക്കേണ്ടു.

രാജാവു, മേശപ്പറത്തിനു ഒരു വെള്ളിമൺ? ധനനില്ലിച്ചു. യുവാവായ ഒരു പരിവാരകൾ പ്രത്യേകപ്പെട്ട്: അവനോട് അതു പ്രമാണങ്ങൾല്ലോം ഒരു കുട്ടിനകത്താക്കി മറവയ്ക്കാൻ തിങ്ങമനി കല്പിച്ചു അപ്രകാരം ചെയ്യശേഷം കിക്കരൻ മറത്തു. എന്നാൽ അതുകഴിഞ്ഞു കതകടച്ചപ്പോൾ ക്ഷണാകരൻ “ഗരിക്കലും പാടില്ല” എന്ന പറത്തുകൊണ്ട് അതു മറവച്ച കുടിനെ തീവിച്ചു ചുട്ടുകളഞ്ഞു.

ഇത്തല്ലോ അല്ല നിമിഷങ്ങൾക്കളിൽ കഴി എത്തു. രാജാവു് ഇടിവെട്ടേറവനേപ്പാലെ നോ കീഴിരിപ്പായി. നിയമസഭിയൻ അത്ഭുതചീതിക ഉം സ്വാധിതനായി മരവിച്ചിരുന്നോയി.

“ദ്രോഹി” എന്നത്തിൽ വിളിച്ചുകൊണ്ട് റാജാവു തദ്ദിവിട്ടുനേരു് ശക്തിയോടെ മനിയടിച്ചു.

“ഹാ! ഞാൻ ഇതിന്റെ പരിണാമത്തിനു സന്ദർഭനായിത്തന്നും വന്നിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ എനിക്കു പറവാനുള്ളതു മുഴുവൻ പറഞ്ഞുതീന്തിപ്പിലു. ഇതാ തിരുമെന്തി ഒരു വാദുകനായി ഭവിക്കുന്നതി എം അവിട്ടും അടിയന്ന സംശ്ലാപിച്ചു ആ തുക അഞ്ചൊട്ടു തിരിയേ എടുത്തുകൊള്ളുക.” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ബാക്കുന്നുകളിൽ ചുരുക്കം അംഗീകാരം മേശപ്പുറത്തെയ്ക്കിട്ടു. *

പ്രഭാകരസേനൻ്റെ മുഖം ഉംകടരോഷത്താൽ വിളി: അംഗീകാരം എന്താ... ഒരു കല്പന കൊടുക്കാൻ ഭാവിക്കുംബാധിപാഠാ; എന്നാൽ വികാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷണശക്തിയേ പ്രതിരോധിച്ചു— ശ്രദ്ധാസംഘടനാത്മകപ്പോലെ അംഗീകാരം കിത്തച്ചു— ഒരു മായ ആത്മത ഗാഡങ്ങതാട്ടക്കുടി തിരുമെന്തി കസാല യിലേക്കു മറിഞ്ഞു.

നാലു ഭടകമാരാൽ അനന്തരതനായ മരദത്തൻ ആ മറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. കഞ്ചാകരൻ്റെ തോളത്തു കൈ വച്ചുകൊണ്ടുമുഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾ എൻ്റെ ബാധിയാണു്”

“തന്പരാൻ! തന്പരാൻ! ഇന്ധപ്രേരാ തിങ്ങമന
സ്ഥിലേക്ക ആവശ്യമാണ്”

എന്ന് നിയമസചിവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ.

ഉടൻതന്നെ തിങ്ങമെനിയേ ശ്രദ്ധാപ്രാൻ

അഴുകൾ എൽി: അജ്ഞഹത്തിൻറെ കഴുന്നിലേ
തണ്ണി മാറ്റപ്പെട്ടു—തുടർന്ന് വെള്ളം നിരച്ച പാതം
അവിടങ്ങെ അധികാരിയാണെന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ
ഫേയ്ക്കും മാത്രാഖ്യമനിരത്തിലെ പ്രഭു ആ മറി
യിൽനിന്നും ചുറ്റതയ്ക്കു നീതനായി. കൊട്ടാരം
വെല്ലുന്ന് ഉടനെതന്നെ വന്ന. തിങ്ങമനിയേ അ
വിടങ്ങെ പഴ്ചിയറയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവി
ടെ അജ്ഞഹത്തിൻറെ കുടംബാംഗങ്ങൾ പഴ്ചിമെ
തയ്ക്കു ചുറ്റും വന്നുട്ടി. എക്കണ്ണം ഒരു മണി
ക്രൂർ ദന്തങ്ങളാളം പ്രഭാകർണ്ണസേനനും ജീവിതമരണം,
അഞ്ചുടെ ഇടയിൽ പെട്ട് ആപനാനായി .കിടന്ന—
എന്നാൽ ടെവിൽ അതിൻറെ ഉച്ചനില ഓമാറി
—പെട്ടുന്നുള്ള ആപത്രത നീണ്ടി. എക്കിലും ആ
രോഗാവേശം അജ്ഞഹത്തെ നിന്താന്ത ക്ഷീണാനാ
ക്കിയിരുന്നു.

ആ സ്ഥാനീയമായ ദിനത്തിൽ അല്ലോടു കൂടി
ചെന്നുപ്പോൾ രോഗിയുടെ പള്ളിയാമത്തയ്ക്കു സമീ
ച്ച കൊട്ടാരം വെല്ലുന്നാർ രണ്ടുപേരും മാതൃമേ ഉ
ണ്ടായിരുന്നുള്ളത്. അവർ അജ്ഞഹത്തിൻറെ ഏഡയ
പരിശായന നടത്തുകയായിരുന്നു. തിങ്ങമെനി അ
പ്പോൾ ശാന്തനായി അടഞ്ഞിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു.

പരിശോധന കഴിയുന്നപോൾ രാജാവു ദച്ചാ
ദിച്ച്.

“തൊൻ നിങ്ങളുടെപേക്ഷിക്കുന്ന—അല്ല നി
ങ്ങളുടെ സ്വാമിഭക്തിയേ സാക്ഷിയാക്കി കല്പിക്ക
നു—എന്നോടു സത്യം പറക. എന്നോ വല്ല ആ
പത്രക്കരമായ രോഗവും ബാധിച്ചിരിക്കയാണോ—
അഞ്ചല്ലു ആന്തരഗായ വല്ല വ്യാധിയും എന്നേറെ പ്രാണ
സ്വക്തിയേ ഭക്ഷിക്കയാണോ. ഒന്നും മരിയ്ക്കാതെ
എന്നോടു പറയണം.”

വൈദ്യരാർ അനുസ്ഥാന്തും നോക്കി എന്നിട്ട്
അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു.

“കല്പിച്ചു് അടിയങ്ങളോടു ചൊല്ലിച്ചതനുസരി
ച്ചു് തിരമനസ്സുറിയിക്കാൻ അടിയങ്ങൾക്ക് ചുമത
ലയളളതുകൊണ്ട്” പറകയാണോ—”

“ഹാ! അതെന്നോന്നു്?” എന്നു് തെട്ടി വി
രച്ചുകൊണ്ടു് തിരമേന്നി ചോലിച്ചു. തുടൻ്റു അദ്ദേ
ഹത്തിന്നേര നേത്രങ്ങൾ കിടക്കയുടെ കാൽക്കലായി
എന്നോ ഒരു വസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

അദ്ദേഹത്തിൽ വളരെ നേത്ര ഒരാവി
യുടെ മല്ലത്തിൽ അഴകേറിയ ഒരു സൂര്യിത്തും അ
തിന്നേര കുമപ്രവുഥമായ വികാസങ്ങത പ്രാപ്തിച്ചു
തുടങ്കി. വൈദ്യരാരാക്കട്ട ഭ്യത്രസ്സുനാരാച്ചി ആ
തുപത്തിയിൽത്തന്നേ നോക്കിയിരുന്നപോയി. ആ സ്വ
ഭ്രംം അതിന്നേര പ്രത്യീക്ഷണാത്ത തീലുസന്നാ
പത്രോട്ടകുടി കിരീടപതിയുടെ മേൽ പതിപ്പിച്ചു.

അനന്തരം അതു കുമേഖ അട്ടച്ചുമായ വായുവിൽ ലയിച്ചു.

“യവളുക്കമാരി!” എന്ന കണ്ണടച്ചു കൈകുപ്പി കൊണ്ട് രാജാവു സാതച്ചുനാഡി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു

അങ്ക ക്ഷണത്തിൽത്തന്നേ, തിങ്ങേന്തിക്കു മുത്തും ഒഴിവിന്റെ സുവക്കേടാനും അംഗീകാരം അനുകൊണ്ട് ഫോറേഷൻഡായിപ്പതിക്കും ജീവിതാവശാനമായി ഒരു നീം ഒരു വാത്രം കൊട്ടാരം മുഴുവൻ പറന്നു.

12

പിതാവു

മാത്താബ്യമങ്ങിരത്തിലേ രൂഖനായ പ്രഭവി നീറ ശിരസ്സിൽ പതിച്ചു വിചത്സവയം മിക്ക വാദം അദ്ദേഹത്തെ നിമജ്ജനം ചെയ്തിക്കുന്നവയായിരുന്നു. മുൻപു പറഞ്ഞപോലെ സപ്പുത്രനെ പിരിഞ്ഞാലേം അദ്ദേഹം തന്നീരു ചെപ്പരുകമായ സൗഖ്യത്തെ പ്രാപിച്ചു് അവിടത്തെ അതിമനോധ രമായ ഒരു ശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചു് ആസനസ്ഥനായി. വളരെനേരം അദ്ദേഹം ഒരു ശിത്രപിനെപോലെ തേങ്ങിതേങ്ങി കരാത്തു. ഏറിയകാലമായി താൻ പാതിക്കുന്നതും തന്നീരു അന്ത്യകാലം ആശപ്രാസക രമായി കഴിച്ചുകൂട്ടവാൻ പററിയതെന്നു താൻ ആ ശിച്ചിക്കുന്നതുമായ ആ ഗ്രഹത്താട് എന്നാണേങ്കിൽ

മായി യാതുപറയണമെല്ലോ എന്നാൽ തെള്ളാളി ശഭാ യ സന്താഹം വുഡുനേ സീമാതീതമായി വലച്ചു. ഒട്ട വിൽ മദ്ദാദ്യനായ അ മനഃപുന്ന തന്റെ ഗ്രഹഡപാ രത്തെ സമീപിക്കുന്ന ഒരു വാഹനത്തിന്റെ ധനി യാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഗാധ ചിന്താതാന്തര യിൽനിന്നുന്നത്തെപ്പെട്ട്

“ഈതാ ക്രാനാകർന്ന വരുന്നു. അവൻ പണം കിട്ടിയിരിക്കണം—എതായാലും തേണ്ടി യാച്ചിക്കു ണ്ണ നില വന്നിട്ടില്ല.”

മക്കേ കാണ്ണാനുള്ള ആരുശദയയാട്ട അദ്ദേഹം പ കിക്കലേയ്ക്കു് നാടി. എന്നാൽ അവിടെ കണ്ണതു് അമീനാമാൽ അനന്തരതനായ യുവമിഹിരിശേഷനെ യായിഞ്ഞു

“ഹാ! നിജേഡി നിജങ്ങളുടെ ഭീഷണം തിരിച്ചാമതിൽ കൊണ്ടുവയ്ക്കാന്തെന്നാണു നാ തുട ആഞ്ഞാതു. നിജേഡി എന്റെ ഗ്രഹത്തെയും വന്നുകൊ ക്കേയും അപധരിക്കാൻ വന്നാരാണു് അല്ലോ! ഇന്നാൽ എന്റെ മക്കേവിടെ? എന്ന ആരുശപസിപ്പിക്കാൻ അഹഃക്കൈലുമണ്ടു്. അവൻവേണ്ടിയാണു് തൊന്ത് മു തെപ്പാം ചെയ്യുതു്. അതെ അവൻവേണ്ടിമാത്രം:” എന്ന വുഡുപ്പു വാവിട്ടു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“പ്രദോ, അവിടെതെ പുതൻ തിരിച്ചു് എ നീൻ ഗ്രഹത്തിൽവന്നു് അവിടെ മറന്നിട്ടപോലു പ ണ്ണതെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു എന്തൊച്ചിലു ഭീഷണിക്കം പറഞ്ഞേണ്ണും അവിടെനിന്നു പോയി. അതെന്നു സൊന്നു് എനിക്കുതുനു മനസ്സിലായില്ല. ഹാ! അ

ദ്രോഹം രാജസന്നിധിയിലേക്ക് പോകുന്ന എന്നതെ തായി തൊൻ ഇപ്പോൾ ഓക്ഷന്.” എന്ന് അഡിഡാ ഷക്ടുതുന്ന് പറഞ്ഞു.

“രാജസമീചത്തിലേയ്ക്കും? എന്നാൽ സംശയ മില്ല അവകന്നോടാ ഒരു പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അവൻ വേഗത്തിൽ ഇവിടെ എത്തും...സകലകാൽജിള്ളും എന്നു അറിയിക്കയും ചെയ്യും.” എന്ന പ്രഥ പറഞ്ഞു.

“ഇതിനിടയ്ക്കും, പ്രഭോ. തൊനു ഇരു സെഴ്യും. വസ്തുക്കളിൽ ആചാരാനുസ്തമായി ആയത്തമാക്ക വാൻ പോകാണോ” അവിടെത്തെ വകയായ രഹസ്യ എഴുതുകയുള്ളൂടെ ഏതുവാലും വസ്തുവിലികളും ഇഷ്ടംപോലെ മാറികൊള്ളുവാൻ കൂടും മടിക്കേണ്ട. അവിടെത്തെനേരെ കറിനമായി എന്നും ആചരിക്കണമെന്ന് എനിക്കാശയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വാണിയും ക്രിരകളും എല്ലാം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു തൊൻ അംവദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽകൂടുതലായി എന്നർ തേഡായും വിചുലമാക്കു വിഷമമാണോ” എന്ന് മിഹി രജസന്നതനയൻ പറഞ്ഞു.

മാത്രാശ്യമങ്ങിരുന്നു കുടംബത്തിൽനിന്നും ആസെയവും ഭസപത്രകളും എന്നാണോക്കമായി അന്യാധിനപ്പെട്ടവാൻ പോകുന്ന എന്നുള്ളവാത്തു ക്ഷണത്തിൽ ഗ്രഹത്തിലെല്ലാടവും വിഭിത്തമായി. അവിടെത്തെ പരിചാരകനാഡു കുട്ടത്തിൽ വളരെക്കാലമായി പ്രഥവിജന സേവിച്ചു് അദ്ദേഹത്തോടു് അദ്ദേഹമായ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ചിലർ തങ്ങളുടെ സഹതാപനേത അറിയിക്കാനായി അദ്ദേഹത്തിനെന്നു

ചുറ്റുകൂട്ടി; മറുചിലർ അവരുടെ ശമ്പളമാക്കി ആരോടാണ് ചൊദ്ദിക്കേണ്ടതെന്ന് അനേപാഷിച്ചതുട ഞാം. ഈ കഴപ്പുത്തിനിടയിൽ ഒരു സദ്വിശ്വാസം സംഭവിച്ചു. അതു സദ്വിശ്വാസം അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഫ്രോം അധികാരി പ്രഭാവിന്റെ സന്നിധിയിൽവെന്ന് താൻ കരണാകരണ്റെ അംഗരക്ഷകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ആളുണ്ടാവിയിച്ചു വുസനകരമായ ചില സംഭവങ്ങൾ കൊട്ടാരത്തിൽ നടന്നതായും അംഗരക്ഷകൻ പ്രഭാവിനോടുണ്ടായിച്ചു. യുവപ്രഭ, മഹാരാജാവിനാൽ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട അതു വലിയ തുക തിരിയെ തിരുച്ചവിൽ ഹട്ടകൊട്ടത്തു എന്നും, ഗ്രാമാശൈലീ ചരകാരുടെപേരിൽ കററമാരാപിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന അതു എഴുത്തുകളെല്ലാം അദ്ദേഹം നശിപ്പിച്ചു എന്നും അതുകൊണ്ടുപോയം ബലംനായി സർപ്പദർശി ത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ട എന്നാംകുടി സദ്വിശ്വാസം മുഖപ്രഭവിനെ മനസ്സിലാക്കി. രാജവിരോധികളും ബന്ധനത്തിൽ നിന്നൊഴിക്കാൻ വേണ്ടി കരണാകരൻ രാജനിശ്ചയത്തെ മുൻകൂട്ടി അവരെ അറിയിച്ചു് ശ്രീചൃംഭാടി പോകാൻ അവരെ സഹായിച്ചു് ഏനു മരിത്തത്തുപ്രഭ തയ്ക്കാനായ മാത്രാബ്യനിലയത്തിലെ പ്രഭവിന്റെ പേരിൽ രഹപരാധം ആരോപിച്ചു് എന്നും ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി തിരുമേനി അതിഭാക്ഷണമായ ഗദത്തിൽ അക്കപ്പെട്ട കിടക്കയെണ്ണും ഉള്ള വാത്രയും കുടി? അധികാരി മുവത്തിൽനിന്നും പ്രഭവിന് അറിവാണ് ഇടയായി.

ഓഗ്രഹീനനായ വഴ്യാധികന്നു് ഈ വുത്താന്ത മെസ്സാംകുടി കേട്ടപ്രോം ബുദ്ധിമുഖം ഭവിച്ചതുപോ

ലെ ഒരു പ്രതീതി ഉള്ളവായി. യുവാവായ മിഹിരദേശ നന്ന് അനവഭിക്കനാതുപോലെയുള്ളത് സാമാന്യങ്ങളെ ല്ലാം കെട്ടി ഭ്രൂമാക്കി സുക്ഷിച്ചുകൊടുവാൻ വിശ്രദി സിയായ ഒരു പരിചാരകനോടാജ്ഞാപിച്ചു ശ്രദ്ധം മുല്ലൻ വണ്ണിക്കുള്ളിൽ കടന്നിരുന്ന് പാത്മസദനം നോക്കി താത്ത്വിരിച്ചു. അവിടെ നിയമസചിവനെ കണ്ട് സപ്രചത്രനവേണ്ടി പലവിധ സമാധാനങ്ങളും പറഞ്ഞു കയ്ക്കാക്കരുൾ ഭരാലോചനക്കാർക്ക് മുന്നറി മുകോട്ടത്തു എന്നുഹിക്കനാതു് വെളും അബ്ദവല്ലഭാണ്ണം അഭദ്രഹം നിയമസചിവൻ്റു് ഉറപ്പുകൊട്ടത്തു. താനും ചുത്രമായി മിഹിരദേശന്നർ ഗ്രഹത്തിൽ പോയതും അവിടെ നടന്ന സംഭവങ്ങളും മുല്ലപ്രഥ വിശദമായി ആ നിയമസചിവനെ കുറഞ്ഞുചും. അഞ്ചിനെ, കയ്ക്കാക്കരുൾ ഉപജാപകനായടെ ക്രൂരത്തിൽ ചേന്ന് അവക്കു മുന്നറിയു കൊടുത്തതല്ലെന്നും നേരു മറിച്ചു ശ്രാന്നുനിതിനെല്ലാറിനും കാരണക്കാരി തെന്നും വിശദമായി. അഭിഭാഷകനായ മിഹിരദേശ നംബരു പലായനത്തിനും കാരണം അവശ്യതനെന്നും തെളിഞ്ഞു.

“പ്രദോ ത്രഞ്ചു” അവിടത്തെ ചുത്രന്നർ പേരിലുള്ള അപരാധാരോപണത്തെ മിച്ചുക്കാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കയാണെല്ലാ ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാലും അയാൾ ചെയ്യു മറപരാധങ്ങൾ അതായതു് ധിക്കാരങ്ങതാട്ട കൂടി ചണം തിരുമനസ്സിലേന്നേരെ വലിച്ചെത്തിരിഞ്ഞതു്—അതിലും ഗതവമേറിയ എഴുത്തുക്കത്തുനശീകരണം—എന്നിവ അക്ഷയവൃജാശാഖാണു്.” എന്ന് നിയമ സചിവൻ പറഞ്ഞു.

ഡാഗ്രഹീനനായ കയല്ലാകരൻ സാഹസത്തു തനിലേയ്ക്ക് പലായനം ചെയ്തിക്കൊപ്പുട്ട് എന്നാളുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ. ഇംഗ്രേസരനെവിചാരിച്ചു് എൻ്റെ മകനെ തിരുത്തരിക. തിരുമന്ത്രിലെ സേവിച്ചതു കൊണ്ട് എനിക്ക് എല്ലാം നഷ്ടമായി. ഞാൻ ദാരിദ്ര്യത്തിലും അകപ്പേട്ട് എൻ്റെ മകനെ തിരിച്ചു തരിക, അപ്പേക്ഷിയ എന്നൊയുംകൂടി അവനോടൊന്നിച്ചുയക്കുക.” എന്ന് വുല്ലനായ അഭി പറഞ്ഞു.

നിയമസംബന്ധം വുല്ലന്റെ സങ്കടംകണ്ട് ആർട്ടി ചിത്തനാണി. ഇത്തരമന്മേ 'വില നീതി ചതുരഞ്ജ ഓയ പരിഗണനകളിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ തുലനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടവയായി വര്ത്തിച്ചു. ഉപജാപത്തെസംബന്ധിച്ച സകല തെളിവുകളിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയ്ക്ക് നീതിന്റൊക്കെടത്തി അതിൽ ഒരു കരം മാരോപിക്കാൻ അശക്തമായിതീന്ന് തിനാൽ ആ സംഗതി മുഴുവൻ തന്നെ അമർത്തിക്കളിയുന്നതു നല്ലതെന്ന് ആ വിദഗ്ദ്ധനായ നിയമവേദി നിശ്ചയിച്ചു. ഒരു ഒസപ്പെട്ടായിക്കാരം ഭരണകൂടം, സപ്രയമേഖ പ്രഖ്യാപനം അഭിമാനിക്കുന്നതു്, അതിനാൽ മാമിതമായ ഒരു ഗ്രൂപ്പാലോചനയുടെ കത്താക്കന്മാരേ പിടിക്കുടി മർദ്ദിക്കാൻ കഴിയുന്ന അവസരത്തിലാകുന്നു. അഞ്ചി നെയ്യുള്ള സന്ദർഭം സംജാതമാക്കുന്നും ആ ഭരാലോചനയേ കണ്ണുപിടിയ്ക്കാൻ പ്രജുക്തജോലായ ഭീക്ക താഴേക്കാണുള്ളം നീചവാദാഭിരാജം ആരുളുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുവാൻ അതു ദൈത്യപ്പെട്ടുനന്നും എന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ള പ്രതികാരങ്ങളുണ്ടാണെന്നും ഒരു ക്രിയാരാജം ഉള്ളില്ലാനാരായ

അതു വശ്യമാർ രക്ഷ പ്രാവിഷ്ടദേവാദി— ഭരണകൂടം പരിപൂണ്ണമാക്കംവണ്ണം പരാജിതമാക്കുവാദി അതു തന്നെ തോൽവിയെ പരസ്യപ്പെട്ടത്തി വിസ്തിയാക്കാൻ ഇഴ്ചപ്പെട്ടുനില്ല. ഇതു കൂടാതെ സുസമാനിതരായ ചാരനാരകക്കാണ്ഡാണ് സപകാത്രം ദിവ്യഹിക്കനാതെനു തെളിയിച്ചിട്ടു് തന്നത്താൽ കൂടിതുമായ അവസ്ഥയിൽ പതിപ്പിക്കുന്നതും അതിനു നീരസജനകമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള പരിത്യമിതിയിൽ കരക്കാകരനെ കരക്കാരനാക്കി അതു കരംതെ ജൗംസാമാന്നുന്നിനു പശ്ചാവിഷയമാക്കി തത്തീക്ഷ്ണനാതിനേക്കാറു അതിനെ നോകെ അടക്കക്കയാണ് അധികം നിപുണമായ പഖ്തിയെന്നു് നീരമസചിവൻ വിനിച്ചു.

“പ്രഭോ അവിടതെ പുതൻ അട്ടതു ഭാവിപ്പിയിൽത്തനു വിമുക്തനാക്കുമെന്നുള്ള രോഗ അവി ടേതയ്ക്കു തങ്ങവാൻ എനിക്കു കഴിവുണ്ടെന്നാണ്” തോന്നുന്നതു് എന്നാൽ തന്മുഖാന്നു കല്പന കൂടാതെ എത്തക്കിലും ചെയ്യാൻ എനിക്കു ദയത്തുമില്ല തിങ്കന്ന സ്ഥിരേയ്ക്കിപ്പോരു കുട്ടതു ആലസ്യമാണ് അല്ലെങ്കിലും അതുകുത്തിന്നു അസുഖം നീഞ്ഞാനിടയുണ്ട് അപ്പോരു അവിടതെ ഹിതതെ അതിരിക്കുത്തകവണ്ണം ഒരു പ്രവൃത്തിപഖ്തി അവലംബിക്കുന്നതിനു തോൻ വേണ്ട തുപാർശ ചെയ്യുന്നു്” എന്നാദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഈ ഉറപ്പായ വാദാനത്തെ അതുകുത്തിപ്പാൻ രൂലു മുള നിശ്ചയം ചെയ്തു. തുടന്റൊന്തിലേക്കുള്ള കുതിഞ്ഞതരായ പ്രകടമാക്കുന്ന അനേക നദിവാസക്കുള്ളാട്ട്

കുടി അദ്ദേഹം നിയമസചിവൻറെ സന്നിധിയിൽക്ക് നിന്നും പിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം “സർപ്പചുരുൾ” ത്തിൽ എത്തി മകനെ സന്ദർശിച്ചു. ഈ സന്ദർശനം നിതരാം സങ്കടകരമായിരുന്നു. പിതാവിൻറെ സീമാ തീരമായ യാതനയെ കണ്ട് കണ്ണാകരൻ ആല്ലോ വികാരഹീനനം കിഷ്ച്ചുപനമായിരുന്നുവെക്കിലും ഒരു ഫലിൽ അദ്ദേഹത്തിൻറെ മനമുളക്കി. എന്തൊന്താൽ വിലങ്ങേറിയ സൗഡയും വസ്തുക്കളിൽ അനുബാധീനപ്പെട്ട ഭ്രംഗായ ആയവസരത്തിൽ മുല്ലൻറെ എക്ക് ചിന്ത സപ്രചുതിൻറെ മോചനം മാത്രമാണെന്നും ആ തങ്ങൾ നാനു മനസ്സിലായി. അതിനാൽ തുപാമസ്ത്രം സംഭാഷണകോണ്ട് പിതാവിനെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ ആ യുവാവു ബല്ലഗ്രാലുന്നായി. എക്കിലും പിതാവിൻറെ നേരെ മുന്നു നന്നിക്കു തോന്തിയിരുന്നു ആ നിഷ്ചക്കളും പ്രതിപത്തി ഇപ്പോൾ പ്രദർശിതമായില്ല. എന്തൊന്താൽ തങ്ങൾക്കു നേരിട്ട് ആ അപകർഷത്തിൻറെയും, നാശത്തിൻറെയും അപചാനത്തിൻറെയും കത്താവു് ആ മുല്ലനാണെന്നുള്ള ഒബാധം വിസ്തരിക്കാൻ കയ്യാകരാൻ ശക്തനായില്ല. എന്നാലും തന്റെ മോചനത്തെ അദ്ദേഹം അതുന്നും അഭിപ്രായിച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെട്ടിക്കു ശേഷം എന്തോ ഒരു പ്രത്യേക തുതനജീവിതചര്യയേ അദ്ദേഹം മനസ്സിൽ അപീകരിച്ചിരുന്നതു തന്നൊയാണു് പ്രസ്താവിലാംശത്തിനുള്ള കാരണം.

മുല്ലപ്പു പാത്മസദനത്തിൽ ചെന്നു് ഒരു ഗ്രഹം വാടകയ്ക്കു വാങ്ങി പാർപ്പി തുടങ്ങി. എന്നാൽ നിരുവ്വും അദ്ദേഹം നിയമസചിവനേയും സപ്രചുതനേയും

സദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇതിനിടയിൽ രാജാവിന്ന് തന്റെ അമ്പീസുമുറിയിൽ വച്ചുണ്ടായ ആ രോഗ ബാധ കുംഭൻ നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. അതുരമായി അദ്ദേഹത്തെ പിടിക്കുടിയിരുന്ന ഒരു അവികിത്സ്യമായ മരാഗരാഗത്തിന്റെ വിജ്ഞംഭന്നമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധാവലംബിയാക്കിച്ചെല്ലുള്ളത്. അതിനോടുകൂടി തന്നെ മേഖലയിലും ബന്ധമുള്ള ആ പരേതാത്മാവിന്റെ ആഗമനവും തിരുമനസ്സിലെ പാരവശ്വത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ കാരണമായിത്തീ ന്താത്തെ. മുന്നാഴ്വട്ടം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭരണകൂടതിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമൊന്നിച്ചു് ഭരണകാര്യത്തിലും ചുരുക്കരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇരുപത്തിരഞ്ഞാം ദിവസത്തിൽ രൂലംപ്രാണി പതിവുപോലെ നിയമസചിവനെ സദർശിക്കാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗമത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ആ ഉയൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനു് നിന്നും കൈമാറ്റുന്നതുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പരിപ്പാതത്തിൽ.

“താൻ തിരുമനസ്സിനില്ലിച്ചു് കാർഷകരെ തിരുവള്ളിച്ചുണ്ടായി കേരംക്കുകയും കയ്യാകരപ്രാണി സോപാധികമായി മക്കതനാവാൻ കർപ്പുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

“സോപാധികമായിട്ടോ? എന്താണു ഉപാധി. അതു കയ്യാകരൻ അംഗീകരിക്കുന്ന ദനായിരിക്കുന്ന മുഴപ്പരാ—എന്തനാാൽ അവനിൽ മുഴയിടുന്നുണ്ടോ?”

ങ്ങ വലിയ മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.” എന്ന പ്രഥ പറത്ത.

“പ്രഭോ. ഉപാധി മരൊന്നമല്ല. സപാതയും കിട്ടിയാലുടൻ കരണ്ടാകരൻ പാരസികത്തെ വെട്ടി ഞ്ഞുഹോകയും പിന്ന ദരിക്കലും ഇവിടെ കടക്കാ തിരിക്കയും ചെയ്യുക എന്നതുംതാണ്. തിരുവുഡിൽ വച്ചുകാട്ടിയ അ ധിക്കാരം ക്ഷമിക്കാൻ തിരുവുള്ള ആണാകന്നില്ല.” എന്ന നിയമസചിവൻ പറത്തു.

“അതെ, അവൻ ഈ വുവസ്ഥ അംഗീകരിക്കം അതു് എതായാലും ഇങ്ങിനെ വന്നാതു നന്നായി. പാരസികസംബന്ധാന്തരു് ഇന്നി തൈദിക്കെന്താണെ ചെ യുവാനിളിത്തു്? തൈദിക്കെട വസ്തുക്കളെല്ലാം അപഹരി ക്കപ്പെട്ടു് യാവകാവസ്ഥയിലേക്കു താഴുന്നു് നിരാശ രായിത്തീന് തൈദിക്കെനി സപരാജ്യത്തിൽ പാക്കം നേരുമനാറുഹമില്ല. തൈദിവിട്ടുനു പൊങ്കുാളിംാം”

ഇതുയും പറത്തിട്ട വുഡപ്പു നിയമസചിവ നോട് യാതു ചോദിച്ചുണ്ടും സർപ്പിള്ളത്തിലെത്തി മോചനവിവരം ചുതുനെ അറിയിച്ചു.

കരണ്ടാ:- തൊന്തു സപീകരിക്കുന്ന, അച്ചും, മോചനത്തിനിളി വുവസ്ഥകളാണെങ്കിൽ അവ എ നിക്കു് എററവും യോജിക്കുന്നു. ഈ വുവസ്ഥകൾ തൊൻതനെ ചോദിക്കമായിരുന്നു. എൻ്റെ രാജ്യം ശ്രീനിക്കു വെള്ളുംണ്ടാക്കുന്നതായി പരിഞ്ഞമിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടേക്കു തിരിച്ചുവരുവാൻ എനിക്കിള്ളുമില്ല താനും

അച്ചും മകനും കുറ്റത്തിൽനിന്നു പുരണ്ടുകുന്നു. അവൻ വണ്ണിയിൽ കയറിയപ്പോറും പ്രഥ ചോദിച്ചു.

“നമ്മകൾ എത്തു വഴിയേ പോകണം?”

കൈലാം:- അവിടത്തെല്ലും ഇഷ്ടമിഷ്ട വഴിയേ ഇരു വശാം ഇപ്പോൾ പോകട്ട. എന്നെന്നാൽ പോകുന്ന വഴിയിൽ എനിക്കെൽപ്പും പറവാൻണ്” ഒരു നീളം മിഞ്ചിപ്പിലും സ്ഥലമാണെങ്കിൽ അതു ഭംഗഭർദ്ദമാണ്.

“പുന്നാൽ നമ്മകൾ ഭംഗഭർത്തിലേയ്ക്കുതന്നു പോകാം. പക്ഷേ ഭംഗഭർദ്ദത്തിലേക്ക് പോകുന്നതെ നിന്നാണ് മകനേ” എന്ന മുഖപ്രഭ ചോദിച്ചു.

“അഞ്ചു തൊൻ വിസ്തരിച്ചു പറയാം അപ്പോൾ ഇരു ചതിയന്നായ രാജാവിന്റെ നയത്തോട് ആനിക്കെള്ള വെരുപ്പും പറഞ്ഞരിയിക്കാവതല്ല. നീചമായ അനവധി തുതിമണ്ണരം അഴ്ചയാം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എനിക്കെ റിവുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ സേവിച്ചതിനാൽ നിരാഗസാധി മദ്ഭാഗ്രനായിത്തീന് എനിക്ക് ഇനിയെങ്കിൽ ചുതിയ ജീവിതചാൽത്തേയ സ്പീക്കർക്കണമെന്നാതു എന്നു അഭിലാഷം. തൊൻ അനഭവിച്ചു മുന്നാഴ്വടക്കത്തെ ബുദ്ധന്തിനിടയിൽ ചെയ്യു ഗാധ ചിന്തയുടെ ഫലമായി എന്നാിൽ ഒരു വലിയ മാറ്റം അങ്ങരിച്ചിരിക്കുന്നു. പാരസീകത്തിന്റെ വീഞ്ഞവിജ്ഞാനത്തിനു പററിയ ഒരു സഹരാഖണ്ടത്തിൽ വെറും ഭീതവിനൊപ്പും കളിക്കുന്ന ഇക്കുളി നമ്മുടെ കിരീടപതിക്ക ദേശം ചേന്ന്‌തല്ല. തൊനേതായാലും പാരസീക വഡ്ഗത്തെ അധമമഭവുരത്തിന്റെയും സവികളുടെയും പരിപാവനമായ പക്ഷത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പ്രയോഗിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു.”

എന്ന കൈലാകരൻ പറഞ്ഞു.

“നീ പറയുന്നതിന്റെ അത്മമെന്തു മകനേ? ”
എന്ന പിതാവു ചോദിച്ചു.

“താൻ “കുമ്മനഗര” ത്തിൽ ചെന്ന് അധിക്കരിച്ച പുരസ്സന്നിന്ത്യിൽ ചേരവാനാണ് തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. വെറും ഒരു ഭടനായിട്ടാണുവർ എന്ന സ്പീകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിനും താൻ ഒരുക്കമാണു്. എന്നെന്ന് നിശ്ചയത്തിനിനി ഇളക്കംമില്ല. ടംഗഡിരുളു ത്തിലേക്കു താൻ ചതുര്മായി പോകുന്നതെന്തിനെന്നു് അവിട്ടന്നല്ലോ മുഖ്യമാണു ചോദിച്ചുല്ലോ. എന്തിനെന്നാൽ ഗ്രൂപ്പാഫോഡനക്കാരെന്നു് ആളുകൾ ഒപ്പം പരതു വിളിക്കുന്ന അക്രൂട്ടു് അവിടെ കുടിയിട്ടശേഷം താൻ കുട്ടി. താൻ പിരിയുന്നതിനു മുമ്പായി അവരെ കണ്ടു് രണ്ടു വാക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു് അതിലേക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണു് ടംഗഡിരുളു ത്തിലേക്കു താൻ ദഹാകുന്നതു്”

പുതുന്നെന്ന് വാക്കു കുട്ടി മുല്ലപ്പുള്ള ഭ്യതുള്ളുന്ന തി. അങ്ങളും കരണ്ടു യാചിച്ചു—മുത്തുയും കറിന്മായ ഒരു കർമ്മപല്ലതി സ്പീകരിക്കുന്നതെന്നു പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രദ ദയനീയമായി വിലപിച്ചു. അതു് അവരുടെ വേർപ്പാടിനു കാരണമാണെന്നും വാംക്കുത്തിൽ പാവാസ്ത്വക പിതാവിനു ഉപേക്ഷിക്കുന്നതെന്നും വിരുദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടു് വഴയായിക്കും ആവോളിം താനുപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ കയ്യണാകരൻ അതിനു വഴഞ്ഞിയില്ല. ചിന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു ടംഗഡിരുളുവരെ പുതുനെ അനന്തരമിക്കുവാനുള്ളിട്ടും അനുവാദം മാത്രമായിരുന്നു.

യാതു തുടന്ന്. അതിനിടയിൽ വുലൻ സപ്പച്ച തന്റെ മനസ്സുമാറ്റവാനോ മാന്യമായിരുത്തു ജീവിത ത്തിനു ഉറേരേതക്കില്ലെന്നും മാർഗ്ഗം ആരാധ്യാനം അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പിതാവി നേരനേരെ കൃപദയാട്ടകുടി പെരുമാറിയെങ്കിലും കു ഒന്നാക്കരൻ തന്റെ നിശ്ചയത്തിനിള്ളക്കം വരുത്തു കയ്യണ്ണായില്ല. സർപ്പഭർഘത്തിൽനിന്നും ഭംഗഭർഘ ത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഇരുന്നറവരു നാഴിക മുരം ദിവസം ത്തിൽത്തന്നു തരണംചെയ്യുപ്പുട്ടകയും അവർ ഉള്ളി കൂടുംപബ്രത്തു ചെന്ന ചേരകയും ചെയ്തു.

ഭംഗഭർഘത്തിൽ എത്തിയശ്രേഷ്ഠം പിതാവും പുത്രനും കുടി സാമാന്യം നല്ല നിലയിലുള്ള ക്ഷേമാശാലയോട്ടക്കുടിയ ഒരു ഗുഹത്തിൽ പാർപ്പിപ്പിച്ചു. എന്നെന്നനാൽ അവരുടെ ധനസ്ഥി വഖ്യാതിയിൽ നാല്ലു. വുലപ്രഭ താൻ അനഭവിച്ചു ഭരിതങ്ങളുടെ ഭസ്തുതയാൽ മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും സംഭവിച്ച വൈവശ്വലാരം നിമിത്തം അതിവേഗത്തിൽ രോഗ ശയ്യയേ പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ചികിത്സിക്കുവാനായി ക്ഷൗണിക്കപ്പെട്ടു വൈദ്യരുമാർ രോഗത്തെസം ബന്ധിച്ചു് ആശാജനകമല്ലാത്ത ഓഡിപ്രായമാണു ചറപ്പുടവിച്ചതു് അതിനാൽ പ്രക്രിയയിൽ താൻ ഭംഗഭർഘത്തിലേയ്ക്കു വന്ന കാര്യത്തെ ഗണിക്കാതെ രാപകൽ പിതാവിനേരു സമീപത്തു സത്തുലുന്നായി ആനും അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു്.

മുലൻ രോഗശയ്യയേ പ്രാപിച്ചുത്തിനേരു രണ്ടാം ദിവസത്തിൽ ആ ഫോട്ടുലിലേ ഒരു പരിചാരകൾ ഒരു കൊട്ട മേനീപ്പുഴം രോഗിയുടെ ഉപയോഗത്തി

നാളി അവിടെ കൊണ്ടുവെന്നു. അതു ആ പാനമുമ്പി രത്തിലേ ഉടൻസ്ഥംഗരയും പ്രതിയുടെയും സന്ദർഭി നേരു ഫച്ചായി വ്യാവ്യാനിച്ചു കയണാകരൻ അതിനെ പൂറി യാതാങ ചോദ്യവും ചെയ്തിപ്പ്. എക്കേൾക്കും രണ്ടാഴ്ചക്കാലത്തെക്കു മുലപ്പും ഇപ്പോരം വിഹ നാമായ അവസ്ഥയിൽ കാട്ടു. അക്കാലത്തു് ബാരോ ദിവസവും രോഗിക്കാരാരത്തിന്റെ ചിത്രമായ കനികൾ നിറസ്ത ബാരോ കൊട്ടയും അവിടെ ആനയിക്കപ്പെട്ട ടക്കയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും കയണാകരൻ യാതാങ ചോദ്യവും ചെയ്തിപ്പ്. അദ്ദേഹം അപ്പോഴിനും വിചാരിച്ചതു് ആ മനിരത്തിന്റെ ഉടൻസ്ഥാട മനോഹരം മാത്രംകൊണ്ടു് ഇതു വിധ ഭാന്താം ചെയ്തപ്പെട്ടുന്ന എന്നാണു് പതിനാലാം ദിവസം രാത്രി പതിനെല്ലാ നാഴിക ചെന്നപ്പോൾ മുലപ്പും നിഞ്ഞാതനായി. മരിക്കുന്നതിനും നാലു ദിവസം മുമ്പു് മുതൽ അദ്ദേഹം ബോധരഹിതനായിതീന്തിരിക്കുന്നു. കയണാകരൻ ഇതു സംഭവത്തിനും സന്നദ്ധനായിത്തന്നെയിരുന്നു എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനണ്ഡായ സങ്കടം സീമയേ ലംഘിച്ചു. എന്നെന്നാൽ മുലപ്പും ഭിഷ്ണുതം എന്നോ ആയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അനന്തരാഫലം എത്രമാത്രം മുക്കുതു തരമായിരിക്കുന്നു, എന്നാലും ഇതെല്ലാം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചതു് പുതുവാസല്ലും നേരം മാത്രമാണെന്നുള്ള വസ്തുത കയണാകരൻറെ എല്ലാ തത്തിൽ ശ്രദ്ധമുള്ളായി വര്ത്തിച്ചിരുന്നു.

മുലപ്പും മരണം കഴിഞ്ഞതു് അട്ടത്തലിവസം മറവച്ച ഒരു ചെറിയ കെട്ടു് കയണാകരൻറെ ക

യും കിട്ടി. അതു” “മാതർഥാണ്യമദിരത്തിലെ പ്രഭ വിനു്” എന്ന വിലാസം കറിക്കപ്പേട്ടതായിരുന്നു. എന്നെന്നാൽ ഈ ഉന്നതഃഖാനം ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതായിരുന്നു. അതിലെ കരുക്കൾ വൂജ ലിവിതമായിരുന്നു. അതിനെ അദ്ദേഹം പൊട്ടിച്ച നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ എഴാക്കിരത്തി അംഗരുടു അപരൂദ ബാങ്കനോട്ടുകൾ അടങ്കിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഒക്ടോബർ കാലം കരുക്കൾ കുറയ്ക്കുന്നതിൽത്തന്നെ ഒരു കിറ്റപ്പോട്ടുകൂടിയ ചെറിയ കടലാസുത്രങ്ങൾ നോട്ടുകളും കൊന്നിച്ച കാണപ്പെട്ടു. കുറിച്ച് താഴെ പറയുംപുകാരമായിരുന്നു.

“മാതർഥാണ്യമദിരത്തിലെ പ്രഭവിൻ്റെ ധനസ്ഥിതി, ഇപ്പോഴേതൊപ്പരിതസ്ഥിതിയിൽ അത്രതുള്ള കരമല്ലെന്നു് തോന്നുന്നതിനാൽ ഈ അപാ ഏടുള്ളു ഇഷ്ടംപോലെ ഒപ്പവാക്കിക്കൊള്ളുന്നും.”

“ഈതു് അതുകുടുംബം കിട്ടിയതാണു്?” എന്നു് ക്രാനാകരൻ അംദ്ധത്തേതാട ചോദിച്ചു.

“നിത്യവും ഇവിടേയ്ക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ അയച്ച കൊണ്ടിരുന്ന ആളുടുകുടുംബം കുറിച്ചുനിന്നുതനെ പ്രദേശം, എന്നു് ആ മദിരത്തിലെ പരിചാരകൾ പറഞ്ഞു.

“സമ്മാനങ്ങളോ; ഇംഗ്രേസ് അപ്പോൾ അതുനിങ്ങളുടെ യജമാനഗംഗയും റാത്തിയുടെയും വകയില്ല? ശത്രാംന്തര കൊണ്ടുവന്നതു്?”

എന്നു് യുവാവായ പ്രഭ ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യത്തേതാട കുടിത്തോന്ന് അദ്ദേഹം ഒണ്ടാനുബന്ധ സംശയിച്ചു.

“അട്ടത്ത് തെങ്ങവിലെ അ വലിയ പമികമാണിരത്തിലേ പരിചാരകനാണ് നിത്യവും അ പക്കപ്പെട്ടെഴുവിടുന്നതിലും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു.” എന്നായിരുന്നു ഉത്തരം.

“എന്നാൽ അതിനെ കൊട്ടതയച്ചതാരാണോ? നിങ്ങൾ തീർള്ളയായിട്ടും അതറിഞ്ഞിരിക്കണം. ആ തെ എൻ്റെ ഉദ്ധമം ശരിയാണെന്നു നിങ്ങളുടെ ഭാവം സ്വീകരിപ്പിക്കുന്നു.” എന്ന് അതു തുടർന്നു പറഞ്ഞു.

“ശരി പുണ്ണേ സത്യം പരകയാണെങ്കിൽ അതു കൊട്ടതയച്ചതും ഒരു മാനൃസ്തീയാണോ? എന്നാൽ അവയുടെ ഫോരമെന്നും എനിക്കുവില്ല.” എന്ന പരിചാരകൻ പറഞ്ഞു.

“ഒരു സ്ത്രീയോ? അധോ! ദൈവമേ! അതു ശ്രോന്തനെന്നു അയിരിക്കണം—കുടുംബിൽ എൻ്റെ അ പരാധി ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടും എന്നാണോ? തോന്നുന്നതും.”

ഇതുവും പറഞ്ഞിട്ടും എദ്ദേഹത്തിൽ തിണ്ടിയ വികാരപരമ്പരയാൽ പ്രേരിതമായ അത്യാസ്താദത്തേനും ഒരു ക്രിയാക്രമം ഒരു ക്രിയാട്ക്കുടി പുറത്തു ചുട്ടി. കിക്കരൻ പറഞ്ഞ അതു പാനമമണിരത്തിലേയ്ക്കും അദ്ദേഹം പാണത്തത്തി. നിത്യവും പക്കപ്പെട്ടുവരുമ്പോൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടവരുന്നു അതു തിരുന്നെന്ന അദ്ദേഹം അനേപശിച്ചു. അദ്ദേഹം കാണാൻ അനുഗ്രഹിച്ചയാളിനോട് തന്നെയായിരുന്നു അനേപശണം നടത്തിയതും. ഈ വസ്തുതയിൽനിന്നുപോരാം അദ്ദേഹം ഉരക്കപ്പെട്ടിരുത്തു.

“അതു മാനുസ്കീയദ സന്നിധിയിലേക്ക് എ നൊ പ്രവേശിപ്പിക്കുക. അവരുടെ ഉദാരമായ കാരണങ്ങളിൽ താൻ നാഡി പായട്ടു.”

കിങ്കരൻ കയ്യാകരൻറെ ഇംഗ്ലിഷ്യൻപോലെ അദ്ദേഹത്തെ അതു മാനുസ്കീയദ മുറിയിലേയ്ക്ക് നയിച്ചു. വാതകൾ തുറന്നപ്പോൾ ശോഭനയുടെ മുമ്പിൽ താൻ പ്രവേശിക്കാൻ ഫോകസ് എന്നാഴ്ച സന്നോഷകരമായ ചിന്തയാൽ അദ്ദേഹം വേഗത്തിൽ അകത്തു കടന്നു. എന്നാൽ തന്നെ സപീകരിക്കാൻ എഴുന്നേറ്റുവന്ന മഹിള “അളക്കാനിലയത്തിലെ” പ്രപിയാബന്നകണ്ണപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനണ്ണായ അള്ളത്വും നിഡാശയും എത്തൊറുമെന്ന് വർണ്ണിക്കുവിഷമം.

13

അളക്കാനിലയത്തിലെ പ്രപി

അളക്കാനിലയത്തിലെ മഡാലസയുടെ ആന്തരമായ വികാരങ്ങൾ എന്തുതന്നു അതിങ്ങനാലും ബാഹ്യമായ ദർശനത്തിൽ അതു പ്രദ്ധി ശാന്തയും ഉഭേഗരഹിതയും സംയമനശീലയുമായിരുന്നു. അതു യുവപ്രപിയുടെ ഭാവത്തിൽ ആജ്ഞാശക്തിയെ സുചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അതിജാത്രം പ്രകടമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവളുടെ അനുപമമായ ലാവാന്നത്തിനും അതു ധാത്രത്വാക്കുവും വരുത്തിയില്ല. ഇതു വിധ

മായിങ്ങൻ ഏകിലും കരണാകരൻ അവലെ അപ്രകാരം മോഹിനിയായിട്ടും കണ്ടതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആളുവികാരങ്ങൾ അത്രഭ്രതാശാംഗങ്ങളായിരുന്നു; അനന്തരം, താനും പിതാവും അവളുടെ ഹസ്തങ്ങളിൽനിന്നും ധാതൊങ്ങവിധമായ ഫൗംസ്യത്തേയും അർധിക്കനാവരല്ലെങ്കിലും, മരണശ്രദ്ധയെ അഭ്യന്തരം പിച്ച വുഖലുള്ളവിന്റെനേരെ അവരും പ്രഥമിപ്പിച്ച മുട്ടമധുരമായ ശ്രദ്ധാശാകമ്മങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പോരിയാം തുജ്ജഞ്ചതാപ്രഭിതമായ ഒരു പ്രഖ്യാപകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തിൽ തരംഗിതമായി, അവദ്ദോഷിത തന്റെ കടപ്പാടിനെ അനുസ്ഥരിപ്പിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തയിൽ അങ്ങരിച്ചതെന്നും മാലസ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഘടനസ്പര്ധയിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“അവിട്ടുന്ന പരമാത്മത്തിൽ എന്നു ഇവിടെ കാണാമെന്ന പ്രതീക്ഷിച്ചില്ലോ?”

“മാന്‍യു അതു പരമാത്മമെന്ന തോന്ത് സമമിക്കുന്നു. എന്നെന്നു തുജ്ജഞ്ചതയെ പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്ന കരതി തോന്ത് ഇങ്ങോട്ടേയ്ക്കു പറപ്പേട്ടപ്പോൾ ഇവിടെ മരുരാഡാശ്ശേ കാണാമെന്നുണ്ടോ വിചാരിച്ചതു്.” എന്നു് ആ പ്രക്ഷയവാവു പറഞ്ഞു.

ആ മറിയിൽക്കുടി ദീർഘശ്രദ്ധാസനത്തിന്റെ ഒരു ശബ്ദം കടന്നപോയതുപോലെ ശ്രോതാക്കരിംകും തോന്നി. ഒരു ക്ഷണംനരത്തേയ്ക്കു് കരണാകരൻ അതു സംഭവിച്ചതായിതെന്ന അനഭ്യവപ്പേട്ടു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വീണ്ടും മാലസയേനാക്കിയപ്പോൾ അ

വഴുടട മവം നിർവ്വികാരമായി കാണുപ്പുചുകയാൽ തന്റെ തോന്തരം അബലമാശാനം അദ്ദേഹത്തിനു ഭോധ്യമായി.

“പ്രഭോ, ഇരിക്കക. അല്ലെന്നരത്നത്യേു് അവിടന്നു് എന്നെന്നു വാക്കുകളും ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു് എനിക്കേപേക്ഷയുണ്ട്. ആളുമായി, അവിടത്രത്യേു് നേരിട നാജുത്തസംബന്ധിച്ചു് എനിക്കുള്ള സഹതാവു തേത സപീകരിക്കണമെന്നാണു് എന്നെന്ന പ്രാത്മന.” എന്നവർ പറത്തു.

“മദാലസേ, എൻ്റെഹൃദ്ദോഷത്തെ ഇംഗ്ലീഷുമായി പിതാവിന്റെ ചെയ്തിയാണു് എന്നാൽ ഏതാണ് അദ്ദേഹത്തിനു മാച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അമേഹ! ഒരദയപൂർവ്വം മാച്ചുകൊടുക്കുന്നു. മുത്തുവിന്റെ സ്വർഘത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്ന ഭോധക്കുയം അദ്ദേഹത്തെ ഭോധിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഒരു നൂറ്റവണ്ണ താണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെവികളിൽ ഇംഗ്ലീഷുമായി നിഖിലത്തെ മന്ത്രി ചുണ്ടുണ്ട്.” എന്ന ക്രാഡാകരൻ പറത്തു.

സുന്ദരിയായ ആ പ്രഭക്കമാരി തന്റെ കൈലേ സെട്ടണ്ടു കണ്ണുകളിൽ ചേര്ത്തുശേഷം കരേന്നരത്നത്ര ചുക്കുമിണിപ്പോലും ശക്തിയില്ലെന്നു തോന്തരവിധ തതിൽ അന്തരാഭിതമായ വികാരത്തുള്ള രക്കാണ്ടു് നിഷ്പദ്ധനയായിരുന്നപോയി. ഒട്ടവിൽ അവർ മരം സ്വന്നം സ്വന്നം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു സ്വന്നം സ്വന്നം ചെയ്യുന്നതിൽ അന്തരാഭിതമായിരുന്നതാണു.

മദാലസ:- പ്രഭോ, നാം തമിലുള്ള സർവ്വ ബന്ധങ്ങളും അഞ്ചുമിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷു സന്ദർശന

ത്തിന് തോൻ അനമതി നൽകയില്ലായിരുന്നു. എ വെന്നൊരു യട്ടാത്മത്തിൽ തോൻ അതു പ്രതീക്ഷി ത്തിരുന്ന—അതു സംഭവിക്കണമെന്നാറുഹിക്കേണ്ടും ചെയ്തു. അവിടത്തെ പരിത്രം മുഴുവനും എന്നിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പരിത്യാസം അവിടുന്ന പരിത്യമിതികൾക്കു വരുപ്പുടുത്തായിട്ടാണ് എന്നിക്കു തോന്നുന്നതു്. എന്നൊരു അവിടത്തെക്കു ലഭിച്ച ശിക്ഷയോ അപരിശേധമാണെന്നതാണും. നമ്മുടെ ഒക്കിളിനമായ മനശ്ശുഗ്രഹണം നമ്മിൽ ചുമത്തുനാ ആ തൃത്യങ്ങൾക്കു് സമചിതമായ ശിക്ഷയാൽ പരിഹാരം നേടാമെന്നെല്ലാംഖിക്കുന്നതു് സാധുമർത്തുനാരായ ഈ നമ്മുടെ കത്തവുമല്ല.

കയ്യാ:- അഭോ! ഈ അഭിന്നായം അതുപാരമായ ഒന്നാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. തോൻ ആ ഒട്ട നേരരെയല്ലാം ചാപം ആചരിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവരാക്കേണ്ടും ഈ വിധത്തിൽ എന്നോടൊരു കാരണം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു!

മാലഃ:- അതെ, അവിടത്തെക്കു നേരിട്ടിട്ടുള്ള പരിത്യമിതികളെല്ലാം എന്നിക്കു പരിപൂർണ്ണമായി അറിവുണ്ട്. അവിടത്തെ ഏദയം എന്നിക്കായി പ്രഭാനം ചെയ്വാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരു ഘട്ടത്തിൽ എൻ്റെ പാണിപീഡനത്തിന് മുതിന്റ് അപരാധത്തിന് കോ പാക്രാന്തയായി അവിടത്തെ അധിക്ഷേപിക്കാൻ എന്നിക്കുവകാശിണ്ട്. എന്നൊരു എൻ്റെ വാക്കുകളും തോൻ കഴിവുള്ളതെന്നോളം അധിക്ഷേപം കുടാതെ ഉചയ്യാഗിക്കാൻ ശുഭിക്കാം. എന്നെന്നൊരു നിംബം പിതാവിഞ്ഞു മരണശ്ശുഡിയിൽ നിന്നും വരികയാണു

നീം ആ ശയ്യയിൽ പിറുഭക്തനായ നിങ്ങൾ വളരെ
ദിവസം ഇരവുപകർ കഴിച്ചുകൂടിയരാണെന്നും ഉള്ള
പരമാത്മം എനിക്കു മറക്കാവതല്ല.

കയണാ:- (ക്ലിനിക് വാത്രത്കാണ്ട്) അതു പ
രമാത്മംതന്നെ! പരമാത്മംതന്നെ! എൻ്റെ അച്ചുപ്പ്
എന്ന അതുമാത്രം സ്റ്റോച്ചിച്ചു. എന്നാൽ ആ സ്റ്റോച്ചി
വെരും പ്രാപണ്ണികമായിരുന്നു. അതു പരിഗ്രാലുമായ
മനശ്ചാശ്വവജ്രത അവഗണിച്ചു നോക്കു. തൊന്തോകട്ട
അതിനിരയായിത്തീരകയും ചെയ്തു. സുവക്ഷേച്ച തൃടങ്ങ
നാടിനു മുമ്പായി ചിലപ്പോൾ എൻ്റെ ഹ്രദയം അ
ദ്ദേശത്തോട് കോപത്തെ കൈക്കൊണ്ടു റബ്ദങ്ങളുണ്ടാ
യിരുന്നു. എന്നാൽ കഴും! അദ്ദേഹം മരണശയ്യയിൽ
വിണ്ണപ്പോൾ ഈ വികാരങ്ങൾപ്പോം അസ്ഥിച്ചു.

മദാലസഃ:- അവിടത്തെ പിതാവിൻ്റെ ഒന്നര
യുള്ള ഈ പേരുമാറ്റം ഇപ്പോഴം പഴയ പദ്ധതി
യിൽതന്നു ഉന്നവമായിരിക്കുന്നപക്ഷം കഴിഞ്ഞുവോ
യ അവിടത്തെ അവിവേകത്തിന് അതോടു പരി
ഹാരമായി ഭവിക്കും. ഈ എനിക്ക് അവിടത്തെ
ഉപദേശിക്കാനുള്ള തത്ത്വങ്ങൾ കൊംക്കക്കു. രാജപ്രീതി
യെ പുരസ്കരിച്ചാണവിട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തി
കളെപ്പോം എന്ന തൊന്തു നിയമസചിവനിൽനിന്നും മ
നസ്തിലാക്കി. പക്ഷേ കഴിഞ്ഞതിനെല്ലാം തൊന്തു അ
വിടത്തേക്കു മാറ്റുന്നിരിക്കുന്നു. എക്കിലും എൻ്റെ
പാണിഗ്രഹണതെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള അവിടത്തെ
സ്പാത്മത്തെ എനിക്കു നിറ്റേശം വിസ്തരിക്കുക സാ
ഖ്യമല്ല. എന്നാൽ അവിടത്തെ പേരിൽ എനിക്കു
സഹതാപം ഉണ്ടായി. അതു കുടാതെ ശാരഹാ! അ

തിസുങ്കരിയും സുഖീലയും സാധപിയുമെന്നു് എന്നു
പറഞ്ഞുയരിപ്പിച്ചു ആ പാവനസ്പദപിണിയുടെ പേ
രിൽ—അവിടത്തെ അതിനിജ്ഞരഹായ വഖ്യന്ത്യൂ
പാതമായി ഭവിച്ചു ആ ദേവിയുടെ പേരിൽ— എ
ൻറെ എഴുയം ശാശ്വതമായ സഹതാപത്രേ ഉദ
ഹാരമായി നൽകിക്കഴിത്തു. അവിടത്തെ പിതാവു്
ദോശനേരു സപാതഗ്രഹപ്പുണ്ണിക്കായി പണി ചെയ്യുവേ
മററാത്തേശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി താൻ എൻറെ ക
ഴിവു മുച്ചുവൻ വിനിയോഗിച്ചുകാണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു.
ഈതു് ഉപത്രപ്പണ്ഡനാനിയുടെ പോരിലുള്ള അപരാധ
ത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായ ക്ഷാന്തിയേ സന്ധാരിച്ചുകൊ
ട്ടതു് അദ്ദേഹത്തിനേരു പുതിയഭാബാനുിച്ചു് അദ്ദേ
ഹത്തെ ഗ്രഹത്തിൽ എത്തിച്ചു് ഭാവിജീവിതം സുവ
മായി നാശിക്കാനുള്ള ഒരു പരിത്യാസമിതിയേ സ്വീകൂ
ഷക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഒരു രാജാവിന്നചിതമായ
ആഭിജാത്യവും ദീനവാസല്യവും ഘുർണ്ണമായി പ്രസ
രിക്കുന്ന ആ സപദാവഗ്രഹണത്തിനു് അപ്പുംപോലും
ധ്യാജിക്കാത്ത വൈരനിത്രാത്തനെന്തുംകൂടും, സങ്കച്ചി
തമന്യാസമിതി, നീചമായ വിദ്വേഷം എന്നിവ ഈണ
ങ്ങിയ ഒരു വ്യക്തിയാണു് നാഡുടെ കിരീടപതിയേ
നു് താൻ മനസ്സുംഭാക്കി. അതുപോലെതന്നു അ
ദ്ദേഹത്തെ ചുറവിനിൽക്കുന്നവരിൽ, കന്നരണ്ടു വ്യക്തി
കളും ശേഖ്യാർത്ഥി, മറുള്ള രാജുതന്ത്രജ്ഞന്മാരെല്ലാം
ഒരു നെറിയുമില്ലാത്തവരാണു് എക്കിലും എൻറെ ഉ
ദ്ദിഷ്ട കാര്യങ്ങളുടെ ഭാഗ്യംകാണ്ടന്നപോലെ ആ വ്യ
ക്തികൾ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അവരിൽ
നിയമസചിവൻ ഒഭവവിലാസത്താൽ രാജായിപ്പ

രിംമിച്ചു. ഗ്രംഡോചനക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ട മറ്റൊരു വക്ക് കൊടുക്കാതെ അതിൽ പ്രധാനിക്ക് മാപ്പുകൊടുക്കുക ഒരു ഭരണകൂടത്തിനു സാധ്യമല്ല. ആ കാര്യം സാധിക്കാൻ എനിക്കു വലിയ വിഷമം നേരിട്ട് എ കിലും അതു തൊൻ സാധിക്കുന്നു ചെയ്തു.

കയണാ:- അയ്യേ! അതെങ്ങിനെപറി. എൻ്റെ മുർദ്ദത്തിയാൽ നേരിട്ട് അനർത്ഥങ്ങളുടെ ഒരു വലിയലാറം ഭവതിയുടെ ഈ ഉഭാരമായ കമ്മംകൊണ്ട് ശമിപ്പിക്കാമല്ലോ.

മദാലഃ:- കേരളക്കുക, തൊൻ മുഴുവൻ പറത്തു തീന്തില്ലു. എല്ലാറിലും പ്രമാഘമായി, അവിടതേ പേരിൽ എനിക്കുതോന്നിയിൽനാം ഭാവത്തിൽനാം പെട്ടെന്നുള്ള ഒരു മാറ്റേതെപറി പരകയാണെങ്കിൽ— ചെവപരിത്രവും വെള്ളപ്പും കാരണപ്രസ്താവണമും യി പരിഞ്ഞിച്ചു ആ സൈവിശേഷതെപറി വുവ ഹരിക്കയാണെങ്കിൽ—ഹരഭത്തപ്രൂഢി അവിടതേതസം ബന്ധിച്ചു രാജാവിനെ തെററിയരിപ്പിച്ചു വിവരം തൊൻ മനസ്സിലാക്കിയെന്നു് ഇപ്പോൾ പരിഞ്ഞണിയി രിക്കുന്നു. അയാൾ എൻ്റെ പാണിഗ്രഹണത്തെക്കാതിച്ചു. തൊൻ അതിനെ അവജ്ഞയോടുകൂടി നിഃശയിക്കുംചെയ്തു. അവിടന്നു് ഗ്രംഡോചനക്കായ സം ബന്ധിച്ചു രേഖകളുള്ളാം നിരപ്പിച്ചു. ഒരു കോഴി യെന്നാനിലയിൽ അവിടന്നു വാണിയയന്ത്രം അവിടന്നു തിരിച്ചുകൊടുത്തു മുമ്പു് അവിടന്നാചരിച്ചു ആ വിശപാസവബന്ധങ്ങളു് പ്രായശ്വിത്തമായി അവിടന്നു് രാജകോപാദിത സബ്രയ്യം നേരിട്ടുകയുംചെയ്തു.

ഇവയ്ക്കും അവിട്ടേന്തയ്ക്കുലമായ തെളിവുകളാണ് അതു് എനിൽ ഏതുവിധം പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന് തൊൻ കാണിക്കാം. പ്രധാനലാചനക്കാക്ക് മാപ്പുകൊടുത്ത രാജക്കല്ലു ലഭിച്ചയുടന്തരോ തൊൻ അതിനെ ശോഭനയുടെ കരുതിൽ ഏറ്റപ്പുകാനായി “ഭേദ” ഭൂത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. തൊൻ അവബു കാണമാൻ ഉത്ക്കണ്ണാകലയായിരുന്നു—എനിക്ക് ഈ നീറ ആന്തരവിക്ഷണത്തിൽ ഒരപായം സന്നിഹിതമായിരുന്നു. അവളുടെ സുവം, പക്ഷേ ഇനിയും നിശ്ചിതമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്തി. അവളുടെ പിതാവു് അവിട്ടേതെ അപരാധം ക്ഷമിക്കുമെന്നും—അവരു തന്നെ കഴിഞ്ഞ കമ്മയ്ക്കും മറക്കുമെന്നും തൊൻ ചിന്തിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ എന്നീറ എദ്ദെയ്യുവുമായ വാസ്തവ്യത്തിനു പാത്രിക്കുവിച്ചു ആ ഓമനപ്പേണ്ണുകിടാവിനീറ പരമസുഖത്തെ നിശ്ചിതമാക്കുന്ന ആശയേയും തൊൻ പരിപാലിച്ചു. തൊൻ ഭേദരുകൾടുത്ത പ്രാപിച്ചുതെന്തിനെന്ന് അവിട്ടേന്തയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായിരിക്കും. എന്നാൽ തൊൻ ഇവിടെ എത്തിയ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ അവിട്ടും പിതാവും തലേ ദിവസം ഇരു പട്ടണത്തിൽ വന്നുചേരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നതു. പിനീടു് അവിട്ടേതെ അച്ചുന്ന രോഗശയുള്ളിൽവീണു. അരുളുമാരാടു് അവിട്ടേതെ പെരുമാറ്റം എങ്ങിനെയെന്നു് തൊൻ അരുളപഞ്ചിച്ചു. പിതാവിനെ പററിയുള്ള ഭക്തി അവിട്ടുതെ എദ്ദെയത്തിൽ ഉള്ള മലപ്പുന്നു് എനിക്കു ദ്രുശജ്വാധം ഉണ്ടിച്ചു എന്നീറ പ്രമദ്ദോദ്ധേരത്തിനു് അല്ലും ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചു. ശോഭനയുടെ പിതാവിനേയും കുട്ടിക്കാരേയും അവരു

എ ഗ്രഹങ്ങളിൽ തിരിയെ പ്രചോദനിക്കാൻ അധികാർ രഹപ്പെട്ടതുനാ ആ കല്പനയെ അവളുടെ കരുതിൽ ഏറ്റാൾ പ്രിക്കനാതുവരെയുള്ള അപ്ലസമയത്തേയ്ക്ക് ക്ഷമിച്ചിരിക്കാൻ താൻ തീർച്ചപ്പെട്ടതാണ്. ഈനി എനിക്കോ ഒരു വാക്കമാതുമേ പറവാനുള്ളി. ആ രേഖ മുതാ മരിക്കുന്നു. ദരിക്കൽ അവിടത്തെ പേരിൽ അനുരക്ത യാത്രിക്കനാവളിം ആയൻരാഗംതനു വീണ്ടും അക്കരിച്ച പരിപൂർണ്ണിയേ പ്രാപിക്കുന്നതുകൊ എദ്ദെഹമാഞ്ചുവം ഉള്ളിവള്ളമായ ഒശാദനയുടെ സമീപജ്ഞയ്ക്ക്⁹ ഇതു കൊണ്ടുചെന്ന കൊട്ടക്കനാതു¹⁰ അവിടുന്നതനു ആയിരിക്കുന്നു.

ഈതുയും പറഞ്ഞിട്ടു് മഡാലസ ആ പ്രമാണ തേത മാത്രാബ്യമന്നിരത്തിലേ പ്രഭ്രഹിന്നുന്ന കരുതിൽ കൊട്ടത്തു. അദ്ദേഹം ഒരു കാൽമട്ട ഭ്രമിയിൽ ഉള്ള നാിക്കൊണ്ടു് അതു വാങ്ങി. ആ രേഖയേ അദ്ദേഹത്തിനു കൊട്ടപ്പാനായി നീട്ടിയ കരുതിനേയും അദ്ദേഹം ഒന്നു ചുംബിക്കുടി ചെയ്തു. കൂതജ്ഞത്തെയേ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു അധിരൂപിത്തിൽനിന്നും ചുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നുന്ന സ്പരം എദ്ദെഹവികാരത്തുള്ളതുകൊണ്ടു് നിരുലമായി.

“എന്നാൽ, ഈനി പ്രഭോ അവിടങ്ങയ്ക്കു നല്ല തുഡിവിക്കുന്നു. അവിടുന്നനേപജിക്കുന്നവരെ അവിടതേയ്ക്ക് വേഗത്തിൽ കാണുന്നു സാധിക്കും. ഉപരു പ്ലിസേനാനിയും മകളിം അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാരം മുഖ നിരത്തിൽതനു പാർശ്വനാണു്. താൻ അവിടതേയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിനു് പ്രത്യുപകാരമായി ശ്രൂ

ഒന്ന് സ്വയമ്പരവും എന്നു സമീപിക്കാൻ ആരുഹിക്ക നാമട്ടിൽ എന്നു സംബന്ധിച്ചു് അവിട്ടനാവളോട് സംസാരിക്കണമെന്നതു എൻ്റെ അഭിലാഷം. എന്നാൽ ഇനി, നമ്മുടാരം.”

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടു് മനസ്പിനിയായ ആ പ്ര പ്രീ വേഗത്തിൽ ആ മറിവിട്ടു വെളിയിൽ കടന്നു. അവളുടെ ഫെന്നതുസുചകമായ വാക്കു് പ്രസരഭേദം ഓരോ ക്രാനാകരപ്പെട്ടു ഒരു കട്ടിയേഖപാലെ ദത്താഡി തേങ്ങികരണ്ടു. ചെവിൽ അഭ്യേഷം മജാലസയിൽ നിന്നും ലഭിച്ചു ആ വിലയേറിയ രാജക്കുന്നയുംകൊണ്ടു് അവിടെനിന്നും നിർമ്മിച്ചു.

അഭ്യേഷം അധിവസിച്ചിരുന്ന പാനമമമ്പിര തതിൽ തിരിച്ചെത്തിയശേഷം ആ പ്രപ്പണ, കഴിഞ്ഞു സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഗാമമായ ചിന്തയുണ്ടാണി. ശ്രോം നേരെ കാണ്ണാനായി അപ്പോൾതന്നു പുറപ്പെട്ടുക ദേശം, പിതാവിൻ്റെ സംസ്കാരകമ്മം കഴിഞ്ഞു മുന്നാലു ദിവസത്തിനകം അഭ്യേഷാട്ടു തിരിക്കുകയോ എത്താണു വേണ്ടതെന്നു് ആ തയണ്ണാൻ ആലോച്ചിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ വകുംബുലി വിജയപ്പുർവ്വമായി സാധിച്ചു ആ അനന്തമുന്നേ പരിഹരിക്കാൻ ഇനി അര നിമിഷംപോലും കാലവിളിംബും പാടിപ്പേണ്ടു് അഭ്യേഷം നിങ്ങയിച്ചു. ഉപരുള്ളസെന്നാനിയുടെ വാസസ്ഥലം എത്തെന്നാനേ. പഞ്ചിച്ചിച്ചിട്ടിരിഞ്ഞു് ക്രാനാകരൻ അവിടേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു.

ആരഭട്ടപ്പുത്തിൽ പാത്തിയന്ന ധനികനായ തന്റെ ഒരു ദൈ ബാധാവോടാനിച്ചു തനിക്കും പുത്രിക്കും കഴിച്ചിട്ടുകൂടാമെന്നു് ഉപരുള്ള പ്രതീക്ഷിച്ചു. എ

നാൽ പോലീസുകാരുടെ കരുതിക്കിനും രക്ഷപ്പെട്ട് ഭേദഗതിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ തന്റെ ബന്ധം കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മരനും പ്രാപിക്കയോൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തത്തിലും അവകാശികൾ വീതിചേട്ടത്തു എന്നാറിണ്ടു. ഇതു സങ്കടകരമായ ഒരു പ്രധാനമായിരുന്നു. എന്നെന്നനാൽ അദ്ദേഹം ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടുന്ന പണമൊന്നുംകൊണ്ട് വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടുദ്ദേഹം ഒരു ചെറിയ വിടുത്തത്തു തന്റെ മകൾ കൊണ്ടുവന്നു പാപ്പുറപ്പിച്ചു. മറ്റൊരു ഗ്രാമപാലകാരായിരുന്നു ഉപയോഗം അഡിവസിച്ചു വീംഡിയിൽതന്നു ഒരു ഗ്രഹം വാടകയ്ക്കു വാങ്ങി അതിൽ പാത്രം

ഗ്രാമപാലകയേ സംബന്ധിച്ചു രേഖകളിലും കരണാകരൻ നശിപ്പിച്ചതായും രാജകരത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ആ വർപ്പിച്ചു തുകയേ അദ്ദേഹം അമർപ്പം തെന്നാടകുടി തിരിച്ചു രാജാവിനെ ഏകപ്പിച്ചതായും ഉള്ള വാത്തയേ വിശദികരിച്ചു് മിഹിരസേനൻറു പുതു പാർത്ഥസദനത്തിൽ നിന്നും അയച്ചു ഒരു കത്തുരുഡം ഉപയോഗിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. സർപ്പദ്രോഗത്തിൽ കരണാകരൻ ബന്ധനസ്ഥനാക്ക പ്പെട്ട കമയും പ്രസ്തുത ലേവന്നതിൽ അടങ്കിയിരുന്നു. എന്നെന്നനാൽ മാത്രാബ്യമന്തിരത്തിലെ ഘവലു ഭവിഞ്ഞരു ബന്ധനപ്പെട്ടാറും രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കാമെന്നു രാജാധികാരത്തിലേക്കു നിർബന്ധമാണോ യിരുന്നവെക്കിലും അതെങ്ങിനെയോ പരസ്യമായി പ്പോയി. മുലപ്രഭവും പുതും ഭേദഗതിയിൽ പാർപ്പായ കമ പ്രഭവിഞ്ഞരു മരനാവാത്രം എ

ളിയിലാക്കന്നാൽ വരെ ശ്രദ്ധാശ്ലാചനക്കാർ അറി എത്തില്ല.

പ്രദ മുതിയെ പ്രാപിച്ച രാത്രിയെ തുടന്നുള്ള അഹല്ലും കേൾവാൻ അനീതമായപ്പോഴായിരുന്ന ഫേരുള്ളുന്നതുമാരാത്തിൽ; ശോഭനയും പിതാവും അധിവിവ സിച്ചിരുന്ന ഗ്രഹത്തിലെ ഒരു ചെറിയ മുറിയിൽ ആ പെൺകിടാവു് ചിന്താതാന്തരായി. തന്റെ പഴയ ജീവിതകമദ്ദേശം ഓത്തിരുന്നപോയതു് അഭിമാന തന്താട്ടുക്കി തങ്ങളുടെ നാട്ടിലേക്കെ തിരിച്ചുപോകാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെപറാറി ചിന്തിക്കുന്നതിനു് ഉപയുക്ത ഉസനാനി ചങ്ങാതിമാരെ അനേപച്ചിച്ചു് അവരുടെ വസ്തികളിലേക്കെ പോയിരിക്കുന്നതായിരുന്നു. അതിനാൽ ശോഭന ഇതു അവസരത്തിൽ ഏകാക്കിനിയാ രീതതന്നു വരുത്തിച്ചു. അവരും തയ്യൽജ്ഞാലിയിൽ നാരതഹായിരുന്നു. എക്കിലും അതു് നിർവ്വിജ്ഞാ പുരോഗമിക്കുന്ന ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ അപ്പോൾ കാണപ്പെട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ അവർ സക്കടകരമായ ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങോ! ഹതഭാഗ്യയ്ക്കു ഒരു പെൺകിടാവിനു മറിച്ചുംരന്നാലോ എങ്ങനെന്നുണ്ടോ കും? തന്റെ പ്രാണയത്തിനു് ഇത്തും കിടിന്മാരു ഒരു ഉലച്ചിതു സംഭവിച്ചു ആ മോഹിനിക്കു് അന്തരംഗത്തിലുള്ള ആശയുടെ അക്കരം പോലും ഭൗമാക്കണ്ടപുട്ട്. ആ പേരലോംഗിക്കു്. അവർക്കു സംഭവിച്ചതെല്ലാം മനഃഘ്രസപഭാവത്തിന്റെ വിശ്രപാസയോ ഗ്രതയിനേതു ആ സാലപ്രിക്കുള്ള നിസ്സംശയമായ പ്രത്യയത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു് പത്രംപൂർണ്ണമായിരുന്നു. ഭോക്കം കാപ്പട്ടവും വജ്രനും നിരണ്ടതെന്നു് അ

വകു ഉദ്ദേശ്യാധിപ്പിക്കുന്നതായി അവർ ധരിച്ചു. ഏതുകവല്ലമോഹനമായ വർണ്ണസമുഹത്തിലെ ഘജ്ഞനികരത്തിനിടയിൽ മരണത്തിരിക്കുന്ന വിഷവാഹികളായ ദേഹാരസർപ്പങ്ങളാടക്കുടിയ ഒരു പൂച്ചുടിൽ ട്രിനെ അവലോകനംചെയ്യുംവരും രേകാസ്'പുജ്ഞയായി ഭ്രാംബ്യവൽത്തിലേ അതിനുംരങ്ങളായ രംഗങ്ങളു കുത്തുവാനും അവർ ഫ്രേഡ്രിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

അവർ കുത്തണാകരനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു—അവളുടെ കല്ലുങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പകരകുപതിവായിരുന്ന .സുധാമധുരമായ വാക്ക്'പ്രസരത്തെ സംബന്ധിച്ചു' ആ വിശദമോഹിനി വിചാരിക്കുകയായിരുന്നു—തന്റെ എദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധനക്ക് സർവ്വമാ ചാത്രമായ ഒരു മഹാന്മാരാവനേന്നും പരിശുദ്ധമായ മനോമുകരത്തിൽ താൻ കുത്തിപ്പോന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്വന്തം അനഭവിച്ചു ആ പരമസുവാനാത ഇപ്പോൾ ആ ഓമനപേശ്വരകിടാവു് അന്തരാ.ചര്ച്ചിതചർവണം ചെയ്ക്കയായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെപറ്റി എത്രമാത്രം വ്യത്യസ്തമായി ചിന്തിപ്പാനാണു് അവർ ഇഴ അവസരത്തിൽ നിർബന്ധിതയായിത്തീർന്നതു് അവളുടെ കല്ലുകളിൽ നിന്നും കൈതുളി കല്ലുനിൽ പോലും ഉദ്ദേശ്യിച്ചില്ല. അവർ അപ്പോഴം രോഗയെ വഹിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ അതു സാധ്യക്കുമോ എന്ന രേകിച്ചു് കരയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു അവളിൽ മുതമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവളുടെ അന്തരംഗം അതുപ്രവാഹത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന ത്യാഗസന്താപം സമേഖിക്കുന്നപ്പലമായ ഒരു അവസ്ഥയെ വഹി

ചു അദ്ദേഹം ശതു നഗരത്തിൽനാലുണ്ടനാവൻ അറിഞ്ഞതിങ്ങനെ. എന്നാൽ അദ്ദേഹവുമായി സന്യി കാൻ അതുകൂടിക്കാതെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം അദ്ദേഹ തെ വർജ്ജിക്കാൻ മാത്രമാണ് അവൻ തുണിച്ചതു് തന്നോടു ക്ഷമാധാരവനു ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം വരു മെന്നുള്ള രേഖിപ്രായം അവൻക്കണ്ടായി. എന്നാൽ അതു് അവളിൽ യാതൊരാശയേയും അക്കരിപ്പിച്ചില്ല.

ഇങ്ങിനെ അവൻ അഹായചിന്താധീനയായിരുന്നു—അതുകൂടികും വിളരിമെലിഞ്ഞു് പാടേ പരിവര്ത്തനം ഒന്നിട്ടു ക്കു സപ്രത്യേപം. എക്കിലും എത്രക്കണ്ണ മനോഹരം! അപ്രകാരം ആ മുറിയിൽ അവൻ തന്നിച്ചിരുന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും കത്തക തുറന്നു കയണാകരൻ മെല്ലെ അവളുടെ മുഖ്യിൽ പ്രത്രക്ഷനായി.

14

വെൺകുടാവിന്നെൻ്റെ നിശ്ചയം

കിഞ്ഞാകരപ്രഭവുമായുള്ള ഒരു സന്ദർശനത്തിനും ശോഭന അപ്രതീക്ഷിതയായിരുന്നില്ലെന്നു നാം മനു പറഞ്ഞിട്ടിട്ടുണ്ടോ. അവളുടെ സകടം വിത്രണാദപ്രസംഭവമല്ലായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നെൻ്റെ ആ ശമനത്താൽ അവൻക്ക തെട്ടുൽ ഉണ്ടായില്ല; എന്നാൽ തന്നെ നിരാശാജനകമായ വിധിക്കും കീഴു

ചൈകൊണ്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ സപീകരിപ്പാനു യി ഒരു ശീതലായ ബന്ധമന്ത്രത്താടക്കുടി എഴുന്നേറെ. ആ വിവർഖമായ ഗണ്യമണ്ണഘട്ടിൽ ഒരു ക്ഷീണ നേരമകിലും അങ്ങനീരും സംകുമിച്ചില്ല: അവളുടെ വിശാലമായ നേരങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായ ഒരു പ്രകാശം മിനിയതുമില്ല. അവളുടെ നോട്ടത്തിലും ഭാവത്തിലും എതാണ്ടായ ആഭിജാത്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്. തന്റെ നേരേ കറിനമായ അപരാധം ആവരിക്കപ്പെട്ട് എന്നും അങ്ങിനെ ആവരിച്ചുവൻ സമുച്ചിതമായ ദണ്ഡനയ്ക്കു അനുഭവിച്ചു എന്നും അതിനാൽ വെള്ളിനും പ്രതികാരത്തിനും കാലംകഴിത്തുപോയി എന്നും ഉള്ള വിനയം സമുന്നതമായി പ്രശാംഗിച്ചു ഒരു ആഭിജാത്യനായിരുന്നു അതു്. എങ്കിലും കാഞ്ഞാകരനെ കണ്ണപ്പോൾ അവർക്കു ഭസ്തുമായ ഒരവജ്ഞത്തനെ സംജാതമായി; അതു് അവളുടെ ചുവത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചപ്പോൾ ലജ്ജയും താപവും ആ പ്രക്രിയവാവിനെ ബാധിക്കാതെ അദ്ദേഹം ഭത്തിക്കത്ത് പൂര്ണമാക്കുന്നു.

“പ്രദോ! അവിട്ടനു് എന്റെ സമീപത്തെയ്ക്ക് വന്നതെന്തിനോ? അപ്പുകിൽ അച്ചുരുന്ന അനേപാശിച്ചായിരിക്കും അവിട്ടനു് വന്നതു്” എന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വെള്ളംകണ്ട് ശോഭന ചോഞ്ചുംചെയ്തു.

“അപ്പു, ശോഭന, ഭവതിചയ കാണ്ണാൻതനെ യാണു താൻ പോന്നതു്” ദയവുണ്ടായി സ്ഥാനിക്കവേണ്ടി അപ്പുസമയം അനുബദ്ധിക്കുമോ.” ഭവതിയുടെ അച്ചുന്റുണ്ടും സ്നേഹിതനുംടെയും താൽപര്യത്തെ

സ്ലർഡിക്കനാ ഒരു സംഗതി അറിയിക്കാനാണ് തോൻ വന്നതു്. അതുകൊണ്ട് ദയവുണ്ടാക്കണമെന്ന തോൻ പ്രാത്മിക്കനം.” എന്ന കരണാകരൻ പറഞ്ഞു.

“അവിട്ടനു ചെയ്യു മഹാപരാധത്തിനു പരിഹാരമായി ആചാരിച്ചു നിശ്ചതിയിൽ ഉപരിയായി ഈ നിയും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ അവിടത്തെയ്ക്കു ശേഷിയുണ്ടെങ്കിൽ പറക്കു, തോൻ കേരാക്കാം. എന്നാൽ പ്രദോ, കാഞ്ഞം എഴുപ്പുത്തിൽ പറഞ്ഞതീക്കാൻ ദയവുണ്ടാക്കാം; എന്തെന്നാൽ നേരത്തെ അറിവുതനിങ്ങനെവൈക്കിൽ തുട്ട സന്ദർശനത്തിനു തോൻ അനുവദിക്കയില്ലായിരുന്നു.” എന്ന ഭോം പറഞ്ഞു.

“അപ്പോൾ, ഭവതി എന്നു വെറുക്കുകയാണോ? പരിത്യമിതികൾ മഴവൻ മറിച്ചവരികയും ഭവതി ഒരു പിശാചിയേപ്പോലെ പകയോട്ടക്കുടിയ ശത്രുവായി ഭവിക്കയും. ചെയ്യാലും ഭവതിയുടെനേരയുള്ളിൽ എൻ്റെ പ്രശ്നയത്തിനു് കടക്കിപ്പോലും കുറവുവരികയില്ലെന്നതു എൻ്റെ അനുഭവം.” എന്ന പ്രഭു പറഞ്ഞു.

“പ്രശ്നയമെന്നുള്ള ശബ്ദം തനി ഉച്ചരിക്കുന്നതു്. അതുമുതമെന്നപോലെയാണ് എൻ്റെ ആവശ്യങ്ങളിൽ പതിക്കുന്നതു്; എന്തെന്നാൽ പരമാത്മത്തിൽ ആ വികാരം എൻ്റെ ഏദയമാക്കുന്ന ശവക്ഷിയിൽ അന്തരേത പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രശ്നയം വിശ്രദാസ ത്തിലും പരസ്യരഖ്യമാനത്തിലും ആരുദരത്തിലും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു ചെതാവുലനമാക്കുന്നു. അതിഞ്ഞു അടിസ്ഥാനത്തിനു ഫോതുവായ തുട്ട അംഗങ്ങൾം നശിയ്ക്കേണ്ടാം എടുപ്പ് മഴവൻ തകർന്ന ചോ

കനു. ക്രിക്കറ്റയും, പ്രോഫീ, പ്രണയം ഒരു കൂടിമുറയ്ക്കും? അതിനെന്ന് ആരാധനയിൽ ഒരു വ്യാജ വിഗ്രഹത്തിൽ അംഗീക്കപ്പെട്ട് എന്ന ഏദയം അഹി ക്കുവോരം ആ മതത്തിനെന്ന് ശത്രിയയ്ക്കും! സംസ്കാരം രഹ്മീന്നായ കിരാതൻ, അംബാരമണ്ഡലത്തിൽക്കൂടി അതിപ്രഭയോടെ പാഠത്വപോകുന്ന കൊള്ളിമീറേ വാഴുത്തവാൻ, കേതിയോടും വിശ്വാസത്തോടും ഭൂമി യിൽവീണനമസ്യംരിച്ചു എന്ന വരാം. എന്നാൽ അതിനെന്ന് പ്രകാശം അവസാനിക്കുവോരം അതു താഴേംവിണ്ണുവെറം ഒരു കൂദത്ത കല്പായി പരിഞ്ഞമിക്കുന്നവുള്ളയിൽ, അതിനെന്ന് മാഹാത്മുകാലത്തുചെയ്യു ആരാധനയിൽനിന്ന് അവസ്ഥയെന്നും? അവിട്ടനും എന്ന് സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോരം എതാദു മായ ഒരു വിഷയത്തെ അധികരിച്ചു് എന്നെങ്കിലും പരയണമെന്ന തോന്ന് വിചാരിച്ചില്ല. എന്നാൽ അവിട്ടനാണു് ആ വാക്കിനെ ഉച്ചരിച്ചതു്. അതിനാ ലഭ്യേ എന്നെന്ന് ഏദയത്തിൽ പ്രേമം എന്ന വികാരം, മുതമായിപ്പോയി എന്നു് തോന്ന് പരഞ്ഞതതു്. അല്ലോ മുന്തു് തോന്ന് അവിടത്തെ പേരിൽ പ്രണയബലയാണെന്നു്. ‘എന്നൊക്കാണ്ട് പരയിച്ചതു്’ പ്രത്യുഗ്രമായി താങ്ങ്യുതരളമായിരുന്ന എന്നെന്ന് അപക്രമായ ഏദയമാകുന്നു. എന്നാൽ പ്രോഫീ, അവിട്ടനും എന്ന് അതു ഏദയത്തെ മർദ്ദിച്ചു് നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു് എന്നും അപഹസിക്കാതെ അവിടത്തെനു അധിക്ക്ഷപിക്കുക.

തനിക്കം അനുമായ ഒരു വ്യക്തിക്കം യാതൊരാശയും നടക്കവാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത ഓരോള്ളടക്ക രസ ശ്രദ്ധാമായി വികാരഹിനമായുള്ള സ്വപരത്തിൽ ശോഭനാശണം ചെയ്യുവെങ്കിലും—അവളുടെ ഹിമസ്ഥിശ്ചൗര്യ വദനമുംവിംബവത്തിൽ യാതൊരുവിധമായ വലനമോ തരളതയോ കൂടാതെ അവർ. വത്തിച്ചു എങ്കിലും—അവളുടെ വാക്കിലും ഭാവത്തിലും ഒരു അപാരമായ ശോകരസം ലിന്മായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ ചാഞ്ചമായ ശില്പപ്രതിമപോലും വികാരത്താൽ സംസ്കൃതവും സ്വയം അജ്ഞാതവും ആയ ഭാവത്താൽ ചാഞ്ചമായിഭവിക്കാം.”

“എൻറെ ഇംഗ്ലീഷ്! ഈ വാക്കുകളേക്കു് അവയിൽനിന്ന് നിരാശയേ മാത്രം അഭിക്കാനോ? ഒരു ഭണം, ഭവതിയേസംബന്ധിച്ചു വരാശയെങ്കിലും, എനിക്കായികൊണ്ടു് അവഗ്രാഹിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷ് അനുഭിത്രുക്കിലോ? ഭവതി ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു പ്രകോപകലുംമായ ക്ഷുഭരെത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു അല്ലെങ്കിൽ പരമനിഴ്ഞ്ഞമായ ഭർത്സനവഷ്ട രതാൽ എന്ന അഭിശേഷകം ചെയ്ക്കയോ ചെയ്യുകയോ എങ്കിൽ അതു എത്രയോ തുള്ളികരമായിരുന്നു. ഭവതിയുടെ വൈദ്യുതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഒരു സ്ഥിരഭോധം എനിക്കണ്ണാക്കമായിരുന്നു. ഭവതിയുടെ ഭർത്സനശരംഭം എററ ചിടയുണ്ടാണു എന്നു പ്രണയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ സ്വീകരിച്ചു ഒരു മാത്സ്യത്തെയെങ്കിലും തോൻ അനഭവിക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭവതി എന്ന വൈശക്കനിഃല്ല

നും വിശ്വാസം, മതിച്ചു്, ബഹുമാനം എന്നിവ അസ്സുമിക്കയാൽ എൻ്റെ നേരെ ഭവതിക്കു് അന്നരാ ഗം നശിച്ചു് എന്നും തൊൻ ആര്യയ്യും അധിനന്ന കേണ്ട എന്നു് അതേ ശ്രദ്ധാസ്ഥിൽ തന്നെ പറഞ്ഞു തീക്ഷ്ണവാനം നാം തമ്മിൽ ഉള്ള സകല ബന്ധ തനിനും വിശദം സംഗതമായി എന്നും ഭവതിയുടെ ഘൃഥ്യാന്നരാഗത്തെ വീണെട്ടുക്കവാൻ എത്തു ചെയ്യും എന്നും തൊൻ സന്നാലുന്നാണെന്നു്—”

“മതി പ്രഭോ, ഈ തൊൻ കേൾക്കുന്നതിനു് ഇപ്പുംപുടാത്ത ഒരു ഭാഷയാണു്. അവിട്ടനു പാർത്ഥ സദനത്തിൽ വച്ചു ചെയ്തെല്ലാം തൊൻ അറിഞ്ഞു. അവിട്ടനു ആ എഴുത്തുക്കളുകളെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു കുമ—അവിട്ടനു രാജകരത്തിൽ നിന്നും കൊഴി വാ ഔദിയ തുകയേ തിരിയെ എറിഞ്ഞു കൊടുത്തു കുമ—അവിട്ടനു കാരാഗമത്തെ വരിച്ചു ചരിതും. വാസ്സു വത്തിൽ പ്രഭോ, ഇതിലെല്ലാം ഒരു പ്രായമുണ്ടായെന്നും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അപരാധത്തെ പദ്ധതി തന്നും അനന്തരമിച്ചാലും എഡയത്തിനു കുറവാളി ദേശ സഹതപിക്കുക മാത്രമേ നിവർത്തിച്ചുള്ളൂ. അപ്പാതെ അതിന്റെ പ്രമമമായ വിശ്വാസത്തുല്പി യെ തിരിച്ചു കൊടുക്കുക ശക്യമല്ല” എന്നു് ആ പെണ്ണക്കിടാവു പറഞ്ഞു.

“ഭവതി സുന്ദരിയിൽവച്ചു് എറവും നിഷ്ഠം മനസ്പിനിയാണെന്നും തെളിയിക്കയാണോ?” എന്നു് അതിസുക്കപിത്രനമായ മുഖഭാവത്തിൽ കയ്യാക്ക രം ചോദിച്ചു.

“തൊൻ ഒരു സ്കൂളിലും സകല വികാരങ്ങളും കൈക്കൊള്ളുന്നു. അവയ്ക്കുസരണമായിത്തന്നെ മുഖ്യമായും ചെയ്യുന്നു. വിപരീതമായി മുഖ്യമായും കുന്ന് ഒരു സ്കൂളിലെ കാട്ടിത്തരിക്” എന്ന ശോഭന പറഞ്ഞു.

“ഹാ! ശോഭനേ, ഭവതിയുടെ പെയ്മാറ്റതേ മാറ്റരായ യുവതിയുടെതുമായി താരതമ്പ്രപ്പെട്ടതുനു താഴാൽ ഭവതിയേ ചലിപ്പിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കാമെങ്കിൽ—” എന്ന കുമാകരൻ പറഞ്ഞു.

“തൊൻ കൂട്ടപ്പെട്ടതുപോലെ മറേരതൊരു തങ്കണിയാണവിട്ടതേ വിഞ്ഞിയകളിൽ നിന്നും മുരിതം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു— എനിക്കവേണ്ടി— എൻ്റെ അച്ചുനുവേണ്ടി— അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുള്ളധിതനുംകൂടു വേണ്ടി— പ്രത്യുതകസുമങ്ഗൾ പോലെ എന്നോ വലയം ചെയ്യു പ്രഭാകരങ്ങളിത്തമായ ആശാസഹസ്രതേ ധപംസിച്ചതിലേയ്ക്ക് ഇങ്ങിനെ വിവിധത്രാംഗത്തിൽ തൊൻ മുരിതം അനുഭവിച്ചു.” എന്ന ശോഭന പറഞ്ഞു.

“കേരളക്കു ശോഭനേ എൻ്റെ സപാത്മത്തിനു തെളിവായി ഭവതിയേ പോലെ അനേകം ഉഭാഹരണങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു യുവതിയുണ്ട് അവളിൽ തൊൻ അനുരക്തനായിത്തന്നിട്ടില്ല തന്നെ. നേരേമറിച്ചു ശോഭനേ ഭവതിയുടെ നേരയുള്ള എൻ്റെ അന്നരാഗം അനുബന്ധമായിത്തന്നു ചുന്നും ഇപ്പോഴിനും അപ്രകാരമാണുന്നും ഭവതിയും വിജയാം. ഈ അത്മത്തിൽ എന്നുപൂരി സങ്കടം പറയാൻ ഭവതിയേക്കാം എ

തുരുത്തിൽ അവകാശം അവർക്ക് കണ്ടുതാനം, എന്നിട്ടും അവർ നന്ദിയുടെ ഒരു അവതാരമെന്ന വിധ ത്തിൽ പെയ്മാറി.” എന്ന പ്രഥ പറഞ്ഞു.

“പ്രദോ, അവിട്ടനും അളക്കാനില്ലയത്തിലെ പ്രപിയേപ്പുറി പറകയാണും.” എന്നും മുവത്തിലും സ്വന്തമായി ഒരു ചാഞ്ചലുതോടുകൂടി ശോഭന പറഞ്ഞു.

കയ്യൊ:— അതെ, അളക്കാനില്ലയത്തിലെ പ്രപിയായ മദാലപസയേ സുചിപ്പിച്ചു തന്നോയാണും താൻ പറയുന്നതും. എൻ്റെ പിതാവും മരിച്ചുപോയവിവരം ഒവതി അറിഞ്ഞിരിക്കും

ശോഭന “എനിക്കരിയാം” എന്ന പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അതിനെ തുടർന്നും തന്റെ മുവത്തിലും സ്വന്തമായി പറയുന്നും സഹതാപനും ചക്കരയും സ്വന്തെയും അവർക്ക് പ്രകടമാക്കി. തന്റെ പിതാവും മുതനായി കിടന്നാൽ തനിക്കണ്ടാക്കുന്ന സക്കടതെ ഓത്തപ്പോഴായിരുന്ന അവർക്ക് എതാദുശഭാവഭേദ മണഡായതും.

കയ്യൊ:— അച്ചും രോഗരൈറ്റേയേ അഭ്യന്തരം പ്രാപിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അളക്കാനില്ലയത്തിലെ “മദാലപസ” യായിരുന്ന അനവധി മുടി ശുശ്രൂഷകൾക്കും പ്രവേമായിവർത്തിച്ചതും. അതുമാത്രമല്ല അവർ തന്നു സമ്മതിക്കയുണ്ടായി. താൻ മിക്കവാറും പരിത്സ്മിതികളിൽ കളിപ്പാവയായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടകയായിരുന്നു എന്നും. എൻ്റെ പേരിലുള്ള അന്നരാഗത്തിനു വിരാമം സംജ്ഞാതമായി എങ്കിലും ഭാവിയിൽ ആരംഭിച്ച വക

യുണിമനാണ് തതു ഭവതി ഇപ്പോഴും വിശ്രദിക്കുന്നത്. ഇതുമാത്രമേയുള്ളൂ. ആ മഹതിയുടെ ഏറ്റവും നിമിത്തം അവർ ഭവതിയോട് സഹത പിക്കാൻ അല്ലെങ്കിലുള്ളൂ—ഭവതിയെ സ്നേഹിക്കാൻ ചെറിയുള്ളൂ— ഒരു സവിശേഷനാനിവയിൽ ഭവതിയെ ആച്ചിംഗനം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭവതിയുടെ സൗഖ്യാഭ്യം ഇനിയും നിശ്ചിതമാണെന്നു മാലപു വിശ്രദിക്കുകയും ആശീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവളുടെ ഇംഗ്ലീഷ്യത്തിന്റെ സാധ്യത്തിനായി തന്നാൽ കഴിയുന്നതു അവർ പരിഗ്രാമിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്. നോക്കു, ശോഭനേ, എൻ്റെ ഭിജ്ഞത ഉള്ളവാക്കിയ ആമഹാനത്മത്രൈ ഇപ്പോതാക്കുന്ന ഒരു രേഖയുടെ വാഹകനായി തതു ഭവതി എന്നായാണെന്നും പിതാവിനും സ്നേഹിതനാക്കണം വേണ്ടി ഇതാ തുറന്നു വച്ചിരിക്കുന്നു— അവക്കുല്ലാവർക്കും മാപ്പു കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ശോഭനേ ദ്രോഹവരമാക്കംവണ്ണം ദന്ത തെട്ടി. അവളുടെ വിളിയ റണ്ടായിൽ ആരംബ്യത്തിന്റെ ഒരു പൂയ ദ്രോഹമായി—അത്തുല്യത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും പ്രഥ അവളുടെ കുടുത കുറുകളിൽ ഉജ്ജപലിച്ചു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് വികാരങ്ങളും വെളം കുഞ്ഞാംതുരങ്ങളും അവളുടെ മസ്തിഷ്കാളിൽ അർപ്പിച്ച കരണത്രെ ബലമപ്പെട്ട പരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ വീണ്ടും ഒരു ദുക്കിൾഡാപ്പുതിമയേപ്പോലെ രസത്തുന്നയായി തീർന്നു. അവരും പറഞ്ഞു

“എൻറരയും അളക്കാനിലയത്തിലെ പ്രഭീയുടെ
യും കർമ്മങ്ങൾക്കും തമമിൽ അവിട്ടും” ഒരു താരത
മുവിവേചനം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞതിരിക്കുന്നു: എന്നാൽ
ആ താരതമുവിവേചനത്തെ പൂർണ്ണപദ്ധതിലേക്ക്
എത്തിക്കുന്ന വിസ്താരങ്ങളെയെല്ലാം അവിട്ടും അ
തിപാബിജിട്ടില്ല. പ്രഭീ തനിക്കുവേണ്ടിയെല്ലാതെ
മറ്റൊക്കുംവേണ്ടി തപിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവിട്ടും
അപരാധിയായിത്തീർന്ന സകലതും തതു വേതി
അറിയുന്നു—എന്നാൽ ഒരു പിതാവിംഗയും ഫേഖ
ഹിതനാരെയും ചതിയിൽ പെട്ടത്തിയ ഒരു ശ്രൂ
മെന്ന നിലയിൽ പരിപാടിക്കാനുള്ള ഭർവ്വിധി മഡാ
ലസയ്ക്ക് രൈക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അന്നോടു ആ
പ്രപാജ്യക്ക് എൻററ അനാധിമായ കൂതാജ്ഞത്തെ ഏ
നേന്നം ഉണ്ടായിരിക്കും. ആ മഹതി പ്രഭർശിപ്പി
ച്ച മഹിമയേറിയ ദൗഖ്യത്തിനവേണ്ടി എൻററ എ
ഡയപ്പറ്റുമായ പ്രണാമം സർവ്വദാ തൊന്ത് അവയ
ടെ പാബങ്ങളിൽ അർപ്പിക്കുന്നു. എൻററ എദയ
ത്തിലേ കൂതാജ്ഞതാവികാരങ്ങൾ മുഴുവൻ തൊന്ത്
അവയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ പർശിക്കും. എന്നാൽ
അവിട്ടേതും എന്നും സംബന്ധിച്ച് ആ മാന്യ
മഹിളാരത്നം ആശിക്കുന്നതു് രൈക്കലും ഉണ്ടാകുന്ന
തല്ല. അതിനു സംശയമില്ലതാണും.”

ഈ വാക്കുകളോടുകൂടി അവരും അതുനിർത്തി
രിയെ തുടച്ചു.

കയ്യാഃ—ഒരു വാക്കു കുടി, ശോഭന, അവ
സാന്നദ്ധത ഒരു വാക്ക്. പിന്നു തൊന്ത് പറഞ്ഞു തീ
ന്നാൽ ആശയങ്ങൾ വകയിപ്പുന്ന ഭവതി പറക്കയാ

ബന്ധകിൽ ആ വാക്കിന തൊൻ തല കുനിച്ചു് ശേഷം ദന്തങ്ങൾ മിണ്ടുകയില്ല മരണംവരെ നാാം പിന്നു കോണുകയുമില്ല. ദയവുചെയ്യു കേടുകൊള്ളി. അപ്പുണ്ടുന്ന സംസ്കാരകർമ്മം കഴിഞ്ഞാൽ തൊൻ യുദ്ധരംഗങ്ങളും പുരാപ്പുട്ടകയായി. അവിടെ മഹാ മാഡിയക്ഷഭവണി ഒരു വെസ്റ്റുമെൻഡിലും ഉയർത്തുപട്ടം ഭവതി എനിക്ക് അശയുടെ ഒരു കണ്ണികവയക്കിലും അർപ്പിക്കുന്നേയോ അല്ലെങ്കിൽ നിരാഗയിലേയും എന്നു പ്രക്ഷേപിക്കുന്നേയോ ചെയ്യാലും തുല്യമായതുക്കുതയോടുകൂടി എന്നു ഹസ്തം അതും തെരുതു പ്രയോഗിക്കും. അത്രും പറഞ്ഞത്താണ് അംഗീകാരമായി വരുന്നതെങ്കിൽ എന്നു അതിനു അ പരാധാരം നിമിത്തമുള്ള അന്യക്കാരത്തെ മുഴുവൻ ധനസിക്കുന്ന പ്രഭയിൽ ഒരു ശ്രൂഢ്യമായ നാമത്തെ. തൊൻ സന്ധാദിക്കും. അതുകൊണ്ടു് തൊൻ അതിനില്ല ആ കരത്തെ ഗ്രഹിക്കാൻ സവ്മാ യോഗ്യനായി തിരിച്ചുവരും എന്നാൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞത്താണ് സപീകാർത്ഥമായിന്തീര്ണനെങ്കിൽ തൊൻ തുമലമായ സംഗ്രാമമല്ലത്തിൽ ചാടി എന്നാൽ കഴിവു തീരുതേതാളിം ശ്രൂസംഹാരംചെയ്യു് എന്നു ഏക നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമായ മറ്റണ്ണതെ തൊൻ വരിക്കും.

ഈ ഭാഷണം നിമിത്തം ആ പെൺ കിടാവു് ദ്രശ്യമാക്കുവണ്ണും വികാരഭരിതയായിപ്പാരീൻ. അവളുടെ അധിരം ചലിച്ചു. അങ്ങനീമ അവളുടെ ഗണ്യഘാട്ടിൽ ക്ഷണം ആഗമിക്കയും അസ്തും പ്രാപിക്കയും ചെയ്യു. അവളുടെ കോമലകളേഖരം ആ

കെ വീക്ഷണങ്ങാചരമായ ത്രാസത്തിന് വിധേയമാകയും ചെയ്യു. ക്രിശ്നാകരൻ ഇവത്തല്ലോ കണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികല്പം വിജിക്കാൻ വയ്ക്കാത്ത ഒന്നായിരുന്നു. ഭയാശകളുടെ സംഘടന രീക്കലും ഇതയും തിശമമായും നിശിതമായും ധാതനാജനകമായും തീന്തിട്ടില്ല. അഖോ! അവളുടെ അധിരം ചലനരഹിതമായും കപോലതലത്തിലെ പാടലിമ വിവർണ്ണമായും ആ ഫ്രൊ—ദേവാംഗനാസ്ത്രമായ ആ മോഹനാകാരം ഒരു ഹിമപ്രതിമപോലെ നിശ്ചലമായി പരിഞ്ഞിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ദയം ഉള്ളിൽ എത്ര കണ്ട താണം പോയി! എത്രമാത്രം അവർന്നുനിയമായ ഭിംബഗത്തത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അഴിച്ചുത്തപ്പെട്ടതു്.

ശോഭാ—ഈ പ്രഭോ! അവിടുന്നർത്ഥിക്കുന്ന ആ യാദിലാശത്തെ സാധിപ്പിക്കാൻ എന്നുകൊണ്ടു കഴിവില്ല. അനന്തരാഗം എന്നു സംബന്ധിച്ചു മുത്തമായിപ്പോംയി. എന്നാൽ ഇതുയും തൊൻ പറയാം—അതായതു ഇന്നു മുതൽ തൊൻ അവിടുത്തെ ശത്രുവാലി എൻ്റെ ഒരുദയം ഇപ്പോൾ മുതൽ ഒരു സന്ന്യാസിനി. യുദ്ധതൊഴിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ ഇനി പോവുക. അ വിടുന്ന മുന്തിരം പറഞ്ഞു പോലെ സമരാക്കണ്ണത്തെത്തുനെ അഭ്യന്തരം പ്രാപിച്ചു് അവിടുന്ന വിജയത്തിനെ വരിച്ചാലും തൊൻ അവിടുത്തെ അപരാധമല്ലോ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നും.

തസിക്കുന്ന സ്പരശത്താട്ട കുടി ഇംഗ്ലീഷിലും പറയുന്ന ശോഭന കൈകകൾ വീശി ക്രിശ്നാകരൻ്റെ മുമ്പിൽ നിന്നാലുതുക്കയായി.

“ഇഴ്ശപരനെ വിചാരിച്ചു് നേര നിൽക്കേണോ” എന്നപേക്ഷിച്ചിട്ടിട്ടും അതിനെ ഗണിക്കാതെ ശോഭന വാതിൽ പൂഢി പോയി.

മാത്താബ്യമങ്ങിരത്തിലെ പ്രഥ ഒരു കസാലയിൽ വീണു വിലാപം തുടങ്ങി. ഒരു കണ്ണതിനേപ്പോലെ അദ്ദേഹം തേങ്ങി തേങ്ങി കരഞ്ഞു. വളരെ നേരം അദ്ദേഹം ഈ സ്ഥിതിയിൽ തുടൻ. എന്നാൽ അ തുറുമായ കൊട്ടക്കാറു് പരമപ്രശാന്തിക്ക കാരണമാതെ. കരണാകരൻറെ അവസ്ഥയും ഇതുതനു ആയിരുന്നു. നെട്ടവീർപ്പുകൾ അവസാനിച്ചു. അ ദ്രോഹം അത്യുക്കാളി നേരുങ്ങളിൽ നിന്നും തുച്ഛു കൂടണ്ടു. എങ്കിലും നിരാശ അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഏജയ തന്ത ആവരണം ചെയ്ക്ക തന്നെ ഉണ്ടായി.

ആ മുഹമ്മദു ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു അദ്ദേഹം സ്വപ്നസ്ഥിതിലേക്കു പോയി. അവിടെ എത്തിയ ഉടൻ ശോഭനയുമായുള്ള സന്ദർശനത്തപ്പറ്റി വിശദമായി അദ്ദേഹം മഡാലസക്കഴി. അനു വൈക്കേന്നാരത്തു തനു അദ്ദേഹത്തിനു മഡാലസയുടെ മറചടിയും ലഭിച്ചു. അൽപ്പവും കാലവിളംബമന്നേ യുലാക്കുന്ന തന്ത ശരണം പ്രാപിച്ചു തന്റെ ധീരുത്യുങ്ങളാൽ വിജയം നേടി കീത്തിമാനായി ഭവിക്കുന്നതിനും ശോഭനയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ ആശീക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ആ കത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിരുത്തുന്നു. ആ യുവതികൾ തമിൽ സന്ദർശനം നടന്ന കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ള വസ്തു അദ്ദേഹം കത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കി.

പിതാവിൻ്റെ ശേഷക്രിയകൾക്കു മാത്രം അദ്ദേഹം തിംഗളില്ലെന്നിൽ അൽപ്പപ്പെടിവസം കഴിച്ചു കുട്ടിയ

ശ്രേഷ്ഠം നേരെ അധികമല്ലോപ്പരവും . രാഷ്ട്രകൂട്ടവും ത മനിൽ സമരം നടക്കുന്ന രംഗത്തെക്ക് പോയി.

മാത്രാഖ്യമന്ത്രിരത്തിലെ പ്രഭുവിനെ തങ്കാലം യുദ്ധാക്ഷണത്തിലേക്കെയ്തുടർന്നു നമുക്കു ഗ്രഡാലോചനക്കാ ഒട സമീചത്തേയ്ക്ക് നേര പോവുക തന്നെ. താനു കൃഷ്ണാകരപ്രഭുവും തമിൽ നടന്ന സദർശനത്തെ സംബന്ധിച്ചു സകലവിശേഷങ്ങളും ശോഭന സപ പിതാവിനെ അറിയിച്ചു. ഉപത്രഷ്ടൻ മകളുടെ ചോഷ്ടിത്തെത്തെ അത്യുന്നം ദ്രോജ്വിച്ചു. സൈന്യാധി പഠം കുട്ടിം തജമഹലുക്കു ലഭിച്ചു രാജാനുകൂല്യത്തെ ആളുട്ടാദത്തോടു കൂടി സപീകരിച്ചു. അവരിൽ മിന്നി രണ്ടു ദശിച്ചു മരുപ്പും അധികമല്ലോപ്പരത്തിൽ എത്തി മുസൽമാനുക്ക് തുണബെയ്‌വാൻ തീർച്ചയുപ്പേ ടുത്തി. മിന്നിരണ്ടു തിരിച്ചു നാടിൽ എത്തി ത നീരു പഴയ പാനമിടപാടു വീണ്ടും തുടങ്ങി. യുദ്ധ രംഗത്തെ പ്രാചിച്ചു് അധികമല്ലോപ്പരസ്തതാണ് വേ ണ്ടി വഡ്സുരമുച്ചുവാൻ പിതാവും കുട്ടകാരം തീച്ചു പ്പെട്ടത്തിയ വാത്ത് അറിഞ്ഞെ ശോഭന അച്ചുവെന അനാഗമിക്കവാൻ ആത്മഹിച്ചു. എന്നാൽ അക്കാ ത്രും വുലണോടാവശ്യപ്പെട്ടവാൻ അവർക്ക് മടിച്ചു. എ കീലും അവളുടെ അനിതർഗതത്തെ മനസ്സിലാക്കിയ ഉപത്രഷ്ടൻ അല്ലെന്നും പിതാമഹനായി നിന്നു ശേ ഷം അവക്കു തലോടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞതു.

“അതേ മകളെ നീ അച്ചുവെനാടോന്നിച്ചു തന്നെ പോരിക. പ്രിയപ്പെട്ട കുഞ്ഞു, മുത്തു നമു വേർ പെട്ടതുനാതുവരെ നാം ഇന്നി പിരിയുന്നതല്ലേം.”

രാജ്ഞികുടചകുവത്തിയും അധമമഥപുരസ്യത്താനമായുള്ള സംഗരം അതിഭീമമായി നടക്കുന്നു. രണ്ടുമുഖിയുടെ ഒരു പാർശ്വത്തെ ചുററിക്കിടക്കുന്ന പദ്ധതിയിലൂടെ ശാഖയിൽ കുടി തുറോളം വരുന്ന ഭേദങ്ങൾ നിലനിറത്തിലുള്ള കമ്പുകാഡികൾ ദാരിച്ച് മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയായിരുന്നു. അവർ ആയുധം മാറി കൈതേതാക്കകളിലും വദ്യശാഖകളിലും വഹിച്ചുതുടർന്നു. അവയുടെ നായകൻ ഭീർവ്വിച്ചു് ആജ്ഞ വായ ശരീരത്തിൽ ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ സർവ്വ ലക്ഷ്യങ്ങളിലും ഇണ്ണഞ്ചുമാറ്റുള്ള പ്രാദേശികതയുടെ വിലുണ്ടാണ്. ഈ വീരൻ ഉപത്രഘ്നസേനനാനിയല്ലാതെ മറ്റൊരും ആയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നായകത്പും അംഗീകരിച്ചു ആ ചെറുസംഘം പാരസീകന്മാരും ബലിമന്ത്രിനിവാസികളിലും അണ്ടു.

അവർ പർവതപരിധിയിൽകുടി പ്രയാണംചെയ്തു് വേഗത്തിൽ തുച്ഛലസംഗരം പ്രവൃത്തമായ രംഗത്തിൽ എത്തി. ശത്രുവിന്റെ രണ്ടു വലിയ തോക്കകളും അവർ കൈവരശ്ശെപ്പുട്ടുത്തി. ഈ വിജയത്തെ പൂണ്ടാക്കാനായി കരെ പാരസീകഭേദങ്ങൾ മുന്നോട്ടുചൊടി ഇണ്ടയവസരത്തിലെതു വായുമണ്ണഘടനയിൽ കുടി ഒരു ഭീകര ശബ്ദം കേരക്കപ്പെട്ടു. അതിനെ തുടർന്നു് രാജ്ഞികുടാസേനയിൽ നിന്നും പ്രക്ഷിപ്തമായ ഒന്തഗ്രന്ഥി ഗോളം പീരകിയുടെ സമീപത്തു വന്ന വീണം.

വലിയ തോക്കകളും പിടിച്ചെടുത്ത ഭേദങ്ങൾ വേഗത്തിൽ പിന്നാലേക്കു വാങ്ങാം. എന്നാൽ ഉപത്രഘ്നൻ ഒരു വള്ളിയിൽ കാഞ്ഞടക്കത്തു് നിലം പ

തിച്ച. അഗ്നിഗോളം മുന്നവാര അകലത്തു കിടക്കു സണ്ടായിരുന്നു. ആ നിമിഷത്തിൽ ഒരു യുവഭടൻ മുദ്ദൊട്ടചാടി ഗോളത്തെ കയ്യലാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലെങ്കിലും അതിനെ മുരത്തറിഞ്ഞു. ഉച്ചത്തും സേനാനി അഞ്ചിനെ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. യുവാവിന്റെ ദൈ തുംകണ്ണ് ചുറ്റം നിന്നവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ അഗ്നിഗോളം പൊട്ടി ധീരനായ ആ യുവാവു് ഒരു രോദനങ്ങളാട്ടക്കുടി നിലത്തുവീണു. സമീപത്തു നിന്നവരല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അട്ടത്തു് ടാടിക്രൂടി എന്നാൽ ഉച്ചത്തുംനായിരുന്നു ആ യുവാവിനെ ശത്രുമായി പൊക്കിച്ചെടുത്തതു്. കയ്യണാകരണ്റെ മുഖ കണ്ണപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നാണായ അത്തല്ലതം വണ്ണിക്കാൻ എത്ര തുലികയ്യാണെന്നു ശക്തിയുള്ളതു്.

ആ പ്രളിക്കമാരൻ ദേഹത്തും ക്ഷമയും വിവരങ്ങായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തിൽ മാത്രം ആ വിവരതു സ്വർഖിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഉച്ചത്തും സേനാനിയുടെ മുഖത്തെക്കും നോക്കിയപ്പോൾ വിജയസൂചകമായ ഒരു മനസ്സും ആ ധീരയുവാവിന്റെ അധിരത്തിൽ കളിയാടി. അതോട്ടക്കുടി അദ്ദേഹം ബോധവഹിതനായി.

ഈ സമയംകൊണ്ട് വിജയം പരിപൂണ്ടമായി, മഹമ്മദിയർ മദംകൊണ്ടാരും. രാജ്ഞികുടഞ്ചേന ശത്രുവിരുദ്ധത്താളിം വരുന്ന ഭേദമാരെ നഷ്ടപ്പെട്ടശേഷം സമരാക്കണ്ടത്തിൽ നിന്നു പിന്നാറി. മറിവേററ ഭേദമാരെ കൊണ്ടപോകാൻഒഴി വാഹനങ്ങൾ വന്നുചേന്നു. അവയിലെണ്ണിൽ കയ്യണാകരനെ കിടത്തി അധമ ഒപ്പുരത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടപോയി

ஸ்ரீதாஸ் ராஜயானியில் ஏதை உபரு
ஷ்டன்ற வாஸுமலத்து சென் சேர்க்கூடினதில்
ஶோன் அறதுக்களூயோடுகுடி புரத்துவன். அது
ஷ்டங்களைச் சுற்றாமல்சொல்ல அவர்கள் காடிசூன்
அவேசுவதை அலுவிளங்க வெண்டு. குருவாகரான
கிடத்தியில்லா வள்ளி கூடினதில் வன் சேர்.
உபருஷ்டன் புரதது.

“മക്കളെ, ശോഭന ഇര വണ്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന യുവാവാൺ” ഇന്നാൻറെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചത്.”

“അതാ ചു്?” എന്ന് അവേശത്താട്ടി പറയുകയാണെങ്കിൽ.

“നീ തന്നു കൊക്ക്” എന്നപറഞ്ഞിട്ടേണ്ടുമോ വണ്ണിയുടെ മറ നീക്കി.

ശ്രോദ്ധരായുടെ നേതൃത്വപരി ക്രയണാകരന്നുവെച്ച ടീയർ മുഖ്യത്തിൽ പതിച്ചു, അവധി മിണ്ടാൻ ശ്രേഷ്ഠിയില്ലാതെ നിലകൊണ്ടു.

കയണാകരൻ — (ക്ഷീണിച്ചസ്വന്തത്തിൽ) ഫോല
ങേ എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ താൻ ഭവതിക്കു് ഒരു
ശാപമായിത്തീന്നിട്ടശ്രദ്ധകിൽ ശ്രൂ എൻ്റെ മരണ
ത്തിൽ താൻ ഭവതിക്കു് രഹംഗ്രഹമായിത്തീരും.

“അംഗേയാ, അവിട്ടനു ജീവിക്കണമെ എൻ്റെ പി
തുജീവനത്തെ രക്ഷിച്ച അവിട്ടനു” എനിക്കിനമുതൽ
പ്രിയതമനാണ്” എന്നും ശ്രോം പറഞ്ഞു.

അനിവ്വചനീയമായ അതുനേത്തിൽ നിന്നുത്തുവി
ം ഒരു മനഹാസം അല്ലെങ്കിൽ വാടിയ മുഖ്യ
ത്തിൽ പ്രസരിച്ച്. മൃത്യുഗ്രന്ഥനായ അ യുവാവു

കൈനീട്ടി ദോഡന ആ കുരങ്ങല്ലെ ഗുഹിച്ച് ലഭ്യ വായി ദന്മരൽ.

“ഭവതി എൻ്റെ അപരാധം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന പരക്” എന്നാദ്ദേഹം അവശ്യപ്പെട്ടു.

“അദ്ദേഹ തോൻ അവിട്ടേതയ്ക്കു മാപ്പു തന്ന കഴിഞ്ഞു. പിന്നൊ പ്രായമുഖിത്തത്തെന്നംബന്ധിച്ചും സന്ധിക്കിൽ:—”

ഉപ—അതു പരിപൂർണ്ണമായി.

വീണ്ടും അധിരഥത്തിൽ പ്രകാശിച്ച ഒരു പുഞ്ചി റിയോട്ടക്കുടി, തന്റെ ക്ഷതജ്ഞദിക്ഷ ലേശവും വേദ നയില്ലെന്ന കാണികൾക്കു തോന്നന്നമട്ടിൽ ശാന്ത ഗംഭീരനായി ആ പ്രത്യയന്നൻ സപ്രജീവനെ ഉപേ ക്ഷിച്ചു.

ശോഭനയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ വണ്ണിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വായനക്കാർ ഉറഹിച്ചുകൊള്ളുകയാണെ നല്ലതു് തന്റെ നിജീളകമായ പ്രണയത്തിനു പാതുമായി പലതവനു മറപ്പവന്നേറ്റാനെന്നിച്ചു് ഉദ്യാനത്തിലിൽ അധിവസിച്ചു് സമയം കഴിച്ചുകൂടിയ ആ സുന്ദരതയെന്നു വാന്നതു് അവരും ജീവിതശേഷതെ നയിച്ചു.

പുതിയ സൊവലുകൾ, മഹരകമകൾ

അനന്തരയിയും ചെള്ളത്തിയും-പദ്ധതിയും	3	00
ഇടുങ്ങായവീതിയും-എന്നറുജിയും	2	25
വിടവാണം-ബാംഗാകൾ	1	00
കാട്ടിപ്പച്ചകൾ-ചുറൾ. പി.	1	50
ശമ്പുതാജൈനം-എന്നറക്കട്ടൻ	1	25
മധുരസാരങ്ങ-വേഴ്സ്റ്റുജിൻക്കട്ടി	1	75
മനഷ്യതം നടക്കളും-ഹൃമയുണ്ട് കബീർ	3	00
ചിമുന്ന താരങ്ങൾ-ഫൂം. പി.	1	75
ബദാംപഴങ്ങൾ-കിഷൻ ചന്ദ്ര	0	80
സുചിത്രവി-മലയാറ്റുർ രാമകൃഷ്ണൻ	1	25
സപ്രസ്തവന്-പോന്താതികര റാഹ്മീ	5	00
ഇടിവെച്ചാതെലം-കെ. സരസപതിഅമ്മ	1	50
യുദ്ധവും സമാധാനവും (2 ഭാഗങ്ങൾ)-ടോർഡൗഡായി	18	00
റണ്ടി-കേശ വദ്ദേവ	3	75
ഇവാൻ ഇലിയിച്ചിന്റെ മരണം-ടോർഡൗഡായി	1	25

സാഖിന്റെ ബുക്ക്‌സൂറ്റ്
കോട്ടയം — തിരുവനന്ത പുരം